

DIARI DE SESSIONS DEL PLE DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

XI legislatura

Any 2023

Núm. 11

Presidència del Sr. Gabriel Le Senne i Presedo

Sessió celebrada dia 17 d'octubre de 2023

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) **RGE núm. 7170/23**, ajornada a la sessió anterior, presentada per la diputada Sra. Manuela Cañadas i Pinilla, del Grup Parlamentari VOX, relativa a producció pròpia en espanyol per part d'IB3... 362
  - 2) **RGE núm. 7665/23**, presentada pel diputat Sr. Llorenç Córdoba i Marí, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a insularitat de Formentera... 362
  - 3) **RGE núm. 7687/23**, presentada pel diputat Sr. Omar Lamin i Abeidi, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a ajudes per a aquest hivern davant l'augment de preus... 365
  - 4) **RGE 7688/23**, presentada pel diputat Sr. Marco Antonio Guerrero i Moreno, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a compliment de la legalitat... 366
  - 5) **RGE núm. 7689/23**, presentada per la diputada Sra. Malena Riudavets i Suárez, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a drets dels treballadors... 364
  - 6) **RGE núm. 7706/23**, presentada pel diputat Sr. Sergio Rodríguez i Farré, del Grup Parlamentari VOX, relativa a subvencions als palestins de la franja de Gaza... 367
-
-

- 7) **RGE núm. 7690/23**, presentada per la diputada Sra. Silvia Cano i Juan, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a defensa d'interessos..... 368
- 8) **RGE núm. 7697/23**, presentada per la diputada Sra. Marta Carrió i Palou, del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, relativa a segregació per sexes a l'educació..... 369
- 9) **RGE núm. 7693/23**, presentada per la diputada Sra. Amanda Fernández i Rubí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a model d'escola. 370
- 10) **RGE núm. 7704/23**, presentada per la diputada Sra. María José Verdú i Torres, del Grup Parlamentari VOX, relativa a incentivar els viatges de l'IMSERSO. 372
- 11) **RGE núm. 7705/23**, presentada per la diputada Sra. Patricia de las Heras i Fernández, del Grup Parlamentari VOX, relativa a actuacions enfront dels casos d'abusos sexuals de menors a Eivissa..... 373
- 12) **RGE núm. 7894/23**, presentada en substitució de la RGE núm. 7691/23, pel diputat Sr. Damià Borràs i Barber, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a defensa del futur de l'energia eòlica..... 374
- 13) **RGE núm. 7694/23**, presentada per la diputada Sra. Mercedes Garrido i Rodríguez, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a funcions de la Direcció General de Funció Pública. 375
- 14) **RGE núm. 7692/23**, rectificada amb l'escrit RGE núm. 7725/23, presentada pel diputat Sr. Marc Pons i Pons, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a avanços amb transparència. 376
- 15) **RGE núm. 7695/23**, presentada pel diputat Sr. Llorenç Pou i Garcias, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a sostre de despesa. 377
- 16) **RGE núm. 7173/23**, ajornada a la sessió anterior, presentada pel diputat Sr. Josep Castells i Baró, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a estratègia per defensar els interessos de les Illes Balears davant la Unió Europea..... 378
- 17) **RGE núm. 7435/23**, ajornada a la sessió anterior i que substitueix la RGE núm. 7166/23, presentada pel diputat Sr. Lluís Enric Apesteugia i Ripoll, del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, relativa a IB3. 380
- 18) **RGE núm. 7168/23**, ajornada a la sessió anterior, presentada per la diputada Sra. Idoia Ribas i Marino, del Grup Parlamentari VOX, relativa a subvencions públiques a entitats que fomenten atacs a la Constitució. 381
- 19) **RGE núm. 7185/23**, ajornada a la sessió anterior, presentada pel diputat Sr. Iago Negueruela i Vázquez, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a valoració de les primers accions del Govern..... 382
- 20) **RGE num. 7888/23**, presentada per la diputada Sra. Cristina Gómez i Estévez, en substitució de la RGE núm. 7621/23, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a Oficina anticorrupció i publicitat sobre declaracions de béns i activitats. 383
- 21) **RGE núm. 7703/23**, presentada pel diputat Sr. Lluís Enric Apesteugia i Ripoll, del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, relativa a mesures de transparència..... 384
- 22) **RGE núm. 7707/23**, presentada per la diputada Sra. Idoia Ribas i Marino, del Grup Parlamentari VOX, relativa a documentació de l'administració pública en la llengua sol·licitada pel ciutadà. 385
- 23) **RGE núm. 7696/23**, presentada pel diputat Sr. Iago Negueruela i Vázquez, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a tancament de l'Oficina anticorrupció. 386
- II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 6035/23**, presentada pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, relativa a nou finançament.388
- III. MOCIÓ RGE núm. 7392/23**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general en matèria de política lingüística, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 4981/23..... 393

IV. PROPOSICIONS NO DE LLEI:

1) RGE núm. 3313/23, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a procediment d'escolarització i sistema d'elecció de centre. 399

2) RGE núm. 6230/23, presentada pel Grup Parlamentari VOX, relativa a lliure elecció de llengua a totes les etapes educatives. 404

V. Debat de presa en consideració de la Proposició de llei RGE núm. 2530/23, del Grup Parlamentari Mixt, d'intervenció del Consell Consultiu de les Illes Balears en els dictàmens dels decrets llei aprovats pel Govern de les Illes Balears..... 412

VI. Compareixença, amb debat i votació, del vicepresident i conseller d'Economia, Hisenda i Innovació, en relació amb la presentació del límit màxim de despesa no financera per a l'exercici 2024 (escrit RGE núm. 7449/23)..... 422

EL SR. PRESIDENT:

Buenos días a todos, empezamos por las preguntas, primer punto del orden del día.

I.1) Pregunta RGE núm. 7170/23, ajornada a la sessió anterior, presentada per la diputada Sra. Manuela Cañadas i Pinilla, del Grup Parlamentari VOX, relativa a producció pròpia en espanyol per part d'IB3.

La primera pregunta és la RGE núm. 7170/23, que corresponde a Manuela Cañadas, del Grupo VOX, tiene la palabra.

LA SRA. CAÑADAS I PINILLA:

Gracias, presidente, buenos días, diputados. Consejera Estarellas, la pregunta es si van a cambiar la Ley de IB3 para dar cabida a la producción propia en español.

Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias. Sra. Estarellas, tiene la palabra.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Antònia Maria Estarellas i Torrens):

Bon dia, Sr. President, bon dia a tots, bon dia, Sra. Cañadas. Bé, aquest govern ha de defensar que el seu deure és vetllar perquè IB3 tengui una gestió adequada. Ara mateix l'ens continua sense director general, després que en el passat Ple de dimarts passat no sortís (...) l'únic candidat no sortís elegit, i en aquesta gestió adequada i en el dotar l'ens dels mitjans necessaris és en el que realment vol fer feina en aquests moments el Govern.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Cañadas, tiene la palabra.

LA SRA. CAÑADAS I PINILLA:

Gracias, presidente. Una televisión pública que nos cuesta 40 millones de euros debe satisfacer la realidad de todos los ciudadanos de Baleares. Según el INE, el 94,1 de la población residente en Baleares habla castellano, el 37% usa el catalán. IB3 es el ente público de Radio y Televisión de las Islas Baleares y, como servicio público, su función es poner a disposición de los ciudadanos de las Islas Baleares contenidos audiovisuales orientados a todos.

Los ciudadanos tienen derecho a recibir una información independiente, objetiva, imparcial, veraz y plural, no como ha venido ocurriendo estos últimos ocho años, que ha sido la televisión intervenida por Armengol para hacer campaña del gobierno del pacto y adoctrinar al pueblo balear.

Si IB3 se debe al cumplimiento de la normativa estatutaria, no se entiende por qué no tienen los ciudadanos acceso a la programación en lengua castellana ni por qué se les discrimina, por lo que, como ente que debe cumplir las funciones de servicio público, debe garantizar una producción en castellano ya que, de lo contrario, continuarán vulnerando el principio de no discriminación por razón de lengua que el Estatuto de Autonomía reconoce en su artículo 4, porque si no van a cambiar, lo más justo para el bolsillo de todos los ciudadanos será que quien quiera IB3 se la pague, como yo me pago Netflix.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Estarellas, tiene la palabra.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Antònia Maria Estarellas i Torrens):

Moltes gràcies, Sra. Cañadas. Bé, com que li deia el Govern en aquest moment en el que està és a dotar de recursos humans l'Ens Públic de Radiotelevisió que no té ni director ni té director de recursos humans, ni de talent, ni de finances, etc.

Sí que és ver que la llei d'IB3 diu que la programació de l'ens ha de complir les funcions de servei públic i contribuir a la normalització de la llengua i la cultura, i jo diria més, amb totes les modalitats pròpies del nostre Estatut d'Autonomia de les Illes Balears, i que la llengua vehicular ha de ser el català.

Vostè em demanava per la producció pròpia, és a dir..., de canviar l'article de la producció pròpia. Ja dic, l'ens de Radiotelevisió Espanyola està controlat per la càmera de d'aquí, del Parlament, no..., no..., no per Govern. Nosaltres li donam suport tècnic, suport financer, etc. Per tant, consider que qualsevol qüestió que se suscití una vegada que hi hagi el nou director pugui ser tractada amb tota normalitat a la comissió de seguiment que tenen vostès en el Parlament, crec que cada mes.

Moltes gràcies, Sra. Cañadas.

(Alguns aplaudiments)

I.2) Pregunta RGE núm. 7665/23, presentada pel diputat Sr. Llorenç Córdoba i Marí, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a insularitat de Formentera.

EL SR. PRESIDENT:

Pasamos a la segunda pregunta, RGE núm. 7665/23, que formula Llorenç Córdoba, del Grupo Mixto. Tiene la palabra.

EL SR. CÓRDOBA I MARÍ:

Sí, gràcies, Sr. President. Com a resultat de les eleccions autonòmiques de maig de 2023, hi va haver un empat entre els

vots d'esquerra i el Partit Popular en 25 diputats cada un; VOX va tenir 8 representants, i Sa Unió de Formentera, 1.

PP i VOX varen signar un pacte de legislatura per aconseguir l'abstenció dels components de VOX a la investidura de la presidenta. Partit Popular i Sa Unió també varen fer un pacte, varen signar un pacte, aquest d'investidura, que nosaltres, per la nostra part, hem complit i... que es va convertir en el que és la programació que jo he de portar aquí al Parlament. Dels 20 punts acordats en aquest pacte, el primer punt versa sobre els sobre costos de la doble i triple insularitat a Menorca, Eivissa i Formentera.

Així que la meua primera pregunta aniria dirigida en aquest sentit: Sr. Costa, com preveu abordar i donar solució als sobre costos que implica la doble i triple insularitat per als ciutadans de Formentera?

Gràcies, Sr. Costa.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Costa, tiene la palabra.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Antoni Costa i Costa):

Moltes gràcies, Sr. President. Moltes gràcies, Sr. Córdoba, per la seva pregunta. Una de les principals preocupacions d'aquest govern és, evidentment, abordar qüestions tan rellevants com és la qüestió de la doble i triple insularitat que afecta molt especialment l'illa de Formentera.

Li puc assegurar que aquest govern és perfectament conscient dels sobre costos que viuen els ciutadans de Formentera com a conseqüència de la insularitat i, en conseqüència, aquest punt que s'ha abordat, que es va abordar en el pacte entre Sa Unió i el Partit Popular, evidentment, serà abordat per part del Govern de les Illes Balears i complit en tots els seus termes.

En el nostre programa electoral, de fet, del Partit Popular, ja s'inclouia, per exemple, que exercirem la màxima contundència al Govern central per tal que es cobreixin els costos de la insularitat, perquè jo vull recordar que, tal com marca el 138.1 de la Constitució Espanyola, el fet insular ha d'estar compensat per l'Estat, i a dia d'avui he de reconèixer que no en tots els seus termes s'estableixen aquestes compensacions.

Per exemple, el Reial Decret Llei 4/2019, en què s'estableix el REB, el règim econòmic i fiscal, s'estableix a l'article 9 que les bonificacions de transport marítim són del 50%; en canvi, les del transport aeri són del 75%. En conseqüència, la comunitat autònoma està abordant ara mateix un 25% addicional, que en el cas de Formentera és quasi un 40% addicional, que arriba a bonificacions del 90%. Evidentment, ens veim en la necessitat i amb la obligació de demanar aquesta compensació a l'Estat per complir amb els ciutadans de Formentera.

Per altra banda, a l'article 12, el referent al transport marítim de residus, també s'estableix la necessitat que l'Estat compensi aquest transport marítim de residus. La realitat és que està pagant el transport marítim de residus entre Formentera i Eivissa la comunitat autònoma de les Illes Balears.

També s'ha de fer referència que quan s'ha plantejat al Congrés dels Diputats o al Senat l'obligatorietat de compensar aquest transport de residus, la realitat és que el Partit Socialista i Unidas Podemos hi han votat en contra. Així va succeir, per exemple, dia 1 d'abril de 2022, en intentar que es compensàs aquest transport de residus, no hi ha hagut manera que es pogués aconseguir... I llavors li explicaré alguna cosa més, Sr. Córdoba.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Córdoba, tiene la palabra.

EL SR. CÓRDOBA I MARÍ:

Moltes gràcies, Sr. President. Moltes gràcies, Sr. Costa. Sí que estam d'acord que aquesta aplicació del REB a l'anterior govern va ser ineficaç i ineficient,... en altres paraules, sí que a Formentera ens va sorprendre bastant aquest vot en contra de PSOE i Podemos per poder subvencionar aquest... més d'1 milió d'euros que ens costa cada any aquest transport. Assegur que això... no s'oblidarà.

I que a Formentera no volem més que els altres, això ho hem dit sempre, però tampoc no volem menys, ho posa la Constitució, com ha dit vostè. Menorca, Eivissa i Formentera no som illes menors, som illes igual com Mallorca.

I per donar simplement unes dades, a Formentera -que crec que alguna ja l'havia donat altres vegades- la cistella de la compra és un 20% més cara que a Eivissa. Recordam que els diputats d'Eivissa saben que tampoc no és barat a Eivissa, però això significa que qualsevol cosa que a Eivissa costa 100 euros, a Formentera en costa 120.

Un altre exemple és el transport de combustible, cada camió... transportar aquestes 12 milles, aquesta mitja hora, un camió de combustible a Formentera val 3.000 euros. Això fa que el combustible (...), per exemple, a nosaltres ens costi 10 cèntims més per litre que no el que costa a l'illa d'Eivissa.

És clar, totes aquestes coses creim que són injustes, creim que s'haurien de poder arreglar. N'estam segurs..., perquè veim que aquest govern sí que ens té en compte, sí que es preocupa per Formentera. I res, simplement idò com he fet fins ara, estendre la mà per poder aconseguir això i que aquestes diferències entre illes cada vegada siguin menys i...

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias, Sr. Córdoba, se acaba el tiempo.

(Alguns aplaudiments)

Sr. Costa, no sé si quiere emplear sus cuatro segundos.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Antoni Costa i Costa):

Sí. Reclamarem conveni de carreteres, insularitat digna, prestarem els serveis de la comunitat autònoma a l'illa de Formentera, juntament amb els altres serveis, i farem un projecte de llei per pal·liar els problemes del Reglament de Costes, ... els formenterers poden estar segurs que aquest govern defensarà els seus interessos.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias por respetar los tiempos.

La tercera pregunta, la formula Omar Lamin a la consellera Vidal, pero no ha llegado. Me informan que llegará un poco más tarde, así que la aplazamos hasta que llegue.

Pasamos a la cuarta pregunta, RGE núm. 7688/23, que formula Marco Antonio Guerrero, del Grupo Socialista. Es también...? Bien, aplazamos la tercera y la cuarta.

I.5) Pregunta RGE núm. 7689/23, presentada per la diputada Sra. Malena Riudavets i Suárez, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a drets dels treballadors.

Pasamos a la quinta, la quinta... vale. La quinta es la RGE núm. 7689/23, que formula Malena Riudavets, del Grupo Socialista. Tiene la palabra.

LA SRA. RIUDAVETS I SUÁREZ:

Moltes gràcies, president. Bon dia, Sr. Conseller Sáenz de San Pedro. Vostè sap que provinc d'un sector empresarial basat en la participació i el diàleg, en el qual posam les persones en el centre; de fet, em defineixo com a cooperativista i vostè, he vist, com a "coopetidor". L'arrel és la mateixa, el propòsit semblant, però els principis són diferents.

Malgrat açò, suposo que coincidirà amb jo que per tenir una societat amb una economia forta i productiva que progressa des de la promoció constant de la cohesió, la qualitat i la justícia social hem de generar un entorn de treball i realització personal que elevi la qualitat de vida i millori els drets dels treballadors.

Si és així, Sr. Conseller, quines mesures pensa impulsar des de la seva conselleria per seguir millorant els drets dels treballadors?

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Sáenz de San Pedro, tiene la palabra.

EL SR. CONSELLER D'EMPRESA, OCUPACIÓ I ENERGIA (Alejandro Sáenz de San Pedro i García):

Gracias, Sr. Presidente. Sra. Riudavets, la cooperación es convertir la competición en una colaboración. Por tanto, tanto para mí como para este gobierno mejorar los derechos y las condiciones laborales de los trabajadores es un objetivo prioritario, pero también lo es para las empresas. Lograr un buen ambiente laboral en el que el trabajador vea reconocido y recompensado su trabajo es una meta que todos debemos alcanzar. Para eso hace falta diálogo social, entendimiento entre patronales y también sindicatos. Y nosotros vamos a estar ahí impulsando esta negociación colectiva para contribuir a dar respuesta a estas necesidades de las empresas y de los trabajadores.

Gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Riudavets.

LA SRA. RIUDAVETS I SUÁREZ:

Gràcies. M'alegra sentir que apostaran pel diàleg social i la negociació col·lectiva, encara que no em queda molt clar com ho pensen fer. Fins ara les declaracions i les accions que han arribat des del Govern en aquesta línia han estat confuses, almanco a mi no m'han quedat clares les seves propostes en matèria laboral. No sé si continuaran amb l'estudi de càrregues de feina per a altres professionals del sector turístic; si impulsaran mesures per a la conciliació, per la igualtat, o si estudiaran noves formes d'organització del treball.

El que sí els hem escoltat dir és que aposten per un model econòmic sostenible, social, econòmic i mediambiental, però no és possible si només cerquen el protagonisme dels empresaris, la competició, encara que sigui en col·laboració. Tots els agents han de ser protagonistes, empresaris, sindicats i treballadors, per poder aconseguir aquest objectiu.

També hem escoltat que derogaran la llei turística, a través de la qual es donen instruments per mesurar les càrregues de feina de les cambres de pis i la instal·lació dels llits elevables; mesures que varen ser fruit d'un diàleg social que s'ha demostrat com el millor instrument per a la millora dels drets laborals.

Em diu que sí, que apostaran per la negociació col·lectiva i el diàleg social, així que supòs que no pensen que el diàleg social i la negociació col·lectiva són imposicions, perquè són les eines per establir un procés de diàleg que redunda en benefici tant de l'empresa com dels treballadors i promou la cohesió i l'estabilitat i que contribueix al benestar de la societat en general i al desenvolupament no només en una comunitat sostenible socialment...

(Es produeix el tall del micròfon)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias, Sra. Riudavets, se le ha acabado el tiempo.

(Alguns aplaudiments)

Sr. Sáenz de San Pedro.

EL SR. CONSELLER D'EMPRESA, OCUPACIÓ I ENERGIA (Alejandro Sáenz de San Pedro i García):

Gracias, Sr. Presidente. Sra. Diputada, para mejorar los derechos de los trabajadores necesitamos un tejido empresarial fuerte en el que el diálogo y el entendimiento entre las distintas partes sea fundamental, pero, como ya le he dicho, son las empresas también las que quieren mejorar el trabajo y la retribución de sus propios trabajadores. Pero debemos conocer las necesidades de los trabajadores en la misma medida que también necesitamos conocer las necesidades de las empresas. Esto nos va a permitir impulsar políticas que el mercado laboral demanda y una de ellas -lo hemos dicho muchas veces- tiene que ser también la formación. Lo he dicho en varias ocasiones, tenemos unas cifras de ocupación muy buenas, pero aun así faltan profesionales formados.

También, ¿cómo no?, vamos a incluir políticas de conciliación. Nuestro mercado laboral ha sufrido un cambio de paradigma importante que debemos afrontar y que requiere un enfoque distinto. Los trabajadores han de poder compaginar sus responsabilidades laborales con las familiares, por eso impulsaremos medidas y políticas de conciliación. Impulsaremos también protocolos para la protección de la salud mental y laboral a través de la prevención y la reducción de la siniestralidad. Cuidar de estos trabajadores es de vital importancia para mejorar su productividad y también su bienestar.

Gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias.

I.3) Pregunta RGE núm. 7687/23, presentada pel diputat Sr. Omar Lamin i Abeidi, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a ajudes per a aquest hivern davant l'augment de preus.

Recuperamos la tercera pregunta, RGE núm. 7687/23, que formula Omar Lamin, del Grupo Socialista. Tiene la palabra.

EL SR. LAMIN I ABEIDI:

Gràcies, president. Bon dia, senyors diputats, senyores diputades. Molt bon dia, consellera. Suposam que avui ha comprovat allò que aparcar és un rept a Palma.

Miri, estam a les portes del final d'aquesta temporada turística, de la qual ens diuen que ha estat una de les millors, però s'acosta l'hivern i, malgrat la recuperació de l'ocupació i

l'activitat, la crisi de preus agreujada per la invasió d'Ucraïna per part de Rússia continua tenint efectes damunt, importants efectes, damunt els pressuposts de les famílies de la nostra comunitat. Aquest increment es dona especialment a la cistella de la compra, als preus dels carburants i incrementa el tipus d'interès de les hipoteques, i s'hi afegeixen qüestions estructurals com és la manca de la dificultat d'accés a l'habitatge, també, a la vegada, agreujada per la "turistificació" d'aquesta terra.

Per tant, una vegada conegudes les dades pressupostàries per al 24, que demostren que hi ha pressupost suficient per mor de l'herència -bona herència- que va deixar el govern de la Sra. Armengol, i conscients de les condicions de dificultat de població a causa dels elevats..., a causa que aquests preus persisteixen, els socialistes li fèiem abans unes mesures que ja varem presentar a la Sra. Prohens per ajudar les famílies a passar amb menor dificultat aquests mesos d'hivern.

En primer lloc, duplicar la deducció autonòmica per fer front als interessos de les hipoteques, per arribar fins als 400 euros; perllongar l'aval hipotecari per ajudar aquelles persones que volen adquirir un habitatge, fins el 20% del valor de la hipoteca; mantenir la gratuïtat del transport públic per al 24 i seguir treballant per millorar les línies i les freqüències així com també tornar a protegir aquelles persones treballadores que quedin sense feina durant l'hivern, augmentar l'import de la RESOGA i eliminar el copagament de centres de dia i ajuda a domicili, així com també seguir donant suport a les famílies, als familiars cuidadors.

Sra. Consellera, quines mesures té vostè previstes per ajudar les famílies davant els preus disparats del combustible i de les hipoteques?

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Vidal, tiene la palabra.

LA SRA. CONSELLERA D'HABITATGE, TERRITORI I MOBILITAT (Marta Vidal i Crespo):

Gracias, Sr. Presidente. Bon dia, diputats i diputades. Moltes gràcies, Sr. Lamin, per la seva pregunta. Des de l'àmbit de les competències de la conselleria que està al meu càrrec no podem incidir, com vostè sap perfectament, en el preu de les hipoteques ni en el preu dels carburants. El que sí podem fer és continuar amb la tasca que hem iniciat amb força des que varem prendre possessió del càrrec, que és mantenir les polítiques d'aval hipotecari. Hem tret ja la convocatòria dels ajuts al lloguer, que era una qüestió esperada. Fem gestions perquè les ajudes enguany es puguin abonar amb més celeritat que els anys passats; perquè la majoria d'ajudes de 2022 no s'han abonat, de fet n'hi ha moltes de 2021 que tampoc. Obrim finestreta única per poder tramitar-les de manera electrònica.

Sobre mantenir la gratuïtat del transport, efectivament, estem a l'espera de veure com es confirmen les polítiques del Govern central i les línies de subvencions, si és que

s'aconsegueix formar govern. I treballem també en millorar les freqüències, apostant de manera decidida pel transport públic.

Gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Lamin, tiene la palabra.

EL SR. LAMIN I ABEIDI:

Gràcies, president. Sra. Vidal, vostè té l'oportunitat d'agafar la iniciativa d'ajudar les famílies d'aquesta terra, cosa que la Sra. Prohens no ha fet, per ajudar-le a passar millor aquests mesos. D'ençà que vostès governen no han fet ni una sola mesura que incrementi la renda disponible de les famílies, és a dir, que les ajudi a arribar a finals de mes; més enllà de fer més rics a aquells que més tenen, a més d'eliminar impostos a les grans fortunes...

(*Es produeix el tall del micròfon*)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias, Sr. Lamin, se ha acabado el tiempo.

(*Remor de veus*)

Silencio, por favor.

(*Alguns aplaudiments*)

Sra. Vidal, tiene la palabra.

LA SRA. CONSELLERA D'HABITATGE, TERRITORI I MOBILITAT (Marta Vidal i Crespo):

Gracias, presidente. És que no puc estar d'acord amb el que diu, de cap manera, perquè els primers deu dies, quan va prendre possessió aquest govern, es va aprovar un primer paquet de mesures fiscals, que tenen una incidència molt directa a les famílies...

(*Remor de veus*)

Per començar, no hem de pagar l'impost de la mort, quan una persona perd un familiar no ve al Govern a parar la mà. Per altra banda, els joves menors de 30 anys tenen una bonificació del cent per cent per la compra d'un habitatge, amb el límit de preu que bé coneixen, els menors de 35 també. Nosaltres sí que estem compromesos que arribin les ajudes a les famílies dels 29,5 milions que es van rebre de fons europeus, només en vam trobar adjudicat 1. Hem hagut de treure una campanya de publicitat urgent, perquè la gent s'assabenti...

(*Remor de veus*)

... de les subvencions per millorar l'eficiència energètica a casa seva, perquè millorin les temperatures fred, calor i tot el tema d'eficiència energètica. Només es va concedir un 3%.

Tampoc puc estar d'acord amb la bona herència rebuda, perquè tenim la medalla de ser la comunitat autònoma on més han empitjorat les dades en els vuit darrers anys de legislatura. Tenim la medalla que som la comunitat autònoma que té pitjors dades de tota Espanya. I tampoc no podem estar d'acord que en transport públic estiguin compromesos, perquè ens falten conductors, ens falten maquinistes, ens falten trens i ens falten autobusos.

Molt aviat veuran, vostès i els ciutadans, les millores en aquesta línia. Millorarem les freqüències del transport interurbà, a partir de l'1 de novembre es veurà, amb 5 autobusos nous, i estem treballant també per incrementar les freqüències i les línies a tota la resta de les illes.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias.

(*Alguns aplaudiments*)

I.4) Pregunta RGE 7688/23, presentada pel diputat Sr. Marco Antonio Guerrero i Moreno, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a compliment de la legalitat.

Pasamos a la cuarta pregunta RGE núm. 7688/23, que formula Marco Antonio Guerrero, del Grupo Socialista. Tiene la palabra.

EL SR. GUERRERO I MORENO:

Gràcies president. Bon dia senyors i senyores diputats. Bon dia, consellera. Sra. Vidal, els càrrecs públics han de tenir un comportament exemplar, i em sap greu dir-li això, però en aquests 100 primers dies vostè n'ha protagonitzat un parell pagès, de situacions de dubtosa exemplaritat.

Per això li fem aquesta pregunta directament, fan complir la legalitat a la seva conselleria? I en quin moment es van assabentar de la incompatibilitat en el càrrec de la seva persona de confiança i cap de gabinet?

Gràcies, president.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Vidal, tiene la palabra.

LA SRA. CONSELLERA D'HABITATGE, TERRITORI I MOBILITAT (Marta Vidal i Crespo):

Gracias, presidente. Bon dia, Sr. Guerrero. Sí, a la conselleria evidentment, es compleix la legalitat. Sobre la situació a la qual es refereix que m'afecta, em remeto íntegrament a les declaracions que ja consten al *Diari de Sessions* d'aquest parlament. I, en relació amb la incompatibilitat de la que va ser la meua cap de gabinet, que des d'aquí vull agrair-li molt la seva feina, dir que des del punt

de vista del Govern, mai no va tenir cap incompatibilitat. És una qüestió que afecta el Consell Insular de Mallorca.

Gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Guerrero, tiene la palabra.

EL SR. GUERRERO I MORENO:

Gràcies, president. A veure, això no és el que diu la llei. Sra. Vidal, hem de reconèixer que vostè no ha començat amb bon peu, primer va ser les seves reunions amb els representants de Metrovacesa, després va ser l'ús privatiu d'un pàrquing públic, després amenaces a diputats i quart i actual, la incompatibilitat de la seva cap de gabinet i personal de confiança. Des d'aquí li demanam que defensi els interessos del Govern i de la ciutadania i demani la devolució dels sous públics cobrats de forma irregular.

Veient aquests casos que tenim en aquests cent dies, igual s'expliquen les seves presses per tancar l'Oficina anticorrupció. Perquè mirin, senyors del PP, vostès varen enganyar al seu programa electoral, i el citaré textualment: "*compromiso con la mayor transparencia posible*". I què fan ara? Tancar l'Oficina i imposar l'opacitat més absoluta, perquè també varen prometre -i torno citar textualment-: "*reforzar el proceso de rendición de cuentas de las diferentes administraciones, asegurando el derecho de acceso a la información*". I ara, registren una llei amb la que no serà obligatori fer públic les declaracions de béns dels alts càrrecs. I per a més inri, el Govern decidirà sobre la idoneïtat dels càrrecs del Govern, "*yo me lo guiso, yo me lo como*".

No sé quina por tenen a la transparència i a la rendició de comptes. No s'adonen de quin missatge envien a la ciutadania, tancant l'Oficina anticorrupció, després que aquesta investigui casos que els afecten a vostès directament? Senyores i senyors del PP, no hauríem de tornar als temps foscos de l'època del Sr. Matas...

(*Remor de veus*)

Però tancant l'Oficina envien un missatge equivocat de menys control als possibles corruptes, i la ciutadania queda indefensa en perdre la protecció de l'anonimat de la denúncia. Senyores i senyors del PP, a les passades eleccions la ciutadania no els va donar un xec en blanc, els va donar la seva confiança, sí, però ja l'han traïda. Tancar l'Oficina és una decisió que els perseguirà i marcarà la seva legislatura, perquè si en el futur apareix algun cas de corrupció del Sr. Govern, Sra. Prohens, vostè no podrà dir que varen fer tot el possible per evitar-ho.

Gràcies, president.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Vidal, tiene la palabra.

LA SRA. CONSELLERA D'HABITATGE, TERRITORI I MOBILITAT (Marta Vidal i Crespo):

Gracias, presidente. Doncs jo crec que sí que he començat amb molt bon peu, la veritat és que sí. En menys de dos mesos hem aconseguit aprovar una primera mesura, que és el Decret d'emergència habitacional, està publicat, estem treballant perquè s'implementi. Ben el contrari del que està fent el PSIB, que treballa perquè no s'implementi. Nosaltres..., no és l'única línia, acabem d'aprovar una altra vegada els ajuts de lloguer. Estem gestionant perquè es puguin implementar de la manera més ràpida possible, perquè aquests diners arribin als ciutadans de la manera més fàcil, que és el que ens importa, que els ciutadans puguin rebre les ajudes de manera àgil. No sé si compartien aquesta preocupació, però si la compartien no van tenir èxit, perquè a la premsa ho tenim. La majoria d'ajuts de 2022 encara estan sense signar, i molts del 2021 també.

Crec que sí que hem començat amb bon peu, hem identificat els sòls vacants i estem fent planificació a totes les illes per ordenar d'una manera coordinada a totes les Illes Balears, a tot el territori, com i on es fan els pisos de protecció oficial; quins equipaments fan falta a cada municipi, de manera ordenada i planificada. Tenim gairebé totes les línies estratègiques de la conselleria dibuixades i les tenim dibuixades per després treballar durant els propers quatre anys de manera ordenada, per tenir els millors resultats possibles. Perquè això és el que ens interessa, complir amb el nostre programa de govern i satisfer les necessitats del poble de les Illes Balears. Gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

I.6) Pregunta RGE núm. 7706/23, presentada pel diputat Sr. Sergio Rodríguez i Farré, del Grup Parlamentari VOX, relativa a subvencions als palestins de la franja de Gaza.

EL SR. PRESIDENT:

Pasamos a la sexta pregunta RGE núm. 7706/23, que formula Sergio Rodríguez del Grupo VOX. Tiene la palabra.

EL SR. RODRÍGUEZ I FARRÉ:

Gracias, Sr. Presidente. Sra. Consellera, creo que no hace falta recordar el horror que hemos vivido estos días recientes en Israel, mujeres violadas y ejecutadas, jóvenes masacrados en un concierto, bebés asesinados en sus cunas, con el único pecado de ser judíos.

También nos hemos enterado de que la Sra. Armengol aprobó ayudas por cientos de miles de euros para la franja de Gaza y queremos saber si este gobierno del Partido Popular, que cuenta con el apoyo de VOX, piensa seguir manteniendo estas ayudas.

Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Cirer, tiene la palabra.

LA SRA. CONSELLERA DE FAMÍLIES I AFERS SOCIALS (Catalina Cirer i Adrover):

Moltes gràcies, Sr. President. Bon dia, senyores i senyors diputats. En primer lloc, jo crec que hem de lamentar i expressar el pesar per la situació del greu conflicte que es viu en aquesta zona i fer una crida, si fos possible, que arribi la pau el més aviat possible.

Miri, aquesta situació límit, fa que tot ajut s'hagi de replantejar en funció de les indicacions que marqui, en el nostre cas, la Unió Europea, i això és el que estam fent.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Rodríguez, tiene la palabra.

EL SR. RODRÍGUEZ I FARRÉ:

Gracias, Sr. Presidente. Sra. Consellera, hemos sabido que las ayudas que bien intencionadamente, tanto la Unión Europea como esta comunidad autónoma, gracias a los impuestos que pagan los ciudadanos de Baleares, está enviando a Gaza, como por ejemplo los suministros de agua potable, se han desmontado kilómetros de tuberías de agua potable para fabricar los cohetes que se lanzan contra Israel. Hemos sabido que muchas de estas ayudas que se mandan a través de supuestas ONG, que acaban simpatizando colaborando con la causa palestina, son utilizadas y desviadas para armar a estos terroristas. Tenemos el absoluto convencimiento de que por desgracia, nosotros con nuestra mejor intención, estamos enviando dinero para comprar potitos o leche en polvo a los niños palestinos, que acaban pagando las balas con la que estos terroristas inhumanos acaban asesinando a los hijos de Israel.

Esto es absolutamente intolerable. Es su responsabilidad y la de su gobierno, no entregan ni un duro más, ni un euro más a la Franja de Gaza, hasta que sepamos el destino final de todas y cada una de estas ayudas que nosotros, con la mejor intención, vamos a enviar. Usted ha dicho -y yo lo comparto- que ojalá cese completamente este conflicto, pero quiero hacer más las palabras de Golda Meir que dijo que este conflicto no se acabará, hasta el día que los árabes quieran a sus hijos más de lo que odian a los hijos de Israel. Y hasta que ese día no llegue, es nuestra responsabilidad no seguir contribuyendo a estas masacres de inocentes.

Gracias, Sr. Presidente.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias. Sra. Cirer, tiene la palabra.

LA SRA. CONSELLERA DE FAMÍLIES I AFERS SOCIALS (Catalina Cirer i Adrover):

Moltes gràcies, Sr. President. Miri, vostè parla d'*absoluto convencimiento*, en aquest cas nosaltres encara s'està esperant, perquè no hi ha una justificació encara de les ajudes que s'han donat d'anys enrere, crec que ni del 2020 ni del 2021 ni del 2022 estan justificades, per tant, el convenciment no sé com el poden tenir, perquè a nosaltres en aquest moment ens falta la justificació de d'aquests ajuts.

El que jo li dic és que està clar que, a curt termini, no es podrà parlar de donar ajudes de cooperació, que moltes de les quals també eren humanitàries, sinó que estam a l'espera de si se'ns demana, com en altres casos, però se'ns demana, per part, com li deia, de la Unió Europea, com ha passat en altres situacions, que nosaltres, com a membre d'aquesta Unió Europea, com a comunitat autònoma d'un país membre de la Unió Europea, puguem destinar ajuda humanitària quan se'ns determini.

És una situació que supera en molt les nostres competències, i nosaltres, com li he dit, estarem pendents d'aquestes directrius que ens marquin a nivell europeu.

Evidentment, en aquest moment les ajudes, perquè el conflicte ha arribat a uns límits que ens superen, estan paralitzades i estam a l'espera d'aquestes indicacions. I, en tot cas, seran, ja li dic, ajudes humanitàries, com se'ns ha requerit a altres indrets i a altres moments, i nosaltres hem estat sempre una comunitat solidària a diferents parts del món quan se'ns ha requerit.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

I.7) Pregunta RGE núm. 7690/23, presentada per la diputada Sra. Sílvia Cano i Juan, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a defensa d'interessos.

EL SR. PRESIDENT:

Pasamos a la séptima pregunta, RGE núm. 7690/23, que formula Silvia Cano, del Grupo Socialista. Tiene la palabra.

LA SRA. CANO I JUAN:

Gràcies, president. En cent dies, Sra. Vidal, hem vist quin és el seu tarannà i les seves prioritats: beneficiar un fons d'inversió privat en detriment del parc d'habitatge públic; un decret llei que amnistia infractors urbanístics alhora que permet un increment poblacional, sense tenir en compte les infraestructures essencials; l'ocupació d'una plaça d'aparcament; amenaces aquí, en seu parlamentària; durant un mes va ser incompatible entre el seu negoci privat, a una immobiliària, i el seu càrrec de consellera, perquè vostè aconsegueix la llei quan pot; i, mort el ca morta la ràbia, perquè l'Oficina anticorrupció ja no la molestarà més, ni vostè ni als seus companys.

El darrer que hem conegut és que quan va ser advocada de la CAEB, va anar a visitar el batle de Palma, llavors, José Hila,

per defensar els interessos de la patronal en contra dels veïnats de la Llotja, afectats pels renous de les terrasses.

Sra. Vidal, quins interessos defensa?

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Vidal, tiene la palabra.

LA SRA. CONSELLERA D'HABITATGE, TERRITORI I MOBILITAT (Marta Vidal i Crespo):

Gracias, Sr. Presidente. Miri, Sra. Cano, jo no som aquí per parlar de mi, ni per parlar de vostè, ni per parlar del Sr. Hila, ni molt menys per entrar a discutir coses que als ciutadans no els interessien.

Jo tinc molt clares quines són les meves prioritats i continuaré amb les meves prioritats i amb els meus valors. Vostè, si vol, continuï amb els seus.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Cano, tiene la palabra.

LA SRA. CANO I JUAN:

Gràcies. Sra. Vidal, vostè és aquí, precisament, per defensar l'interès general, i el que nosaltres veiem és que constantment el que fan és confondre els interessos particulars d'alguns, els seus beneficis econòmics, amb l'interès general. I, en aquest cas, vostè, de la mateixa manera que, abans de ser consellera, es va reunir amb un fons voltor, amb un fons d'inversió privat, per tal de beneficiar... la seva primera mesura va ser beneficiar aquest fons d'inversió privat amb una quantitat de doblers molt important, i el parc públic d'habitatge se'n va veure ressentit, 88 habitatges manco és la seva gran decisió com a consellera d'Habitatge.

Després, es va plantar al despatx del batle de Palma i el va amenaçar, com hem vist amenaces en aquesta seu parlamentària, que si anava en contra dels interessos de la patronal hauria de respondre amb responsabilitats patrimonials. És que no és interès general que els veïnats i veïnades de la zona de Sa Llotja puguin descansar? És que no és interès general la convivència i equilibrar aquesta convivència amb el dret que poden tenir els empresaris a guanyar doblers? S'ha d'equilibrar, i l'interès general és equilibrar-lo.

Una vegada més, vostès confonen interès general amb interès particular, i ha de vetllar per l'interès general, l'interès públic. I no permetrem que perverteixen aquest concepte d'interès general i molt manco que em parli de llibertat.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Vidal, tiene la palabra.

LA SRA. CONSELLERA D'HABITATGE, TERRITORI I MOBILITAT (Marta Vidal i Crespo):

Gracias, presidente. Bé, el Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears considera el que considera, jo no sé si creuen en la separació de poders, però la cosa està així, les decisions del TSJ són les que són.

(Remor de veus)

Per una altra banda, jo continuaré parlant del que em toca, que es parla de polítiques d'habitatge, i aquí sí que hi ha una diferència molt gran, nosaltres ens trobem en la pitjor situació que s'ha viscut mai a les Illes Balears en matèria d'habitatge, que és el primer problema dels ciutadans, ens trobem amb una manca de polítiques i que les que s'han fet no han funcionat, no només no es dona per part del PSIB una lleugera autocrítica, sinó que, mentre nosaltres lluitem per posar habitatges al mercat a preus disponibles per a les persones, vostès es dediquen a fer falsos titulars, a continuar parlant de les seves fantasies en aquesta cambra, com amnisties i qüestions d'aquest tipus, a enganyar la gent amb falsos titulars, amb falses dades, quan estan penjades a la pàgina web i no les volen conèixer perquè no els interessa.

Però, no només això, és que estan presentant, han dit als seus batles que no apliquin el decret llei, i presenten mocions a tots els municipis i a tots els consells per sabotejar aquest decret llei, perquè el que no volen vostès és que les nostres polítiques funcionin, perquè ni fan feina quan els toca ni deixen fer feina quan no els toca.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.8) Pregunta RGE núm. 7697/23, presentada per la diputada Sra. Marta Carrió i Palou, del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, relativa a segregació per sexes a l'educació.

EL SR. PRESIDENT:

Pasamos a la octava pregunta, RGE núm. 7697/23, que formula Marta Carrió, del Grupo MÉS per Mallorca, tiene la palabra.

LA SRA. CARRIÓ I PALOU:

Moltes gràcies, Sr. President, bon dia, diputades i diputats. Sr. Vera, em pot dir quina és la seva opinió del model de segregació per sexe a les escales?

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Vera, tiene la palabra.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITATS
(Antoni Vera i Alemany):

Gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, el Govern de les Illes Balears respecta i comparteix l'article 27 de la Constitució Espanyola, que reconeix la llibertat d'ensenyament i que consagra que l'educació té per objecte el desenvolupament ple de la personalitat humana en el respecte als principis democràtics de convivència i als drets i llibertats fonamentals.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Carrió, tiene la palabra.

LA SRA. CARRIÓ I PALOU:

Moltes gràcies, president. Sr. Vera, vostè va afirmar que la continuació del concert a les escoles que segreguen per sexe era per motius d'evitar greuges a les famílies, però vostè sap que això no és així, i ho sap bé, perquè no només varen mantenir el concert a les escales que practiquen i van en contra de la Llei d'educació i de l'article de la Constitució que vostè ha esmentat, i que respecta, sinó que, a més, les va augmentar, va augmentar un 16% d'aquest pressupost. I això, Sr. Vera, quan augmentes un pressupost a unes escales, a més, on hi ha disminució d'alumnat, no és evitar greuges, és fer una aposta política decidida per un model d'escola que segrega per sexes.

I us diré més, perquè vostè en sap d'això, i vostè sap, Sr. Vera, que no hi ha cap motiu científic que justifiqui que diferències neurològiques o diferències cognitives hagin d'aplicar models diferents en l'educació, vostè ho sap perfectament això, perquè és professor i ho coneix; i vostè sap, i si no ho sap, jo li dic que aquests models se assenten, aquests models es basen en fonamentalismes religiosos rancis, que mantenen aquí i estan asseguts a aquesta tribuna.

(Remor de veus)

Així és. I el que sí que es demostra per la ciència és que aquests models fan créixer els estereotips de gènere i fan créixer la desigualtat entre homes i dones.

Em resulta molt curiosa -molt curiosa- la manera que té el Partit Popular de practicar el feminisme, la veritat.

(Remor de veus)

I què serà el següent, que serà el següent? Separar per raça? Separar per religió? Serà això el següent? Perquè jo li diré: separar no és el model pedagògic, el model pedagògic correcte és inclusió i convivència -inclusió i convivència-, li ho tornaré repetir: inclusió i convivència.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Vera, tiene la palabra.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITATS
(Antoni Vera i Alemany):

Gràcies, Sr. President. Sra. Carrió, el dictamen del Tribunal Constitucional del passat 18 d'abril de 2023, és molt clar en aquest sentit, quan diu que de la Constitució Espanyola deriva un model educatiu pluralista. Per tant, deixa molt clar que el model d'educació diferenciada és un model constitucional cent per cent. Altra cosa és, altra cosa és que l'actual Llei d'educació del Govern central, la LOMLOE, no permet la prestació pública del model d'educació diferenciada. En aquest sentit, som escrupolosos amb una norma bàsica que, encara que no compartim, hem de complir.

Lamentam profundament que el govern d'esquerres no donàs una solució transitòria a famílies, alumnes i docents de l'únic centre d'educació diferenciada de les Illes Balears. Mentre tot Espanya, totes les comunitats autònomes, fossin del color polític que fossin, han aplicat mesures de transitorietat, el govern d'esquerres d'aquí ha estat més papista que el Papa, va tancar totalment la porta a cap tipus de transitorietat per a famílies, per a docents i alumnes d'aquest centre. Actuà ben igual que en el cas dels sistemes d'avaluació i implantà un sistema d'avaluació poc operatiu, burocràtic i poc contenedor d'esquena a tota la comunitat educativa, quan la resta de comunitats autònomes optaren per sistemes més fàcils d'implantar i consensuats amb el sector.

Una vegada més, hem hagut d'aplicar el sentit comú i pal·liar una problemàtica que el govern d'esquerres ha deixat. Per això, en base a l'informe jurídic elaborat per l'Advocacia de la comunitat autònoma, hem prorrogat el concert d'educació, d'acord amb l'article 44 del Reial Decret 2377/85.

Sra. Carrió, el Govern del Partit Popular pensa en tota la ciutadania. No són com vostès que només governaven per als que els interessaven. Som un govern que, com demostram dia a dia, gestiona per a tota, tota, la societat balear.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.9) Pregunta RGE núm. 7693/23, presentada per la diputada Sra. Amanda Fernández i Rubí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a model d'escola.

EL SR. PRESIDENT:

Pasamos a la novena pregunta, RGE núm. 7693/23, que formula Amanda Fernández, del Grupo Socialista. Tiene la palabra.

LA SRA. FERNÁNDEZ I RUBÍ:

Gràcies, Sr. President. Bon dia, diputats i diputades. El fet és que entre tots i totes paguerem un concert d'un centre que no

acompleix la llei, que segrega per sexes, que no treballa la igualtat entre homes i dones ni la coeducació.

Nosaltres, efectivament, Sr. Vera, no varem donar cap transitorietat ni és cap problema. Segons vostès, segons vostès, és per evitar un perjudici a les famílies. El perjudici és que a una mateixa aula es mesclin nins i nines? Això és el greu perjudici que vostès volen evitar i que nosaltres varem deixar com a problema?

(Alguns aplaudiments)

Sra. Vera, vostè creu en el model segregador de l'educació?

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Vera, tiene la palabra.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITATS
(Antoni Vera i Alemany):

Gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, com ja he dit abans, el Govern de les Illes Balears creu en la llibertat d'ensenyament que consagra la Constitució Espanyola.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Fernández, tiene la palabra.

LA SRA. FERNÁNDEZ I RUBÍ:

Vostès creuen en aquest model i a més el potencien. Vostès, com ha dit la Sra. Carrió, no només concerten un curs més, sinó que augmenten el seu pressupost en 400.000 més, però a la vegada li dic el que no han fet, Sr. Vera. Vostès no han convocat els fons escolar d'emergència social, un fons destinat que les centres puguin pagar el berenar als infants, puguin ajudar les famílies a pagar les activitats extraescolars i complementàries, puguin ajudar les famílies a pagar el material. Vostès segreguen per sexe i per nivell socioeconòmic. És més, li he de dir que vostès, a dia d'avui, tenen penjada la instrucció en format esborrany que nosaltres -vostè que sempre m'ho retreu-, varem deixar ja penjat i sense signar, perquè en funcions no ho podíem signar, amb un pressupost de 150.000 euros.

Però, clar, vostès treballen per a unes famílies, es veu que aquestes no tenen un greu perjudici, aquestes famílies, però, és més, és que vostès segregaran per llengua també. La segregació la duen al cos. Segregaran per llengua. A partir d'avui, aquí debatrem mocions i PNL que uns defensarem treballar i protegir la nostra llengua, i vostès el que faran és que als centres se segregui segons la llengua que parlin els infants.

Per tant, aquí tenim el model, aquí tenim el canvi. Vostès, escola i societat desigual, segregadora sigui per sexe, per nivell socioeconòmic o per llengua, i nosaltres seguirem defensant

una escola garant d'igualtat d'oportunitats i una societat plural, diversa i solidària.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Vera, tiene la palabra.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITATS
(Antoni Vera i Alemany):

Gràcies, Sr. President. Sra. Fernández, la veritat és que no l'entenc o, més ben dit, em sorprenen les seves preguntes.

Li ho torn a dir, recorda que governaren fins a dia 10 de juliol d'enguany? Miri, si vol li refresca la memòria. Dia 6 de juliol, vostès dicten resolució per la qual desestimen la petició de concert educatiu a un centre de les Illes Balears que fa el model d'educació diferenciada. Aquesta resolució no tendria una transcendència especial si no fos que el mateix servei d'escolarització vostre, de la conselleria, va estar enviant alumnat nou a aquest centre sabent que els desestimava la petició de concert per a enguany. En total, que la Sra. Carrió em deia, 96 alumnes nous: 39 a infantil, 23 a primària, 22 a secundària i 12 a batxillerat. De fet, dos dies abans d'emetre la resolució continuaven enviant alumnes a aquest centre; famílies a les quals vostès els adjudicava una plaça sostinguda amb fons públics, quan en realitat estaven denegant el concert per a aquest curs 23-24.

Considera, Sra. Fernández, que aquestes famílies es mereixen aquest engany? Jo pens que no.

Davant la situació que ens deixaren una vegada més varem haver d'intervenir en favor dels alumnes, les famílies i els docents, però no férem res d'estrany, no férem res que no hagin fet altres comunitats autònomes, com per exemple Astúries. Qui governa a Astúries? El Partit Socialista Obrer Espanyol; i que jo sàpiga vostè és del PSOE. A Astúries ho fan bé i a Balears no, Sra. Fernández?, "*cumplimos a rajatabla la ley*", afirma la *consejera Lidia Espina* del PSOE d'Astúries.

Sra. Diputada -l'esquerra m'ha de permetre que li ho digui-, l'esquerra sou uns supremacistes morals. Considerau que totes...

(Alguns aplaudiments)

... considerau que totes les famílies han d'educar els seus fills com vostès volen i marquen. Vostès volen uniformitat i nosaltres volem diversitat i llibertat: llibertat per triar una escola pública o concertada, llibertat per triar una escola laica o religiosa, llibertat per triar una escola inclusiva o especial, llibertat per triar coeducació o educació diferenciada.

La nostra societat és lliure i diversa. Per això avui el Partit Popular governa, i vostès són a l'oposició.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.10) Pregunta RGE núm. 7704/23, presentada per la diputada Sra. María José Verdú i Torres, del Grup Parlamentari VOX, relativa a incentivar els viatges de l'IMSERSO.

EL SR. PRESIDENT:

Pasamos a la décima pregunta, RGE núm. 7704/23, que formula María José Verdú, del Grupo VOX. Tiene la palabra.

LA SRA. VERDÚ I TORRES:

Gràcies, Sr. Presidente. Sr. Bauzá, hi ha una preocupació generalitzada al sector turístic per la paralització o l'alentiment en la gestió sobre els viatges de l'IMSERSO a Balears. Quines mesures o quins plans té la seva conselleria per reactivar o incentivar els viatges de l'IMSERSO?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Bauzá, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TURISME, CULTURA I ESPORTS (Jaume Bauzá i Mayol):

Moltes gràcies, president. Molt bon dia a tothom. Moltes gràcies, Sra. Diputada. El pla que tenim és reclamar on faci falta una millora de les condicions econòmiques que ofereix el Govern central a les operadores dins el programa de turisme social IMSERSO.

Les notícies que tenim són que la congelació de preus que es va fer l'any passat ha dut que molts d'hotels es replantegin la seva participació, també fer veure on faci falta que aquests programes són vitals per mantenir una certa activitat dins l'àmbit i dins el món turístic, tant per empreses com per treballadors a la temporada baixa.

Per part de la conselleria estam expectants observant la situació de ben a prop amb l'objectiu d'estar al costat del sector i escoltar les seves demandes i suggeriments quant a la comercialització d'aquests programes de turisme social, tot i que la competència és estatal. És importantíssim contribuir a la desestacionalització apostant per accions i programes a temporada baixa i aquestes, a més de cobrir un component social dins el col·lectiu de persones majors, també permeten a empreses i negocis mantenir-se operatives sempre que puguin cobrir despeses.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Verdú, tiene la palabra.

LA SRA. VERDÚ I TORRES:

Gracias, Sr. Presidente. Efectivament, Sr. Bauzá, els viatges de la tercera edat a zones de sol i platja durant l'hivern tenen una gran importància econòmica, tant per a les Balears

com per a la indústria turística en general, a més d'altres beneficis per als turistes.

Són un estímul per a la indústria turística, ajuden a mantenir l'activitat turística durant la temporada baixa, ja que hotels, restaurants, botigues, locals i una varietat de serveis turístics poden mantenir les operacions durant tot l'any, en lloc de dependre exclusivament de la temporada alta d'estiu.

Creen feina des de cambrers, personal de neteja, manteniment als hotels, fins a guies turístics i conductors d'autobusos. L'arribada de turistes de la tercera edat a les nostres illes crea oportunitats laborals que beneficien la població local de les nostres illes. Són un estímul també per al comerç local, perquè beneficien les petites empreses, els mercats locals i artesans que ofereixen productes autèntics i únics de les nostres illes; augmentar la demanda d'aquests productes i serveis pot ser un salvavides econòmic per a moltes famílies durant la temporada baixa.

Però, a més de tot això, a més d'aquests incentius, també beneficien la salut mental i física dels nostres majors, perquè visitar climes càlids i solejats a l'hivern els ajuda a obtenir vitamina D, són bons per a la seva mobilitat quan fan caminades o passejades, l'exposició a noves cultures, idiomes o experiències és un estímul per al seu cervell i els ajuda a mantenir l'agilitat mental, tenen oportunitat també de conèixer noves persones i fer amics, tenir una interacció social, que és essencial per prevenir la soledat i la depressió a la tercera edat.

Per tot això, Sr. Conseller, la seva conselleria ha de fer un esforç per revitalitzar i fomentar aquest tipus de turisme que aporta tants de beneficis a les nostres illes així com als nostres visitants. Per tant, li sol·licitam i li insistim que continuï fent feina en aquest camí.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Bauzá, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TURISME, CULTURA I ESPORTS (Jaume Bauzá i Mayol):

Sra. Verdú, hem vist amb molta preocupació la causa judicial que ha acompanyat la subhasta corresponent a la temporada 2023-2024, i ara que s'han resolt els recursos esperam que en aquesta segona quinzena del mes d'octubre ja es puguin comercialitzar per tal d'evitar perjudicis dins l'àmbit de les empreses i també dels treballadors.

Desitjam, per a posteriors convocatòries, una millora substancial en la gestió d'aquests programes per part del Govern central. Desitjam també que la millora de les condicions econòmiques que doten de més pressupost el turisme sènior per part del Govern, prèvia actualització dels preus de mercat, permeti que en lloc de disminuir les places, com està passant ara, es puguin augmentar. I, com no podia ser

d'altra manera, desitjam que millorin aquestes convocatòries, també per humanitat.

El caràcter social i d'oci d'aquesta activitat permet millorar el benestar de les persones majors i complementar les seves prestacions amb aquests programes de turisme sènior no mereix estar en aquesta situació d'incertesa.

Moltes gràcies, president.

(Alguns aplaudiments)

I.11) Pregunta RGE núm. 7705/23, presentada per la diputada Sra. Patricia de las Heras i Fernández, del Grup Parlamentari VOX, relativa a actuacions enfront dels casos d'abusos sexuals de menors a Eivissa.

EL SR. PRESIDENT:

Pasamos a la pregunta RGE núm. 7705/23, que formula Patricia de las Heras, del Grupo VOX. Tiene la palabra.

LA SRA. DE LAS HERAS I FERNÁNDEZ:

Muchas gracias, Sr. Presidente. Sra. Cirer, en el pacto 87 del acuerdo firmado con VOX se comprometieron a llevar a cabo una auditoría para identificar y llevar ante los tribunales a todos y cada uno de los implicados en el caso de las menores tuteladas abusadas sexualmente, pero hasta la fecha solo se ha aprobado la auditoría del Instituto Mallorquín de Asuntos Sociales. Ibiza y Menorca han quedado totalmente olvidadas.

Sra. Cirer, ¿qué actuaciones va a emprender ante los abusos sexuales a estos menores?

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Cirer, tiene la palabra.

LA SRA. CONSELLERA DE FAMÍLIES I AFERS SOCIALS (Catalina Cirer i Adrover):

Moltes gràcies, Sr. President. Miri, quan vàrem parlar ja d'aquest tema a una pregunta també del seu grup, va quedar clar que les actuacions sobre menors tutelades competen, com saben, als consells insulars, i la Conselleria de Família i Afers Socials, en casos com el que vostè comenta, actuarà igual a totes les illes: respectar les decisions que prengui el consell, vetllar pel compliment dels protocols establerts i coordinar les actuacions entre les distintes institucions que intervenen en aquesta difícil problemàtica.

En el cas de Mallorca, el consell es va comprometre a iniciar aquesta auditoria. Nosaltres li donam suport, i igual farem quan els altres consells decideixin, si ho decideixen dins l'àmbit de les seves competències, dur aquestes accions endavant.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. de las Heras, tiene la palabra.

LA SRA. DE LAS HERAS I FERNÁNDEZ:

Sí, muchas gracias, Sr. Presidente. En Ibiza, una menor con discapacidad mental habría sido víctima de abusos sexuales por parte de dos menores extranjeros no acompañados del mismo centro que podrían haber falseado su edad. Estos hechos fueron denunciados por una empleada, quien aseguró que el centro tenía conocimiento de la mayoría de edad de estos residentes, que eran consumidores de sustancias tóxicas y que mantuvieron relaciones sexuales con otras internas. También refirió que el propio centro facilitó en varias ocasiones la pastilla del día después.

Otras dos menores acogidas en el centro de Ibiza, concretamente dos menores refugiadas nigerianas, fueron explotadas bajo una red de prostitución que las tenía retenidas en apartamentos de la zona de la Platja d'En Bossa i las obligaba a ejercer la prostitución.

Entre dos y cuatro niñas tuteladas en Menorca explotadas por una organización criminal, Sra. Cirer, el grupo utilizaba como centro operaciones un piso "okupa" de la Plaza del Principe donde, tal y como constató la policía, la organización vendía drogas y explotaba sexualmente a las menores bajo la tutela del Gobierno de Baleares. Estas menores también eran utilizadas para esconder la droga que luego vendían en la calle.

Otra chica que recibía asesoramiento del Servicio Insular de Familia en Menorca también denunció ser víctima.

"Todo el mundo sabe que las menores son prostituidas" o "Es un secreto a voces" son frases que se escuchan entre los empleados del centro.

Sra. Cirer, la explotación sexual de menores no solo afecta a Mallorca, y sea cuando fuere que se cometieran dichos abusos, los responsables deben ser identificados y llevados ante los tribunales.

Por eso, desde el Grupo Parlamentario VOX le instamos a que impulse una auditoría en los consejos insulares de Ibiza y de Menorca, y no que lo deje al libre criterio de los consejos, como acaba de manifestar aquí. Le instamos a que impulse esta auditoría ante los consejos insulares respectivos.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Cirer, tiene la palabra.

LA SRA. CONSELLERA DE FAMÍLIES I AFERS SOCIALS (Catalina Cirer i Adrover):

Gràcies, Sr. President. Vostè fa un relat d'uns fets que... no sé quan es degueren produir, però possiblement l'any 2019,

2020, són anys enrere, i em consta que molts d'aquests fets, en concret el que exposa de l'illa d'Eivissa, també ja vàrem ser investigats per la Guàrdia Civil. Per tant, es varen aplicar els protocols que corresponia en aquell moment.

Li ho repetesc, donarem suport a les iniciatives que per millorar aquesta problemàtica vulgui impulsar l'actual conseller del Consell d'Eivissa i l'actual consellera del Consell de Menorca, amb els quals, com no pot ser d'altra manera, estam en comunicació i a la seva disposició per a tot allò que necessitin.

Vostè ens parla de tutela del Govern de les Illes Balears. Jo li ho repetesc, i vostès ho saben: les competències de tutela de menors són dels consells insulars...

(Remor de veus),

... i nosaltres donarem suport i estarem devora els consells insulars per impulsar les mesures que creguin oportunes. Si creuen oportú iniciar una auditoria per revisar els casos, no dubti que nosaltres hi estarem devora i donarem suport a aquestes iniciatives.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.12) Pregunta RGE núm. 7894/23, presentada en substitució de la RGE núm. 7691/23, pel diputat Sr. Damià Borràs i Barber, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a defensa del futur de l'energia eòlica.

EL SR. PRESIDENT:

Pasamos a la pregunta RGE núm. 7894/23, que formula Damià Borràs, del Grupo Socialista. Tiene la palabra.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

Sí, gràcies, president. Bon dia. Sr. Conseller, el Consell de Menorca ha perdut, per incompareixença, una subvenció de 8 milions del Pla de Recuperació, Transformació i Resiliència, en una convocatòria 233 milions destinada a la transició energètica de les Illes Balears. Hauríem pogut triplicar la potència del parc eòlic de Milà, però el consell no s'ha presentat a la convocatòria de l'IDAE. Que només tenien quinze dies, s'han excusat; que no els varen avisar. En quinze dies no han estat capaços de redactar la petició formal per participar en una convocatòria que tenia per objecte només repotenciar i modernitzar els parcs eòlics presentats a les Illes Balears, i només existeix el de Milà.

Per tant, l'única competència que podia tenir el consell era la incompetència del consell, però encara hi som a temps, podríem demanar la reprogramació dels ajuts, conseller.

Pensa ajudar el consell o el deixarà tot sol en la seva ineptitud? Està disposat a ajudar a salvar el futur del parc eòlic o és només, tot plegat, una burda excusa per no haver de fer els molins, per poder tancar per sempre més Milà?

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Sáenz de San Pedro, tiene la palabra.

EL SR. CONSELLER D'EMPRESA, OCUPACIÓ I ENERGIA (Alejandro Sáenz de San Pedro i García):

Gracias, Sr. Presidente. Sr. Borràs, que nadie dude de mi energía, de la energía de mi equipo y mucho menos de la energía de este equipo de gobierno en potenciar las renovables.

El parque eólico de Menorca, pues sí, otro proyecto de renovables que ustedes no han sido capaces de gestionar adecuadamente.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

Y lo primero que tendrían ustedes que responder es si ustedes hacen una decidida defensa de la energía eólica, porque realmente tengo dudas, al fin y al cabo han sido ustedes los que no se han preocupado de repotenciar el único parque de Baleares y han permitido que se pierdan 8 millones de euros en fondos europeos. Si tanto les preocupa, ¿por qué no elaboraron ustedes el proyecto al que se tenían que presentar? ¿Por qué? ¿Por qué no comunicaron al nuevo equipo del Consell de Menorca estas ayudas? ¿Por qué? A eso también deberían ustedes que responder.

Mire, Sr. Borràs, lo que tengo claro es que esta conselleria va a potenciar el despliegue de las energías renovables en Baleares.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Borràs, té la paraula.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

Sí, gràcies, president. El canvi energètic concentra uns costos territorials i paisatgístics que la gran majoria de la societat menorquina fa molt de temps que hem assumit, però el consell de Vilafranca no vol prendre tot sol la decisió d'aixecar els nous molins, el consell té un govern indecís, sí, però, sobretot, té un govern infiltrat de negacionistes, de la llengua pròpia, de les vacunes, del canvi climàtic...,

(Remor de veus)

... i parl del PP, no de VOX, no s'equivoquin.

Diuen que, de fer-los, els molins, serien el doble d'alts que els que hi ha ara, sí, i el triple de potents. Diuen que volen promoure un debat sobre l'impacte que causarien, faran un referèndum? Un Puigdemont? Tant de bo hagués volgut dialogar el PP quan va començar a fer les rotondes de la carretera general *manu militari!*

I la central tèrmica de Maó, que crema gas, no impacte? Hem de viure sempre endollats a un cable submarí que deriva tots els impactes negatius a d'altres societats?

Comparteix, conseller, l'egoisme energètic, sostenible, açò sí, del president Vilafranca? No són molins, Sancho, no són molins!, és energia pública que els gegants de l'energia no controlen. És aquesta en el fons la qüestió, Sr. Conseller?

Li queden vostè un minut i divuit segons, ho pot aprofitar per explicar si és partidari o no d'intentar recuperar la subvenció de repotenciar el parc eòlic de Milà, o per seguir consumint energia fòssil, com fa cada dimarts, tot llegint la cartilla a l'anterior govern. Vostè tria.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Sáenz de San Pedro, tiene la palabra.

EL SR. CONSELLER D'EMPRESA, OCUPACIÓ I ENERGIA (Alejandro Sáenz de San Pedro i García):

Gracias, Sr. Presidente. La verdad es que estoy sorprendido, Sr. Borràs, porque ustedes, cuando gobernaban, no gestionaban, y ahora que están en la oposición nos tienen que decir a nosotros como tenemos que gestionar.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

Hablemos de renovables, la estrategia de este gobierno pasa por la transición energética y la reducción de la huella de carbono en Baleares para convertirnos en un verdadero *hub* a primer nivel y a nivel mundial, pero hemos de encontrar el equilibrio con nuestro territorio.

Mire, ustedes pusieron en marcha, en 2004, el parque eólico de Menorca, y en 2023, prácticamente, lo han cerrado, prácticamente, después de 19 años sigue costando más dinero al ciudadano; los costes acumulados desde 2004 superan los ingresos acumulados desde aquella época. Se les olvidó ese pequeño detalle de que también tiene que ser económicamente sostenible.

Y la transición energética no puede ser una excusa per construir parques fotovoltaicos o eólicos en cualquier sitio y sin control, en esto tenemos que priorizar y racionalizar un poco lo que tenemos que hacer.

En lo que a eólica se refiere, respetaremos el Plan director sectorial energético de Baleares, y no vamos a aferrarnos a ninguna opción ni a ninguna puerta; estudiaremos todos y cada uno de los casos, su idoneidad, y tendremos muy en cuenta los aspectos medioambientales, los aspectos económicos y también los aspectos sociales.

(Es produeix el tall del micròfon)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias, Sr. Sáenz de San Pedro.

(Alguns aplaudiments)

I.13) Pregunta RGE núm. 7694/23, presentada per la diputada Sra. Mercedes Garrido i Rodríguez, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a funcions de la Direcció General de Funció Pública.

Pasamos a la pregunta RGE núm. 7694/23, que formula Mercedes Garrido, del Grupo Socialista. Tiene la palabra.

LA SRA. GARRIDO I RODRÍGUEZ:

Moltes gràcies, Sr. President, bon dia, senyors i senyores diputats. Bon dia, Sra. Estarellas, la proposició de llei del Partit Popular, de suposada transparència i suposat control d'alts càrrecs, la fa a vostè i al seu director general de Funció Pública, liquidadors de l'Oficina de Lluita contra la Corrupció, i ho fa a través de la Inspecció de Serveis, ho fa a través de la inspecció de Serveis, que és un òrgan totalment dependent, no independent, totalment dependent de vostè i del seu director general, sense cap independència funcional. I, a més, és un servei manifestament incompetent, ja que el seu decret únicament li dóna capacitat sobre la comunitat autònoma, sobre el Govern de les Illes Balears, sobre els seus organismes autònoms, ni tan sols li dóna capacitat sobre el sector públic instrumental i únicament a efectes de funció pública.

Per tant, manifestament incompetent, Sra. Estarellas, vostè és conscient de les tasques que té encomanades la Direcció General de Funció Pública?

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Estarellas, tiene la palabra.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Antònia Maria Estarellas i Torrens):

Moltes gràcies, Sr. President. Sra. Garrido, vostè té per costum fer una pregunta de manera molt generalitzada sense voler ni donar oportunitat que una pugui preparar la contestació que vostè deu pretendre que es faci. El que més em sorprèn és que la figura de l'inspector de serveis la varen crear vostè, amb unes funcionalitats molt concretes i prou amples, vostès són els que varen treure aquesta figura, no el govern popular.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Garrido, tiene la palabra.

LA SRA. GARRIDO I RODRÍGUEZ:

Moltes gràcies, Sr. President. Sra. Estarellas, és un òrgan especialitzat de control intern...

(Remor de veus)

... i de vigilància del compliment de les normes de funció pública, que exerceix les funcions superiors d'inspecció en matèria de funció pública. Això és el que diu el decret de la inspecció.

El Partit Popular s'ha dedicat a intentar desacreditar l'Oficina de Lluita Contra la Corrupció, i ho fa per intentar tancar-la, per tenir una excusa per tancar-la; ho fa perquè ha investigat el president del Consell d'Eivissa, que ara s'ha de seure davant un jutjat a donar explicacions de la seva feina; ho fa perquè investiga el director general d'Emergències, que és soci de son pare de la presidenta del Govern, aquí asseguda; ho fa perquè li hem demanat que investigui una consellera que durant més d'un mes ha estat incompatible, compatibilitzant la seva tasca com a consellera amb la seva tasca de gestió d'una empresa immobiliària, fent lleis immobiliàries amb una empresa immobiliària; ho fa precisament per això, perquè els molesta, Sra. Estarellas, els molesta que s'investigui...

(Remor de veus)

..., els molesta moltíssim l'oficina.

Vostè, a partir d'ara, que serà la que la liquidarà i durà la inspecció, vostè farà parts i quarts i dirà quins expedients es tramiten i quins no? Vostè donarà ordres que no es tramiti l'expedient contra el seu director general d'Emergències i soci de son pare de la presidenta del Govern? Vostè donarà ordres que no es tramiti l'expedient contra la consellera Vidal? Vostè farà de liquidadora de veres de l'oficina?

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Garrido, gracias.

(Alguns aplaudiments)

Sra. Estarellas, tiene la palabra.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Antònia Maria Estarellas i Torrens):

Moltes gràcies. Es nota, Sra. Garrido, que vostès estan molt acostumats a donar ordres de manera pública o en privat, perquè no faig comptes de donar cap instrucció al senyor inspector, a cap.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

De totes maneres, és una proposició que encara crec que no s'ha debatut en aquesta cambra, és així, per la qual cosa, si vostè té res a aportar o creu que es pot millorar el text, li don totalment... tindrà la seva oportunitat de fer totes les aportacions que vostè consideri oportunes.

Aquest govern està en el seu dret de fer un canvi de model en temes de transparència i etc. I vostès, com molt bé saben, què vol que li conti? Que la seva oficina no va investigar moltes coses. Vol que li conti una sèrie d'incompatibilitats també dels seus càrrecs, o falta d'ètica moral a segons quins tipus de concursos de persones que estaven sota la seva

responsabilitat? En podem parlar, si vol, també en aquesta cambra.

Per tant, li repetesc, jo no tenc cap oportunitat, no tenc cap, diguem, oportunitat, tampoc la tenc, no tenc cap manera de ser que donar ordres a ningú de com ha de fer la seva feina, es coneix que altres sí.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.14) Pregunta RGE núm. 7692/23, rectificada amb l'escrit RGE núm. 7725/23, presentada pel diputat Sr. Marc Pons i Pons, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a avanços amb transparència.

EL SR. PRESIDENT:

Pasamos a la pregunta RGE núm. 7692/23, que formula Marc Pons, del Grupo Socialista, tiene la palabra.

EL SR. PONS I PONS:

Moltes gràcies, Sr. President. Des del primer dia del Govern, des del primer Plenari, han demostrat una bel·ligerància que no estava justificada...

(Remor de veus)

... entorn de l'Oficina anticorrupció, no s'explicava perquè des del primer dia se la volien carregar. Ara bé, fa una setmana i mitja vam començar a entendre algunes coses.

El director general d'Emergències i soci del pare de la presidenta, el director general d'Emergències, el director insular de Cultura del Consell de Mallorca, el batle de Campos, el clan dur de Campos està sent investigat per l'Oficina anticorrupció...

(Remor de veus)

... I hi havia preocupació i molta i dissenyen una estratègia, desmantellarem l'Oficina anticorrupció, agafarem els expedients, els resoldrem i els arxivarem, i si els arxivam no arribaran a la Fiscalia. I, si no arriben a la Fiscalia, el clan de Campos està salvat.

(Remor de veus)

Aquest era el dibuix que estava fet, sí, açò surt si s'explica... i a partir d'aquí què fa el Govern? S'atura? S'ho repensa? No, accelera i en 48 hores entra aquí la llei que li diuen de "transparència", la Llei de transparència. I jo li he de demanar, Sra. Estarellas, en què beneficiarà la transparència, el fet que vostè controlï l'expedient de Campos i pretengui finalment arxivar-lo?

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Estarellas, tiene la palabra.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Antònia Maria Estarellas i Torrens):

Moltes gràcies, Sr. President. No sé en què beneficiarà la transparència, de fet és tan transparent, que surt damunt tots els diaris d'aquesta comunitat autònoma, de manera intencionada, vull pensar -i no vull ser malpensada- que esper que no per cap grup d'aquesta cambra. Per tant, la transparència serveix per posar damunt el diari acusacions, que tampoc no sabem a qui realment s'està acusant i a més, una investigació, curiosament, damunt un càrrec d'aquest govern. No sé, em digui vostè, Sr. Pons com ha acabat això als diaris?

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Pons, tiene la palabra.

EL SR. PONS I PONS:

La presidenta li ha fet un encàrrec enverinat, Sra. Consellera: defensar l'indefensable, justificar que amb la supressió de l'Oficina anticorrupció vostès milloraran en transparència, quan tothom sap que el que pretenen és arxivar l'expedient de Campos. Però vostè té una responsabilitat afegida com a consellera de Presidència, i és fer-li entendre a la presidenta Prohens, que no pot seguir per aquesta via, que si continua i acaba desmantellant l'Oficina anticorrupció, si vostès tenen la responsabilitat de resoldre l'expedients de Campos i arxivar-lo, per evitar que vagi a la Fiscalia, llavors tots vostès també en seran responsables. I aquesta no és responsabilitat seva, Sra. Consellera, li ha de fer entendre que per aquí la presidenta s'equivoca, que aquesta fuga cap endavant, no va aumon, únicament a desprestigiar, una vegada més, el Govern de les Illes Balears.

Moltes gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Estarellas, tiene la palabra.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Antònia Maria Estarellas i Torrens):

Moltes gràcies, Sr. President. Bé, ho tornarem recordar, recorda vostè l'escàndol dels alts càrrecs que es varen botar l'ordre establerta amb les vacunes durant la pandèmia?

(Remor de veus)

Idò l'Oficina anticorrupció degué considerar que era una actuació normal, perquè no va fer res. Això sí, el director d'aquell moment va presentar la seva dimissió.

I de les menors tutelades substituïdes, que avui n'hem parlat, foren notícia a nivell internacional, i l'Oficina anticorrupció es va limitar a crear una comissió, per acabar exonerant la Sra. Armengol. I si aquest cas no va semblar suficientment escandalós a l'Oficina, molt manco ho va ser la coneguda sortida nocturna de l'expresidenta al Hat Bar durant la pandèmia, quan la situació era crítica i la resta de ciutadans estàvem tancats a ca nostra. Tampoc no hi va haver cap tipus d'actuació.

I la darrera va ser fa només uns mesos, amb la detenció de l'exbatlle de Sant Josep, Àngel Guerrero, per l'escàndol urbanístic descobert el municipi. Va ser notícia, però l'Oficina anticorrupció, sembla que no se'n va témer...

(Remor de veus)

Només són alguns dels exemples que poden dur a entendre per què aquesta oficina s'ha convertit en el que no devia ser, una oficina seriosa i no una oficina interessada i de la mà dels que governaven.

(Alguns aplaudiments)

I.15) Pregunta RGE núm. 7695/23, presentada pel diputat Sr. Llorenç Pou i Garcias, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a sostre de despesa.

EL SR. PRESIDENT:

Pasamos a la pregunta 7695/23, que formula Llorenç Pou del Grup Socialista. Tiene la palabra.

EL SR. POU I GARCIAS:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Costa, vostès des del Govern han aprovat el sostre de despesa, i després de l'anàlisi dels documents, la veritat és que des del Grup Socialista estam molt preocupats pel document, la quantitat de dubtes tècnics que ens fan, especialment perquè contradiu moltes de les proposicions que fa l'AIReF i vegem-ho a pams.

D'una banda, ens preocupa que un 85% de l'increment d'ingressos no financers que planteja el seu sostre de despesa, són ingressos directament lligats a la sortida de la crisi de la COVID i, per tant, irònicament vostès es beneficiaran de la bona gestió del govern anterior i no només això, sinó que fins i tot vostès que votaren i la presidenta al capdavant, de mesures com els 855 milions o els ERTO, se'n beneficiaran. En qualsevol cas, estam davant d'un gegant amb peus de fang, i a la vegada que tenim uns ingressos transitoris, Sr. Costa, vostès el que estan fent, des d'un punt de vista estructural, és anar eliminant o reduint la recaptació fiscals, la capacitat fiscal, com estan fent amb l'impost de successions i donacions i també amb l'IRPF.

Per tant, estam tremendament preocupats i entenem que la seva solvència tècnica està quedant darrera. A més d'això Sr.

Costa, també és important destacar que s'està reduint la capacitat fiscal, ajudant només els poderosos. I és important destacar aquí, que sàpiga la cambra, que després de les mil preguntes que varem fer, resulta que la meitat del benefici fiscal que vostès feien, només se'l quedaran 200 contribuents de Balears. Aquest és el seu model fiscal.

Davant aquesta qüestió Sr. Costa, li deman què farà amb l'increment de despesa que tenen plantejat?

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Costa, tiene la palabra.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Antoni Costa i Costa):

Moltes gràcies, Sr. President, i moltes gràcies, Sr. Pou, per la seva pregunta. Miri, el primer que farem amb el sostre de despesa és desmentir totalment la seva teoria apocalíptica per la qual si es baixaven els impostos, pràcticament seria el caos absolut, de retallades en el pressupost següent. Bé idò, nosaltres hem abaixat els impostos de forma clara als ciutadans de les Illes Balears i hem incrementat el sostre de despesa en 320 milions d'euros de forma efectiva.

Per tant, la seva teoria apocalíptica ha caigut, Sr. Pou, se n'ha adonat o no? No se n'ha adonat veritat? Miri, amb aquest increment de 320 milions d'euros reforçarem els serveis públics fonamentals per als ciutadans de les Illes Balears, en sanitat, en educació, en serveis socials, en habitatge, etc. Això és el que farem.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Pou, tiene la palabra.

EL SR. POU I GARCIAS:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Costa, em pot explicar com pot dir als ciutadans que l'impost de successions és gratuït, i vostè pressuposti 70 milions d'euros. Li cau tal vegada? És aquesta la seva ideologia?

L'important per als ciutadans, Sr. Costa, tenen 350 milions d'euros transitoris i els ciutadans ho passen malament. El coherent, el tècnicament coherent, aplicant els raonaments de l'AIReF, seria que vostès aprovassin mesures com l'escut fiscal, ajudes perquè la gent pugui pagar les hipoteques, pagar la benzina, el transport públic, etc. Això és el que hauria de fer i no en parla en cap moment.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Costa, tiene la palabra.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Antoni Costa i Costa):

Gràcies, president. Miri, abans li he dit el que farem amb el sostre de despesa i ara li diré el que no farem amb el sostre de despesa.

Miri, el primer que no farem és convertir el pressupost amb una repartidora electoral, això no ho farem. En segon lloc, no farem el que ja ha anunciat que farà el Sr. Sánchez amb els pressuposts generals de l'Estat, que és eliminar totes les mesures fiscals per al pressupost 2024, tal com s'ha comentat o s'ha comunicat a Brussel·les, més de 6.000 milions d'euros d'apujada d'imposts és el que ens recepta el Sr. Sánchez. I ens ve vostè a dir que l'escut social i no sé què, quin escut social? Sap vostè l'impacte que 6.000 milions d'euros poden tenir sobre la inflació, per exemple, Sr. Pou?

Miri, el que no farem tampoc és assignar l'ecotaxa a concerts. Això tampoc no ho farem.

(Alguns aplaudiments)

Tampoc no destinarem l'ecotaxa a finançar patinets, això tampoc no ho farem.

Miri, el sostre de despesa que ha elaborat el Govern de les Illes Balears servirà per impulsar l'activitat econòmica, que és el que permet abaixar els impostos, incrementar la despesa pública i sanejar els comptes. Això és el que farem: impulsar l'activitat econòmica. També li puc garantir que reforçarem i ampliar els serveis públics essencials, pagarem a les escoletes la gratuïtat 0-3 anys. Declararem més zones de molt difícil cobertura i intentarem fidelitzar els metges i el personal sanitari en general i moltes coses més. Sr. Pou, farem el que vostès no varen ser capaços de fer en vuit anys.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.16) Pregunta RGE núm. 7173/23, ajornada a la sessió anterior, presentada pel diputat Sr. Josep Castells i Baró, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a estratègia per defensar els interessos de les Illes Balears davant la Unió Europea.

EL SR. PRESIDENT:

La siguiente pregunta es la RGE núm. 7173/23, que formula Josep Castells, del Grupo Mixto. *Té la paraula.*

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Gràcies, Sr. President. Bon dia, senyores i senyors diputades. Bon dia, Sra. Presidenta. Un dels diversos aspectes que sobta de l'estructura del seu govern és l'escassa atenció, protagonisme, que mereixen les polítiques europees dins

d'aquest organigrama. Això a nosaltres ens preocupa perquè -bé, segur que vostè ha d'estar d'acord amb mi, si no, realment, el problema sí que seria gros- moltes de les polítiques, polítiques crucials que s'han de fer amb aquestes illes, pens en agricultura, pens en medi ambient, pens en transport -transport marítim, transport aeri-, estan condicionades per directives i altres normatives que es decideixen a Brussel·les.

Per tant, m'agradaria que ens desvetllés quines són les prioritats que el seu govern pensa en les estratègies que pensa implementar per fer present la nostra agenda de prioritats a nivell europeu.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Tiene la palabra, Sra. Prohens.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Margalida Prohens i Rigo):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Castells, per una pregunta que, sens dubte, era molt oportuna la setmana passada coincidint amb la Setmana Europea de les Regions, que el Comitè Europeu de les Regions va celebrar a Brussel·les, i a les quals va assistir la consellera de Presidència en representació del Govern. Vull aprofitar, a més, per agrair a tots els portaveus la seva comprensió per la meva absència la setmana passada.

Per una banda, el Govern de les Illes Balears continuarà fent feina amb l'aliança establerta amb les altres illes del Mediterrani, com són Còrsega, Sardenya, l'illa maltesa de Gozo, les Illes Jòniques i Creta, per defensar els interessos compartits davant les institucions europees. També seguirem fent feina dins The Islands Commission, de la Conferència de Regions Marítimes, i, finalment, tractarem d'establir un diàleg directe amb les institucions europees. Per això, serà imprescindible tornar a disposar d'una oficina del Govern a Brussel·les, una oficina que ens hem trobat tancada i sense personal, però que, sens dubte, reactivarem.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Castells, té la paraula.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Moltes gràcies, Sr. President. Les actuals directives europees ens deixen desarmats per fer front a problemàtiques que són essencials, que són crucials per a les nostres illes. Quan dic que ens deixen desarmats, què vull dir? És un argument que ja he utilitzat altres vegades a aquest parlament, vull dir que els ciutadans de les Illes no ultraperifèriques gairebé mai no són tractats com a península, gairebé no hi ha cap mecanisme, no hi ha cap esclatxa que permeti atendre les especificitats del fet insular. I això afecta algunes polítiques sectorials clàssiques de

la Unió Europea, que abans he fet referència, però també a altres problemàtiques específiques, com pot ser el tema de la superpoblació de les Illes, el tema de la superpoblació en àrees turístiques -moltes illes normalment són àrees turístiques-, amb la problemàtica connexa que això té amb els temes d'habitatge.

Per tant, és fonamental que facem *lobby* amb totes aquestes altres illes, amb els altres països que tenen illes i que, per tant, siguem capaços d'incidir que pugui haver-hi una agenda compartida amb aquestes illes per aconseguir polítiques insulars que ens siguin favorables.

Des de MÉS per Menorca hem fet la nostra aportació. Fa uns dies vàrem signar amb diversos partits europeus, partits germans d'algunes d'aquestes illes, una declaració perquè a nivell europeu se sigui conscient de la problemàtica que en aquests moments hi ha a les illes, sobretot les illes turístiques, en matèria d'habitatge.

M'agradaria un compromís més ferm per part del seu govern. Crec que, parafrasejant aquella dita, digues-me quina estructura té el teu govern i et diré quines prioritats té, crec que hauríem de demostrar que es creuen més aquesta problemàtica i que pensen treballar a nivell europeu per resoldre aquests problemes tan greus per als ciutadans de les Illes Balears.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Prohens, tiene la palabra.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Margalida Prohens i Rigo):

Sí, gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Castells. Compartesc totalment el seu diagnòstic i el seu plantejament. De fet, a més d'aquesta oficina tancada i sense personal, ens hem trobat amb una Fundació Balears a l'Exterior també pràcticament sense personal, i que també reforçarem.

Com explicava, nosaltres defensarem els interessos de les Illes Balears davant les institucions europees en tres qüestions que són prioritàries, i que crec que compartim. La primera, que es tenguí en compte la insularitat per a aquests territoris insulars i la dificultat que suposa el desenvolupament de les polítiques europees.

La segona és la revisió de la directiva del foment de les renovables davant la obligació de biocombustibles per a l'aviació, que encarirà els preus dels bitllets. Reclamarem que contempli a les regions insulars, que se'ls contempli la mateixa excepció que està aprovada per a les regions ultraperifèriques.

I finalment, reclamarem la necessitat d'un règim especial de les ajudes de *minimis* per a les illes mediterrànies, amb l'objectiu d'eleva el màxim per poder desenvolupar plenament el règim especial a les Illes Balears. Ho vaig plantejar personalment fa un any al director general d'Ajudes d'Estat de la Comissió Europea, el Sr. Ben Smulders, que es va obrir a estudiar aquesta possibilitat, i hi insistirem.

Repetesc que el Govern defensarà allà on sigui els interessos dels ciutadans de les Illes Balears, de tots, defensarem les Illes Balears a Europa.

Moltíssimes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

I.17) Pregunta RGE núm. 7435/23, ajornada a la sessió anterior i que substitueix la RGE núm. 7166/23, presentada pel diputat Sr. Lluís Enric Apesteguia i Ripoll, del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, relativa a IB3.

EL SR. PRESIDENT:

Pasamos a la pregunta RGE núm. 7166/23, Lluís Enric Apesteguia, del Grup MÉS per Mallorca. *Té la paraula.*

EL SR. APESTEGUIA I RIPOLL:

Sí, moltes gràcies, Sr. President. Sra. Presidenta, cregui'm que és una pregunta que no cerca la controvèrsia, sinó l'aclariment.

Vostès varen presentar un candidat a la Direcció General d'IB3, vostès com a govern no, el Grup Parlamentari del Partit Popular, i aquest grup parlamentari, perquè entenia que era la seva obligació, vàrem entrevistar-nos amb ell i li vàrem demanar una sèrie de qüestions que per a nosaltres eren importants a l'hora de definir el nostre vot. Li vàrem demanar per la relació amb les productores locals; li vàrem demanar pels drets laborals dels treballadors d'IB3; li vàrem demanar per la programació, els canvis de programació que podia dur a terme per la independència de l'ens; també pel bot a Transmèdia, que és un element important que ha de fer la radiotelevisió pública d'aquest país; i també li vàrem demanar pel català. I la seva resposta va ser molt clara, que mantendria el català com a llengua d'ús d'IB3. A més, em consta que també ho va dir a altres portaveus que també s'entrevistaren amb ell.

Clar, el dubte que va sorgir va ser, i com és que VOX els vota? No li deman a vostè que m'aclareixi el vot de VOX, tampoc no m'interessa, però, clar, era un dubte que ens va sorgir. Poc temps després, la Sra. Estrellas va fer una entrevista, que reconec que el titular era molt contundent, el contingut menys, però, diguem-ne que no acabava de respondre clarament i jugava una mica a despistar. Avui també ho ha fet, ha estat un poc més clara, però també entenc que no li toca com a membre del Govern aclarir quin és el..., perquè IB3 al final depèn d'aquest parlament i no del Govern i, per tant, és escaient que faci això.

Per tant, jo li deman com a presidenta del Govern, però també com a diputada del PP i també com a presidenta d'aquest partit polític: vostès respectaran allò que ens va dir el candidat Salas per a IB3 o aprofitaran aquest parlament per obligar-lo a través d'un canvi legislatiu a fer una cosa diferent a la que ens va dir que volia fer?

Li ho deman, a posta he esgotat el temps, perquè el que vull és saber la seva resposta.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Apesteguia...

EL SR. APESTEGUIA I RIPOLL:

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

... ha terminado su tiempo ya. Sra. Prohens, tiene la palabra.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Margalida Prohens i Rigo):

Gràcies, Sr. Apesteguia. Jo no sé què li va dir el candidat a dirigir IB3, però per suposat respectarem el seu criteri professional. De fet, si s'aposta per un professional de prestigi que coneix l'ens és precisament perquè apliqui el seu projecte per a la ràdio i la televisió pública de les Illes Balears.

De fet, Sr. Apesteguia, li agraeisc la seva pregunta, però li he de dir, jo puc entendre que el Partit Socialista estigui desnortat i que votés en contra d'aquest director general sense ni tan sols poder argumentar el seu vot en contra. Supòs que s'estimen més el Sr. Bayona. Ja varen posar un alt càrrec del Partit Socialista al capdavant de l'Oficina anticorrupció i ara ja els va bé un alt càrrec del Partit Socialista al capdavant d'IB3.

Jo li recomanaria, com ha fet amb aquesta pregunta, que no es deixés dur per aquesta deriva i s'estalviaria aquestes coses, perquè crec que tot el que vostè m'ha plantejat aquí és més un pretext per la seva part per no votar a favor del Sr. Salas, per no admetre que un govern del Partit Popular ha dut a aquesta cambra a un director general que genera més consens de tots els que s'han presentat a aquest parlament, que no una motivació real per votar-hi en contra. Ho ha dit vostè, el grup majoritari va presentar una candidatura i els vàrem convidar, a tots vostès, que li poguessin plantejar totes les preguntes que considerassin oportunes.

Si vostè..., i m'ho confirma, li va demanar pel model lingüístic i ell li va explicar la seva proposta, jo li he de dir que ja té més informació vostè que jo de quin serà aquest model, perquè ni jo, ni aquest govern ni aquest grup parlamentari no és una qüestió que li haguem plantejat.

El model lingüístic -i ho deia la consellera- serà el que marqui el futur director general amb criteris estrictament professionals. No bastava no quedar-se amb el titular, perquè deia: "*No es algo que sea responsabilidad del Govern, si no del director del ente*".

Sr. Apesteguia, de veres, a mi el que em preocupa d'IB3 no és el model lingüístic, és tenir una televisió pública amb públic, plural, de tots.

Jo crec que vostè ha perdut l'oportunitat de donar suport en primera votació a un candidat amb un perfil professional impecable, procedent de la casa, que és vist amb bons ulls pels treballadors, que té una visió moderna de la comunicació i que en sis anys ha revolucionat la comunicació d'una entitat com el

Reial Mallorca, i així vostè ha perdut l'oportunitat d'enviar un missatge clar, d'apostar per una televisió pública independent i de qualitat, De ver, una llàstima, Sr. Apesteigua.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias. Debo indicar para el *Diario de Sesiones* que el número de esta pregunta que hemos ventilado era la RGE núm. 7435/23.

I.18) Pregunta RGE núm. 7168/23, ajornada a la sessió anterior, presentada per la diputada Sra. Idoia Ribas i Marino, del Grup Parlamentari VOX, relativa a subvencions públiques a entitats que fomenten atacs a la Constitució.

Y pasamos ahora a la RGE núm. 7168/23, que formula Idoia Ribas, del Grupo VOX. Tiene la palabra.

LA SRA. RIBAS I MARINO:

Gracias, presidente. Sra. Prohens, ¿le parece apropiado que entidades que fomentan ataques a la Constitución, la amnistía, los prófugos y la división entre españoles reciban subvenciones públicas?

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Prohens, tiene la palabra.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Margalida Prohens i Rigo):

Gràcies, Sr. President. *Gracias, Sra. Ribas.* Les línies de subvenció que es convoquen des d'aquest govern són amb finalitats concretes i vinculades a l'interès general, i sota els criteris de legalitat, d'oportunitat, de publicitat, de transparència, de lliure concurrència i d'objectivitat, i s'atorguen a qui compleix només amb aquests criteris.

A partir d'aquí, el Govern no entrarà en les opinions o els posicionaments polítics d'entitats o dels seus membres, sempre que, evidentment, respectin la legalitat, el nostre marc normatiu i, per suposat, la Constitució.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Ribas, tiene la palabra.

LA SRA. RIBAS I MARINO:

Pues resulta curioso y paradójico que en Baleares esté prohibido dar subvenciones a quienes alientan o toleran prácticas contrarias a la memoria democrática, es decir, que si alguien dice algo en contra de la verdad oficial sobre la historia, según lo marcado por la Ley de memoria democrática, no puede recibir subvenciones públicas, una ley sectaria y revanchista que espero sea derogada cuanto antes, por cierto.

En cambio, quienes se dedican a alentar, tolerar e incluso a impulsar y llevar a cabo prácticas contrarias a nuestra democracia, a la actual, continúan siendo regados con subvenciones públicas. Existen multitud de ejemplos: durante la etapa del gobierno Armengol hemos visto subvenciones de este gobierno autonómico a entidades para organizar conciertos de un rapero condenado por enaltecimiento del terrorismo y humillación a las víctimas, incluso por amenazas de muerte al presidente de VOX en Baleares, entre otros delitos.

Es absurdo que sea más importante cómo se interpreta la historia y lo que alguien puede opinar sobre conocimientos históricos que defender la democracia actual, la de ahora, la que sí podemos y debemos cuidar, porque sí está en nuestras manos construir el relato actual, pero no el pasado.

Ahora tenemos entidades como la Obra Cultural Balear, que usted conoce bien, porque se ha reunido con ellos recientemente, que organizan foros para divulgar mensajes a favor de la amnistía a los golpistas catalanes, que están recibiendo subvenciones del Gobierno autonómico con la excusa de que ayudan a difundir el catalán. 80.000 euros para que puedan conmemorar su aniversario, ¿cómo?, organizando una charla progolpista a cargo de Omnium Cultural, otro chiringuito pancatalanista y progolpista, multisubvencionado, y no solo reciben del Govern, también del consejo insular se llevan su partida, 50.000 euros les dieron este año justo antes de las elecciones.

Es una vergüenza que el dinero que sale de los impuestos de todos los españoles acabe siendo entregado a estos enemigos de nuestro país que pretenden destruirlo desde dentro y encima a costa del esfuerzo de todos los españoles.

Es vergonzoso que dirigentes públicos alienten este tipo de personajes, los alimente, entidades que se dedican a enaltecer el terrorismo, la rebelión, el secesionismo.

Esperamos y deseamos, Sra. Prohens, que su gobierno sea responsable y acabe con las subvenciones a todos aquellos que buscan enfrentar, dividir o destruir nuestro país.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Prohens, tiene la palabra.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Margalida Prohens i Rigo):

Gràcies, Sr. President. *Gracias, Sra. Ribas.* Després de vuit anys d'un govern d'esquerra intervencionista, que deia a la gent com ha de viure, què havia de menjar, en quin cotxe anar, com xerrar o fins i tot què pensar, i que tractava d'imposar la seva ideologia i la seva manera de veure el món, crec que ara el que espera la ciutadania d'aquest govern, i per la qual cosa ens va donar la seva confiança, és que no siguem nosaltres els que imposen ara una ideologia concreta o la nostra forma de pensar.

Pens que el que esperen els ciutadans és que defensem una societat lliure en què la gent es pugui expressar lliurement i

sense por, en què la gent pugui donar la seva visió, naturalment, des del respecte i sense passar els límits establerts, però sense imperar la cultura de la cancel·lació. I aquest és el meu compromís: la llibertat.

Per tant, aquest govern serà respectuós amb la pluralitat de la nostra societat, amb la llibertat d'expressió i d'opinió, sempre que estigui dins el marc legislatiu establert.

Però sap perfectament que la postura d'aquest govern -i en aquest punt coincidim plenament- és la defensa de la igualtat dels ciutadans davant la llei, del respecte a l'estat de dret i respecte a la Constitució.

A mi el que em preocupa no és tant el que pensin les entitats, a mi el que em preocupa és que el president en funcions i candidat del Partit Socialista a la Presidència del Govern ja estigui, a hores d'ara, negociant una amnistia per a la seva millor conveniència només per poder seguir aferrat al poder. Això és el que preocupa a aquest govern. A mi el que em preocupa és que el Partit Socialista de les Illes Balears votés la setmana passada en contra de rebutjar l'amnistia en aquest parlament, que el Partit Socialista de les Illes Balears estigui a favor de fer ciutadans de primera i ciutadans de segona davant la llei. Això preocupa a aquest govern, i això preocupa als ciutadans de les Illes Balears.

Moltíssimes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.19) Pregunta RGE núm. 7185/23, ajornada a la sessió anterior, presentada pel diputat Sr. Iago Negueruela i Vázquez, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a valoració de les primers accions del Govern.

EL SR. PRESIDENT:

Pasamos a la pregunta RGE núm. 7185/23, que formula Iago Negueruela, del Grupo Socialista. Tiene la palabra.

EL SR. NEGUERUELA I VÁZQUEZ:

Gràcies, president. Avui fa pràcticament cent dies d'aquest govern, un govern que va dir que no volia conflictes amb la llengua. Avui es fan votacions en aquest aspecte, amb els seus socis, quina serà la posició del seu govern?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Prohens.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Margalida Prohens i Rigo):

Gràcies, Sr. Negueruela. No m'estranya que hagi canviat la pregunta i és que vostè no vol parlar de les mesures que ha pres aquest govern els cent primers dies,...

(Alguns aplaudiments)

... no m'estranya... No m'estranya i li diré per què, perquè a un partit que les mentides són canvi d'opinió, a un partit que no té paraula, a un partit que traeix els seus votants i fins i tot el seu programa electoral amb el qual es presenta a les eleccions, se li ha de fer molt estrany que aquest sigui el govern que complim amb el canvi, que complim amb els acords, que complim amb el programa de govern i que complim amb la paraula donada.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Tiene la palabra, Sr. Negueruela.

EL SR. NEGUERUELA I VÁZQUEZ:

Gràcies, president. Avui, tristament, estam vivint un mercadeig d'esmenes, un país per a un sostre. Normalment els països es construeixen per a la terra, per a la societat, per a la comunitat que hem fet en els darrers quaranta anys, els fonaments són més important que els sostres, Sra. Prohens, i els nostres fonaments, els vostres i els nostres, són els consensos històrics als quals vàrem arribar en els darrers quaranta anys, i la llengua és un element de cohesió. Té la nostra mà estesa per rebutjar per complet la PNL de VOX.

Ahir vostè va dir una cosa a Madrid, i ara les esmenes donades en mà per la seva portaveu van molt més lluny que el TIL de Bauzá.

Vostè diu que no vol conflicte, però les esmenes que han presentat van en direcció contrària, dinamiten la pau educativa, dinamiten els consensos, són unes esmenes que suposen un atac frontal.

I vostè m'acaba de dir del meu programa electoral, en lloc del seu programa electoral figuren les esmenes que han presentat, en lloc del seu programa electoral. On són les esmenes que han presentat en el seu programa electoral? Hem cercat el seu programa electoral, on són? Vostè li va dir a la gent que faria un nou TIL quan es va presentar a les eleccions? Vostè va dir això a la societat, quan es va presentar?

Vostè va dir que va aprendre dels errors, les esmenes que ha presentat la Sra. Durán és tornar a ells.

I li diré una cosa clara i de manera senzilla, per a mi aprendre català no és un càstig, com vostè va dir ahir, no és un càstig, per a mi...

(Remor de veus)

..., per a mi, per a mi..., i no és un càstig per venir a aquestes illes, per a mi és un honor i una responsabilitat per tots els que tenim un lloc públic,...

(Alguns aplaudiments)

... polític o funcional, és un honor, és una mostra de respecte a tota una població, a una societat, és la millor manera de demostrar que el que ens estimam més d'aquesta terra també és aquesta llengua que estam tots obligats a conèixer i a sentir.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Negueruela.

(Alguns aplaudiments)

Sra. Prohens, té la paraula.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Margalida Prohens i Rigo):

Miri, Sr. Negueruela, en campanya electoral no els va funcionar ni ser propagadors de *fake news* ni manipular les meves paraules, per això vostès seuen aquí on seuen i jo sec aquí on sec.

(Alguns aplaudiments)

Miri, el drama és que 100 dies després de passar a l'oposició, vostès segueixen més desconnectats de la realitat del carrer i del que preocupa als ciutadans de les Illes Balears que quan eren dins el búnquer del Govern, i ja és dir, però no passa res, segueixi igual, que a nosaltres ens va molt bé.

Miri, jo li vull dir el que hem fet aquests 100 dies de govern, encara que a vostè li costi escoltar-ho, i jo ho entenc, perquè hem fet més en 100 dies que en vuit anys: hem eliminat l'impost de successions i donacions, l'hem rebaixat al 50% entre oncles i nebots; hem eliminat l'impost a la compra de primer habitatge per a menors de 30 anys, l'hem rebaixat per a menors de 35, famílies nombroses i monoparentals; hem reduït un 12% la seva despesa política en alts càrrecs i assessors; hem ampliat la gratuïtat de tota l'etapa educativa a 0-3, de 4.349 famílies a 11.188; hem recuperat les notes numèriques en escoltar els sindicats, que ara vostès s'omplen de pau educativa, quan amb vostès els sindicats varen trobar sempre una paret a la seva conselleria; hem iniciat la constitució de la Mesa d'educació inclusiva i especial; hem aprovat les primeres millores laborals al personal docent de la pública i de la concertada; hem aprovat les primeres mesures de captació i fidelització de professionals sanitaris, ben aviat tendrem tota la plantilla d'oncòlegs d'Eivissa tota completa, més de 20 noves contractacions només a Can Misses; hem aprovat un Decret d'emergència d'habitatge que dona eines per treure habitatge a preu limitat, un 40% per sota del preu de mercat que varen deixar vostès; hem posat eines per lluitar contra l'oferta il·legal amb el precinte de pisos turístics il·legals que vostès consentien i permetien; hem aprovat ja un sostre de despesa i demostram que es poden baixar els impostos, que es pot augmentar la despesa en salut, en serveis socials, en educació.

I seguim acomplint amb el canvi i seguim complint amb la paraula donada, i com més aviat ho assumeixi més aviat superarà aquesta mala ratxa en la qual vostè, particularment, ha entrat.

Moltíssimes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.20) Pregunta RGE num. 7888/23, presentada per la diputada Sra. Cristina Gómez i Estévez, en substitució de la RGE núm. 7621/23, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a Oficina anticorrupció i publicitat sobre declaracions de béns i activitats.

EL SR. PRESIDENT:

Pasamos a la vigésima pregunta, RGE núm. 7888/23, que formula Cristina Gómez, del Grupo Mixto, tiene la palabra.

LA SRA. GÓMEZ I ESTÉVEZ:

Gracias, Sr. Presidente. Bon dia, senyores diputades i diputats. Sra. Prohens, per què proposen fer desaparèixer l'Oficina anticorrupció i la publicitat sobre les declaracions de béns i activitats de càrrecs públics, quan és evident que suposa un enorme retrocés en la lluita contra la corrupció i l'afavoriment de conductes arbitràries i enriquiments il·lícits en política?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Prohens, tiene la palabra.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Margalida Prohens i Rigo):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sra. Gómez, per la seva pregunta.

Per una senzilla raó, perquè precisament no tenen res a veure amb la lluita contra la corrupció. La lluita contra la corrupció en aquest país la fa Fiscalia, els cossos de seguretat i els jutges, la prevenció i fiscalització la fa la Sindicatura de Comptes i la Intervenció General.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Gómez, tiene la palabra.

LA SRA. GÓMEZ I ESTÉVEZ:

Sra. Prohens. Des d'Unides Podem pensam que les conseqüències d'aquesta decisió són clares i evidents, tornarem als pactes de silenci, a l'omertà que tapa la corrupció, als pots de Cola-Cao enterrats al jardí, als jaguars que apareixen a un garatge i no se sap donar explicació, als reiterats premis de loteria, als àtics regalats, a palaus de l'època de Matas, que, per cert, l'Oficina anticorrupció haurà durat manco que els seus anys de presó, quina paradoxa!

Una imatge decebedora i de república bananera, deixarem de pertànyer a la xarxa espanyola d'oficines anticorrupció, i

legislarem en contra de la normativa europea en convertir en secreta la declaració de béns i activitats dels càrrecs públics. Amb aquest sistema no ens hauríem assabentat que el Sr. Feijóo cobrava un sobresou del Senat que havia ocultat.

Per altra banda, no és cert que els temes puguin ser derivats a Fiscalia en tots els casos, ja que no tots els il·lícits són penals. I tampoc el Tribunal de Comptes no tindrà competències en aquells temes que no van lligats a comptes públics.

I per què ara i a corre-cuita, Sra. Prohens? Açò va de Campos, del seu portaveu Sr. Sagreras i del soci de son pare a una gestoria? Ens ho pot explicar? Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Prohens, tiene la palabra.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Margalida Prohens i Rigo):

Sra. Gómez, s'hauria d'informar, res de corre-cuita, jo fa set anys que dic el mateix d'aquesta Oficina anticorrupció.

Sra. Gómez, jo entenc que vostè hagi de defensar aquest organisme que va imposar el Partit Socialista quan no li fa cap gràcia, però li insistesc aquesta oficina no té res a veure amb la lluita i la prevenció contra la corrupció.

Miri, en vuit anys aquesta oficina ha suposat una despesa de gairebé 10 milions d'euros, amb un sou, per part del seu director, de 95.000 euros anuals, doblers que han sortit de la butxaca dels ciutadans d'aquestes illes a través dels seus impostos. I quin retorn ha tingut cap a l'interès general? Jo li dic: cap ni un, el resultat ha estat que, davant suposats casos de corrupció d'aquestes illes, qui ha actuat ha estat Fiscalia, la Guàrdia Civil o els tribunals de justícia, l'Oficina ni hi ha estat ni se l'ha esperada.

Per tant, cap retrocés, Sra. Gómez, estigui tranquil·la.

La tasca de fiscalització correspon a la Intervenció General i a la Sindicatura de Comptes. De fet, la Sindicatura de Comptes es qui va detectar que l'Oficina anticorrupció no es va ajustar a la llei en matèria de contractació i gestió de recursos humans, fins a 15 recomanacions li va fer la Sindicatura per complir amb la legalitat el 2019. I sap què? Les mateixes deficiències es varen detectar en els informes del 2020 i 2021. Aquest era l'organisme que havia de lluitar contra la corrupció? Un que ni tan sols aconsegueix la legalitat que li indica la Sindicatura de Comptes?

No, Sra. Gómez, pensam que no ha de ser una oficina política i controlada per polítics el que hagi de lluitar contra la corrupció, són la Fiscalia i són els tribunals, als quals des del seu partit tantes vegades falten al respecte, els que han de lluitar contra la corrupció, amb tot el pes de la llei.

Moltíssimes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.21) Pregunta RGE núm. 7703/23, presentada pel diputat Sr. Lluís Enric Apesteguia i Ripoll, del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, relativa a mesures de transparència.

EL SR. PRESIDENT:

Pasamos a la pregunta RGE núm 7703/23, que formula Lluís Apesteguia, del Grupo MÉS per Mallorca, *té la paraula*.

EL SR. APESTEGUIA I RIPOLL:

Sí, moltes gràcies, Sr. President. Sra. Presidenta, ara ens ventilarem una altra pregunta.

Va bé que hagi intervingut la Sra. Gómez abans que jo, perquè, precisament, venim a parlar del mateix, però jo no li vull demanar el seu parer sobre l'Oficina anticorrupció, li vull demanar per una cosa humana: què creu que transmetem a la ciutadania en eliminar l'Oficina anticorrupció? Què creu que transmetem a la ciutadania en dir que les declaracions de béns públics dels càrrecs tendran caràcter reservat? Què creu que transmetem a la ciutadania si aquesta mesura que vostè va estar set anys anunciant, però se'ls va oblidar de posar al seu programa electoral, si aquesta mesura es pren just després que es faci públic, sigui pel mitjà que sigui, que aquesta oficina investiga un alt càrrec del seu govern? Què creu que transmetem a la ciutadania?

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Prohens, tiene la palabra.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Margalida Prohens i Rigo):

Gràcies, Sr. President. Sr. Apesteguia, vostè em demana si les mesures de transparència molesten a aquest govern, i jo seré molt clara: no, en absolut, les mesures de transparència no molesten gens ni mica a aquest govern.

Moltíssimes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Apesteguia, tiene la palabra.

EL SR. APESTEGUIA I RIPOLL:

Sí, moltes gràcies, Sr. President. Miri, ara mateix, segurament és veritat que la corrupció no és un tema de preocupació social, com sí ho era el 2015, perquè al 2015 arribam amb una herència que té noms, té els noms de casos Zeus i Torcal, cas Brokerval, cas túnel de Sóller, cas Bon

Sossec, cas Cretu, cas Voramar, cas Llucmajor, cas Can Domenge, cas Son Oms, cas De Santos, cas Bitel, cas CDEIB o cas Cola-Cao, cas Palma Arena, cas Turisme Jove, cas Funerària, cas Maquillatge, cas Son Espases, cas Voltor, cas Over on va ser condemnat el Partit Popular, no membres del Partit Popular, el Partit Popular.

Per tant, més enllà de tot el que ha explicat, ha d'entendre quina és l'herència que arrossega el seu partit i què transmet a la ciutadania i com arrossega les institucions al dubte que es tornen a emprar per a finalitats il·lícites. Es necessita llançar missatges de confiança a la ciutadania i eliminant aquesta oficina, sense oferir una alternativa vàlida i viable, el que està transmetent és que els ciutadans no es poden tornar fiar de les institucions. I així hi perdem tots...

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Apesteguia.

EL SR. APESTEGUIA I RIPOLL:

Moltes gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Prohens, tiene la palabra.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Margalida Prohens i Rigo):

Sr. Apesteguia, aquest és un partit honest, que ha pagat el que havia de pagar i ha demanat perdó pel que l'havia de demanar, però aquest és un partit honest, Sr. Apesteguia.

(Alguns aplaudiments)

Però escolti'm bé, sobre el meu home, sobre el meu divorci, sobre les hipoteques que tenc, sobre quants de doblers tenc al banc, sobre quin cotxe tenc, sobre si m'he presentat a un procés d'estabilització, sobre de què fa feina mon pare, sobre on he anat de vacances, fins i tot amb un debat en campanya, una candidata que ja no és en tot això, es va atrevir a treure la meva filla d'un any. No els basta? No els basta aquesta transparència? Què més volen? Tota la meva vida privada i pràcticament de tota la meva família, ha sortit als mitjans de comunicació d'aquestes illes d'ençà que vaig sortir triada presidenta del Partit Popular, crec que de manera insòlita. Crec que cap altre líder polític d'aquestes illes no ha estat mai sotmesa a aquest nivell de disposició de la seva vida. Mai cap líder polític sotmès a aquest escorcoll. Se m'ha cercat de dalt fins a baix, per veure si em trobaven alguna cosa per ser atacada políticament. I sap què? Tot i les línies vermelles que s'han travessat amb mi, mai res, tot i el masclisme que fins i tot a dia d'avui estic patint, mai res.

I sí, Sr. Apesteguia, i li ho vull reconèixer, vostè cada pic que s'ha travessat una línia vermella, ho ha denunciat en públic i ho ha denunciat en privat, i li ho vull reconèixer i sap que ho aprecii. Però també li he de dir que ha estat l'únic, als seus

antics socis de govern ja els va bé, perquè ho varen fiar tot i ho segueixen fiar tot a la campanya del fang, a la campanya de la difamació i a la campanya de la mentida. I allò que els cou és que no hi ha res de res. I per això ells són allà on són i allà seguiran per molt de temps.

Aquest govern seguirà complint amb les seves obligacions, tota la informació requerida dels seus membres, les declaracions de béns, de patrimoni, d'IRPF, d'incompatibilitat, ... seguiran sent públiques i es podran consultar, Sr. Apesteguia. Però a mi ningú mai no em pot retreure res pel que fa a transparència, perquè crec que he pagat un bon preu.

Moltíssimes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.22) Pregunta RGE núm. 7707/23, presentada per la diputada Sra. Idoia Ribas i Marino, del Grup Parlamentari VOX, relativa a documentació de l'administració pública en la llengua sol·licitada pel ciutadà.

EL SR. PRESIDENT:

Pasamos a la pregunta número 22, que es la RGE núm. 7707/23, que formula Idoia Ribas del Grupo VOX. Tiene la palabra.

LA SRA. RIBAS I MARINO:

Gracias, Presidente. Sra. Prohens, ¿va a garantizar su gobierno que los ciudadanos reciban la documentación que solicitan a la administración pública en la lengua oficial que deseen?

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Prohens, tiene la palabra.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Margalida Prohens i Rigo):

Gràcies, Sr. President. *Gracias, Sra. Ribas.* Sí, efectivament, aquest és el compromís del Govern. Dins la ferma convicció que en aquestes illes tenim dues llengües oficials i que els ciutadans d'aquestes illes han de poder parlar en llibertat i comunicar-se en la llengua que vulguin. Garantirem, com tenim previst a l'acord d'investidura amb el seu grup, que els ciutadans puguin ser atesos i rebre documentació que sol·liciten a l'administració en la llengua que ells triïn. I aquí on alguns volen veure per tot confrontació, ho farem des de la més absoluta tranquil·litat i normalitat.

Moltíssimes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Ribas, tiene la palabra.

LA SRA. RIBAS I MARINO:

Muchas gracias por su respuesta, Sra. Prohens, porque aquí todo el mundo se llena la boca hablando del Estatuto de Autonomía y de sus bondades, pero sólo lo aplican para lo que les interesa. Lo de que el catalán es la lengua propia de Baleares, porque lo dice el Estatuto, está a la orden del día, como si el español no fuera propio de aquí, se ve que es una lengua extraña que hablan cuatro gatos desde hace unos meses, porque si el español no es una lengua propia de Baleares, entonces qué es, ¿una lengua ajena?, ¿acaso no se habla español aquí en Baleares, como se habla en el resto de España? Eso es lo que pretenden ir calando en la gente, con eso de que el catalán es la lengua propia, pero no parece que haya calado mucho después de cuarenta años de machaquo descarado.

En cambio, eso de que los ciudadanos de Baleares tengan derecho a dirigirse a la administración de la comunidad autónoma en cualquiera de sus dos lenguas oficiales y a recibir respuesta en la misma lengua utilizada, eso no interesa demasiado por lo que se ve, o interesa sólo para cuando vamos al médico. Para el resto de trámites ante la administración no interesa nada, porque cualquiera que se vaya a cualquier administración pública de la comunidad autónoma, de los consejos insulares o de la inmensa mayoría de los ayuntamientos de Baleares y solicite cualquier tipo de información, se va a encontrar con que la información está sólo en catalán. No hay instancias en castellano, no hay información en castellano, hasta la cartelería está exclusivamente en catalán. Incluso, las resoluciones en respuesta a solicitudes de los ciudadanos son redactadas y entregadas exclusivamente en catalán.

¿Dónde queda aquí el Estatuto? ¿Quién reniega realmente de los derechos que se recogen en el Estatuto o en la Constitución española? Algunos se ponen estupendos, diciendo que yo reniego del Estatuto, porque cuestiono el concepto de lengua propia. Pero en cambio, los artículos que sí son de aplicabilidad directa, los que afectan a los derechos de los ciudadanos, esos están olvidados, no se aplican, no existen para nadie y ¿quién reniega entonces del Estatuto?

Sra. Prohens, esperamos que más pronto que tarde, el acuerdo que adoptamos para la gobernabilidad de Baleares, se aplique de forma efectiva y que algo tan obvio y que debería aplicarse desde hace décadas, porque así lo recoge el Estatuto, deje de incumplirse sistemáticamente por los poderes públicos y que el punto 59 de nuestro acuerdo, el que dice “garantizaremos el derecho a que cualquier ciudadano pueda dirigirse a la administración pública en cualquiera de las dos lenguas oficiales y sea contestado en la lengua que desee”, sea muy pronto una realidad.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Prohens, tiene la palabra.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Margalida Prohens i Rigo):

Gràcies, Sr. President. Sr. Ribas, ho veng repetint les darreres setmanes una i una altra vegada: aquest govern complirà amb el seu programa de govern, complirà amb l'acord d'investidura i complirà amb l'Estatut d'Autonomia. Però és que, com bé recordava vostè ara, l'Estatut d'Autonomia en el seu article 4.3, diu: “les institucions de les Illes Balears garantirán l'ús normal i oficial dels dos idiomes, prendran les mesures necessàries per assegurar-ne el coneixement i crearan les condicions que permetin arribar a la igualtat plena de les dues llengües quant als drets dels ciutadans”. Per tant, quan deim que complirem amb l'Estatut d'Autonomia, estam dient exactament això.

Complirem també amb els articles que fan referència a la llengua pròpia i garantirem l'ús normal i oficial de les nostres dues llengües. I destacaria especialment el concepte “d'ús normal”, fer normal a les institucions el que ja és normal al carrer, que és aquesta convivència de les nostres dues llengües, que és la naturalitat amb la qual s'empren indistintament, quan les empren indistintament els ciutadans d'aquestes illes, des del respecte i des de l'estima a les nostres llengües, que són una riquesa, que és aquest bilingüisme cordial que defensam des del Govern, i amb això hi farem feina.

Per això jo no vull que les nostres llengües cooficials siguin una arma política...

(Remor de veus)

Jo no vull que cap partit se vulgui apropiari de les nostres llengües, perquè les llengües no tenen ideologia, les llengües no són patrimoni de cap partit polític, són patrimoni de tots els ciutadans i una expressió de les seves arrels, de la seva història i de la seva cultura, i utilitzar-les, una mostra de la seva llibertat.

Moltíssimes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.23) Pregunta RGE núm. 7696/23, presentada pel diputat Sr. Iago Negueruela i Vázquez, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a tancament de l'Oficina anticorrupció.

EL SR. PRESIDENT:

Pasamos a la última pregunta, que es la RGE núm. 7696/23, que formula Iago Negueruela del Grupo Socialista. Tiene la palabra.

EL SR. NEGUERUELA I VÁZQUEZ:

Gràcies, Sr. President. El Sr. Apesteguia li ha demanat en un to normal per uns fets que hem conegut i que són greus i que, per tant, tenim tot el dret, l'oposició, a demanar, amb tot el respecte, sobre què succeeix. És cert una cosa, al seu programa electoral, del qual parla tot el temps i que ha guanyat gràcies al

seu programa electoral, no posa en lloc que tancar l'Oficina anticorrupció.

Per tant, quina urgència hi ha per haver decidit dilluns passat tancar l'Oficina anticorrupció?

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Prohens, tiene la palabra.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Margalida Prohens i Rigo):

Gràcies, Sr. President. Sr. Negueruela, no, dilluns passat no, des de la seva creació, durant set anys, el partit que represent ha presentat any rere any una esmena al pressupost de l'Oficina anticorrupció per destinar 1,5 milions d'euros que s'hi destinen a una finalitat més útil, ja que les funcions assignades -li ho torn a repetir- les fan organismes com Sindicatura de Comptes, la Intervenció General o la Fiscalia. Sempre que s'ha demanat s'ha dit que s'eliminarà, fins i tot el president del Parlament li va traslladar ja al director de la seva oficina.

Per això, s'ha presentat una proposició de llei, perquè pugui entrar en aquest període de sessions abans d'acabar l'any i ja no haver de pressupostar la despesa d'1,5 milions d'euros als propers pressuposts de 2024.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENTE:

Sr. Negueruela, tiene la palabra.

EL SR. NEGUERUELA I VÁZQUEZ:

Gracias, Sr. Presidente. La normativa europea y la normativa estatal, las normas que se han aprobado más recientemente, tanto en Europa como en España, defienden las oficinas anticorrupción. Lo que usted acaba de decir es una mentira porque no lo ocupan otros lugares y, es más, las directivas más recientes en materia de transparencia de la Unión Europea van justo en dirección contraria a lo que usted está diciendo.

La ley que han presentado, la ley que han presentado, recupera la normativa del año 96. Desde el año 96 a ahora todas las normativas han cambiado en materia de transparencia y en materia de lucha contra la corrupción.

Las personas que desarrollan esas tareas son funcionarios públicos y de la misma forma que usted se ha expresado antes, yo le pido y le reclamo que sean respetuosos con los funcionarios públicos. Los funcionarios públicos de la Oficina anticorrupción están haciendo su trabajo y los hechos que se han conocido en la prensa son muy graves porque afectan a un municipio concreto con unos intereses urbanísticos y de lo que se habla por supuesto que es grave, y lo hacen funcionarios públicos que tienen todo nuestro respeto, igual que lo tienen los inspectores de Hacienda, los inspectores de trabajo, la Fiscalía,

cualquier elemento, pero las oficinas anticorrupción están previstas en la normativa estatal y en la normativa europea. Y usted quiere ir en contra de la normativa estatal y de la normativa europea.

Cuando uno toma decisiones tan rápido y con tanta urgencia es normal que la oposición le pregunte y es normal que le exijamos saber por qué ahora, con tanta urgencia, quiere cambiar toda la normativa, por qué cuando afecta a un ayuntamiento, como el de Campos, por qué en la norma que han introducido quieren asumir ese expediente, por qué quieren asumir ese expediente, quieren archivar ese expediente.

Yo le digo que lo más fácil, y usted lo podría hacer, es hacer igual que con el fondo Voltor de la Sra. Vidal, coger el expediente cuando lo tenga y mandarlo entero a la Fiscalía. Sería lo más elegante y lo más ético que podría hacer.

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias, Sr. Negueruela.

(Alguns aplaudiments)

Sra. Prohens, tiene la palabra.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Margalida Prohens i Rigo):

Sr. Negueruela, vostè té un problema, vostè es creu que encara està tancat dins el seu despatx de Montenegro, i no sé si d'allà podem parlar de molta transparència, però en política no tot val i vostè sap que aquí ha amollat un caramull de mentides, ni tan sols em pot mirar a la cara quan les diu, però la gent se n'adona.

Vostès varen crear una oficina anticorrupció pensada únicament per difamar el Partit Popular. Aquesta era la idea. De fet, el primer director, proposat per MÉS, no els va sortir bé, i quan va començar a demanar informació sobre els càrrecs vacunats se'l varen llevar de damunt. Quan ho varen fer, ho varen fer cara alta i fora cap vergonya, varen posar un alt càrrec del Partit Socialista amb el Sr. Antich i amb el Sr. Zapatero com a director de l'Oficina, i el primer que va fer, curiosament, va ser arxivar el cas vacunes i anar per càrrecs del Partit Popular. I, a més, fer molta via, molta via, a filtrar-ho a la premsa. Mentrestant, curiosament, se li varem escapar casos, com el cas Ports, que segur que la persona que té devora li pot explicar alguna cosa. Se li va escapar el cas del batle socialista de Sant Josep.

Miri, aquest govern no només tancarà l'Oficina, aquest parlament, sinó que auditarà, auditarà els procediments i criteris aplicats en la tramitació d'expedients per part de l'Oficina, per saber si han complert el seu propi reglament.

Jo hagués pogut fer el mateix, és ver, hagués pogut llevar un alt càrrec socialista i posar un alt càrrec del Partit Popular al capdavant d'aquesta oficina i començar una cacera contra vostès. Però a mi els ciutadans em varen triar per fer unes altres polítiques, però sobretot per fer una altra manera de fer política i en això, nosaltres i vostès, no som iguals. Però si els interessàs

la corrupció el més mínim no s'haguessin carregat el delictes de sedició, no haguessin rebaixat el delictes de malversació, no estarien indultant els responsables socialistes del cas ERE d'Andalusia, i, sobretot, Sr. Negueruela...

(Alguns aplaudiments)

... no estarien negociant una amnistia per afavorir els pròfugs de la justícia i respectarien un poc més la justícia, els tribunals i la separació dels poders, Sr. Negueruela.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

II. Interpel·lació RGE núm. 6035/23, presentada pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, relativa a nou finançament.

Pasamos al segundo punto del orden del día que corresponde a la Interpelación RGE núm. 6035/23, del Grupo MÉS per Mallorca, *sobre nou finançament. Té la paraula, Sr. Apestegua.*

EL SR. APESTEGUIA I RIPOLL:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputades. Sr. Vicepresident, li fem aquesta interpel·lació -li ho ben assegurat- amb esperit constructiu. Som a l'inici de la legislatura i parlarem d'un dels principals problemes estructurals que arrossegam com a país des de fa dècades, per no dir segles. Per tant, no venim, perquè no tendria sentit, a fiscalitzar què ha fet el seu govern, sinó per mirar d'abastir un ampli consens, una majoria política, que pugui guiar i reforçar l'acció del seu executiu aquests anys.

He dit que el finançament és un dels principals problemes que tenim com a país des de fa dècades i som conscient que, malauradament, no és una qüestió de preocupació social, malgrat que és ver que el sentiment de greuge sí ha esdevengut majoritari gràcies a molts d'anys de pedagogia per part de moltes entitats i persones.

Perquè cal que siguem conscients que bona part dels problemes que tenim en habitatge, educació, salut, serveis socials, economia, mobilitat, es deuen, en part, a aquest mal finançament. Un mal finançament que acaba afectant, a més, totes les administracions, consells i ajuntaments per efecte cascada.

L'actual sistema de finançament va ser aprovat el 2009 i du caducat des de 2014. És curiós que es parli molt de l'injustificable bloqueig en la renovació del Consell General del Poder Judicial pendent de 2018, però no causa el mateix escàndol ni omple les mateixes pàgines el bloqueig del sistema de finançament autonòmic, que és quatre anys més antic. Com si els comptes que sostenen l'educació, la salut, els serveis socials, no fossin una qüestió principal.

Han passat per allà i per aquí governs conservadors i governs progressistes, perquè això allà no va de partits, sinó d'equilibris territorials, d'una suma d'interessos autonòmics sovint contraposats. Una vegada un entès em va dir: "a Balears no sé si ens convé que es canviï el sistema de finançament perquè encara en poden sortir més escultats". Perquè el cert és que aquesta suma d'interessos autonòmics sovint contraposats a què feia referència, a aquesta suma, les Illes Balears hem tengut una capacitat d'influència molt escassa. Perquè aquí no hem entès que això no va de partits sinó de territoris, i mentre aquí no aconseguim fer un gran front comú polític i social, seguirem sortir-ne escultats.

Perquè, quina és la situació actual? Convendrem que el sistema de finançament autonòmic és obscur i poc clar, malgrat que la previsió constitucional no ho fos. Per això, per parlar de balances, recorreré al sistema de comptes públics territorialitzats, presentat el 2017, que fa referència a 2014. Si vostè en té un de més actualitzat, estaré encantat d'escoltar-lo, però estic segur que donarà un resultat molt semblant.

Aquests comptes, fets amb el sistema de càrrega-benefici, estableixen un dèficit anual per a les Illes Balears del voltant del 2,5% del PIB, que llavors era de 657 milions d'euros i, segons les previsions per al 2024, que d'aquí una estona vostè ens presentarà, passaria els mil milions d'euros.

Però si miram els saldos relatius i neutralitzam, per tant, els efectes del dèficit agregat de l'Administració central, trobarem que el dèficit anual per a les Illes Balears va ser del 5,77%, que llavors eren 1.373 milions d'euros, i l'any que ve representarien 2.398 milions d'euros, anuals, cada any.

I, tanmateix, és una xifra que es queda curta. He de manifestar la cuina que hi ha darrera aquests comptes territorialitzats, perquè a l'hora de negociar, a l'hora de posar damunt la taula un nou model de finançament, crec que s'ha de fer en base a premisses certes i en base a dades fidedignes, i per tal cal posar de manifest quins aspectes consideram que no són correctes d'aquest model.

Aquest sistema computa, per una banda, la càrrega sobre un territori, és a dir, els impostos, que s'hi recaptin per totes les administracions, des de les locals fins a l'estatal. I, d'altra banda, el benefici, que és la despesa pública que totes les administracions fan en aquest territori. Però si a un territori no es tenen en compte uns impostos disminueix la càrrega i, per tant, ens donen manco dèficit del que realment hi ha. I, de la mateixa manera, si s'imputen unes despeses, uns beneficis que realment no hi són, també es reconeix manco dèficit del que realment hi ha.

El cas més flagrant en aquest sistema és la imputació dels impostos que paguen els estrangers, bàsicament els turistes. El sistema de comptes territorialitzats agafa com a criteri que aquesta càrrega no l'assigna a un lloc, al lloc on es produeix, sinó que, amb l'argument que només s'ha de tenir en compte la càrrega fiscal dels residents, la reparteix de forma homogènia per tot l'Estat, en funció dels habitants i del seu producte interior brut. Perquè ens facem una idea de la magnitud: el 2014, a les Balears, es va produir una despesa d'estrangers de 8.100 milions d'euros, però, després d'aquesta redistribució,

només se'ns varen assignar 1.000 milions d'euros com a càrrega; és a dir, aproximadament un 12,5%.

Això sí, la despesa pública que han de fer les administracions per atendre, gestionar i donar servei a més dels 16 milions de turistes que ens visiten, sí es considera un benefici cent per cent imputable a les Illes Balears.

D'altra banda, a l'apartat de beneficis de la despesa pública, el descompte dels bitllets a residents se'ns imputa directament a les Illes Balears, a Canàries, a Ceuta i a Melilla, però si miram conceptes com la imputació de les inversions a tota la xarxa ferroviària d'alta velocitat, el cantet canvia, a Balears sí que ens imputen com a benefici les inversions fetes per l'Estat a les autopistes de peatge o a les línies d'alta velocitat, una redistribució en funció dels habitants i un producte interior brut que es fa homogèniament, sense tenir en compte que el caràcter insular fa que no ens puguem beneficiar d'aquestes infraestructures.

I no es pensin que només es practica el "trilerisme" des del Ministeri de Foment, a l'àmbit de cultura apareixen, per exemple, els conceptes com el Museo de El Prado, la Biblioteca Nacional, el Palacio Real, el Archivo de Indias, el Teatro Real, el Teatre del Liceu, el 25% del cost dels quals se'ns imputa a la resta dels territoris, també a les Illes Balears.

En definitiva, quan un analitza tota aquesta cuina que hi ha darrera aquest sistema de comptes públics territorialitzats i que, malgrat aquesta cuina, ja ens sortís un dèficit de 1.300 milions d'euros, arrib a la conclusió que això és un autèntic escàndol, que és essencial que aquest sistema es posi damunt la taula davant qualsevol negociació amb l'Estat, perquè si no ens estaríem enganant i fent una negociació en base a premisses equivocades.

Per tant, i mogut per la seva bona predisposició, la seva compareixença en comissió, jo li estenc la mà, a vostè i al seu grup, al PSOE, a MÉS per Menorca, a Podem, als consells, als ajuntaments i a tota la societat civil organitzada. No ens amagam que nosaltres perseguim la plena sobirania fiscal i que en aquest camí apostam per un sistema equivalent al basc i al navarrès, que per a molts hi han volgut veure un privilegi, quan el que hi ha és autoresponsabilitat, perquè va bé quan va bé, però no va bé quan no va bé i, si no, que ho demanin als bascos, quan la crisi industrial o durant la COVID.

Entenem que, des del punt de vista liberal, vostès també hi haurien d'estar d'acord, perquè estès a totes les comunitats autònomes serviria per eliminar la discordança entre la capacitat de gestió d'inversió pública i la capacitat d'ingressos públics, i augmentar la consciència dels cost de la cosa pública i la relació directa amb la càrrega fiscal dels ciutadans, sense deixar de ser solidaris.

Per tant, entenem que hem de tenir un pla B, i aquest és el de simplificar el sistema de finançament, en base a l'article 157 de la Constitució, tenir en compte la insularitat, la població flotant i eliminar l'esperit disruptiu del Fons de Suficiència. I, sobretot, introduir el criteri d'ordinalitat, com a element nuclear de la nostra negociació.

I també un REB digne, especialment pel que fa al Fons d'Insularitat, que no compensa la manca d'inversions estatals, i molt manco si eliminam les fetes en els ports i a l'aeroport.

I per això li deman: quin és el seu plantejament davant aquesta necessària negociació? Quin és el seu pla i quins són els seus potencials aliats en aquesta negociació?

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Tiene la palabra, a continuación, el representante del Gobierno, sí, el Sr. Costa.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Antoni Costa i Costa):

Moltes gràcies, Sr. President. I moltes gràcies, Sr. Apestequia, per plantejar aquesta interpel·lació, que la veritat és que és sobre un tema que jo crec que, vostè ho ha dit, efectivament, potser no és un tema que es plantegi molt al carrer, però que té una vital importància per als ciutadans de les Illes Balears, ens hi jugam els recursos de la comunitat autònoma. En conseqüència, crec que és un tema que val la pena ser tractat en aquest parlament, i crec que amb aquesta interpel·lació podem plantejar-ho.

Vostè em parlava a l'inici de l'esperit constructiu amb el qual es plantejava aquesta interpel·lació, el vull correspondre en aquest sentit, sàpiga que el plantejament de la futura reforma del sistema de finançament subjectiu d'aquest conseller és que es faci amb el màxim consens i que puguem anar tot el poble de les Illes Balears, tots els partits polítics, tota la societat civil de les Illes Balears a reclamar el que entenc que corresponen a aquestes illes.

En conseqüència, nosaltres, sense cap tipus de dubte, defensarem, o hem dit des de la passada legislatura, una reforma del sistema de finançament autonòmic, sense cap dubte ni un. Efectivament, vostè ho ha dit, es tracta d'un règim, perdó, d'un sistema de finançament del 2009, que s'havia de modificar el 2014, i, efectivament, som el 2023 i res no s'hi ha fet; sí, que hi ha hagut certs conats de reforma per part dels diferents ministeris que han acabat en no-res, demanar informació a les comunitats autònomes, fer un informe, però, a fi de comptes, res de res.

I el que li voldria dir, això sí, és que no convé confondre les balances fiscals amb el sistema de finançament, jo crec que vostè sap perfectament que són dues qüestions totalment diferents, i del que es tracta en el futur és de defensar bé el posicionament de les Illes Balears estrictament en el sistema de finançament. Ja sap vostè que tenim el sistema de finançament, tenim el REB, per una altra banda, tenim els pressuposts generals de l'Estat, en conseqüència, tot això són qüestions diferents que jo crec que no ens convé en absolut mesclar-les,

sinó que el que ens convé és parlar estrictament de sistema de finançament.

Per altra banda, vostè deia: les Illes Balears tenim una representació petita i escassa influència en aquest sentit, i això ens pot perjudicar. Bé, li he de dir, ho he dit moltes vegades a molta gent, li he de dir que les dues comunitats autònomes més ben finançades d'Espanya són Cantàbria i La Rioja, d'acord? En conseqüència, les dues més petites són exactament les dues que tenen millor finançament, si ho miram almenys en termes de recursos per habitant ajustat. En conseqüència, de vegades ser petit té més avantatges del que sembla, Sr. Apesteguia, d'acord? Per tant no podem argumentar que pel fet de ser petits quant a representativitat, haguem de patir necessàriament un sistema de finançament pitjor, perquè l'evidència empírica ens posa de manifest exactament el contrari, Sr. Apesteguia.

Quins són els plantejaments que defensarà el Govern de les Illes Balears, sotmesos -això sí- al consens de tots? En primer lloc nosaltres creim que allò que s'ha de defensar és un model de finançament, un sistema de finançament, no un conjunt de variables per reclamar més recursos, sinó un sistema de finançament; un sistema de finançament que respecti, en el nostre entendre, les variables que tècnicament, objectivament incideixen sobre les necessitats de despesa de les comunitats autònomes o dels governs subcentrals.

En primer lloc, no hi cap dubte ni un que la població és una d'aquestes variables, això és evident, però per no referir-me a les que ja es tenen en compte, sinó a les que crec que s'haurien de tenir en compte, o s'haurien de tenir en compte amb major pes. Per exemple, jo crec que s'hauria de tenir en compte una variable que ara mateix no s'inclou, que és la variable de variació de la població. És normal que hi hagi comunitats autònomes que al·leguin que la pèrdua de població pot incidir sobre les necessitats de despesa, jo en tenc dubtes que incideixi sobre les necessitats de despesa la pèrdua de població. Del que no tenc cap dubte ni una, és que la variació de la població incideix claríssimament sobre les necessitats de despesa incrementant-les, perquè quan es produeixin canvis de població, increment de població en molt poc temps, com s'han produït a les Illes Balears, només en necessitats d'infraestructures, és evident que es produeix una incidència sobre les necessitats de despesa.

En segon lloc, ningú no pot dubtar que la població flotant té una incidència sobre les necessitats de despesa de la comunitat autònoma, perquè els turistes són usuaris potencials dels serveis públics, per exemple de la sanitat. És evident que hi ha un impacte en aquest sentit. És evident que en matèria d'infraestructures, hi ha un impacte de la població flotant. En conseqüència nosaltres defensarem, com he dit abans, la variació de la població i la població flotant, que fa molts anys que ho venim defensant, però que s'han d'incloure com a variables de necessitats de despesa.

Per altra banda, resulta insòlit veure com es pondera la variable insularitat. Hi ha una comunitat autònoma que se'n du més del 80% del pes de la variable, que és Canàries, i una altra comunitat autònoma insular, que som nosaltres, a la qual li assignen un pes de la variable d'un 20%. Primer, crec que s'ha d'augmentar el pes d'aquesta variable i, a més, s'ha de canviar

la distribució d'aquesta variable, perquè des d'un punt de vista poblacional és evident que no representam 80-20, sinó que la distribució és clarament diferent. I és evident que sent les dues comunitats autònomes illes, l'impacte de la insularitat no pot ser tan dispar entre els dos arxipèlags. Per tant, hem d'augmentar la variable i també hem de parlar de la seva distribució.

Per altra banda, altres variables addicionals, cost de la vida. És evident que el cost de la vida no és el mateix a les Illes Balears que a la resta de comunitats autònomes. En conseqüència, el cost de prestació de serveis no és el mateix que a la resta de comunitats autònomes.

I li vull parlar del principi d'ordinalitat. Aquest govern i aquest conseller defensarà a la negociació del sistema de finançament, el principi d'ordinalitat. Un principi d'ordinalitat que ja ve reflectit en el sistema de finançament, però que es veu tergiversat quant al comportament, com a conseqüència del que vostè ha dit, del fons de suficiència. Si el sistema de finançament només tengués el fons de garantia i no tengués altres fons, respectaria el principi d'ordinalitat, perquè el comportament tècnic del fons de garantia donaria lloc a això. Donaria lloc a un sistema de finançament amb un anivellament parcial, em refereixo al fons de garantia. Per tant, jo he defensat públicament que només hi hagi un fons d'anivellament i que aquest sigui un fons similar al fons de garantia, és així, i no al fons de suficiència, que el que intenta és defensar l'*statu quo* que no té cap sentit.

Jo també li vull fer menció d'una qüestió que vostè no ha mencionat en absolut, però que m'agradaria que en el debat ara, en poguéssim parlar, que és l'autonomia tributària. Miri, Sr. Apesteguia, jo no conceb -i li ho dic de veritat-, no conceb la possibilitat que un partit com vostès no defensi l'autonomia tributària de les comunitats autònomes. Ara vostè té cinc minuts, llavors jo tindrè contrarèplica, però m'agradaria que sortís aquí, Sr. Apesteguia, i digués claríssimament que vostè defensarà amb aquest govern l'autonomia tributària de les comunitats autònomes i no farà com el Partit Socialista, que un dia es diu federalista i l'endemà ens vol retallar l'autonomia tributària de les comunitats autònomes i aplicar aquest centralisme jacobí que ha vengut implantant, per exemple, amb l'impost sobre patrimoni.

No es pot bufar i xuclar al mateix temps, Sr. Apesteguia, o defensam l'autonomia tributària o no la defensam, o som autonomistes o no ho som, però les dues coses al mateix temps són incompatibles. I un partit com Esquerra Republicana, jo no som capaç d'entendre com és possible que defensi el centralisme en l'autonomia tributària. Si vostè és capaç d'explicar-ho, Sr. Apesteguia, surti aquí i expliqui'ns-ho, però jo no ho entenc. El que sí que li puc dir és que aquest govern i aquest conseller defensarà, allà on faci falta, l'autonomia tributària, i autonomia tributària implica per a aquest govern la possibilitat d'abaixar impostos. I, si governen vostès la possibilitat d'apujar-los, això és el que estam defensant. Jo no estic defensant a posar-los a vostès un topall màxim d'imposts, no, jo no ho defensaré mai. Vostès posaran, amb l'autonomia tributària, si tornen governar algun dia, esper que tardin molts anys, però jo no els defensaré un topall màxim. El que no puc entendre és que vostès sí que defensin implantar un topall

mínim de tributació a les comunitats autònomes, als impostos que lliurement hem decidit eliminar, com per exemple l'impost sobre successions i donacions.

Per altra banda, aquest govern i aquest conseller no defensarà mai un concert econòmic. Li ho diré així de clar, perquè un concert econòmic a Espanya, significaria acabar amb l'Estat, acabar amb Espanya, perquè convertiríem..., jo no conec cap país al món federal, ni un, que tengui un sistema de concert econòmic, Sr. Apesteguia, perquè això implicaria que el govern federal, el govern central, s'hauria de finançar amb transferències dels governs subcentrals. I això és impossible, li ho dic així de clar. Per tant, no defensarem un concert econòmic des d'aquesta comunitat autònoma, i aquest conseller no ho farà, perquè significaria la destrucció del Govern central, i això jo no ho defensaré.

Finalment, dir-li una qüestió, potenciar els aliats, deia el Sr. Apesteguia. No sé si li sorprendrà el que li diré, però un potencial aliat no hi ha cap dubte que és Madrid, també Catalunya, sí, però no hi ha cap dubte ni una que és Madrid, per què és Madrid?, perquè les característiques de Madrid són molt coincidents amb les característiques de les Illes Balears: capacitat fiscal elevada, saben vostès que la capacitat fiscal de Madrid és la més alta d'Espanya, no hi ha cap dubte ni un, per tant podria ser un aliat a l'hora de defensar un model de finançament amb anivellament parcial; una comunitat autònoma que creix en població, com les Illes Balears; una comunitat autònoma que té població flotant. En conseqüència, les característiques...

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Ha d'anar acabant, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Antoni Costa i Costa):

Sí, ja acab. Les característiques de Madrid són molt coincidents a les de les Illes Balears i, en conseqüència, serà un potencial aliat sense cap dubte.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Per al seu torn de rèplica té la paraula el Sr. Apesteguia per un temps de cinc minuts.

EL SR. APESTEGUIA I RIPOLL:

Sí, moltes gràcies, Sr. President. Evidentment, he parlat de les balances fiscals, perquè crec que il·lustren el lloc on ens movem i on el sistema de finançament és una peça clau, evidentment no són equiparables, però és important tenir en compte tot el conjunt a l'hora de parlar de la part.

Mirin, abans he parlat del trilerisme de l'Estat, però m'he oblidat d'una cosa, que sí que té a veure amb el finançament. Com vostè sap, de la recaptació de l'IVA, l'Estat es queda el 50% i a les comunitats autònomes ens pertoca l'altre 50%. Idò d'ençà que el Sr. Mariano Rajoy va apujar l'IVA del 8 al 10% i del 18 al 21%, es varen oblidar d'aplicar el 50% del repartiment sobre l'increment, de manera que ens seguim repartint el 8 i el 18%, però aquest 2 i aquest 3% que varen apujar, aquest el té tot l'Estat.

Bé, com deia la meva *abuela* asturiana, avui que no hi ha el conseller Vera que ens sol il·lustrar amb el ric refranyer espanyol, *quien parte y reparte, se queda la mejor parte*.

La capacitat fiscal per càpita de Balears és de 3.210 euros, i només és superada per Madrid, però aquí hauríem de tenir en compte el factor distorsionat que és l'impost de societats i el nombre d'empreses que se situen lligades al factor de la capitalitat. Però en el finançament homogeni per càpita som de la darrera, amb 2.296,63 euros per càpita, molt lluny dels 3.533,64 de Cantàbria, a què vostè feia referència. Per ventura són igual de petits que nosaltres, però deuen ser més vius, perquè han aconseguit vertaderament tenir més de 1.200 euros per càpita més que nosaltres.

El sistema de finançament autònom, a què abans em referia, a més d'obscur ha estat pervers. Primer, perquè no ha donat els recursos econòmics suficients a les comunitats autònomes per suportar les competències que rebien, però també perquè ha confós un sistema que ha d'incloure la solidaritat amb la manca d'autoresponsabilitat. I no ho dic per part de les receptores o de les emissores. Això ha suposat un constant endeutament de les autonomies que ja deuen més de 300.000 milions d'euros a l'Estat. Com deia la meva *abuela* asturiana *quien parte y reparte, se queda la mejor parte*.

Per part, una reforma del finançament crec que hauria d'incloure un quitament d'aquest deute, almanco de la part que pertoca a la sobrecàrrega que ha suportat la gestió de les competències transferides de forma infrafinançada.

Com he dit abans amb la reforma del finançament, donarem suport a la línia plantejada pel sempre admirat Guillem López Casanovas, però tenim poques esperances que tiri endavant. La legislatura passada el senador autònom Vicenç Vidal va proposar en tres ocasions un nou sistema de finançament que tengués en compte la insularitat, la població flotant i el criteri d'ordinalitat, i per tres vegades el Partit Socialista i el PP ho varen tombar al Senat votant-hi en contra. No interessa i en gran part és perquè no es planteja un canvi de sistema de finançament, al qual feia referència, sinó que es planteja com uns *juegos del hambre* entre les diferents comunitats autònomes, però just perd qui es rendeix i, per tant, hem de persistir.

Vostè em parla d'autonomia tributària, miri si estam a favor de l'autonomia tributària que defensam el concert econòmic i que, dins aquest concepte econòmic, evidentment cada govern apliqui les polítiques que cregui convenients i que li ha encomanat la ciutadania. Perquè nosaltres li deim que acordam aquest objectiu a curt termini amb vostès, però nosaltres reivindicam aquest concepte econòmic, el reivindicam per a

nosaltres i per a tothom. Aquest sistema té el risc unilateral, però, en contra del que poden pensar els temerosos, és un exercici positiu; el fet que hi hagi una concordança total entre la despesa pública i ingressos fiscals és fonamental, perquè el que es gasta ha de tenir sobre el cap el cost polític que suposa tota recaptació d'imposts. Gastar sense pagar aquest preu polític i social es tradueix, com s'ha vist en alguns casos, en situacions molt negatives, incloent, en el cas de les de menor renda, un sistema que garanteixi la solidaritat ben instrumentat i dotat adequadament. A més, aquest augment d'autoresponsabilitat fiscal seria un estímul per a la persecució del frau fiscal. Però, com li he dit, hem de tenir en compte tot el context, no només el model de finançament, que és molt important. Cal que pensem també més enllà de l'estricta finançament.

Per tant, hem de parlar també d'un factor d'insularitat just, una part fiscal del REB molt més potent, amb un IVA reduït per a les Illes Balears, una regla de *minimis* adaptada, perquè cal que facem entendre a Espanya i a Europa que tenim unes necessitats específiques per a les quals necessitam eines específiques.

I, si m'ho permet, pel bo to d'aquesta interpel·lació, acabaré amb un vers d'un poeta, en aquest cas de Guillem d'Efak, quan deia "no som nins de mel i sucre i ens sabem governar".

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Costa, el seu torn.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Antoni Costa i Costa):

Gràcies, president. Miri, en relació amb el concert econòmic, jo ja li he dit la raó bàsica per la qual jo no defensaré mai un concert econòmic. La raó és la destrucció del Govern central que, evidentment, no crec que hagi de ser destruït en aquest sentit, perquè implantar un sistema de concert econòmic, com el que hi ha ara mateix al País Basc o a Navarra, i finançar les càrregues no assumides per aquestes comunitats autònomes en base a un sistema de transferències és una cosa que, com li dic, és desconegut a nivell mundial, no hi ha cap país federal que el Govern federal no tenguí bases tributàries, no. En conseqüència, jo no seré qui defensarà aquest sistema de concert econòmic a les Illes Balears.

Sí que defensaré la reforma del sistema de finançament autonòmic, sense cap dubte ni un, i sí que defensaré l'autonomia tributària de les comunitats autònomes en aquest sentit, perquè crec que les comunitats autònomes som administracions adultes, que tenim la capacitat i hem de tenir la capacitat per modular la nostra càrrega tributària, la càrrega tributària que hem de exigir als ciutadans, en aquest cas als ciutadans de les Illes Balears.

Em consola molt, Sr. Apesteugia, que vostè hagi dit que vostè defensarà, juntament amb aquest conseller i aquest govern, l'autonomia tributària de la comunitat autònoma de les Illes Balears. Per desgràcia crec que ens trobarem davant el Partit Socialista en aquest sentit, perquè ho ha expressat públicament i ja està batallant per intentar -ho han dit públicament-, ficar un tipus mínim de tributació a l'impost sobre successions i donacions. I això seria un desastre, un desastre.

Repetesc, no es pot defensar el federalisme i al mateix temps defensar retallar l'autonomia tributària de les comunitats autònomes. Jo crec que cal anar més lluny en l'autonomia tributària, crec que hi ha impostos amb els quals podem anar més lluny en l'autonomia tributària. I, per exemple, amb un dels impostos que crec que podem anar més lluny és l'IRPF, podem anar més lluny en aquest sentit. En conseqüència, aquí és on trobaran a aquest govern.

Per altra banda, en relació amb el tema de l'IVA li he de dir, Sr. Apesteugia, que no és que se n'oblidassin, no, no, és que figura perfectament regulat a l'article 21.2 de la Llei 22/2009. Quan l'Estat puja els tipus de gravamen de l'IVA tot l'increment de la pressió fiscal se l'endu l'Estat, ni un euro a les comunitats autònomes. Efectivament, no, no, no és un oblit, no, no, està ben recollit a la Llei 22/2009. En conseqüència, aquestes són les coses que no són acceptables del sistema de finançament. Aquesta n'és una, no l'única, però aquesta n'és una. Això del fons de suficiència és un joc, si m'ho permet, no ho prengui literalment, però és un joc pervers. És el fons que permet estar en segons en capacitat fiscal passar a la novena o a la desena posició. I això no és admissible d'un sistema de finançament, almenys al nostre entendre.

En relació amb convalidacions de deute, Sr. Apesteugia. El Partit Popular i aquest govern no acceptarà, en cap cas, compensacions o eliminacions de deute d'una comunitat autònoma en detriment de les altres. Totes les comunitats autònomes, no totes les comunitats autònomes estan en FLA, eh?, aquesta sí, però no totes les comunitats autònomes estan en FLA i no es pot de cap manera no tractar totes les comunitats autònomes de forma igualitària. En conseqüència, no acceptarem cap negociació bilateral entre l'Estat i una comunitat autònoma, com Catalunya, per convalidar o deixar de banda un deute si no es fa amb totes les comunitats autònomes. Vull deixar-ho ben clar, perquè aquesta és la posició que defensarà en aquest sentit el Govern de les Illes Balears i aquest conseller. I s'ha de tractar aquesta qüestió no bilateralment, sinó en el Consell de Política Fiscal i Financera, que és l'òrgan multilateral en el qual s'han de negociar aquestes qüestions.

Per altra banda, factor d'insularitat, totalment d'acord, *vaya... vaya triquiñuela*, vaja joc de trilerisme pressupostari ens varen fer. Jo sé que vostè ho sap, eh?, Sr. Apesteugia. Sí, ens varen..., eh?, on és la bolleta?, pensàvem que seria amb més recursos, el factor d'insularitat, i què ha estat?, la substitució de recursos ja existents, una bona jugada per part del Ministeri de la Sra. Montero amb total consentiment de l'anterior govern de les Illes Balears. Els vàrem avisar, vostès també, eh?, per cert, també, sí, sí, el Sr. Ensenyat també els va avisar: "ei, alerta que aquí això té...", res, els va parèixer fabulós, i la realitat que

tenim ara és ni un conveni de carreteres ni un conveni ferroviari, res, en aquest sentit, pràcticament... Per tant, en fi...

I finalment, tema del REB, importantíssim, però crec que ens deixam algunes coses. Miri, ara mateix jo..., res, ahir mateix parlava... és que la part fiscal del REB ara no sé com l'aplicaran, eh?, Sr. Apesteguia, perquè no hi ha desenvolupament reglamentari, està per damunt una taula del Ministeri d'Hisenda, el Reglament, hi ha un govern en funcions i resulta que hi ha una llei que diu que es pot aplicar el règim fiscal, per (...) de la reserva per a inversions, i ara ningú no sap exactament això com s'aplica. No hi ha desenvolupament reglamentari en cap sentit. En conseqüència, hi ha una regla de *minimis*, això sí que ho sabem, i que fa molt de mal a les empreses de les Illes Balears.

En definitiva, ens trobarà en el consens, Sr. Apesteguia, ens trobarà a fer un front comú a les Illes Balears amb la societat civil i tots els partits polítics per defensar que aquesta comunitat autònoma tenguí un sistema de finançament com toca.

Gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias.

III. Moció RGE núm. 7392/23, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general en matèria de política lingüística, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 4981/23.

Pasamos al tercer punto del orden del día, que es debate y votación de la moción RGE núm. 7392/23, del Grupo Socialista, en materia de política lingüística. Intervendrá por parte del Grup Socialista, Carles Bona.

EL SR. BONA I CASAS:

Gràcies, Sr. President. Aquesta moció ve derivada de la interpel·lació en matèria de política lingüística que vam realitzar al Govern, i que va decidir respondre el Sr. Bauzá, que no veig ara aquí, dient que ell només respondria del que pensava fer a través de l'Institut d'Estudis Baleàrics, que eren les seves competències.

Volem aclarir, primer, que la política lingüística és una matèria transversal; i, segon, que quan demanam al Govern per un tema esperam que sigui capaç de respondre allò que li demanam, si el conseller teòricament competent en política lingüística no té opinió sobre el català a la funció pública o a l'educació estam ben arreglats, a no ser que -com ja vam expressar- vostès hagin deixat les competències lingüístiques del Govern als diputats de VOX aquí presents amb la seva oficina, perquè tot el que són capaços de respondre per escrit quan se'ls demana pel català és que pensen complir amb el programa de govern, els acords d'investidura i l'Estatut d'Autonomia, quan ni tan sols són compatibles entre si.

Volen amagar les seves intencions. De fet, al Sr. Costa se li està posant cara ja del *guiñol* de Zaplana cada vegada que surt a respondre "*a lo mejó*".

Com que l'única manera que la ciutadania sàpiga què vol el seu govern és fer-los votar, presentam una moció amb un parell mallorquí de votacions damunt la taula.

Primer, tot i que sabem que aquest govern té una crisi d'identitat i no s'acaba de decidir, i s'ha d'assemblar més al PP de Bauzá, del qual té molts membres, o al PP de Matas en tancar una oficina anticorrupció que està investigant un membre del seu govern, nosaltres demanam que no s'assemblin a cap dels dos i convoquin el Consell Social de la Llengua Catalana, cosa que seria una novetat amb vostès. És un òrgan d'assessorament i consulta en afers lingüístics, que creim que els vendria molt bé, sobretot quan la portaveu adjunta del Partit Popular ja va fer seu el terme "imposició" per referir-se al català, aquí la setmana passada.

L'òrgan oficial consultiu és, en canvi, la Universitat de les Illes Balears, a qui volem que el Govern demani informar sobre la proposició de llei de l'Oficina de Garantia de Llibertats Lingüístiques, que el PP i VOX volen instaurar aquí, i aquí també volem que el Govern financii la Universitat per dur a terme la funció normalitzadora que estableixen els seus estatuts i demana la Llei orgànica del sistema universitari, la LOSU.

Demanam continuar amb una sèrie de polítiques a l'Institut d'Estudis Baleàrics com augmentar els pressuposts dels ajuts en llengua catalana, polítiques per a nouvinguts, seguir introduint el català a la Justícia, ja a l'any 2020 tan sols el 2,4% de les sentències emeses pel Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears varen ser redactades en català, o els cursos a sanitaris que varen ser anunciats pel conseller -ara aquí present- com a gran novetat, i no és així, perquè ja es varen fer a l'any 2022, com deixam clar en el segon punt on també demanam fer públic el nombre d'assistents a aquests cursos, especialment ara que la llegislació ja no acompanyarà.

Ja els vàrem dir a la interpel·lació que no és suficient tenir una oferta variada de formació per a l'aprenentatge de català si això no va acompanyat d'una política ferma de reconeixement positiu de la capacitat de parlar i escriure en català.

Demanam que IB3 continuï amb la seva funció normalitzadora, després que la Sra. Estrellas hagi deixat la porta oberta al contrari, tant a premsa com aquí avui matí, així com que el català continuï sent llengua d'ús normal a l'administració, no només al Govern, sinó a totes les administracions de les Balears, després que ho estigui deixant de ser als ajuntaments de Palma i Calvià, i que es contracti personal capacitat per exercir aquesta funció normalitzadora. Per tant, que no s'eliminin els requisits en l'accés a la funció pública.

I, finalment, tenim una sèrie de punts en matèria d'educació que formen part d'aquest consens que ens hem donat entre tots per complir amb l'Estatut d'Autonomia, que ens diu que el català, com a llengua pròpia de les Illes Balears, és un element identificador i vertebrador de la societat; Estatut que també diu

que les institucions pròpies de la comunitat autònoma de les Illes Balears han de promoure la cohesió social.

Vivim a una societat -i ho manifestava l'altre dia la Sra. Cirer a premsa-, amb una cultura i llengua pròpies que la vertebrin i la projecten cap al món. No hi ha major instrument integrador i de cohesió social que el nostre sistema educatiu, on no hi ha cap tipus de conflicte lingüístic.

Els hem presentat un acord en matèria de llengua que vostès han decidit ignorar. L'educació a les Balears no ha fet més que millorar en els darrers vuit anys, ho mostren tots els indicadors. Vostès, ara, volen tornar encendre un foc que després no sabran com apagar, i les conseqüències les pagarem tots.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. A continuació intervindrán los grupos que han presentado enmiendas. En primer lugar, MÉS per Mallorca, que ha presentado las enmiendas RGE núm. [7897](#), [7898](#), [7899](#), [7900](#), [7901](#), [7902](#), [7903](#), [7904](#) i [7973/23](#). Sra. Ramon, tiene la palabra.

LA SRA. RAMON I SALAS:

Gràcies, president. En només cent dies d'ençà de la investidura de la presidenta Prohens, el Partit Popular ha executat, verbalitzat i escenificat atacs continus a la nostra llengua.

El mantra de no voler conflicte lingüístic queda molt allunyat de la realitat, i és que cada setmana tenim un nou episodi. El darrer capítol: la llengua catalana com un càstig. I no, no és un càstig, és un tresor que hem de preservar, un tret d'identitat que ens ha d'unir i dignificar com a societat, i només serà possible amb la seva protecció i estima; no amb el menyspreu i l'atac.

El següent punt és una mostra de la importància de seguir protegint-la, de seguir fent feina des de les institucions per garantir els drets de tots els seus parlants a emprar-la en tots els àmbits del dia a dia i per assegurar i fer créixer l'ús social de la llengua.

Des de MÉS per Mallorca, hem fet un seguit d'esmenes que creim que milloren i enforteixen aquestes propostes.

Tenim al punt 3, la 7897, que simplement el que fa és complementar-la amb les accions fetes i les que es poden anar fent.

I al punt 4, l'esmena 7898 és canviar el redactat i que digui: "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a donar al català la prioritat que, com a llengua pròpia de les Illes Balears, mereix de les institucions pròpies".

És evident que la llengua pròpia és la catalana, i per això és imprescindible que des de les institucions es prioritzin les seves actuacions i sobretot la seva transversalitat.

Després, la 7899 és per complementar i millorar el punt 6 en dir que, evidentment, és la mesura imprescindible en el desequilibri entre l'oferta audiovisual en llengua castellana i catalana que hi ha.

Una altra de millora, és al punt 12, que és la 7904, en què demanam recuperar el servei d'ensenyament en català.

I al punt 16, l'esmena 7973 deman o demanam o eliminam les cometes d'allà on posa "llengua vehicular", perquè les cometes simples se solen utilitzar per delimitar el significat d'una paraula o expressió, i crec que no s'ha de limitar en cap cas, i molt manco ara, el coneixement de la llengua.

I al punt 18, la 7902, que és afegir, és garantir el compliment de la Llei de funció pública actual en la selecció d'empleats públics perquè aquests tinguin les capacitats per cobrir els llocs de treball de l'administració i empreses públiques, tenint en compte aquestes manifestacions recents que hi ha hagut a tal normativa.

I, a més, afegiríem un punt, a la 7903, que diria: "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a demanar a la Universitat un informe d'avaluació de la situació lingüística de la població escolar de les Illes Balears".

Gairebé 10 milions de persones en el món parlen la llengua catalana, la vitalitat de la nostra llengua depèn de l'existència d'un poble amb identitat pròpia i amb una societat cohesionada; hem de viure amb plenitud aquesta condició, aquesta aportació genuïna a la riquesa lingüística i a la diversitat mundial.

La llengua catalana és futur i és riquesa, amb l'estratègia dels contraris a l'existència del català hi ha també una voluntat clara de convertir la llengua pròpia en un element associat al conflicte, a la decadència, a problemes de tota casta. Cal revertir aquesta intenció amb un pas endavant col·lectiu per la llengua, que en destaqui els casos d'èxit, els aspectes positius per a la cohesió social, en els espais de més influència, com són els mitjans de comunicació, l'educació, la cultura i l'administració pública.

Estimem i valorem la llengua catalana i podem lluir aquest sentiment de plenitud i normalitat. El català és una porta d'entrada, és una finestra d'oportunitats.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies A continuació, *intervindrà el Grupo Popular, que ha presentado las enmiendas [7944](#), [7945](#), [7946](#), [7947](#), [7948](#) i [7949/23](#).*

Sra. Curto, ¿verdad? Tiene la palabra.

LA SRA. CURTO I ALEMANY:

Gràcies, president. Bon dia a tots, senyores i senyors diputats, conselleres i consellers. A la prèvia interpel·lació d'aquesta moció, el conseller Jaume Bauzá va voler explicar la seva línia d'actuació en matèria de política lingüística, curiosament, després d'escoltar un seguit de mesures que ja ha posat en marxa la conselleria i d'altres que té pensades començar aviat, com, per exemple, que la convocatòria de gener de les proves escrites de català recuperi tots els nivells, o la creació de material divulgatiu per aprendre català, vàrem haver d'escoltar que el resum de totes les mesures proposades era la persecució del català.

No tenc molt clar què entenen vostès per persecució, però el que sí tenc clar és que del conjunt de mesures que va proposar el conseller n'hi havia que eren una continuïtat de les mesures de l'anterior govern; s'entén, per tant, que l'anterior Govern anava en contra del català? Ja sé la resposta: serà, no.

Aquest govern va deixar clar que l'objectiu principal en matèria de política lingüística no és només protegir els drets lingüístics, sinó promoure l'ús del català en la cultura, en la comunicació o a altres àmbits, però el pilar de la protecció de la nostra llengua és no emprar-la com una arma, hem de crear ponts que ens uneixin a tothom, no camps de batalla, i aquí, en aquest parlament hem de donar l'exemple que volem a la ciutadania.

Som afortunats, vivim en el millor lloc del món pels seus paisatges, la seva gastronomia i, per descomptat, el seu bilingüisme, dues llengües que conviuen i que han de ser respectades per igual, un veritable patrimoni cultural del qual se n'ha tenir cura i prendre les mesures per a la seva preservació i promoció.

Aquest Grup Parlamentari Popular ha presentat una sèrie d'esmenes per tal d'arribar al màxim consens que es mereix aquest tema: l'esmena 7944, al punt 1, voldriem afegir "dins el termini que marca el decret", és a dir, "el Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a convocar el Consell Social de la Llengua Catalana dins el termini que marca el decret". El decret marca que s'ha de realitzar una convocatòria anual, que no es va realitzar en els sis primers mesos abans del canvi de govern, i ara s'han de canviar els seus membres i es convocarà quan sigui possible.

A l'esmena 7945, al punt 5, sol·licitam canviar la part de "seguir augmentant" per "mantenir": "el Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a mantenir el pressupost anual dels ajuts per al foment de la llengua catalana." Tenim constància que enguany la convocatòria realitzada per l'anterior govern no ha esgotat la partida.

A l'esmena 7946, al punt 6, demanam de modificar el redactat: "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a continuar amb una programació que promogui l'ús del català a la Radiotelevisió de les Illes Balears, IB3."

Al punt 9 hi votarem en contra, i ho farem perquè la proposició de llei de la creació de l'oficina de la garantia de la

llibertat lingüística a les Illes Balears no és una llei de llengües ni sobre el català, és una llei de drets lingüístics, i la Universitat de les Illes Balears no és consultiva en matèria de drets lingüístics.

A l'esmena 7947, al punt 10, sol·licitam eliminar a partir del "finançament específic" i queda: "el Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a donar suport i facilitar el desenvolupament de polítiques universitàries orientades al coneixement i ús del català, com a llengua de transmissió universitària." Ho demanàvem pel simple fet que consideram que és la Universitat de les Illes Balears la que ha de decidir en què invertir el seu pressupost i no aquesta cambra.

A l'esmena 7948, hem proposat un nou text: "el Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears, els consells insulars de Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera, així com tots els ajuntaments de les Illes Balears a garantir l'atenció a la ciutadania en la llengua que ho sol·liciti". No volem fer referència a cap ajuntament, sinó que es demanarà a tots, per igual, que es garanteixi l'atenció a la ciutadania en la llengua que aquesta ho sol·liciti.

Per acabar, volem expressar que des del Grup Parlamentari Popular volem afavorir els màxims acords, per això hem presentat tot aquest recull d'esmenes, perquè les tinguin en consideració.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias. Pasamos a fijación de posiciones. En primer lugar, el Grupo VOX, Sra. Ribas, sí, tiene la palabra.

LA SRA. RIBAS I MARINO:

Gracias, presidente. Podría remitirme directamente a mi intervención de la semana pasada, porque suscribo todas y cada una de las palabras que dije, a pesar de que a algún medio de comunicación, que publica siempre en español, por cierto, le fastidie que yo defienda aquí que el español no es una lengua ajena a Baleares, como pretenden hacernos creer los que hablan de lengua propia, para referirse al catalán, como si la otra fuera ajena.

No se trata de arremeter contra el Estatuto sino de cuestionar por qué los mismos que predicán que el catalán es lo propio, porque lo dice el Estatuto, luego no aplican el Estatuto para dar información en castellano a los ciudadanos cuando acuden a una administración pública y se dirigen a la administración en castellano. Tampoco aplican la Ley de normalización lingüística y hace años que dice que los alumnos tienen derecho a recibir la primera enseñanza en su lengua, sea la catalana o la castellana.

Es curioso que el acuerdo de gobernabilidad de esta comunidad autónoma, firmado entre el Partido Popular y VOX, tenga que recoger expresamente que los padres tendrán derecho a escoger la primera lengua de escolarización, cuando eso ya

está recogido por ley desde hace cerca de 40 años. Además, por supuesto, de establecer que esa libre elección de lengua se hará efectiva a todas las etapas educativas, como no podía ser de otra manera, en un acuerdo de gobernabilidad entre el Partido Popular y VOX.

Es curioso que hayamos tenido que acordar que se cumple la ley. También hemos tenido que acordar que se cumpla el propio Estatuto de Autonomía, que desde hace décadas dice, en su artículo 14, apartado 3, que los ciudadanos de las Islas Baleares tienen derecho a dirigirse a la Administración de la comunidad autónoma en cualquiera de sus dos lenguas oficiales y a recibir respuesta en la misma lengua utilizada. Cuatro legislaturas después de que se recogiese esto en el Estatuto, resulta que nuestra formación política tiene que asegurar, mediante la firma de un acuerdo de gobernabilidad, que se cumplirá lo que pone en el Estatuto. Y, así, recogemos en nuestro acuerdo: garantizaremos el derecho a que cualquier ciudadano pueda dirigirse a la Administración pública en cualquiera de las dos lenguas oficiales y sea contestado en la lengua que desee. ¡Vamos, lo mismo que ya recoge el Estatuto y que ustedes nunca han aplicado!

Y es curioso que, después de décadas de saltarse la ley y el Estatuto, el PSOE, el partido que ha gobernado las islas durante buena parte de ese tiempo, venga ahora de legalista con toda una serie de exigencias al nuevo Gobierno, apoyado por VOX. Llevamos cuatro décadas de una imposición liberticida de una de las dos lenguas oficiales, del catalán, en aquellos ámbitos de la vida donde los poderes públicos llegan con sus tentáculos, el acceso a puestos de trabajo en la Administración pública, las comunicaciones de las instituciones públicas con los ciudadanos, las clases a los niños que van a colegios públicos, e incluso concertados, la cartelería, las señalizaciones, cuarenta años imponiendo el catalán y silenciando el castellano.

Y yo me pregunto, ¿cuánto tiempo van a estar normalizándose, cuarenta años más, un siglo, dos? ¿Toda la historia de la humanidad? Porque digo yo que si llevan ya cuarenta años de machaque con la imposición del catalán, con la excusa de que hay que normalizarlo porque se había dejado de usar, pero aún necesitan seguir normalizándolo, una de dos, o lo han hecho fatal o no hay que normalizar ya nada, porque tras cuarenta años de uso en libertad, la gente ya está plenamente capacitada para elegir la lengua que le dé la gana utilizar.

Y todas estas medidas que proponen ustedes en esta moción son más de lo mismo: imposición y pisoteo de los derechos lingüísticos de la gente, a la que no dejan de machacar con su empeño por meter con calzador una de las dos lenguas a todo el mundo. Porque les recuerdo que el uso de la lengua catalana es un derecho, que desde VOX respetamos y amparamos, pero también es un derecho poder usar el castellano, un derecho de todos los españoles, que tienen, además, el deber de conocerlo, por cierto. ¿Me pueden explicar en qué se basan hoy en día para exigir que la televisión pública de Baleares, que hemos pagado todos con nuestros impuestos, hablemos la lengua oficial que hablemos, tenga una programación íntegramente en catalán, como piden ustedes en su moción? Y si fuera íntegramente en castellano, ¿les parecería bien? ¿Qué clase de

escala de valores mental tienen ustedes para considerar justa una medida así?

Y todo lo justifican con que la lengua catalana tiene unos supuestos derechos que no tiene. Insisto en lo que ya manifesté la semana pasada, las lenguas no tienen derechos, los territorios no tienen derechos, los derechos son de las personas y las personas tienen derecho a usar la lengua oficial que más les convenga o les apetezca. Ustedes no son quienes para imponer una de las dos lenguas a nadie, ni en la IB3, ni en la universidad pública, ni en los colegios públicos, ni en las pruebas de selección de personal para las administraciones públicas, ni en este Parlamento, como llevan haciendo desde hace décadas, donde absolutamente todas las comunicaciones son exclusivamente en catalán, ni en ninguna otra parte tienen ustedes derecho a exigir nada.

Desconozco qué les lleva a creerse con esa superioridad para imponer sus caprichos lingüísticos al resto, pero lo que sí sé es que su intención de extender el catalán estándar a lo único que puede llevarnos es a perder la lengua en su forma tradicional de mallorquín, menorquín, ibicenco y formenterense, la lengua balear, la que aún siguen hablando muchos, muy adulterada y estandarizada ya, pero que incluso oímos aquí cuando muchos diputados hacen uso de ella. ¿O es que no se dan cuenta de que cambian la forma de hablar cuando leen que cuando hablan sin leer, aún hablando de modo formal? Cambian las palabras, las terminaciones, los artículos, las construcciones gramaticales, las formas de los pronombres, porque su gran fracaso es no haber conseguido que esa pretendida lengua catalana estandarizada para el lenguaje formal sea utilizada por la mayoría de la gente, a excepción de los periodistas que presentan el telediario de IB3, obligados por los normalizadores de la tele autonómica.

Y esa es la prueba, después de cuarenta años, de que, por mucho que lo intenten, seguirán fracasando en su intento por normalizarnos a todos, porque la realidad les desborda y su pancatalanismo exacerbado es rechazado por la inmensa mayoría de la población de estas islas, que quiere convivir en paz y en libertad, con independencia del idioma que hablen los demás.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Por parte del Grupo Mixto, sí, Sr. Córdoba, tiene la palabra.

EL SR. CÓRDOBA I MARÍ:

Gracias, Sr. Presidente. Bon dia a tothom. "Les Illes Balears s'incorporen a l'àrea lingüística catalana amb la Conquesta de Mallorca pel Rei Jaume I, Eivissa i Formentera per arquebisbe de Tarragona, Guillem de Montgrí, i Menorca pel Rei Alfons, des de llavors el català és la llengua pròpia de les Illes Balears i ha estat sempre l'instrument amb el qual els illencs han realitzat les seves màximes aportacions a la cultura universal i el vehicle que ha fet possible l'articulació del geni del nostre poble, de manera que la seva petjada quedés marcada de manera inesborrable en el llegat cultural dels pobles d'occident." Així comença l'exposició de motius del *Boletín*

Oficial del Estado, del 3 del 1986, del 29 d'abril, de la Llei de normalització lingüística a les nostres illes.

Amb això vull confirmar la nostra postura de respecte a l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears, així com a la Llei de normalització lingüística del 1986. Vull demanar, sobretot, que no es faci cap pas enrera i que continuem amb la fermesa de defensar la nostra llengua i la nostra riquesa cultural. També, que es defensi el bilingüisme que ens caracteritza i que és un mèrit, i no un escull.

Com a diputat per Formentera donaré sempre suport a mantenir els costums i tradicions singulars de les nostres illes i un d'aquests és el nostre parlar.

Per això, per començar a treballar junts en benefici de tots, ens unim a iniciatives com la de convocar el Consell Social de la Llengua Catalana; a la de mantenir i augmentar un pressupost anual per tal de fomentar la nostra llengua; que es continuï amb una programació que promogui l'ús del català a la Radiotelevisió de les Illes Balears; a donar suport i facilitar el desenvolupament de polítiques orientades al coneixement i ús del català a l'àmbit educatiu i universitari.

Donarem suport que la llengua catalana sigui emprada a l'ensenyament, com a mínim, en la meitat de l'horari escolar per garantir l'assoliment dels objectius de la normalització lingüística.

Instarem que el Govern de les Illes Balears doni al català prioritat com a llengua pròpia dins les administracions. També que les administracions més properes als ciutadans, que són ajuntaments i consells, garanteixin l'atenció a la ciutadania en la llengua oficial que ho sol·liciti.

Demanarem que l'administració pública garanteixi el compliment de la Llei de funció pública en la selecció d'empleats, perquè aquests tinguin les capacitats per cobrir llocs de treball de l'administració, en promoure la normalització de l'ús de la llengua i garantir una correcta atenció a la ciutadania en les dues llengües oficials.

Donarem suport, en definitiva, a tot el que suposi fer un ús efectiu i normalitzat de la nostra llengua, la catalana, però no voldrem excloure ningú per motius de llengua, no volem fer de la llengua un motiu de lluita, això no és el que es mereixen els ciutadans de les nostres illes, ni els que parlen català a casa, des de sempre, ni aquells que han arribat a la nostra comunitat que l'estimen i volen conèixer les nostres particularitats, com és, sense dubte, la nostra llengua.

Sa Unió de Formentera defensarà l'ús de la llengua catalana i la seva promoció de manera natural a les administracions públiques, a la justícia, a l'educació, a la sanitat i a tota la societat, però no ho farem a cop de llei, això ja s'ha fet i les conseqüències, més enllà de la llengua, les han patides tots els nostres ciutadans.

Donam suport a la llengua? Per descomptat, mai no farem passes enrere en aquest sentit, com ja he dit; però, per sobre de tot, donam suport als nostres ciutadans i als seus drets. Gràcies.

Voldria proposar una esmena, no sé si és el moment, Sr. President, una esmena, perdó, una transaccional a l'esmena 7904, de MÉS per Mallorca, i seria, allà on parla del punt 11, seria dividir-lo en dos punts, per poder-lo votar per separat. Simplement era això d'aquí, parla del "Pla de formació lingüística i cultural", i llavors parla "així com de l'equip DINAMICAT", doncs seria demanar, si és possible, posar-los per separat, per poder-les votar per separat.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Bien, para concluir el debate, si quiere hacer uso de la palabra el grupo proponente.

EL SR. BONA I CASAS:

Gràcies, Sr. President. He de dir a la diputada de VOX que si considera que s'han vulnerat drets lingüístics, que ja hi havia una oficina que vostès han decidit carregar-se i que en aquesta oficina les vulneracions dels drets referides al castellà eren minoria absolutíssima.

Diu VOX avui, i ho va dir aquí la setmana passada, i ho va deixar caure també l'altre dia el Sr. Vera, respecte de la llengua pròpia, en premsa, que la llengua no és dels territoris -diuen-, la llengua és de les persones, frase que no els sentiran dir mai respecte del castellà, del qual justifiquen l'aprenentatge dient que som a Espanya, que no pot ser un argument més territorial que cap altre.

A veure si així ho entenen: les llengües són instruments de comunicació entre, com a mínim, dues persones. Serien un dret individual si nosaltres venguéssim aquí a fer monòlegs, però són un fet col·lectiu, d'una comunitat. És cert que les comunitats i els territoris ja no van lligats com abans, podem tenir un grup de joves que parlen en català a Londres, d'aquells que varen haver d'emigrar quan el PP els va privar d'un futur, i tenim, en canvi, a les Balears gent que parla en castellà, en alemany, en urdu, en mandarí i els de Londres, els que són a Londres, a l'espai comú hauran de saber anglès i a les Balears necessitam també que hi hagi una llengua compartida, que tothom conegui i que ens permeti compartir el territori en convivència, cohesionats. Una llengua no podrà sobreviure sense aquest fonament territorial, que és el que vostès pretenen fer amb el català.

I el que pretén fer el Partit Popular, i que desvetlla a través de les seves esmenes, és segregat tots els alumnes de les Illes Balears per motius lingüístics en diferents classes. Aquesta és la conclusió que podem extreure de les seves esmenes.

Com volen que s'aprengui català a l'escola si entre els companys de classe ja no n'hi haurà ni un que el parli. Jo no sé si la Sra. Prohens recorda -no és aquí, ara- la seva mesura estrella en educació: que hi hauria beques per als bons estudiants -això sí- per anar a estudiar angles; més que proposta estrella era estrellada perquè ja hi ha beques per a cursos d'immersió lingüística en llengües estrangeres. Això sí, actualment es resolen per sorteig, perquè igual així sí arriben a algú que els necessita. Ja saben que vostès tenen aquesta

obsessió de només donar coses a qui no les necessita tant, però bé, al tema, que ja els va bé la immersió en llengua estrangera, mentre que aquí a les Balears faran tot el possible perquè no s'apregui en català.

El seu autoodi no té límits, i -com declara a premsa el Sr. Javier Bonet, exparlamentari i tinent de batle de Palma- és evident que tenen vostès moltíssimes coses en comú amb VOX. No hi haurà vestits de pagesos abastament per tapar tantes vergonyes.

Les aules, senyors i senyores diputats del Partit Popular, han de ser un reflex de la societat...

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

... són la convivència que donam als nostres fills i filles des que neixen fins que són adults.

Si durant tot aquest temps el que els ensenyam és que les seves relacions estan principalment dominades per motius lingüístics, tot això després es traslladarà a la societat. No sé si el model de societat que volen importar és el basc i per això ens duen aquí fotografies que res tenen a veure amb nosaltres...

Fan botar la cohesió social pels aires, separen per llengua, per sexe, Sr. Vera, per cert, que estam convençuts que tota la resta d'escoles sostingudes amb fons públics, públiques i concertades, troben que igual 12 professors i 400.000 euros per separar per sexe eren pocs, que igual podrien haver estat 13 professors i mig milió, i, si poguessin, m'atreviria a dir que separarien per classe social.

(Remor de veus)

No valen habitatges de protecció oficial perquè diuen que són guetos i vostès pretenen crear els guetos dins l'escola. Tot el que sigui separar i rompre consensos, ja els va bé. Si el canvi que venien a fer era desunir la població, ja podrien haver quedat a casa seva.

La Sra. Prohens diu a premsa que no creu que es repeteixi una marea verda a les Balears, que sense cap dubte el seu partit ha après alguna cosa. Sembla, per tant, que no volen repetir el TIL i realment és així, no l'estan repetint, estan fent una cosa pitjor. Vostès no estan donant oportunitats per aprendre a tothom que ho ha de menester, i això és incomplir amb un dels principis bàsics de l'educació. Han fet més en cent dies que en quatre anys del govern Bauzá. I ara, hauran de fer una cosa que vostès sempre han cregut que pedagògicament té sentit i la veritat és que funciona molt malament, però en casos extrems és necessari, hauran de repetir curs perquè no han après absolutament res. Això sí, esperam que sigui a l'oposició.

Aprendre català no és un càstig per venir a Balears. Aprendre sempre és una sort i escampar el missatge que és un càstig o una imposició, com signen als seus acords de govern, és un fet històric imperdonable que els converteix a vostès en indignes dels càrrecs que ocupen.

Deia abans que una llengua no podrà sobreviure sense aquest fonament territorial, que és el que vostès pretenen amb

el català, però, alerta!, perquè un territori tampoc no podrà conviure i progressar si no té aquest denominador comú lingüístic. Ens estan negant el dret a conviure i a progressar.

El PP, amb les seves esmenes, demostra que, tot i que diu que vol promoure el català, és incapaç de destinar-hi més recursos, que vol posar programació en castellà a IB3 -ara, per tant, Sr. Apesteguia, crec que ja queden clares les intencions de la Sra. Estarellas-, que va en contra de lleis estatals com la Llei orgànica del sistema universitari, que diu que respecte de les universitats públiques la singularitat lingüística serà objecte de finançament en els termes disposats al seu article 56, o de la Llei de l'estatut bàsic de l'empleat públic en el seu article 56.2. Tampoc no els agrada la Llei d'educació de les Illes Balears en el seu article 135, apartat e), ni la Llei de normalització lingüística, ni el paper consultiu de la Universitat recollit a l'Estatut.

En fi, la llista és llarga, no acceptarem les seves esmenes, si acceptarem les esmenes de MÉS, excepte la 7900 i la 7901 que entenem que queda superada per la 7973.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Vamos a proceder a la votación. Bueno, por si no ha quedado claro, se aceptan todas las enmiendas de MÉS per Mallorca, excepto la 7900 i la 7901; se rechazan todas las del Partido Popular; y se acepta la transacción del Grupo Mixto, del Sr. Córdoba, por la que se divide en dos partes el punto 11.

Es decir, quedará como punto 11: “*El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a continuar amb el Pla de formació lingüística i cultural, FOLC*”, este será el punto 11, y el 11 bis: “*El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a continuar amb l'equip DINAMICAT per treballar per la plena normalització lingüística als centres educatius i recuperar el servei d'ensenyament en català*”.

No se acepta la transacción?

(Se sent una veu de fons que diu: “No, no...”)

Bien, pues no se acepta esta transacción, con lo cual... es más sencillo. Se votará el punto 11 en conjunto.

Todo claro? Procedemos a la votación?

Empezamos por el punto 1. Votamos.

25 a favor, 32 en contra.

Pasamos al punto 2. Votamos.

50 a favor, 7 en contra.

El punt 3, con la enmienda 7897/23... Un momento... Votamos.

50 a favor, 7 en contra.

Y el nuevo punto 19, con la enmienda 7903. Votamos.

El punto 4, con la enmienda 7898. Votamos.

50 a favor, 7 en contra.

50 a favor, 7 en contra.

IV.1) Proposició no de llei RGE núm. 3313/23, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a procediment d'escolarització i sistema d'elecció de centre.

El punto 5, tal cual. Votamos.

Con esto pasamos al cuarto punto del orden del día, que son las proposiciones no de llei. En primer lugar la RGE núm. 3313/23, del Grupo Socialista, sobre procedimiento de escolarización y sistema de elección de centro. Tiene la palabra, por el Grupo Socialista, Amanda Fernández.

25 a favor, 32 en contra.

El punto 6, con la enmienda 7899. Votamos.

25 a favor, 32 en contra.

El punto 7, tal cual. Votamos.

(Alguns aplaudiments)

50 a favor, 7 en contra.

LA SRA. FERNÁNDEZ I RUBÍ:

El punto 8. Votamos.

Gràcies, president. Benvinguts, companys i companyes de l'STEI. L'educació i la llengua són temes fonamentals per a la nostra societat i els hem de treballar plegats.

44 a favor, 7 en contra.

El punto 9. Votamos.

L'educació ha de tenir com a objectiu final que els nostres joves estiguin preparats i siguin competents per viure en la societat actual i de futur, sense deixar ningú enrere. Som conscients que queda molta feina per fer, que la millora i la qualitat educativa s'han de treballar sempre i que els reptes educatius i com a societat són ineludibles. Les directrius i la proposta europea basen aquesta millora de l'educació a les competències i als drets dels infants i de les persones en la mateixa línia que marca la LOMLOE.

25 a favor, 32 en contra.

El punto 10. Votamos.

26 a favor, 31 en contra.

El punto 11, con la enmienda 7904. Votamos.

Presentam aquesta PNL perquè els acords d'investidura pactats entre PP i VOX van en direcció totalment contrària.

23 a favor, 34 en contra.

El punt 12. Votamos.

Per començar, signaren que suspendrien l'actual aplicació de la LOMLOE, acord que no acompliran, ja que tothom, manco ells, sabem que era una llei estatal i que no es podria suspendre. Però sobretot, el que vull que quedi ben clar, és que el Partit Socialista no farà ni una passa enrere en els consensos pactats i treballats amb la comunitat educativa...

50 a favor, 7 en contra.

El punto 13. Votamos.

25 a favor, 32 en contra.

(Alguns aplaudiments)

El punto 14, tal cual. Votamos.

... després de la legislatura convulsa, de desconfiança i de retrocés i de retallades del Sr. Bauzá i molt manco no acceptarem ni una passa enrere en els consensos lingüístics, històrics de l'Estatut i de la Llei de normalització lingüística.

47 a favor, 9 en contra.

El punto 15. Votamos.

25 a favor, 32 en contra.

Anem punt per punt. Acordaren que volen consolidar un model educatiu lliure d'adoctrinament ideològic. Què volen dir amb això, que els docents de les nostres illes adoctrinen? I per aquest motiu, com continuen a l'acord, reforçaran la inspecció per preservar l'absència d'intromissions ideològiques. O, bé, citant el discurs de la Sra. Prohens: "impermeabilitzar les aules de qualsevol temptació d'adoctrinament ideològic".

El punto 16, con la enmienda 7973. Votamos.

50 a favor, 7 en contra.

El punto 17. Votamos.

25 a favor, 32 en contra.

Nosaltres defensam la tasca i la professionalitat dels nostres docents. I per això, sol·licitam que aquest parlament constati que els docents no adoctrinen i insta el Govern a confiar en la professionalitat i defensar la bona feina dels nostres docents davant les acusacions d'adoctrinament.

El punto 18, con la enmienda 7902. Votamos.

25 a favor, 32 en contra.

També acordaren que implementaran els mecanismes necessaris per garantir el coneixement i l'aprovació prèvia de les matèries extracurriculars així com la seva voluntarietat. Qui ha d'aprovar les matèries?, inspecció?, consell escolar?, el claustre?, cada família individualment? I, primer de tot, s'haurien de demanar, què són les matèries extracurriculars? Segons el Sr. Vera, en una resposta escrita i signada per vostè, són les que no estan en els currículums escolars i que potencien aquelles habilitats i aptituds que tots els nostres alumnes tenen i que són molt importants per al seu aprenentatge.

I vostès, afirmant això i que són tan importants, acorden que algú ha d'aprovar i que han de ser voluntàries per als nostres infants? O el que volen és no parlar del que VOX sí vol, que és el pin parental. Vostès ho volen maquillar tot i aquesta paraula no els agrada. I així tornaran a ser còmplices d'aquesta desconfiança en els docents i en els projectes educatius de centre.

Per això, nosaltres proposam instar el Govern que no empri mecanismes d'aprovació i censura dels projectes educatius i propostes pedagògiques respectant l'autonomia per adaptar-se a la realitat i les necessitats del centre i per treballar en la millora del procés dels nostres alumnes centrat en una formació integral i creixement personal de cada una i un.

Actualment en aquest curs 23-24 el 94% de l'alumnat que ha començat a quart d'educació infantil, tres anys, ha pogut ser escolaritzat en el centre que ha triat en primera opció. No és això, lliure elecció de centre? Vostès proposen una zona única a Palma per abanderar aquesta falsa lliure elecció de centre. Sí, falsa, perquè les ràtios són les que són i les aules són les que hi ha. Si hi ha més nins, no els podran ficar dins la mateixa aula ni anar al mateix centre. Per tant, una falsedat.

Quan vostès pregonen que tothom podrà dur els seus fills i filles al centre que elegeixen, menteixen. L'únic que aconseguiran serà formar centres guetos, segregació, a part d'augmentar el problema de mobilitat que ja té Palma. El Parlament insta el Govern a mantenir l'actual procediment d'escolarització i sistema d'elecció de centre.

I ja per acabar, una mostra més de per a qui governen vostès, senyors del PP. En la compareixença i en les respostes aquí, al Parlament, el Sr. Conseller va afirmar una, dues i tres vegades que només aplicarien la lliure elecció de llengua als primers ensenyaments; així com diu la Llei de normalització lingüística. Però vostès no han pactat això, això no ho deia el seu programa electoral, que ho estendrien a les altres etapes educatives, però avui, a continuació, vostès aprovaran aquesta barbàrie. Primer eliminen el requisit a la sanitat, el Sr. Costa diu que tal vegada a altres llocs, deixen la Oficina d'imposició lingüística en mans de VOX, i ara calendaritzaran la lliure elecció de llengua a totes les etapes, en contra de la Llei de normalització i l'Estatut. I a més, VOX ara ens demanarà que el català no sigui requisit per als docents. I això que no volien fer la batalla de la llengua! La Sra. Prohens en cent dies ha superat de molt la legislatura de Bauzá...

(Alguns aplaudiments)

... posant en marxa un TIL sense miraments, perquè ell ho va justificar perquè volia millorar l'anglès, però vostès ni això. Abandonen la nostra llengua pròpia i ho deixen tot en mans de qui volen desterrar-la.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias. Es el turno de los grupos que han presentado enmiendas. En primer lugar el Grupo Mixto, que ha presentado las enmiendas RGE núm. 7950, 7951 i 7952/23. Sra. Gómez, tiene la palabra.

LA SRA. GÓMEZ I ESTÉVEZ:

Gràcies, Sr. President. Bé, Sra. Diputada, en primer lloc li votarem les propostes a favor, però sí que volíem fer alguns comentaris. Respecte del sistema d'elecció de centre, és veritat que el que s'està proposant per la bancada de l'ultradreta té pinta que serà un caos. Nosaltres estam molt d'acord que les ràtios que s'estan aconseguint són molt bones, però amb alguns temes no són tan optimistes com vostè.

Vull recordar que el 22% dels centres educatius de Palma, que és una cinquena part, matriculen alumnat NESE per damunt del que marca la normativa, que el 78,5% d'aquests centres són de titularitat pública i el 21,5% de titularitat concertada, i que hi ha casos en els quals la diferència de matrícula de l'alumnat NESE, bé necessitats específiques de suport educatiu, a la mateixa zona escolar supera el 40 i el 50%, quan la normativa indica que no s'hauria de superar el 10%. Com sempre, l'educació pública assumeix la majoria de costos. Però les propostes que vénen de la bancada d'ultradreta, segur que empitjoraran aquests indicadors, perquè ja sabem de què va la segregació, va de classe social i va de moltes altres coses, sobretot de fer guetos i bombolles socials i també de diversitat funcional, perquè aquesta és la realitat que succeeix.

Sens dubte, és un repte de futur ser capaços de reduir aquestes circumstàncies i, en aquest sentit, és essencial apostar per l'educació en xarxa i no tota la responsabilitat pot caure en els docents, sinó que hem d'implicar tots els agents de la societat, en una fase tan important i vital com la necessària per a aquest alumnat, serveis socials, psicòlegs, famílies.

Respecte del segon punt que vostès proposen, dels projectes educatius de centre, no cal recordar que l'autonomia de les direccions dels centres és cabdal. Confiar-hi, permet pensar en el projecte pedagògic que necessiten, perquè ningú millor que elles coneixen l'entorn social i econòmic en el qual es mouen. I aquesta autonomia és un pilar bàsic de la primera Llei d'educació que han tengut aquestes illes, la qual cosa ha estat fonamental per a la millora de la qualitat educativa. Li votarem, per tant a favor, Sra. Diputada.

Vull aprofitar aquesta oportunitat per recordar al Partit Popular que a Menorca no hem oblidat la suspensió de sou i jornal que varen patir tres directors d'instituts de secundària, durant l'inefable mandat del Sr. Bauzá, suspensió que es va produir com a resposta a la defensa que aquests professionals van fer dels seus projectes educatius de centre.

Respecte de la tercera proposta, està lligada claríssimament a assegurar la llibertat de càtedra, és el que demanen en aquest punt. I, com no pot ser d'altra forma, donarem suport a aquesta proposta, que no deixa de ser la constatació d'un dret fonamental que la Constitució reconeix dels docents: llibertat de creació i transmissió de continguts educatius. Sense llibertat de càtedra, el professor deixa de ser-ho, per actuar com a funcionari executor de les directrius de l'Estat. Esperem que els grans defensors de la nostra Constitució en d'altres temes, també siguin garantistes en la defensa d'aquest dret fonamental, i no intentin passar-hi per damunt.

Sobre la lliure elecció de llengua, efectivament, perjudicarà el coneixement i ús de la nostra llengua pròpia i crearà problemes de segregació i descohesió per diferències lingüístiques. L'únic consol és que aquest peatge que paga el Partit Popular al partit d'ultradreta, que el té segregat, quedarà en focs artificials, perquè aquesta ocurrència necessita d'una plantilla de professorat i d'uns espais que tampoc no tenim.

Respecte de les esmenes, n'hi ha dues d'Unides Podem i una altra esmena dels companys de MÉS per Menorca. Les d'Unides Podem són d'addició, la 7950 diu: "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a incrementar el personal sanitari, infermers, psicòlogues i de serveis socials, educadores socials, als centres d'ensenyament secundari, fins arribar a la seva totalitat a les Illes Balears". És una petició que feim, perquè els instituts que ja compten amb aquests professionals demostren que és una millora qualitativa que voldríem que es repliqués per tot.

La segona esmena: "el Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a continuar amb les bones pràctiques de la coeducació, afavorir la formació en igualtat i la diversitat de l'alumnat i impulsar la participació dels centres en la xarxa de centres coeducatius". Aquesta està prou lligada a la seva proposta.

La proposta de MÉS Menorca en els seus propis termes. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Por parte del Grupo Popular se ha presentado la enmienda RGE núm. 7959/23. Tiene la palabra la Sra. Curto.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. CURTO I ALEMANY:

Gràcies, president. Començaré amb una frase que sé que a alguns membres d'aquesta cambra no els agrada escoltar: el Partit Popular va guanyar les eleccions a les Illes Balears.

(Alguns aplaudiments)

L'esquerra i totes les seves iniciatives dels anteriors vuit anys no varen agradar a la ciutadania o almanco no varen rebre el suport per poder seguir endavant el seu projecte. Tal vegada no les varen entendre o no les varen compartir. La cosa és que

no varen rebre el suport necessari i actualment, gràcies a un acord amb VOX, on les dues formacions es varen asseure i varen deixar de banda tota qüestió que no fos acords per al bé de la ciutadania, el Partit Popular governa a les Illes Balears, i ho fa tenim molt present el seu programa electoral, com també els acords que va signar, tant amb VOX, com amb Sa Unió per a Formentera: un programa de govern que el seu full de ruta, que és el que va votar de manera contundent la ciutadania, el programa del canvi, un canvi real de mesures i no de cares, un canvi que implica mesures valentes, com ja hem vist a sanitat o habitatge, mesures valentes, però sobretot necessàries.

A Educació també hem vist les primeres mesures, ja no només l'ampliació de la gratuïtat de tota l'etapa de 0-3, sinó també la l'eliminació d'aquell semàfor i percentatges, que dificultaven la comprensió de les notes dels nostres infants i carregaven encara de més burocràcia als docents. Mesures per facilitar la conciliació, per posar-nos al costat dels professors, per facilitar el seu dia a dia, per complir promeses amb el major consens de tots els sindicats. I sí, la lliure elecció de centre, mitjançant l'eliminació de l'actual zonificació escolar, passant a una zona única d'escolarització a Palma, era una promesa del Partit Popular. I sí, el conseller Vera a la seva compareixença a la Comissió d'Educació i Universitats, ja ho va anunciar i va explicar la intenció del nou govern d'eliminar la zonificació actual i crear una circumscripció única.

A les Illes Balears tenim molts de centres escolars, tots ells amb característiques diferents, característiques que no els fan ser millors ni pitjors centres, característiques que condicionen el seu projecte educatiu. Però el que el Partit Popular té clar i hauria de tenir tota aquesta cambra, és que aquí tots juguen a la mateixa lliga i no tenim cap centre de segona, ni molt manco de tercera categoria. És evident que fa trenta anys els centres educatius no tenien les mateixes característiques estructurals dels centres que tenim de nova creació, l'educació està en continu canvi, igual que les seves metodologies i corrents. Tenim centres diversos, però això no ens fa ni millors ni pitjors, igual que tampoc no ho fan els seus projectes educatius, cada centre escolar té el seu propi projecte educatiu, un projecte que depèn de moltes variables, projectes que poden ser molt diferents entre ells i on els centres plasmen la seva pròpia identitat. I sense cap dubte, en els centres escolars i instituts tenim grans professionals que creen projectes únics, projectes que respecten la multiculturalitat, la coeducació, la convivència, el respecte a la natura, el foment del reciclatge, projectes diferents entre ells.

I si parlem que cada centre té un projecte educatiu diferent, per què les famílies no poden triar el que ells consideren més adient per a l'educació que volen per als seus fills?

I hem escoltat ja diverses vegades que es crearan guetos, i ja m'hi avanç, no; se seguirà baremant, reservant places per a una educació inclusiva, perquè totes les famílies tenen el mateix dret, totes, perquè si, segons vostès, només un 5% no poden accedir al centre que posen en primera opció, el Partit Popular governarà per al cent per cent de les famílies.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Para fijación de posiciones es el turno del Grupo VOX, ¿quién interviene por el Grupo VOX? Sergio Rodríguez.

EL SR. RODRÍGUEZ I FARRÉ:

Gracias, Sr. Presidente. ¿Qué era de nosotros antes de que estuvieran ustedes? ¿Cómo podíamos sobrevivir? ¿Quién nos decía cómo educar a nuestros hijos, a qué colegio llevarlos, qué lengua hablar, qué comer, dónde vivir, a qué temperatura poner el aire acondicionado, qué coche comprar, qué pensar sobre los Reyes Católicos, la Guerra Civil o el descubrimiento de América, qué hacíamos nosotros, pobres párvulos comparados con la inmensidad de su sabiduría?

Y, bueno, como ustedes son, pero tan buenos, tan buenos, y solo buscan nuestro bien, y, como nosotros, todos los de esta parte de la cámara, somos presuntos corruptos en potencia, nos obsequian con una Oficina anticorrupción que jamás les vigilaría a ustedes, porque, evidentemente, son todos ustedes almas caritativas mezcla de la madre Teresa de Calcuta y Gandhi, nos tiene que vigilar a nosotros, y para eso nombran a una persona independiente de los suyos.

Y todo eso lo hacen por nuestro bien, porque, claro, ustedes nos tienen siempre que decir cómo hemos de vivir, porque el resto de la humanidad somos incapaces. Porque, claro, ¡qué sabré yo de a qué colegio tienen que ir mis hijos! ¡Qué sabré yo de qué valores morales les tengo que dar! Porque, claro, yo no sé nada, porque ustedes son los padres de la nación, del mundo y del universo, y aquí están para decirnos al resto de la humanidad lo que tenemos que hacer.

Y, claro, una propuesta que llevamos en nuestro programa de la libre elección de centro para todos los padres, ¡anatema! ¡Por Dios, cómo la podemos consentir! ¿Cómo podemos consentir que los padres elijan el centro donde quieran que se eduquen sus hijos? ¡Pero cómo lo van a consentir ustedes! Espero, espero que esta propuesta sea votada por abrumadora mayoría, porque, evidentemente, quién mejor que ustedes para decirnos todo lo que hemos de hacer a lo largo de nuestra vida.

¡Pues, no, miren, esto se ha terminado, se les ha acabado ya, la fiesta terminó! Ya la estamos pagando ahora la fiesta que han tenido estos últimos ocho años, pero la fiesta se ha acabado, se ha acabado, y, a partir de ahora vamos a imponer la libertad en todos los niveles y etapas de nuestra vida. ¡Vamos a ser libres! Eso, que ustedes no quieren que seamos, porque es que el problema que ustedes tienen con la libertad no lo puedo entender, o sea, ¿cómo puede alguien de ustedes al subir a esta tribuna y decir que los padres no deben tener derecho a elegir en qué centro quieren educar a sus hijos! Y su argumento estrella es que un 90 y tantos por ciento de los alumnos tienen centro en su primera opción. Vale, y ¿qué pasa, que el resto no cuenta? Porque, claro, un 5% de la población, para que nos vamos..., porque ustedes no defienden las minorías, ¿o si las defienden? Es que no me acaba de quedar..., es que a mí lo del Partido Socialista no me acaba de quedar claro, ustedes defienden las minorías, las mayorías, hay que respetar a todo el mundo, a todas las razas, todas las creencias, o no, o depende de si son muchos, si son pocos, si nos va bien o si nos va mal.

Es que deberían reunirse ustedes consigo mismos y imponer un poco de coherencia en lo que dicen, porque, de verdad, yo no sé a quién le han mandado ustedes a comerse ahora este marrón, de estar en contra de la libre elección de centro de los padres, es que no lo entiendo. No, porque, claro, ustedes tienen que decir a dónde tengo que llevar yo a mis hijos, ¿verdad? Porque, *en el meu redol i del meu redol no em puc moure*. Porque es que son ustedes muy provincianos a veces, nosotros tenemos que nacer, vivir, reproducirnos, estudiar y morir en cuatro calles que ustedes deciden cuáles son. Pues no, de verdad, ya les digo, toda esta historia se ha acabado, ¡no entiendo ni que este tema haya que subir a esta tribuna a explicarlo, es que no lo puedo entender! O sea, ¿ustedes lo entienden por qué defienden el segregar y el crea...?

¿Quién crea guetos? Ustedes, ustedes que dicen: en esta zona estos, en esta zona estos, en esta zona estos, y que no se salgan del gueto. Son ustedes los que crean guetos, nosotros lo que decimos es romper esa barrera y que todo el mundo vaya donde quiera. Claro, eso ustedes no lo pueden acertar, evidentemente, porque, gracias a Dios, les tenemos a ustedes para que nos digan todo lo que tenemos que hacer.

Pues ya les digo, lo siento, ¡la fiesta se acabó!

Gracias, Sr. Presidente.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias. Por el Grupo MÉS per Mallorca, Sra. Ramon.

LA SRA. RAMON I SALAS:

Gràcies, president. Primer de tot, vull donar la benvinguda als companys de l'STEI.

I he de dir que donarem suport a aquesta proposició no de llei del Partit Socialista, i és que, sí, actualment el 95% de l'alumnat va als centres que les seves famílies han triat. I volen posar damunt la taula un conflicte que no existeix i és innecessari i l'únic que aconseguirà, sí, és crear guetos, augmentar les desigualtats i facilitar la segregació escolar.

Hem de voler un sistema educatiu equitatiu on es pugui garantir la mateixa qualitat educativa a tots els centres i tenir els mateixos recursos per igual, per fer front als reptes, com la diversitat o les desigualtats socials.

Si parlem de lliure elecció, assumim que hi ha centres de primera i centres de segona. El que hem de fer és apostar per una educació pública de qualitat, amb els recursos suficients perquè visquem al barri o al poble que visquem, tinguem les mateixes oportunitats, independentment de la capacitat econòmica de les nostres famílies, i no donar eines als rics per alliberar-se dels problemes.

Tots els estudis indiquen que el primer element que determina el fracàs escolar és l'estatus socioeconòmic dels pares, l'única lliure elecció que ens ha de preocupar és la del

futur dels infants i no la llibertat de no haver-te de mesclar amb els teus veïnats, perquè són poca cosa, poca cosa per a tu, perquè això és classisme.

La segregació escolar s'entén per la distribució desequilibrada de l'alumnat d'un mateix perfil o entre diferents escoles en una mateixa etapa educativa, o també un fenomen en què es distribueix, de manera desigual, l'alumnat entre unes escoles i unes altres, ja sigui per les seves característiques personals, socials o condició.

Així, la segregació escolar és un dels problemes principals per assolir l'equitat educativa, un sistema educatiu segregat és extremadament injust, ja que dona més als que més tenen i menys als que estan pitjor. Segregació escolar és la distribució desigual de l'alumnat entre els centres educatius d'un territori, és a dir, escoles on es concentra alumnat nouvingut amb perfil vulnerable o d'una mateixa classe social. De fet, el repte de les institucions és trobar els mecanismes de distribució de l'alumnat equitatiu, que no generi excessives resistències entre les famílies ben situades, que defensen la seva lliure elecció.

La segregació escolar té nombrosos efectes en el conjunt del sistema educatiu, afecta el rendiment, les possibilitats de contracte intercultural, l'equitat educativa, les possibilitats de continuïtat en el sistema educatiu o l'abandonament prematur dels alumnes més desfavorits. La principal conseqüència és que la segregació augmenta les desigualtats i aquestes diferències augmenten a llarg termini.

Per això hem d'apostar per un finançament que permeti una baixada de ràtios, un finançament que permeti unes infraestructures adequades sigui al lloc que sigui, un finançament que suposi una aposta per una educació pública de qualitat i equitativa, i un finançament per dotar de més recursos humans.

Perquè el districte únic és excloent, el districte únic l'únic que fa és segregar, el model anhelat del PP és el model madrileny, districte únic, el model que més segrega de tota Espanya. Hem de tenir com a objectiu aconseguir una distribució equilibrada de l'alumnat a totes les escales i garantir la igualtat d'oportunitats per a tot l'alumnat, i aquí tot el suport i elogi cap a la tasca dels nostres docents, dins el sistema educatiu un element de màxima importància són ells, els dipositaris de la confiança de les famílies, els referents per als alumnes i un dels puntals de la societat per assegurar la transmissió dels coneixements i de la seva saviesa, així com un dels principals motors de l'adquisició de les competències bàsiques perquè els nostres fills i filles puguin créixer i desenvolupar-se dins la societat amb les capacitats necessàries per adaptar-se als canvis que la mateixa societat produeix.

Aquest reconeixement ha de continuar i ha de ser unànime de tota la societat, no ens podem permetre cap ingerència que posi en dubte la seva capacitat, així com la seva funció. Creiem que s'ha de fer un reconeixement explícit de suport a aquesta feina docent mitjançant un rebuig contundent a qualsevol intent per part d'algun grup social o partit polític de posar en dubte aquesta feina.

A tots ells i elles. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

¿Quiere hacer uso de la palabra el grupo proponente? Sra. Fernández.

LA SRA. FERNÁNDEZ I RUBÍ:

Gràcies, Sr. President. Sr. Rodríguez, no entraré a ser un personatge de seva obra teatral que ha interpretat aquí, però sí que li diré que el seu subconscient li ha jugat una mala passada, ha dit que imposaran la llibertat, gran llibertat...

(Alguns aplaudiments)

..., eh?, la seva supòs, perquè la nostra és la llibertat d'estimar qui un vol, la llibertat de morir així com un vol, i esper -i sé cert que no ho és- que fos la seva, però ja sabem que no és aquesta.

Sra. Curto, ho tenim claríssim, nosaltres sabem que ha guanyat les eleccions i, a més, vostès ens ho repeteixen a cada intervenció, ho tenim claríssim, això sí que ho repeteixen un pic rere l'altre...

(Remor de veus)

... l'important seria que s'ho apliquin, deixin de fer oposició i posin-se a governar, que nosaltres farem l'oposició allà on ens han situat els ciutadans i les ciutadanes.

(Alguns aplaudiments)

Vostè ha defensat els grans professionals que tenim aquí, vostè és docent, jo som docent, tenim companys docents, i sé cert que tothom té en gran estima els docents de les nostres illes que tenen cura dels nostres infants. Però, per una banda, vostè diu això, i jo ho compartesc, però, per l'altra, vostès acorden un model que defugui de l'adoctrinament, vostès diuen que posaran més inspectors perquè no hi hagi intromissions ideològiques. I la Sra. Prohens va dir que impermeabilitzaran les aules de qualsevol temptació d'adoctrinament ideològic, són incongruències seves.

Quan ha parlat dels projectes educatius, també li compr, i vostè ho ha venut aquí per al tema de la lliure elecció de centre, però li ho torn repetir: la lliure elecció de centre mentre hi hagi espais, per tant, a qualque moment qualcú no podrà anar al centre que triï. I vostès hauran mentit.

I quan fan una zona única es creen guetos, per molt que vostè digui que no, el cas contrari, li posaré un exemple, és a Manacor, a Manacor hi ha una zona única amb un repartiment equilibrat i equitatiu, allà teníem dos centres, i això la gent que és de Manacor ho sap, que eren un gueto total i absolut, i ara estan molt ben considerats, hi ha repartiment, hi ha inclusió, hi ha integració i la societat, en general, ho ha agraït. Per tant, tot el contrari del que vostès volen fer a Palma.

I, ja per acabar, vostè, quan parlava dels projectes educatius, que jo li he dit que li comprava, per una banda,

potenciam l'autonomia dels centres, però, per l'altra, vostès pacten amb VOX que qualcú decidirà quines matèries es poden implantar, quins tallers poden fer, quines activitats i, a més, hauran de ser voluntàries per als nins i per a les nines. Per tant, una altra incongruència més.

Quant a les esmenes que s'han presentat, les dues esmenes de Podem, la 7950, que era la relacionada amb incrementar el personal sanitari i de serveis socials, li he comentat, Sra. Gómez, que, encara que puguem compartir el fons, no pensam que estigui directament relacionada amb aquesta PNL, per tant, no l'acceptariem. Però sí que entenem que la segona, que parla de continuar amb les bones pràctiques de coeducació, d'afavorir la formació en la igualtat i la diversitat de l'alumnat i impulsar la participació dels centres a la xarxa de centres coeducatius, aquesta l'acceptarem, perquè va per aquest camí que jo ara li comentava a la Sra. Curto, fomentar la coeducació, la igualtat, no la segregació, de la qual ja hem parlat avui de matí, la igualtat entre homes i dones. Per tant, aquesta l'acceptarem.

En el cas de MÉS Menorca, la llegiré, perquè abans no s'ha llegit, és una esmena de modificació: “El Parlament de les Illes Balears insta el Govern a garantir que la llengua catalana sigui la llengua d'ensenyament i aprenentatge emprada, com a mínim, a la meitat de l'horari escolar, amb l'objectiu d'assegurar que al final de l'escolarització obligatòria els alumnes siguin plenament competents, tant en llengua catalana com castellana, de manera que el sistema educatiu acompleixi una funció de cohesió social i d'igualtat d'oportunitats.” No puc estar més d'acord, a més, així també diu “la Llei d'educació de les Illes Balears”, però, com li he comentat, Sr. Castells, és una modificació, si hagués estat una addició li acceptava ara mateix, però és una modificació, i nosaltres no podem llevar un dels punts claus que debatem avui, que és la lliure elecció de llengua a totes les etapes educatives. Per tant, no la hi podrem acceptar.

I, finalment, el PP també ha proposat una esmena, que és que “el Parlament constata que els docents no adoctrinen i insta el Govern a confiar en la professionalitat i defensar la bona feina dels nostres docents”, que és el nostre punt, però eliminen la part que diu “davant les acusacions d'adoctrinament”, i nosaltres no volem llevar aquesta part, perquè aquí s'han fet acusacions, aquí i públiques als mitjans de comunicació, dient que els nostres docents adoctrinament, i això nosaltres no ho permetrem.

Per tant, acceptarem la de Podem, la 7951/23, i la resta no les acceptarem.

I, com dic, acabaré, vull que consti, una vegada més, que el Partit Socialista no farà enrere ni una passa amb els consensos pactats i treballats amb tota la comunitat educativa, molt manco amb els consensos lingüístics històrics de l'Estatut i la Llei de normalització lingüística, però, què podem esperar, senyores i senyores, quan tenim la presidenta d'aquesta comunitat autònoma que pensa que parlar, entendre o aprendre la nostra llengua per atendre millor la ciutadania és un càstig?

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Vamos a proceder a la votación. Solo se acepta la enmienda 7951, que es un nuevo punto, el punto 5, por tanto.

Procedemos, por tanto, a votar el punto 1. Votamos.

25 a favor, 33 en contra.

El punto 2. Votamos.

50 a favor, 8 en contra.

El punto 3. Votamos.

50 a favor, 8 en contra.

El punto 4. Votamos.

25 a favor, 33 en contra.

Y, por último, el punto 5, enmienda 7951/23. Votamos.

49 a favor, 8 en contra.

IV.2) Proposició no de llei RGE núm. 6230/23, presentada pel Grup Parlamentari VOX, relativa a lliure elecció de llengua en totes les etapes educatives.

Terminada la votació, pasamos a la Proposición no de ley RGE núm. 6230/23, del Grupo Parlamentario VOX, sobre libre elección de lengua en todas las etapas educativas. Tiene la palabra, en primer lugar,, el Grupo VOX, Manuela Cañadas.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. CAÑADAS I PINILLA:

Gracias, presidente. Antes de proceder a la defensa de esta PNL, quiero decirles que para mí es un privilegio el hecho de poder estar en política para cambiar las cosas, y un honor que, desde este parlamento, podamos, desde mi grupo político, poner la primera piedra para devolver a miles de ciudadanos sus derechos y principalmente su libertad, porque no hay nada más preciado para las personas que tener libertad. Y de eso se trata, de que cada uno sea libre de escoger la lengua en la que quiere que sus hijos estudien fuera de imposiciones, de obligaciones y prohibiciones. Las dictaduras no caben en democracia y, sin embargo, esta es una de esas dictaduras que se ha permitido con el beneplácito de todos los partidos de esta cámara, hasta la llegada de VOX.

Devolver la libertad de los padres de esta comunidad, cuando en España vamos camino de la peor de las dictaduras de la mano de Sánchez y sus socios de ETA, golpistas y comunistas, es, si cabe, hoy más necesario que nunca.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

Hoy es un día histórico en este Parlamento de las Islas Baleares...

(Remor de veus)

..., hoy tenemos la oportunidad de votar a favor de la libertad -así de simple- y debemos votar libertad en mayúsculas, no porque la Constitución nos ampare, que lo hace, no porque diferentes leyes nos obliguen a cumplir su uso, como lengua común de todos, que también, no porque nuestros más altos tribunales nos protejan en este sentido, que también, sino porque nuestros derechos y nuestra libertad está por encima del interés de esa clase política que únicamente se mueve por su propio interés, imponiendo al común de los mortales una imposición que merma sus derechos. Son la “hiprogresía”, que mientras ellos llevan a sus hijos a colegios privados, libres de imposiciones y adoctrinamiento, imponen a los hijos de los demás una dictadura lingüística e ideología política en las aulas.

Nosotros no somos como ustedes y, pese al intento de demonización mediática constante y agresiva que llevan ustedes practicando desde que VOX llegó a las instituciones, el ciudadano lo ha visto más claro que nunca, por eso nos ha dado la mayoría a ambos partidos, nos han puesto de titulares en este partido por la libertad, y ustedes están sentados en el banquillo. Que nada ni nadie les impida ver lo que el pueblo grita, que nada ni nadie les haga temer, ni caigan en sus amenazas.

Nosotros no vamos a impedir que ningún padre ni alumno pueda escoger libremente estudiar en su lengua materna, en la que ellos deseen, ya sea el catalán este ortopédico que ustedes han impuesto, o sea la lengua oficial del Estado, el español. Y dar libertad a los padres no es complicado, es únicamente voluntad política, nada más. En todos aquellos colegios que disponen de más de una línea, se organizan las clases según su elección, y en los colegios donde sólo haya una aula, prácticamente los mínimos, se podrá votar anónimamente y que se estudie la lengua que la mayoría escoja hasta construir nuevas infraestructuras. No caigan en los dramas y comedias típicos de la extrema izquierda, ellos han llevado su máximo exponente una dictadura lingüística que se inició con los gobiernos del Partido Popular, y cuando ustedes intentaron imponer aquel trilingüismo, la extrema izquierda y los nacionalistas, engañando a miles de padres, salieron a las calles a reivindicar que no querían otra imposición y no querían ser conejillos de indias, que las escuelas están para formar académicamente, no son una escuela oficial de idiomas, no se podía obligar a los profesores a estudiar en dos meses inglés para impartir las materias, por eso protestaban los padres. Y no porque se atacara a su sacrosanto catalán, dejen de engañar a los ciudadanos, en serio, es que ya nadie les cree.

(Remor de veus)

Desde VOX siempre hemos defendido la libre elección de lengua, los padres tienen derecho a elegir, y ello no va a suponer en ningún caso que los alumnos terminen su etapa escolar hablando y con el conocimiento de la otra lengua cooficial de nuestra comunidad. Eso es una mentira que, por mucho que repitan ustedes mil veces o mil millones de veces, no se va a convertir en verdad. Todos sabemos que, tras la defensa de su catalán ortopédico, de su nacionalismo de otra región, de su nacionalismo esquizofrénico, hay un negocio multimillonario y clientelar: el volumen de asociaciones,

chiringuitos, formadores, que viven de esta imposición y que se financian únicamente del dinero de todos los baleares, es estratosférico. De ahí el acoso constante de todos ellos para que nadie les quite su gallinita de los huevos de oro.

(Remor de veus)

Demos la oportunidad de que nuestros menores sean libres, tengan un espíritu crítico, crezcan felices y se esfuercen por ser mejores personas que nosotros. No hay excusa posible es única y exclusivamente voluntad política, dejemos de jugar con los derechos y libertades de las personas que nos votan, dejemos de vivir de espaldas a esta sociedad, dejemos de enfrentar a las personas, jamás hubo un problema con la lengua, ha sido utilizada por la extrema izquierda y el nacionalismo para vivir del cuento, para colocar a amiguetes, familiares y afines a costa de todos nosotros.

Los derechos son unos, la libertad es única y nosotros hoy podemos votar a favor de que miles de padres y alumnos recuperen lo que les pertenece de una vez por todas, su libertad.

Gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Intervendrá, a continuación, el Grupo Popular, que ha presentado enmiendas, las RGE núm. [7974](#), [7975](#), [7976](#) y [7977/23](#), pero que han sido sustituidas por las RGE núm. [7978](#), [7979](#), [7980](#) y [7981/23](#), si ningún grupo se opone. Sra. Durán, tiene la palabra.

LA SRA. DURÁN I CLADERA:

Moltes gràcies, president, molt bon dia, diputades i diputats. Avui som davant d'una proposició no de llei que ha presentat el Partit VOX, i nosaltres varem considerar que era necessària la presentació d'unes esmenes. Primer de tot, el que vull aclarir és que nosaltres volíem presentar unes esmenes, de fet, les varem presentar, les varem inscriure a l'EPI, però sí que és ver que hi havia hagut unes altres esmenes anteriors, que estaven preparades com a un esborrany; varem tenir un problema, des de les dues menys deu fins passades les dues, que no es podia registrar. Abans de registrar-se, ho varem comunicar tant al Registre, i després, una vegada va haver passat, ho varem comunicar tot d'una a Oficialia Major; no varem saber per què i es varen registrar les primeres i no les segones, i després, tot d'una varem registrar les que nosaltres volíem registrar, amb caràcter de substitució.

(Remor de veus)

Dit això, -no sé a què vénen aquestes rialles, perquè sempre normalment, quan han passat aquestes coses a la resta de partits polítics, nosaltres hem estat molt correctes-, hem de dir que avui matí, jo mateixa, ho he comunicat a tots els portaveus de la cambra, els ho he explicat, si tenen qualsevol dubte ho poden demanar tant al Registre, el que va passar ahir, com després els he dit que també vaig informar Oficialia Major. Dit això, evidentment, cada grup parlamentari es retratarà si accepten o

no les esmenes que nosaltres hem presentat en substitució de les primeres, que es varen presentar ahir mateix per mor d'una errada a l'EPI.

I pas al que volia dir, nosaltres, amb aquestes esmenes, el que volíem fer era ajustar el contingut d'aquesta proposició no de llei, evidentment, a l'acord de la investidura que tenim, un acord d'investidura que acomplim, que sempre hem dit que acompliríem i que volem seguir acomplint durant la legislatura. S'ha fet un esforç per consensuar les postures i posar dates als compromisos amb els ciutadans de les Illes Balears i també posar dates al compromís que teníem amb el partit VOX.

A l'esmena del primer punt, nosaltres hem presentat l'esmena 7978, que diu: "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a garantir a les famílies de l'alumnat de les Illes Balears la lliure elecció de llengua a infantil i al primer cicle de primària, per al curs 2024-2025, en els centres que sigui possible". Nosaltres tenim clar que aquest punt és el compliment de l'acord del nostre compromís electoral, el punt 4 de l'apartat 3.2.1, dels drets de les famílies a elegir la llengua de primera ensenyança. Tenim clar que és el compliment de l'acord que tenim amb VOX, en un primer punt, que parla de la llibertat d'elecció de llengua de primera llengua d'escolarització. Per tant, per això anava, diem d'infantil, al primer cicle de primària. Per a després, evidentment, un altre punt que diu que "s'estendria a la resta d'etapes educatives, sense excloure cap de les dues llengües oficials."

És també aquest punt, aquesta esmena que hem presentat, és el compliment de l'article 18 de la Llei de normalització lingüística, i que, a més, així ho ha reconegut a diferents sentències el Tribunal Superior de Justícia, en especificar que la primera ensenyança també afecta no just els cursos d'infantil, sinó també la primera etapa del cicle de primària. Però, sobretot, també és el compliment dels drets dels pares de les Illes Balears, reconegut des del 1986 i que fins al dia d'avui no s'havia dut mai a terme de manera efectiva.

En el punt 2, nosaltres hem presentat una altra esmena, com he dit abans, era per acceptar el punt de l'acord que tenim amb el partit VOX i que hem acomplert fins ara, i que, evidentment, el que hem dit sempre, el que posa el punt de l'acord és que "s'arribarà a estendre durant la legislatura -nosaltres dèiem "a partir de l'any 2025-2026"-, i que es farà, evidentment, de manera progressiva; els temps s'hauran de marcar des de la Conselleria d'Educació, que és qui ha d'aplicar aquesta mesura, de manera progressiva. Evidentment, s'hauria de dur per pactar a les meses sectorials d'educació i a altres fòrums i amb la dotació dels recursos pertinents que hauria de dur.

En el punt 3 hem presentat una altra esmena, la 7979, que diu que "el Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a garantir que, en finalitzar l'educació bàsica, els alumnes tinguin el coneixement de les dues llengües oficials de la comunitat autònoma, respectant la lliure elecció de llengua". Per al Partit Popular és important el fet de no renunciar a cap de les dues llengües, i nosaltres, evidentment, com ja vaig dir la setmana passada, el Partit Popular no té cap problema amb la definició de llengua pròpia que tenim, tant al nostre Estatut d'Autonomia, com a tota la legislació que tenim fins ara. Per tant, al punt 3 hem presentat aquesta esmena.

I al punt 4 hem presentat l'esmena que diu: "el Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a dur endavant el desplegament necessari per estendre que sigui necessari per poder aplicar la lliure elecció de llengua, tant a infantil com al primer cicle de primària, dins el proper curs."

En definitiva, les esmenes el que pretenen és que els calendaris s'apliquin lògicament de manera progressiva. Volem ser coherents i ho serem amb tot el que hem dit fins ara, el calendari i els temps l'han de marcar la Conselleria d'Educació.

I volem que, si s'aproven aquestes esmenes, evidentment, l'ànim nostre és acomplir el pacte que tenim amb VOX, però també l'ànim, evidentment, és no renunciar a tot el que hem dit fins ara que consideram que l'aplicació de les normes qui l'ha d'executar és el Govern, i, en aquest cas, la Conselleria d'Educació.

Hem dit moltes vegades que no farem de la llengua una arma política,...

(Remor de veus)

... que no caurem, que no caurem de cap de les maneres, malgrat que l'esquerra cerca la crispació social, nosaltres ens mantindrem al marge de qualsevol crispació social, ho tenim ben clar...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, per favor.

LA SRA. DURÁN I CLADERA:

Creiem que amb aquestes esmenes queda clara la postura del Partit Popular.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Es el turno del Grupo Socialista, para fijar posiciones. ¿Quién interviene? Sr. Pitaluga.

EL SR. PITALUGA I IVORRA:

Gràcies, Sr. President. Bé, jo el primer que volia dir és que no acceptarem noves esmenes quan les que hem treballat i sobre les que tenim una postura clara, són les que es van registrar ahir. I pensam que no es pot posar a la venda el nostre sistema educatiu per un sostre de despesa, perquè sembla que tot està ben relacionat.

Bé, ara, permetin-m'ho, justificaré la postura del Grup Socialista i, al final tornarem a les esmenes.

Bé, volia agrair també la presència dels sindicats, del sindicat STEI.

En el sistema educatiu de les Illes Balears tenim una sèrie de consensos que duren des de l'inici de la nostra autonomia, encara que, com després comentarem, hi va haver un primer intent del PP de José Ramón Bauzá, de trencar-los. Aquests consensos varen apostar per un sistema escolar aglutinador de la nostra societat, amb capacitat per fer l'alumnat competent en les dues llengües oficials, integrador de la població escolar nouvinguda en garantir-los les mateixes oportunitats que a l'alumnat nascut a les Illes.

Aquest sistema ha comptat, fins a l'arribada de VOX, amb el suport de totes les forces polítiques amb representació parlamentària i s'articula al voltant de l'Estatut d'Autonomia, la Llei de normalització lingüística i el Decret de mínims, i vull afegir que totes aquestes lleis varen ser aprovades quan governava el Partit Popular. Amb aquestes lleis es va crear un sistema d'ensenyament que ha permès als alumnes de la nostra comunitat tenir un bon domini de les dues llengües oficials en finalitzar els seus estudis. I el que és millor, amb independència del seu origen o classe social, el pes de cada llengua a l'ensenyament l'ha triat cada centre educatiu d'acord amb la seva comunitat educativa.

I això té molta lògica, perquè en conèixer molt bé la realitat sociolingüística del seu alumnat i del lloc on es troba situat, cada centre estableix en el seu projecte lingüístic els percentatges necessaris d'ús de cada llengua a l'ensenyament, i així garanteix l'aprenentatge efectiu de les dues llengües. Amb aquest sistema, la competència de comprensió lectora en castellà l'any 2018, que va ser el darrer any que es van fer unes proves PISA, oferia una puntuació lectora en castellà a les Illes Balears de 479, que se situava dos punts per sobre de la mitjana espanyola, 477, i era superior a la de moltes comunitats monolingües, com Castella-La Manxa, Extremadura, La Rioja, Canàries, Andalusia i Madrid.

En resum, amb el model lingüístic que tenim ara -i que vol eliminar VOX- hem aconseguit que l'alumnat no estigui dividit per llengua, tots els alumnes, independentment de la seva llengua materna, comparteixen les mateixes aules i el mateix professorat.

En segon lloc, tot l'alumnat té les mateixes oportunitats, tots són competents en les dues llengües oficials i tenen les mateixes possibilitats a l'hora d'accedir a llocs de treball i entendre els seus conciutadans.

I, en tercer lloc, el sistema afavoreix l'acollida dels nouvinguts, siguin peninsulars o estrangers, ja que els integra a la nostra cultura.

Durant el Govern de José Ramón Bauzá ja hi va haver un primer intent de suprimir aquest consens polític entorn de l'ensenyament i l'ús de les llengües, però va ser contestat per la comunitat educativa per una vaga de docents i per més de 100.000 persones que es van manifestar a Mallorca, 10.000 a Eivissa i 8.000 a Menorca. El TIL que pretenia acabar amb el nostre model educatiu va finalitzar com un mal son. El PP, a les següents eleccions autonòmiques va passar de 35 a 20 diputats i José Ramón Bauzá va acabar sense suports dins el seu propi partit. Avui crec que encara milita a Ciutadans, però tal vegada el veurem prompte a VOX o tal vegada al PP.

I què tenim ara? Doncs, ara tenim VOX, amb el 13,9% dels vots, que vol trencar tots els consensos de nou, i arrenca el PP al darrere. Ja li dic al partit VOX que no donarem suport a la seva proposició no de llei i la rebutjam perquè, lluny d'aportar cap benefici a la nostra societat, només té efectes negatius, separa en dos grups l'alumnat de la nostra comunitat, fa que no aprenguin bé les nostres dues llengües oficials i, a més, no permet acollir amb bones condicions l'alumnat nouvingut, ja que afavoreix la creació de guetos escolars.

Esperàvem, senyors del PP, que vostès no acceptessin aquesta proposició no de llei, però, bé, veiem que sí, que sí que l'acceptaran, i ens en fem creus, perquè, bé, el que pensam és que s'uneixen ara a VOX, estan aplicant una miqueta, si això va així, el que propugna VOX, i pensam que si realment voten a favor d'aquesta normativa, doncs realment avui mateix tornaran a ser, i sense dissimulació, el PP de José Ramón Bauzá.

Ho amaguen amb el concepte "llibertat d'elecció" a la PNL, però no és llibertat, senyors de VOX, i tal vegada, senyors del PP, si s'hi sumen, el que volen és imposar una visió única d'Espanya, la seva, una visió similar a la més rànica del franquisme...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, per favor.

EL SR. PITALUGA I IVORRA:

... on l'única -sí, perdó, senyor- on l'única llengua espanyola era la castellana, el folklore, el flamenc, la festa nacional, els toros i el dinar de paella...

(Remor de veus)

..., una visió d'Espanya que, afortunadament, no és la real, ja que Espanya és molt més àmplia,...

EL SR. PRESIDENT:

Muchas, gracias, Sr. Pitaluga.

EL SR. PITALUGA I IVORRA:

I això, bé, els ha donat un minut a tots i...

EL SR. PRESIDENT:

Sí, i a vostè un i mig.

(Algunes aplaudiments)

EL SR. PITALUGA I IVORRA:

I nosaltres volem un...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Pitaluga,...

(Se sent de fons el Sr. Pitaluga i Ivorra de manera inintel·ligible)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Pitaluga,...

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

..., Sr. Pitaluga, le llamo al orden por primera vez. Sr. Pitaluga, le he quitado la palabra, haga el favor de abandonar el atril.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Es el turno del Grupo MÉS per Mallorca. Sí, Sra. Ramon, tiene la palabra.

LA SRA. RAMON I SALAS:

Gràcies, president. Les primeres paraules seran per dir que, evidentment, votarem en contra d'una altra PNL que l'únic objectiu que té és arraconar la llengua pròpia d'aquesta terra i crear un apartheid lingüístic als centres educatius i dividir més la nostra societat.

I, evidentment, també rebutjarem unes esmenes que bescanvien el sistema educatiu per un sostre de despesa.

La setmana passada, el grup proponent d'aquesta PNL se'n fotia del nostre Estatut i de qualsevol acte descrit d'autogovern que aquest desglossa. La fixació i l'obsessió per acabar amb la llengua catalana són tan grans que s'inventen que la llengua castellana és la que està en perill.

Actualment, a les Illes Balears més del 50% dels seus residents no ha nascut aquí, això suposa que tenen com a llengua materna una que no és el català i, evidentment, en la immensa majoria és el castellà. Si a això hi sumam la globalització, les tecnologies de la informació i la comunicació, ja siguin els mitjans de comunicació tradicionals, com són la ràdio, la televisió o les xarxes socials i les plataformes de entreteniment, l'increment de la mobilitat humana per lleure, feina o estudis, i, sobretot, la massificació turística dels darrers anys, ens trobam amb un panorama sociolingüístic que va en detriment de la llengua pròpia.

I alguns exemples: la llengua primera de la majoria de la població que actualment resideix a les Balears és el castellà, amb aproximadament un 48,6% de la població, seguida del català, amb un 37,9%, i altres llengües, un 9,9%. Un altre: a les Balears, el català és la llengua habitual de la llar del 38,4%, aproximadament, de la població, mentre que el castellà és la llengua habitual a la llar del 47,8% de la població. Fora de casa el castellà també és la llengua majoritària a tots els àmbits, així, en el gran comerç trobam que el 69,9% de les interaccions es produeixen en castellà, mentre que en català és emprat només per al 27,1% dels casos, i en el petit comerç el català creix, però el castellà, amb un 51,2%, continua sent majoritari.

Una situació similar és la que trobam en els usos lingüístics secundaris d'àmbit formal, com podria ser la interacció amb el

personal mèdic, es produeixen sobretot en castellà el 57,3%, i en català queda relegat al 33,7%.

Queda clar, idò, que la llengua catalana és la que pateix una discriminació constant, no la llengua castellana, i aquests cent primers dies de legislatura del Partit Popular i el seu soci d'extrema dreta, han continuat fent passes de gegant per atacar-la, discriminar-la i minoritzar-la encara més.

I precisament ara, quan el nostre país ha acollit un nombre considerable de població nouvinguda, són les administracions públiques que han d'afavorir més que mai la integració social i les polítiques lingüístiques inclusives són necessàries per tal que el català sigui la llengua de convivència i cohesió social. I, en aquest cas, el conseller d'Educació i Universitats, Antoni Vera, i aquest govern s'han compromès a aplicar un apartheid lingüístic als centres educatius a partir del curs 2024-2025.

I, recordem-ho, l'única retallada de drets lingüístics que recollia el programa del Partit Popular era la que afecta l'àmbit sanitari, i si validen l'apartheid lingüístic als centres educatius quedarà palès que el Partit Popular de Prohens és el braç executor de les polítiques lingüístiques de VOX i del seu odi cap a la llengua pròpia d'aquesta terra.

La setmana passada demanàvem als membres del Partit Popular si volien ser el Partit Popular dels consensos lingüístics o el Partit Popular antimallorquí, que eliminava drets lingüístics i atacava la llengua pròpia. No sé si va ser una resposta, però sí una declaració d'intencions, votar en contra de mantenir el requisit del català a la funció pública. Cent dies han bastat per conèixer les polítiques antimallorquines i d'atac a la llengua pròpia, ara tornam tenir una altra oportunitat per respondre: on es troben, senyors i senyores del Partit Popular, en el terreny dels consensos o en el terreny dels conflictes lingüístics? En la creença que la llengua és un càstig o en la creença que la llengua és el major tresor que tenim?

La llengua no és propietat de ningú, és el tret d'identitat que ens identifica com a poble i per això qui l'estima n'ha de tenir cura, l'ha de respectar i l'ha de protegir.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Tiene la palabra el representante del Grupo Mixto, Sr. Castells, adelante.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Moltes gràcies, Sr. President. I, bé, els explicaré quina és la postura de MÉS per Menorca respecte del tema que planteja aquesta proposició no de llei.

Nosaltres creiem i lluitem per un país cohesionat, acollidor, cordial, respectuós, plural, la qual cosa vol dir que ha d'haver-hi coneixement mutu, mutu entre les diverses cultures que hi ha a les nostres illes, que no només són la catalana i la castellana. Per tant, és un tema de difícil gestió, és un tema

complex, és un tema que requereix finesa en la gestió dels interessos públics, perquè, evidentment, som un país amb una gran immigració i, per tant, aquest model de país que nosaltres volem, cohesionat, acollidor, cordial, respectuós, requereix molta mà esquerra, en el sentit habitual del terme, i molta responsabilitat per part dels governants.

Nosaltres, bàsicament, la principal crítica que fem a aquesta proposició no de llei és que és un exabrupte que no té res a veure amb la bona gestió de tota aquesta complexitat que a nosaltres ens agradaria que es gestionés amb sensibilitat.

La funció del sistema educatiu, en aquest context, és la de crear comunitat, crear comunitat, és a dir, des d'aquesta diversitat cultural, d'origens, nacionalitats, crear comunitat, que és el que dóna solidesa i futur en una societat. I per crear comunitat hem de garantir que al final de l'escolarització tots els estudiants, tots els alumnes del sistema educatiu, siguin capaços de dominar les dues llengües oficials.

El nostre model, el model del nostre partit, és que la manera d'assolir aquest objectiu, que crec que, a més a més, compartim una grandíssima part d'aquest arc parlamentari, és que al final de l'escolarització es dominin les dues llengües oficials. El nostre model és que això s'aconsegueixi a través de l'autonomia dels centres, i aquí tenim representants del món sindical, és a dir, els més indicats perquè a cada centre, perquè, a més a més, la realitat a cadascun dels llocs de la comunitat autònoma és molt diferent, per tant, els únics que són capaços d'adaptar a cada entorn sociolingüístic el funcionament d'aquest centre per aconseguir aquest objectiu són els centres i, per tant, el nostre model és el de l'autonomia dels centres.

En general, no som molt amics en aquest tema ni de quotes, ni de..., i menys imposades per tribunals; és a dir, aquí són els models lingüístics de cada centre els que haurien d'aconseguir aquesta aquest objectiu. Si bé és cert que, com que és una realitat òbvia, la Sra. Ramon ha donat moltes dades i ha explicat quina era la situació, el greu problema és el del desconeixement de la llengua catalana, acceptem com a hipòtesi de treball el que diu la llei, que és que, com a mínim, el 50% sigui en català, perquè és obvi que la llengua que requereix aquest suport i que requereix que sigui compartida per una gran part de la nostra població, per aconseguir aquest objectiu d'una comunitat cohesionada, és la llengua catalana.

El sistema educatiu està al servei dels interessos generals, el sistema educatiu no està al servei de dèries particulars, el sistema educatiu està al servei d'interessos generals com el que jo he exposat, i els responsables de definir quins són els interessos generals som els que estem aquí asseguts, a través, sobretot del nostre marc global, que és l'Estatut d'Autonomia i de les lleis que aprovem. Però és que també, fins i tot -però és que també, fins i tot-, des del punt de vista dels interessos particulars, aquest concepte de la lliure elecció de llengua normalment sol ser rebutjat per part dels mateixos particulars, i això ho hem vist sobretot a tots aquells llocs on hi ha diverses línies d'ensenyament en funció de diverses llengües; l'exemple més conegut, el del País Basc, de les quatre línies que tenen al País Basc la que té més del 80% de matriculats és la que és íntegrament en basc, perquè les famílies, quan pensen en els

seus interessos particulars, s'adonen que el que volen és que els seus fills siguin competents en aquella altra llengua també.

Per tant, tot i que, insistesc, el sistema educatiu està al servei d'interessos generals, no de dèries particulars, fins i tot des del punt de vista dels particulars normalment tenen la intel·ligència, també és va veure aquí quan durant el Govern Bauzá es va intentar que es pogués optar per la llengua, i la major part van optar, evidentment, de famílies, perquè els seus fills estiguessin, rebessin aquest primer ensenyament en català.

A més a més, tant amb la proposició no de llei de VOX, com amb les esmenes que presenta el Partit Popular, com amb les afirmacions difuses que van fent els consellers sobre aquesta matèria, el que vostès encara han d'explicar és com pensen tirar endavant una doble línia, perquè, al final, aquí el que plantegen, si volen fer-ho bé, és una doble línia, i per fer una doble línia vostès, primer, haurien de ser capaços d'explicar, i aquí és on vaig amb el tema de la sensibilitat, com ho faran i com ho pagaran, perquè, evidentment, això és una cosa que si es vol fer bé, -cosa que jo, em sap greu, li he de dir que dubto molt que ho vulguin fer bé-, jo crec que vostès el que fan és una propaganda i no tenen una intenció de gestionar amb cura aquest tema tan delicat com és el de crear comunitat a les nostres illes.

Per tant, com que no saben ni com ho faran ni com ho pagaran, vostès tirant endavant amb aquest *divertimento*, perquè aquesta PNL, al final, és un *divertimento* de l'extrema dreta, vostès el que aconseguiran és un caos, provocar un caos que es troba absolutament allunyat d'aquesta responsabilitat i d'aquest tacte que jo reclamava que es tingués en aquesta qüestió.

En definitiva, des del nostre punt de vista, VOX ve aquí amb aquesta PNL, com un aprenent de bruixot, que ve a posar les seves obsessions per sobre de l'eficàcia, la qualitat i el bon funcionament del sistema educatiu. I, evidentment, amb això nosaltres no hi podem estar d'acord de cap manera.

Gràcies, Sr. President.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gracias. Tiene la palabra el Grupo VOX para concluir.

LA SRA. CAÑADAS I PINILLA:

Gracias, presidente. Bueno, que ustedes no estén de acuerdo con esta PNL no me sorprende, porque son ustedes alérgicos a la democracia y a la libertad, entonces, esto no es una sorpresa para nosotros.

Y, vamos a ver, Sr. Pitaluga, del PSOE, qué nosotros tenemos pocos votantes para dirigir el panorama político de las Baleares, y ¿sus socios? Y ¿con los que han gobernado, qué? Porque nosotros somos la tercera fuerza política. Y ¿ustedes, y a nivel nacional, que hasta buscan uno de Teruel o una de Canarias para poder gobernar con todos los socios que tienen,

que de vergüenza es? O sea, es como ridículo que me digan esto.

Y los de MÉS, ¿qué no entienden de lo que es libertad? Para quien quiera estudiar catalán, no va a haber ningún problema, igual que no va a haber ningún problema para los que quieran estudiar en castellano, que es lo que a ustedes les duele, que les gustaría que aquí todo el mundo fuese monolingüe en catalán.

(Remor de veus)

Y, luego, es que no sé este miedo que tienen, ¿de que se les van a acabar los chiringuitos? ¿Cuál es el problema? Pues, de verdad, me hacen sufrir, porque les veo sufriendo mucho en esta comedia, en este populismo, en esta demagogia, ustedes son los de la doble vara de medir, los del embudo, en lo ancho pa mí y lo estrecho pa los otros, ¿no? No, hombre no, ya estas comedias, sinceramente... bueno, son ridículas.

No son ustedes los guardianes del catalán, de hecho son esclavos de él, porque, claro, esto manda. Y han permitido que la lengua propia de Baleares, que yo, cuando llegué aquí, tenía 12 años, y era catalana, que venga yo aquí a defender la lengua propia de Baleares, siendo catalana, ¡manda narices, eh! Con 12 años, en mis calificaciones ponía “balear”, y ustedes se han cargado la lengua propia de Baleares defendiendo este catalán estándar.

Bueno, voy a hablar ahora con el Partido Popular...

(Remor de veus)

En el acuerdo, para nosotros, este punto era fundamental, este punto del acuerdo de investidura, conseguir que las familias de Baleares tuvieran la libre elección de lengua para sus hijos. Realmente somos la única formación política que se ha atrevido a traer esto aquí, a este parlamento, por eso, que hoy debatamos esta PNL es un hito histórico. Y no tengan miedo, los ciudadanos saben que tienen presiones tanto mediáticas, pagadas por la extrema izquierda, como presiones de grupos como los que están aquí. Mi querido STEI, que se llaman STEI porque STASI ya estaba cogido el nombre; o sea, aquí también tenemos a los que hablamos español, que defienden a nivel nacional la lengua española...

(Remor de veus)

... Por lo tanto, ¡basta de miedos, basta de amenazas, basta de camisetas verdes, basta de adoctrinamiento en las aulas y basta de coartar la libertad!, porque su libertad termina cuando empieza la nuestra. Los ciudadanos saben perfectamente que si ustedes votan no es porque no tenían ningún interés de dar libertad y querían cuotas de tantos por cientos.

Todo esto que ponemos en los puntos, que no sé si me da mucho tiempo a leerlos, pero son muy sencillos: “Garantizar a los padres, madres o tutores legales de los alumnos de las Islas Baleares la libre elección de lengua en la enseñanza de educación infantil y primaria, a partir del año que viene”, sin presión, como ustedes vayan viendo y con la ayuda nuestra. Esto lo hemos dicho claramente en todas las conversaciones.

“Extender la libre elección de lengua al resto de enseñanzas, ESO, bachillerato y formación profesional, a partir del siguiente año.”

Y ya en el último, no se puede hacer porque tenemos elecciones, y ya sabemos lo que pasa en elecciones, que a todos estos que subvencionan con nuestro dinero tienen dinero para comprar camisetas verdes y salir e inundar las calles.

(Remor de veus)

Y todo esto es en escrupuloso cumplimiento de lo acordado entre ustedes y nosotros, para garantizar la gobernabilidad de estas islas.

Por lo tanto, yo ya sé que ellos van a votar en contra, pero les pido que ustedes voten a favor y no tengan miedo, sean valientes, porque esto es hoy un hecho histórico en la comunidad de Baleares.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. APESTEGUIA I RIPOLL:

Sr. President?

EL SR. PRESIDENT:

Sí, ¿Sr. Apesteguiá?

EL SR. APESTEGUIA I RIPOLL:

Sí, per l'article que regula el decòrum de la cambra, demanam que s'esborri del *Diari de Sessions* l'equivalència de l'STEI amb l'STASI.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Es una consideración política y no se considera procedente.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

Vamos a ver..., Sr. Negueruela, sí, dígame.

EL SR. NEGUERUELA I VÁZQUEZ.

Una altra qüestió, per aclarir que don suport a tot el que ha dit Lluís, una consideració a l'STASI crec que té un món de repressió, però, bé, en tot cas, nosaltres, abans de demanar la paraula, m'ha dit que sigui ara, nosaltres, i ja ho ha deixat clar el Sr. Pitaluga, el registre de les esmenes ha estat fora de temps i, per tant, aclarir perfectament que el que es votarà, si VOX ho accepta, serien les esmenes que va presentar el PP el dia d'ahir, abans de les 14.00 hores. Si no les accepta, es votarà la PNL que ha presentat el Grup VOX, d'acord...

EL SR. PRESIDENT:

¿No aceptan las enmiendas presentadas esta mañana, por cortesía parlamentaria?

EL SR. NEGUERUELA I VÁZQUEZ:

Per suposat que no, ho he dit abans, m'ha dit que ara seria quan jo ho hauria de dir, no les acceptam de cap de les maneres, perquè les han presentat... són diferents de les d'ahir. Jo, el registre informàtica no sol alterar...

EL SR. PRESIDENT:

Estamos aceptando enmiendas transaccionales...

EL SR. NEGUERUELA I VÁZQUEZ:

... no són les...

EL SR. PRESIDENT:

... cinco minutos antes de la votación.

EL SR. NEGUERUELA I VÁZQUEZ:

... no són, les esmenes, les alteracions informàtiques no canvien les paraules.

No les acceptam de cap de les maneres, els precedents en la legislatura passada, en els debats de pressupost ja foren molt durs. Jo ja vaig dir la setmana passada a la Junta de Portaveus que seríem molt estrictes.

Això canvia per complet el text de la llei, per tant, votarem el text. Nosaltres el que no farem serà mercadejar amb la nostra llengua i amb el sostre de despesa.

(Alguns aplaudiments)

No mercadejam aquesta PNL.

EL SR. PRESIDENT:

Sí. Sra. Cañadas, ¿sí?

LA SRA. CAÑADAS I PINILLA:

Gracias, presidente. No podemos aceptar las enmiendas así como están presentadas.

Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias.

LA SRA. DURÁN I CLADERA:

¿Sr. Presidente?

EL SR. PRESIDENT:

Sí, Sra. Durán.

LA SRA. DURÁN I CLADERA:

Solamente para que conste, veo que las enmiendas que están registradas no se aceptan. Decir que es la primera vez en esta cámara que no se acepta...

(Remor de veus)

..., bueno, terminaré, aunque me interrumpen, es la primera vez en esta cámara que no se acepta una sustitución de enmiendas. Ya no hablo de una transaccional, que se hacen en cada pleno transaccionales, como en el pleno de la semana pasada, que se hicieron transaccionales *in voce* y se hacen en cada pleno. Digo que se hacen en cada pleno transaccionales *in voce* como vimos la semana pasada.

En este caso no es así, es una enmienda presentada, es verdad, fuera de plazo, he explicado el porqué. Y..., bueno, quería que quedara constancia de que es la primera vez que en esta cámara, por el decoro, y solamente ha sido el Partido Socialista el que en principio ni tan siquiera quería recoger la carpeta.

Gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias. Pues, en consecuencia, vamos a proceder a la votación. A nadie interesa la votación separada, ¿verdad? Se han rechazado todas las enmiendas.

Así que vamos a votar la PNL en conjunto. Muy bien. Pues, votamos.

(Remor de veus)

8 votos a favor, 26 en contra y 22 abstenciones.

(Alguns aplaudiments)

Vista la hora y que vamos bien de tiempo, vamos a hacer un receso de media hora.

(Remor de veus)

EL SR. NEGUERUELA I VÁZQUEZ:

President, per què hi ha un recés, si vàrem dir abans de començar el Ple que no hi hauria recés i vàrem pactar tots els portaveus... Almanco ens ha de rebre als portaveus per explicar aquest canvi. Ens va dir als portaveus que ens acostàssim a vostè per dir una cosa i ara la vol canviar.

Li deman almanco una explicació, perquè el que vàrem dir és que no hi hauria recés per a això.

EL SR. PRESIDENT:

Vengan los portavoces, si quieren, sí.

(Remor de veus)

(Pausa)

EL SR. PRESIDENT:

Bien, vamos a continuar.

V. Debat de presa en consideració de la Proposició de llei RGE núm. 2530/23, del Grup Parlamentari Mixt, d'intervenció del Consell Consultiu de les Illes Balears en els dictàmens dels decrets llei aprovats pel Govern de les Illes Balears.

Pasamos al quinto punto del orden del día, que es la Proposición de ley RGE núm. 2530, del Grupo Mixto, sobre la intervención del Consell Consultiu de las Illes Balears.

Tiene la palabra, en primer lugar, el Grupo Mixto, para presentar la propuesta.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Perdoni Sr. President, com a qüestió prèvia. Jo he aguantat estoicament tots els canvis que hem fet a l'ordre del dia, s'han reunit els portaveus, jo, evidentment, he delegat en la Sra. Gómez, han decidit que no hi hagués pausa. M'agradaria que hi hagués pausa, i jo som aquí a l'hora que toca, però, home!, jo crec que, abans de començar, crec que el mínim respecte per la iniciativa és que hi hagi un mínim de quòrum.

(Alguns aplaudiments)

Per tant, jo li demanaria esperar cinc minuts i... no ho sé, que els portaveus avisin els diputats, vaja, em sembla que seria el lògic en una proposició de llei.

(Pausa)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Castells, yo creo que ya, cuando quiera.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Gràcies, Sr. President. En prenem nota per a quan alguns invoquin la cortesia parlamentària, Sra. Portaveu.

(Alguns aplaudiments)

Bé, més que res perquè, a més a més, avui em sembla, si no estic mal fixat, que és la primera proposició de llei que debatem, que és una de les funcions essencials d'aquest parlament, perquè, evidentment, la funció de control del Govern és importantíssima, fonamental en democràcia, el Parlament controla el Govern, però la funció legislativa també és molt important i, de fet, és la funció característica del Parlament, la funció legislativa, dictar normes amb rang de llei

que després són a les que el Govern s'ha d'ajustar en la seva tasca de govern.

I, per tant, és molt paradigmàtic que en aquests moments hi hagi aquesta... "espantá" de diputats del partit que dona suport al Govern, i és molt oportú que sigui en discutir aquesta proposició de llei, aquest és l'interès que mostra un partit com el que és al Govern, el Parlament, com va dir la Sra. Campomar en una afirmació que es va fer famosa, "li importa un pepino", eh?, li importa un pepino! Al final una proposició de llei d'un grup minoritari per parlar dels decrets llei, això a nosaltres no ens interessa.

Doncs, precisament això -com deia- ens permet fer èmfasi en la importància d'aquesta proposició de llei, que és aquest absolut menyspreu del poder legislatiu quan es fa un ús i un abús del decret llei. El decret llei és un instrument que pot ser molt positiu, un instrument que a mi em sembla perfecte que sigui a l'ordenament jurídic, perquè moltes vegades hi ha unes situacions d'emergència, unes situacions d'urgent necessitat en les quals, d'una forma absolutament extraordinària, perquè si alguna cosa està clara de la figura del decret llei és que és una cosa absolutament excepcional i extraordinària, el Govern fa un ús d'una funció que..., des d'un punt de vista d'un purisme, no li és pròpia, que és dictar una norma amb rang de llei.

Llavors, això -com dic- que és antiquíssima la figura del decret llei, des de l'antiga Roma ja existia, es malmet, es perverteix quan el Govern es pensa que la potestat legislativa és ell, i que, bàsicament, es dedica o a governar, via decret llei, o també, que és una altra patologia menys greu -menys greu-, que és que la majoria parlamentària, com que ja té un govern al qual dona confiança, delega a aquest govern que tots els projectes, totes les iniciatives amb rang de llei les presenti el Govern, les elabori el Govern. I es fa abandó de la funció que tendrien els grups parlamentaris, que és presentar proposicions de llei. Això és un mal que en aquests moments afecta gairebé totes les democràcies occidentals, és a dir, hi ha un debilitament del parlamentarisme.

I aquest és, bàsicament, l'aspecte negatiu. He dit: el decret llei té aspectes positius, però, evidentment, també té aspectes negatius, per començar que sempre la figura del decret llei està reservada, ja sigui per la Constitució, en el cas de l'Estat, ja sigui per l'Estatut d'Autonomia, en el cas autonòmic, a unes determinades matèries que estan..., -perdó, al revés- hi ha unes determinades matèries que estan excloses d'aquesta figura, precisament, com que és excepcional i extraordinària, hi ha algunes matèries que es considera que són d'especial importància o d'especial rellevància en les quals està vedat l'ús del decret llei. En el cas del nostre Estatut d'Autonomia, l'article 49, són sis matèries: els drets establerts al mateix Estatut, les matèries de desenvolupament bàsic de l'Estatut, els pressuposts generals de la comunitat autònoma, la reforma de l'Estatut, el règim electoral i l'ordenament de les institucions bàsiques de la comunitat autònoma.

És clar, el problema és: qui controla que un decret llei no envaeixi aquestes limitacions materials? Doncs, jo els ho diré: ningú, inicialment ningú, de fet, l'únic..., com que això seria, diguem, un problema d'ajust d'una llei a l'Estatut d'Autonomia, l'únic que pot fer aquest control seria el Tribunal

Constitucional, la qual cosa, evidentment, dificulta molt que hi hagi un control de les extralimitacions del Govern en l'ús del decret llei per raó de la matèria.

De fet, aquesta iniciativa, que ja la vam presentar a la legislatura anterior, va ser conseqüent d'un decret llei que modificava la Llei de pressuposts, que -com els acabo de dir- és una de les matèries excloses de l'ús del decret llei per, l'article 49 de l'Estatut d'Autonomia. I nosaltres vam intentar aturar-ho, però, evidentment, els lletrats del Parlament ens van dir que no hi havia cap mena de possibilitat d'aturar-ho, perquè el control de l'ajust de les lleis a l'Estatut d'Autonomia, evidentment, no correspon fer-lo ni a la Mesa ni tan sols a aquest Ple, sinó que correspon fer-lo al Tribunal Constitucional.

Per tant, aquí tenim un aspecte negatiu del decret llei, deixa en una indefensió els grups parlamentaris a l'hora d'oposar-se a extralimitacions que pugui tenir el legislatiu respecte de les limitacions materials que estableix l'article 49.

Però després, també, sense posar-se tan dramàtics, el decret llei també té un aspecte negatiu i és que es bota els procediments d'elaboració de les lleis, que, al final -com saben vostès- en democràcia els procediments són les garanties, el compliment del procediment són les garanties. Sempre els governs, quan presenten decrets lleis, diuen: bé, això no és gaire greu, perquè al final igualment el decret llei passa per la validació del Parlament. Sí, és clar, però és que la validació del Parlament, ja només faltaria!, no substitueix tots els procediments de consulta prèvia d'al·legacions, d'exposició pública, que els grups parlamentaris tinguin temps per poder preparar esmenes... I la prova d'això és que moltíssims decrets lleis de la passada legislatura es van haver d'esmenar amb altres decrets llei, perquè, és clar, quan no es tracta la funció legislativa amb la cura, el rigor i la delicadesa que toca, doncs, es produeixen errors.

Però això va passar a la legislatura passada, però també ha passat en aquesta, perquè dels tres decrets llei que ha aprovat el Govern, que, de fet, aquesta legislatura ja veiem que va pel mateix camí que l'altra, almenys l'altra va tenir l'excusa de la pandèmia, ara tenim un govern que, de moment, totes les iniciatives legislatives que impulsa són decrets llei: el primer, que ja s'ha tramitat com a projecte de llei, doncs, ja han vist vostès totes les esmenes que ha hagut de presentar el mateix Grup Popular, és clar, es fan les coses amb presses, es fan sense els procediments, que són els que donen garantia primer de control democràtic, però després també de qualitat, i després, és clar, s'han d'esmenar les normes, normes que ja estan vigents, ara les esmenem, igual que deia aquell alt comandament durant la Guerra Civil: *disparen primero, averigüen después*, fem el decret llei i després ja arreglarem totes les endemeses.

Però després també ho vàrem veure amb el Decret llei de mesures d'habitatge que..., bé, doncs que va ser tan llarg com un part; és a dir..., és clar, fins i tot el van haver de deixar damunt la taula del Consell de Govern per acabar de fer-hi canvis, i encara veurem si acaben apareixent altres esmenes que calgui fer-hi.

És a dir, el decret llei pot ser molt positiu, jo pens que, o pensam, com a grup parlamentari, que en alguns casos està molt justificat, però l'ús i l'abús del decret llei està ple de riscos i, de fet, és una mala manera de governar i, per tant, nosaltres creiem que cal trobar una solució a aquest problema. És un problema que no només passa a aquesta comunitat autònoma, és un problema..., jo no sé a l'estranger, m'imagín que també, però a Espanya, en general, sabem que és un problema. És un problema, tothom veu que hi ha un problema, tothom veu que no hi ha un control suficient de les extralimitacions dels governs en l'ús del decret llei, el Tribunal Constitucional ha establert alguns criteris, però, és clar, el problema és que quan algú es bota aquests criteris, l'únic que pot tornar dir que s'ha botat aquests criteris és el Tribunal Constitucional, i això, evidentment, suposa una lentitud i suposa, al final, una indefensió, una incapacitat per part del poder legislatiu d'oposar-se a abusos per part del poder executiu.

Davant aquesta situació, nosaltres fem una proposta, de fet, molt *light*, és a dir, vam pensar: bé, nosaltres què podem fer per minimitzar aquests efectes indesitjables que succeeixen a tot arreu, però nosaltres tenim la responsabilitat d'intentar evitar o almenys atenuar que succeeixi a la comunitat autònoma? I vàrem dir: bé, tal vegada podríem fer jugar el Consell Consultiu, que el Consell Consultiu faci un informe dels decrets llei de manera que els grups parlamentaris, abans del debat de validació, puguin tenir una opinió informada i fonamentada sobre possibles defectes que puguin tenir aquests decrets llei. I ho fem amb una formulació molt simple, amb una proposició de llei molt simple, que, de fet, té quatre articles de modificació de la Llei del Consell Consultiu.

Bàsicament què fem? A l'article 18, establir que dintre de la llista de dictàmens preceptius del Consell Consultiu, hi ha el de fer dictàmens de qualsevol decret llei que faci o que dicti el Govern de les Illes Balears. No ens equivoquem, eh?, és preceptiu fer el dictamen; això no vol dir que després el dictamen, evidentment, sigui vinculant, que evidentment no ho pot ser, perquè no hi ha res que pugui vincular la potestat sobirana que pugui tenir aquest Parlament, però sí que sigui preceptiu que el Consell Consultiu faci un dictamen.

Modificació de l'article 24, un termini, 15 dies. Com que l'Estatut d'Autonomia dóna 30 dies per validar el decret llei, a nosaltres ens sembla que no hi ha cap problema, perquè en aquests 15 dies, en un termini peremptori, improrrogable, el Consell Consultiu faci aquest dictamen. De fet, el Consell Consultiu ja té establert a la seva llei, la durada, diguem, ordinària, per defecte, de 15 dies, per fer un dictamen, amb la diferència que el Consell Consultiu, davant de casos de molta complexitat, pot demanar una pròrroga d'aquest termini, i nosaltres a l'article 24.4, el que fem és excepcionar aquesta possibilitat de pròrroga, en aquest cas, evidentment, no pot haver-hi possibilitat de pròrroga, el Consell Consultiu ha de poder emetre el seu dictamen en aquests 15 dies. De manera que el Parlament continua tenint 15 dies per complir el termini de 30 dies que dóna l'Estatut d'Autonomia per fer el debat de validació del decret llei.

Fins i tot, per atenuar aquest element de la complexitat, que és el que justifica a la llei poder prorrogar el termini per fer el dictamen, diguem, bé, reduïm la complexitat de l'informe i

l'especialitzam; és a dir, l'informe del Consell Consultiu no cal que versí sobre la totalitat del decret llei, sinó sobre dos aspectes que ens semblen que són els crucials i els que realment permeten una aproximació més tècnica i jurídica, deixant al marge tots els aspectes polítics: un és, si el decret llei regula o entra a regular matèries vedades per l'article 49 de l'Estatut, i després, també, si afecta la potestat reglamentària dels consells insulars, que és una especificitat de la nostra comunitat autònoma l'existència de diversos poders amb capacitat reglamentària, i en la qual sabem que moltes vegades, i d'això ja hi ha sentències del Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears, que han posat de relleu que una regulació legal excessivament detallada acaba deixant sense marge de maniobra la potestat reglamentària dels consells insulars. Per tant, em semblava que era un aspecte en què també era important que poguéss haver-hi aquesta opinió de l'òrgan que té encomanada l'alt assessorament del Parlament, de les institucions de les Illes Balears, en matèries jurídiques, que és el Consell Consultiu.

Per tant, aquesta és la formulació de la proposició de llei que posem a la seva consideració.

Hi ha altres comunitats autònomes que han solucionat aquest problema que tenim a les Illes Balears, de fet, aquí el tenim més greu que a altres llocs, per exemple, a Catalunya, a l'Estatut d'Autonomia de Catalunya van establir el Tribunal de Garanties Estatutàries, que és com una mena tribunal constitucional en miniatura, per resoldre aquests temes de constitucionalitat de les seves lleis. En el nostre cas, encara seria més oportú fer-ho, per què? Perquè, precisament, tenim l'existència de diverses institucions, amb un eventual conflicte competencial en matèria reglamentària, com són els consells insulars i el Govern. Per tant, en el nostre cas encara seria més oportú disposar d'una institució d'aquest tipus. Com que no existeix, l'únic recurs que tenim, com deia, és aquest recurs al Tribunal Constitucional, la qual cosa al final acaba fent que el control de l'ajust d'aquests decrets lleis a l'Estatut d'Autonomia sigui molt difícil de dur a terme, només potser en casos de gran gravetat doncs es poden mobilitzar, doncs, els 50 diputats, o els 50 senadors, el Defensor del Poble, o sigui, les institucions que tenen capacitat per impugnar una llei autonòmica davant del Tribunal Constitucional.

En definitiva, aquesta proposta que els portem aquí, també té a veure amb un principi molt important de la democràcia i del parlamentarisme, que és que la fi mai no pot justificar els mitjans; és a dir, hi ha finalitats molt nobles, però que no necessàriament per això s'han d'articular a través d'un decret llei. Els governs tenen la tendència, ho sabem, a extralimitar-se en l'ús del decret llei, i nosaltres creiem que hi ha moltes matèries que han passat per aquest Parlament en els últims anys, fins i tot en els últims mesos, que hi ha moltíssims aspectes que no hi ha cap justificació que s'utilitzi aquesta eina, que, insistesc, i això és la doctrina del Tribunal Constitucional, és absolutament excepcional, o hauria de ser absolutament excepcional i absolutament extraordinària.

Per tant, la proposta que els portem avui és una aposta pel parlamentarisme, és una aposta contra, permeti'm-ho dir així, l'autoritarisme o el dirigisme del poder executiu sobre el legislatiu i, per tant, és una aposta pel respecte a la separació de

poders. Sabem que en els nostres ordenaments jurídics els governs han anat assumint funcions legislatives, però nosaltres reclamam que el dipositari principal d'aquesta potestat legislativa ha de ser el Parlament, i això no només "es ventila", com diria el Sr. President, amb un debat de validació, sinó que exigeix tots uns procediments que són, al final, els que donen garantia a la ciutadania d'una legislació de qualitat.

Gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Castells. Pregunto a los grupos a continuación si se posicionan a favor o en contra de esta proposición. ¿El Grupo Popular?

LA SRA. DURÁN I CLADERA:

Presidente, nuestra posición es en contra.

EL SR. PRESIDENT:

¿El Grupo Socialista?

LA SRA. COSTA I SERRA:

En contra, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

¿El Grupo VOX?

LA SRA. RIBAS I MARINO:

En contra.

EL SR. PRESIDENT:

¿El Grupo MÉS per Mallorca?

EL SR. APESTEGUIA I RIPOLL:

Intervendrem en el torn de fixació de posicions.

EL SR. PRESIDENT:

Molt bé. Pues, en ese caso, tiene la palabra la representante del Grupo Popular, la Sra. Gil.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. GIL I MEMBRADO:

Bien, gracias presidente. No creo que resulte una novedad y, en este sentido, Sr. Castells, suscribo sus palabras, desde hace tiempo, lamentablemente, la separación de poderes está sufriendo progresivamente un debilitamiento, a todos los niveles, en tanto en cuanto el ejecutivo va asumiendo mayores poderes de los previstos, en detrimento del resto, del legislativo y del judicial. Pero no culpemos al decreto ley, el decreto ley

es una figura extraordinaria para casos de urgente necesidad, que habilita al Gobierno para la aprobación de normas, con rango de ley, y no está exento de controles.

La proposición de ley que se plantea sobre intervención del Consejo Consultivo, en el dictamen de los decretos leyes aprobados por el Govern, en cuanto a la toma en consideración resultaría ser, en principio, un debate interesante, si tenemos en cuenta los últimos datos. En 2022 se aprobaron 10 decretos ley y 11 leyes: uno provenía de tramitación como ley del decreto ley; en 2021, 9 decretos ley y 5 leyes: 3 provenían de decreto ley; y en 2020, 15 decretos ley y 3 leyes: uno provenía de decreto ley. Y con ello lo único que pretendo es poner de manifiesto que el legislativo es el depositario de la función de legislar, como regla general, y creo que todos los aquí presentes estaremos de acuerdo. Por ello, en parte, el Grupo Popular no somos ajenos a que la intervención del Sr. Castells denota una preocupación comprensible, aunque no compartamos su iniciativa, por los motivos que expondré.

Sr. Castells, que usted nos diga que en Cataluña han creado un Tribunal de Garantías Estatutarias y el Consell de Garantías Estatutarias para realizar esta función, ya nos viene a decir que esta función no la puede realizar el Consell Consultiu Catalán. Me lo está poniendo muy fácil, el decreto ley catalán acaba siendo controlado por el mini tribunal constitucional catalán, según usted lo ha definido así, como también lo definió en su pasada intervención del 15 de febrero de 2022, pues, por ahí irá mi intervención. En nuestro caso, el decreto ley debe controlarlo quien debe controlarlo, el Tribunal Constitucional español.

Pasaré ahora a los argumentos. Inicialmente, el decreto ley se preveía exclusivamente respecto a la normativa estatal, pero posteriormente se ha trasladado al ámbito autonómico en los mismos términos, como no podría ser de otro modo, es decir, en casos de extraordinaria y urgente necesidad. El Tribunal Constitucional, en sentencia 204/1992, de 26 de noviembre, se pronunció sobre la constitucionalidad del artículo 23.2 de la Ley Orgánica del Consejo de Estado, en el sentido de que, nada impide que, en el ejercicio de su autonomía organizativa, las comunidades autónomas pueden establecer, en su propio ámbito, órganos consultivos equivalentes al Consejo de Estado. En coherencia con lo anterior, si una comunidad autónoma, en virtud de su potestad de autoorganización, artículo 148.1.1 de la Constitución Española, crea un órgano superior consultivo semejante, no cabe duda de que puede dotarlo en relación con las actuaciones del Gobierno y de la Administración autonómica de las mismas facultades que la Ley Orgánica del Consejo de Estado atribuye al Consejo de Estado, y ¿entre las facultades del Consejo de Estado está la de emitir informes preceptivos con carácter previo a la convalidación o derogación? Pues no. En este sentido, es doctrina ya reiterada del Consejo de Estado en relación con los real decretos ley que su intervención preceptiva en estos casos vulneraría el requisito de urgencia.

Lo mismo hay que concluir en el caso de un decreto ley del Govern que está en idéntica situación mutatis mutandis con el real decreto ley. Así, el Dictamen número 783/2020, de 21 de diciembre, entre otros, nos dice que el Consejo de Estado deja claro de modo palmario que el instrumento normativo del real

decreto ley, previsto en el artículo 86 de la Constitución, no se encuentra contemplado expresamente en ninguno de los supuestos enumerados en los artículos 21 y 22 de la citada Ley Orgánica 3/1980, como de dictamen preceptivo por el pleno o por la comisión permanente respectivamente.

Ello responde, sin duda, a la propia delimitación constitucional del presupuesto de hecho de los reales decretos ley, la concurrencia de una situación de extraordinaria y urgente necesidad, conforme al artículo 86 de la Constitución, que excluye por sí sola la exigencia de una tramitación ordinaria, y añade que, en la tramitación y aprobación de decretos leyes, no es necesario reclamar el dictamen del Consejo de Estado, aun cuando fuera preceptivo por razón de la materia o se considere conveniente.

Parece claro que esta iniciativa que hoy sometemos a consideración no es acorde con esta cualificada doctrina. Y no es casualidad que el artículo 49 de nuestro Estatuto de Autonomía, que, por cierto es una ley orgánica, coincida plenamente con el artículo 86 de la Constitución Española, por lo que la misma suerte deberían correr. Dicho claramente, si no cabe dictamen preceptivo del Consejo de Estado a un real decreto ley, tampoco cabe del Consell Consultiu a un decreto ley. Y las mismas facultades que la Ley Orgánica del Consejo de Estado atribuye al Consejo de Estado, debe atribuir nuestra Ley 5/2010 al Consejo Consultivo, conforme a la sentencia del Tribunal Constitucional 204/1992, a la que me he referido anteriormente.

Por otro lado. Respecto de la extraordinaria y urgente necesidad, que no es un tema baladí, el Tribunal Constitucional ha vertido ríos de tinta para fijar precisamente qué se entiende por extraordinaria y urgente necesidad, en ejercicio de sus potestades de control. El decreto ley tiene un control constitucional ya establecido y es nutrida la jurisprudencia en cuanto a sus límites.

Ahora vayamos a otros argumentos más palpables, los del día a día. Además de los reparos constitucionales expuestos que esta iniciativa nos plantea, ¿es acorde desde un punto de vista razonable y operativo la introducción de este dictamen del Consell Consultiu? Estas normas jurídicas, una vez que son promulgadas, en el plazo improrrogable de 30 días deben ser convalidadas expresamente por el Parlamento; para ello, debe haber un debate y una votación sobre la totalidad. Además, durante ese mismo tiempo el Parlamento puede acordar la tramitación de los decretos ley como proyectos de ley por el procedimiento de urgencia.

La regulaciones que despliega este instrumento son necesarias y urgentes, por lo que bien podría ser necesario o conveniente la convalidación inmediata. Si hay que esperar 15 días al dictamen, más el tiempo oportuno hasta la validación por parte del Parlamento, ¿de qué nos sirve un decreto ley? Ni en la letra ni en el espíritu de su previsión cabe un trámite como éste, que no haría sino demorar la convalidación de una norma urgente y necesaria y retrasar, en general, las facultades derivadas del artículo 49 del Estatuto de Autonomía, incluida su no convalidación.

Establecer un dictamen de modo preceptivo implica limitar la competencia del Parlamento, propia del sistema democrático, y atenta contra la letra y contra el espíritu del Estatuto de Autonomía, que no prevé control alguno, al margen de lo ya establecido; será por algo, será por todo lo que se ha expuesto.

Votaremos por ello en contra de la toma en consideración de esta propuesta.

Gracias, presidente.

(Alguns aplaudiments)

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sra. Gil. Tiene la palabra el Grupo Socialista, la Sra. Costa.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Tal i com ja s'ha dit aquí, aquesta mateixa proposició de llei la vàrem debatre ara fa un any i mig, concretament el febrer de l'any passat, i em sap greu perquè no podré ser molt més imaginativa i aportar molts més arguments dels que ja ho vaig fer fa ara un any, i en això ens reafirmarem.

El que es demana en aquesta proposta legal que es modifiqui la Llei del Consell Consultiu perquè sigui preceptiva, com aquí s'ha dit, la intervenció d'aquest organisme quan el Govern dicta un decret llei, i es motiva i es diu que hi ha un abús de la figura del decret llei i que sempre i en tots els casos el Consell hauria d'intervenir-hi.

L'Estatut, ja ho vàrem dir, preveu mecanismes de control o de limitacions per poder aprovar un decret llei, com l'extraordinària i urgent necessitat en les matèries que no poden ser objecte de decret llei, i, per últim, la seva convalidació aquí al Parlament que pot implicar la tramitació com a projecte de llei o no.

Per tant, la urgència en l'elaboració del decret llei i demanar un informe preceptiu al Consell no resulta, des del nostre punt de vista, el més convenient.

Si es pensa que hi ha un abús en l'aprovació d'un decret llei concret, i nosaltres pensam clarament, parlant ja d'aquesta legislatura, que ha existit o que hi ha casos que no és justificable, com pugui ser l'eliminació del català a salut o el d'habitatge, el de successions, que des d'un punt de vista formal són molt discutibles, una altra cosa és que hi hagi una urgència política o una oportunitat política, però l'oportunitat política no vol dir la urgència que exigeix el Tribunal Constitucional. Per tant, entenem que hi ha altres mecanismes de control.

I vagi per endavant que això no és incompatible amb l'altra possibilitat que existeix de demanar a aquesta cambra que sol·liciti un informe al Consell en aquells casos concrets que es consideri necessari. Per tant, no puc estar d'acord amb la

portaveu del Grup Popular quan ha dit que demanar un informe al Consell Consultiu aniria en contra de la -no sé si ha dit-, de la independència del Parlament. No, no va en contra de res, una altra cosa és que ho considerem imprescindible o no.

I ja els avanço que el meu grup parlamentari ho demanarà, aquesta sol·licitud al Consell en casos concrets, com, per exemple, el Decret llei d'habitatge, que s'ha aprovat recentment, o la proposició de llei que encara no s'ha debatut aquí sobre l'eliminació de l'Oficina anticorrupció, o la proposició de llei de VOX que persegueix el català amb la creació d'una nova oficina. Perquè d'això de les proposicions de llei en podríem fer un altre monogràfic, qualsevol diputat d'aquesta cambra, i amb tots els meus respectes, i jo mateixa, evidentment, que m'hi incloc, podem fer una llei sense cap informe jurídic ni un, això no vol dir que sigui el més convenient, però això és el que diu la legislació.

Per tornar als decrets llei, crec que seria molt més eficient exigir, com ja es fa a alguna altra comunitat autònoma, que sigui preceptiva l'existència d'un informe jurídic, o bé de l'Advocacia o dels Serveis Jurídics de la mateixa comunitat. Però el que no farà el meu grup ara és, com que som ara a l'oposició, demanar el contrari del que vàrem demanar ara fa un any i pocs mesos, no, potser hagués estat molt més fàcil i còmode, però creiem que sobretot s'ha de tenir un mínim de coherència.

Li anava a dir, Sr. Castells, que vostè estaria d'enhorabona suposant que el Partit Popular votaria a favor de la seva proposta, perquè va votar a favor d'aquesta proposta fa ara un any. Però, bé, entenc que avui no tenen el millor dia amb tot aquest tema de les votacions, però, sincerament, em sembla absolutament incoherent que fa un any, perquè eren a l'oposició, varen dir que sí, i exactament a la mateixa proposta avui diuen que no. Això és absolutament incompreensible!

(Alguns aplaudiments)

I clar, jo entenc que la portaveu del grup parlamentari ha fet el paper que li han fet fer avui, però, és clar, quan tenim encara tan a prop o l'hemeroteca o els *Diaris de Sessions* tan frescos, quan el Sr. Lafuente, que va ser el diputat que va sortir aquí a defensar aquest sí convençut a aquesta proposta, avui forma part del Govern, i el Sr. Lafuente va defensar les bonances d'aquesta reforma dient: "*Nuestra posición será favorable a la toma en consideración de la propuesta, entendemos que mejoramos en seguridad jurídica, en transparencia -escoltin bé, transparencia-, y mejoramos en dignidad de este parlamento*", Sr. Lafuente dixit.

Em sap greu, Sr. Castells, perquè sembla ser que no tothom mantindrà aquesta mateixa coherència. Per suposat que el Grup Socialista, com dic, mantindrà la coherència, votarem el mateix que vàrem votar fa ara un any i mig. I, a més, suposo que avui el PP almenys han tengut la vergonya de no parlar de transparència, com va fer el Sr. Lafuente, ara fa un any, quan just acaben de presentar, el Grup Parlamentari Popular, una proposició de llei per la qual demanen la liquidació o la fulminació de l'Oficina anticorrupció, perquè entenen vostès que l'Oficina els molesta i, a més, han tengut la vergonya de dir, en boca de la presidenta, que faran una auditoria des del

poder executiu d'una institució que depèn del legislatiu. Bé, sense paraules!

En definitiva, el Grup Socialista, tal i com vàrem votar ara fa un any, votarem en contra d'aquesta proposició de llei, malgrat que podem entendre les preocupacions o la bona intenció del seu contingut.

Gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Costa. Per part del Grup Parlamentari VOX, té la paraula el Sr. Francisco Cardona.

EL SR. CARDONA I VIDAL:

Muchas gracias, Sr. Presidente. Hay que hacer un poco de historia, me lo permitirá usted: cuando gobernaban en el Consejo Insular de Menorca, ustedes, con sus socios, sus amigos del Gobierno de Baleares, denegaron la petición que se les hizo de contar con un dictamen del Consejo Consultivo, antes de aprobar la Ley Menorca Reserva de la Biosfera, se negaron a ello, ¿y ahora quiere usted que para los decretos contemos con un dictamen del Consejo Consultivo?

Mire, usted puede engañar a los de la izquierda, a los de la derecha, pero a mí no me engaña, porque yo lo conozco perfectamente, aunque no nos conociéramos de manera personal. Usted viene aquí, como ya vino el mes de febrero del año 2022, hablando de que si la izquierda y la derecha..., claro, usted está por encima de todos, su superioridad moral, la suya, la de MÉS per Menorca, están por encima del bien y del mal. Pero vamos, es que necesito hacer esa referencia histórica, porque es que me parece que quien se está contradiciendo, y no voy a defender yo al PP, ya se saben defender solos, Sra. Costa, la situación no es la misma ahora que era entonces.

Y le voy a decir...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

... -no, no-, y le voy a decir -si respetan mi turno de palabra-, les voy a decir que las normas tienen que interpretarse en su texto y en su contexto, y si bien el texto es el mismo, el contexto no lo es, porque estaban ustedes gobernando atropellando todos los derechos y conculcando todos los derechos de los ciudadanos, así lo dijo el Tribunal Constitucional en una sentencia, la 148/2021, gracias a un recurso de inconstitucionalidad que presentaron más de 50 diputados del Grupo Parlamentario VOX.

Luego, por tanto, sí es verdad que el texto es el mismo, el contexto no lo es, y sabe usted que las normas, y si no se lo explicará muy bien la Sra. Gil, deben interpretarse también en su contexto y no solamente en su texto. Ustedes tienen juristas en su grupo parlamentario, luego, por tanto, eso lo podrían saber, bien es cierto que no son de prestigio, pero, bueno, algo deben saber.

(Remor de veus)

La verdad es que ustedes, con esta propuesta de ley, lo que pretenden, o lo que entendemos que pretenden, es evitar que el Gobierno pueda gobernar, porque están ustedes reformando esta ley intentando reformar el artículo 49 de la Ley Orgánica del Estatuto, si ustedes consiguen aprobar esto, lo que estarían haciendo es quitar esa excepcionalidad y esa urgencia que tienen los decretos ley. Entonces, están ustedes desvirtuando el artículo 49 de este Estatuto que tanto aman y que tanto quieren.

Entonces, ¿cómo quedamos? ¿Hay que respetar el Estatuto, hay que cumplirlo o no? Porque si hay que cumplirlo, y ustedes exigen un dictamen al Consejo Consultivo, se están cargando el artículo 49. A ver si sus juristas se esfuerzan un poco, hincan los codos y estudian un poquitín, porque esto no se puede hacer, es inconstitucional, es invadir competencias.

Entiendo que a ustedes esto les puede dar igual, pues están acostumbrados a hacerlo, ya lo hicieron en la pasada legislatura; en la pasada legislatura invadieron ustedes todas las competencias, conculcaron todos los derechos y convirtieron la bancada azul en algo parecido a la barra de la taberna del planeta Tatoonine. Pues, entonces, no vengan ahora ustedes aquí a intentar frenar la acción de un gobierno que tiene más dignidad que la que tuvieron ustedes cuando estaban gobernando.

Bueno, iba a comentar algunas cosas que se dijo... que están recogidas en el *Diario de Sesiones* de la anterior propuesta del Sr. Castells, que fue en febrero del año 2022, y creo que al menos las apuntaré un poquitín, porque me parece que es interesante recordarlas, ya que se habla de tomar en consideración... las posiciones que se han tomado anteriormente y las que se están tomando ahora. Decía el Sr. Castells: "*L'ordenament jurídic només és un instrument, però aquesta és una iniciativa de calat polític*", como ve sé leer en catalán perfectamente. Bueno, yo le diría...

(Remor de veus)

..., yo le diría que el ordenamiento jurídico no sólo es un instrumento, es que es el instrumento. ¿Cómo que no es un instrumento, cómo que aquí venimos a hacer política y el ordenamiento jurídico, pues, solamente es un instrumento? No, no, es el instrumento, si no tenemos un ordenamiento jurídico, si no tenemos un marco que regule nuestra actuación, entonces, ¿qué va a ser de nosotros? Podríamos acabar a tiros aquí perfectamente. Entonces, eso es lo que tenemos que evitar, y lo vamos a evitar con un ordenamiento jurídico, pero respetando ese ordenamiento jurídico.

Evidentemente..., bueno, eso es lo que dijo usted, evidentemente. Entiendo -entiendo-, aunque no me corresponde a mí hacer esa defensa, que el Sr. Lafuente, cuando dijo lo que dijo en la pasada legislatura, lo dijo pensando en esas razones de excepcionalidad que se estaban viviendo y, por tanto, en ese contexto distinto al que estamos viviendo ahora, donde no hay ningún confinamiento, donde el Parlamento está abierto, donde la actividad parlamentaria y política se puede llevar a cabo con toda normalidad.

Dijo ya en su momento nuestra diputada, la Sra. Ribas, que esta proposición de ley, que es la misma que presentaron ustedes, por tanto, en ese momento lo dijo, “que presenta el Grupo Mixto, se produce después de que las funciones encomendadas a este parlamento hayan sido usurpadas en multitud de ocasiones por la Sra. Armengol y sus socios socialistas, comunistas y separatistas, con un desprecio absoluto hacia la democracia y todo lo que ello supone”. Por tanto, no es de extrañar que en algún momento alguien intentara buscar algún medio para frenar los abusos de poder de la Sra. Armengol. Pero es que ya se lo he dicho antes, es que el contexto histórico es absolutamente otro.

Verá usted, yo le he citado..., sin decírselo, se lo voy a decir ahora, Sr. Castells, porque entiendo que a usted ese tema le gusta y le va, le he citado el Código de Derecho Canónico, el canon número 17, que dice que “las normas tienen que aplicarse en su texto y en su contexto”, y me permito citar el Código de Derecho Canónico porque veo que usted tiene una cierta tendencia hacia lo religioso, en su discurso de investidura de la Sra. Prohens usted citó..., usted hizo aquí una especie de discurso ecléctico, religioso, hablando del Papa Francisco, del arzobispo anglicano, por cierto, Desmond Tutu, entonces hizo como una *mélange* de cosas que no se entendían muy bien. Pues, entonces, como veo que le gusta el tema religioso, le cito el Código de Derecho Canónico, por tanto, acuérdesese bien de esto: texto y contexto. Y si me dice que aquí el Código de Derecho Canónico no sirve, pues le recordaré el artículo 3 del Código Civil, y, si no, se lo recordará la Sra. Gil, que dice prácticamente exactamente lo mismo, que hay que contextualizar las normas y tienen que interpretarse en su contexto histórico, no solamente en su texto.

Por tanto, nosotros, nuestra posición, evidentemente, va a ser votar no, porque no podemos permitir que un instrumento que tiene un gobierno legítimo para gobernar con excepcionalidad y urgencia situaciones complejas, no pueden ser frenadas pidiendo un dictamen al Consejo Consultivo, consejo que, por cierto, no ha sido votado por ningún ciudadano.

Luego, por tanto, quien tiene la legitimidad de decidir si esto se puede hacer o no se puede hacer, se pueden pedir estos dictámenes o no se pueden pedir, es el Parlamento y no el Consejo Consultivo, de hecho, si no hubiera Consejo Consultivo no pasaría absolutamente nada.

Por tanto, esa va a ser nuestra posición y ese va a ser nuestro voto: no.

Muchísimas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Cardona. Per al seu torn de rèplica, té la paraula el Grup Parlamentari Mixt, Sr. Castells, per un temps de cinc minuts

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Moltes gràcies, Sr. President, i moltes gràcies a tots els portaveus, per les seves consideracions.

I començaré responnent als juristes de reconegut prestigi, però, sincerament, Sr. Cardona, Sra. Gil, jo no sé si és que no s'han llegit la proposició, o no l'han entesa, perquè vostè, Sra. Gil, ha fet una explicació, que jo li agraeix, però que va sobre un supòsit de fet que no té res a veure amb el que hi ha aquí; és a dir, aquests dictàmens del Consell d'Estat, sobre l'informe del Consell d'Estat, és perquè no es pot demanar prèviament a la promulgació del decret llei, lògicament. I això posaria en entredit, com vostè ha dit molt bé, l'extraordinària i urgent necessitat; és a dir, el que es planteja amb aquests dictàmens que vostè ha citat és: el Govern abans de dictar un decret llei, ha de demanar un dictamen al Consell d'Estat? I la resposta és: no, perquè posaríem en entredit l'extraordinària i urgent necessitat.

Però és que el que nosaltres plantejam aquí és que l'informe es faci quan el decret llei ja ha estat promulgat i, per tant, no es posa en entredit, ni es compromet l'extraordinària i urgent necessitat, perquè ja està vigent. El decret llei, una de les principals característiques del decret llei és que la seva entrada en vigor és immediata. Per tant, el que nosaltres plantejam en absolut compromet l'extraordinària i urgent necessitat, que ha estat el principal argument que vostè ha utilitzat a la seva intervenció.

Nosaltres el que proposam és que..., i igualment, Sr. Cardona, exactament el mateix li dic a vostè, això no va en contra de l'Estatut, per què no va en contra de l'Estatut? Perquè l'extraordinària i urgent necessitat no queda en absolut en entredit. El Govern, quan ho considera oportú, dicta el seu decret llei, es publica al butlletí oficial i entra en vigor, per tant, no hi ha cap problema amb l'extraordinària i urgent necessitat. Jo el que dic és que dels 30 dies que hi ha per fer el debat de validació, que és el que diu l'article 49, en aquests 30 dies hi ha temps perfectament perquè el Consell Consultiu faci un dictamen.

Què és un tema que realment no està recollit a l'Estatut i que pot generar dubtes? Si, és clar, nosaltres el que intentem és proposar solucions viables possibles i que no estan contradites per la normativa superior a un problema que, al final, tots reconeixen que existeix, que és que els executius tendeixen a abusar de l'ús de la figura del decret llei. I nosaltres hem vingut aquí a proposar una solució, bé, escolti, si vostès en tenen d'altres, nosaltres encantats de sentir-les!

I no és veritat que el context hagi canviat, perquè, precisament, aquest és un problema que no afecta el Govern Armengol, com insistesc, afecta tots els executius. Jo no sé quina solució trobaran a altres llocs, jo, quan he citat, Sra. Gil, el cas de Catalunya, precisament, és que no s'assembla en res, jo el que he dit és que allà tenen una solució, han posat una solució. Nosaltres no la tenim, nosaltres no tenim previst un organisme d'aquest tipus dins el nostre Estatut d'Autonomia, allà tenen una solució, que és que, quan hi ha una extralimitació per part del poder executiu, no han d'esperar el Tribunal

Constitucional, tenen la possibilitat de resoldre-ho abans, i nosaltres no la tenim.

Llavors, vostè diu, és clar, té raó, diu: l'òrgan responsable és el Tribunal Constitucional. Clar, i jo el que dic és que aquest únic recurs, que és difícil, costós i laboriós, deixa amb indefensió a una minoria parlamentària que pugui considerar que aquest decret llei s'extralimita en les seves funcions.

La Sra. Costa m'ha dit, m'ha posat l'exemple i ha dit: a les proposicions de llei també haurem de mirar a veure què passa amb elles, perquè jo mateixa podria presentar una proposició de llei sense cap informe jurídic -ara no la veig, ah, és allà la Sra. Costa. Escolti, però és que una proposició de llei passa per tres lectures: passa per la lectura d'una ponència, d'una comissió i arriba a ple, per tant, i té una tramitació, que tranquil·lament va entre els quatre i els sis mesos, la qual cosa permet debatre, contraposar, que els grups hi presentin esmenes, és a dir, una possibilitat de debat polític que, en el cas del decret llei, si només es fa un debat de validació, realment no existeix igual.

Igual li ho dic, Sr. Cardona, amb l'exemple que vostè ha posat de la Llei de la reserva, és que, perdoni, però és que els supòsits de fet no s'assemblen en res; és a dir, la Llei de la Reserva de la Biosfera va arribar aquí i va passar per tres lectures: va passar per ponència, va passar per comissió i es va debatre en el Ple. En canvi, el debat del decret llei, que normalment l'experiència d'aquesta comunitat autònoma és que es cometen molts errors que després s'han de corregir, tant d'uns governs com dels altres, passa per una lectura, i aquí no hi ha cap possibilitat, en fi, hi ha la possibilitat llavors que, en cas que es tramiti com a projecte de llei, just abans de la votació en el Ple, demanar un dictamen al Consell Consultiu. Però és que el supòsit de fet és totalment diferent, és a dir, molt bé, això es fa amb els projectes de llei, es fa amb les proposicions de llei, perfecte, però el problema que jo els plantejo aquí, que el nostre grup els planteja aquí, és que tenim un problema de separació de poders, tenim un problema que es produeix a tots els parlaments de les democràcies occidentals, que és que hi ha un ús i un abús del decret llei per part dels executius. I això és un problema per a la separació de poders i és un problema per a la qualitat de la legislació i, per tant, és un problema de la democràcia.

Vostès no li volen donar solucions, vostès hauran de donar explicacions als seus electors del per què això és així, i, evidentment, en el cas del Partit Popular ja és la segona contradicció flagrant, la primera va ser amb els 5 milions de la Reserva de la Biosfera, i ara és amb aquesta proposició de llei, quan varen ser a l'oposició varen votar-hi a favor, i ara que són al Govern no volen ni sentir-ne parlar. Amb això demostren, com ja s'ha assenyalat, una gran coherència.

Gràcies, Sr. President.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Castells. Es el turno de contrarréplica, en primer lugar, del Grupo Popular, Cristina Gil.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. GIL I MEMBRADO:

Bueno, gracias, presidente. Sra. Costa, me refería a la improcedencia de un dictamen preceptivo, lógicamente respecto a sus palabras.

Sr. Castells, ¿por qué el equivalente al Consell Consultiu Catalán no controla el decreto ley? Porque tienen un mini Tribunal Constitucional, nosotros no lo tenemos, eso podrá ser un debate en el futuro, pero hoy por hoy no lo tenemos. El decreto ley debe ser controlado por el Tribunal Constitucional español, son casos distintos, y no voy a entrar en el mini constitucional catalán, bien.

Dicho esto, por otra parte, el Dictamen 783/2020, sobre el que vuelvo, dice, textualmente, que “en la tramitación y aprobación de decretos ley no es necesario recabar el dictamen del Consejo de Estado”, en la tramitación, no antes, sino durante, durante la tramitación. Y antes de la aprobación es el caso que nos está planteando usted.

Por otra parte, un decreto ley, respecto a la incoherencia que han apuntado, les diré que responde a casos de extraordinaria y urgente necesidad, tenemos muy cercana la pandemia, donde, al margen de un abuso de esta figura, sin duda, en determinados casos fue un instrumento apropiado y necesario, pero su recurrente uso fue muy peligroso. El Sr. Cardona nos ha citado muy bien la sentencia, que da buena cuenta de todo esto.

Es cierto que anteriormente el Grupo Popular se había mostrado favorable a introducir este control, pero las circunstancias en aquel momento de postpandemia, y el uso y abuso de este instrumento legal, lo justificaban. El confinamiento instaurado por real decreto no fue constitucional, bajo un estado de alarma, sólo lo hubiera sido bajo un estado de excepción, si acaso; medidas como el confinamiento domiciliario, los cierres perimetrales, los toques de queda o las limitaciones de aforo, se adoptaron bajo un paraguas contrario a la Constitución Española.

El Sr. Lafuente habló, y muy bien, en estas circunstancias, como es natural. Una vez pasada la pandemia, la postpandemia, y en circunstancias de normalidad, se abandona ese contexto, volvemos a la normalidad, y el decreto ley debe ocupar su lugar, el de la extraordinaria y urgente necesidad, y ser sometido a los controles establecidos por el Estatuto de Autonomía y por el Tribunal Constitucional.

El Grupo Popular votó en sentido favorable entonces, en un momento en que comenzaba la postpandemia, y veníamos de un tiempo de claro abuso de esta figura; en este momento, por lo tanto, cambia la posición, claro que cambia, el tiempo es distinto, las circunstancias son distintas.

(Remor de veus)

Me remito también, de todas maneras, cuando me hablan de incoherencia, a su posición, Sr. Castells, le recuerdo que usted votó en contra -ya nos lo ha dicho, y muy bien, el Sr. Cardona-

a recabar el informe previo del Consell Consultiu a la Ley de Reserva de la Biosfera, precisamente un informe solicitado por el Grupo Popular y precisamente defendido por el Sr. Lafuente.

Por lo tanto, hoy por hoy, tenemos 14 artículos de esta ley que ofrecen dudas de constitucionalidad. Actualmente tenemos a la Comisión bilateral Estado-comunidad autónoma tratando sobre este tema. Hubiera sido muy bueno, muy positivo, que en una ley, que, además, hay más tiempo para debatir de una manera serena y para pedir informes, si se hubiera pedido no nos encontraríamos ahora mismo en esta situación. Por lo tanto, lecciones de control creo que las justas.

Nuestra posición será en contra a la toma en consideración de esta propuesta, por los motivos expuestos. Sin duda, estamos a favor de un control estricto de los decretos ley del Govern, pero no podemos estar de acuerdo con la introducción de un elemento ajeno a este instrumento normativo, que además entorpece precisamente su función, y que es su razón de ser y que vulneraría la letra y el espíritu del Estatuto de Autonomía.

Gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Tiene la palabra Pilar Costa, del Grupo Socialista.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies, no en faré ús, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Molt bé, moltes gràcies. Pues en ese caso, Francisco Cardona, del Grupo VOX.

EL SR. CARDONA I VIDAL:

Muchas gracias, Sr. Presidente. Voy a ser muy breve, porque creo que ya todo lo que se tenía que decir se ha dicho. Lo que sí me gustaría decir es que si no tenía sentido, o si no tiene sentido el que haya un dictamen del Consejo Consultivo para promulgar un decreto ley, evidentemente, menos sentido tiene si es ya a posteriori, a toro pasado. Entonces ya se ventilará el asunto -veo que la palabra "ventilar" les hace a algunos mucha gracia, y es que es una jerga jurídica, no es que el presidente del Parlamento abra el ventilador, sino que se dice jurídicamente así-, entonces ya se ventilará el asunto en el Parlamento, introduciendo enmiendas, debatiendo lo que se tenga que debatir, con las debidas garantías parlamentarias y, por tanto, no se preocupe usted, Sr. Castells, que el mecanismo de control lo va a ejercer el Parlamento.

Y si, para garantizar la separación de poderes, necesitamos un dictamen del Consejo Consultivo, es porque este Estado de derecho no funciona, así de claro se lo digo. Porque si para que funcione y para salvaguardar los derechos y garantías de los ciudadanos y, sobre todo y principalmente, preservar esa separación de poderes, si para eso necesitamos un dictamen del Consejo Consultivo, oiga, mire usted, esto no funciona, ya lo

podemos cambiar todo. Por tanto, no creo yo que esa sea la solución en modo alguno.

Por tanto, dicho esto, me reafirmo en lo que he dicho en mi anterior exposición, nosotros vamos a votar no. Aún así le voy a decir: puedo entender su preocupación, la puedo entender, no es que no la entienda, enténdame usted, valga la redundancia; no es que no crea que usted no está preocupado, porque evidentemente, a todos nos preocupó en la pasada legislatura el modo de gobernar del Gobierno de la Sra. Armengol; entonces, evidentemente, es preocupante, y entiendo que usted esté preocupado por eso. Pero tenga usted en cuenta lo que he dicho en mi anterior exposición, el carácter tan excepcional que vivimos en la pasada legislatura, con la pandemia, con el confinamiento, con la conculcación de derechos y, por tanto, estamos en otra situación, y en esa situación es cuando yo le digo que no vayamos a hacer dictámenes a toro pasado, no hagamos dictámenes, cuando ya el Parlamento puede ejercer ese control, por tanto, eso ya no tendría ningún sentido.

Por tanto, como le he dicho antes, nos reafirmamos en nuestro no.

Muchísimas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias. Finalmente para fijar posiciones MÉS per Mallorca, sí, Sr. Rosa.

EL SR. ROSA I GASPAR:

Moltíssimes gràcies, Sr. President. Amb paraules del seu ponent, passam al mes de febrer de l'any 2022, la proposició que venim avui a discutir és senzilla i clara i pretén resoldre una problemàtica que afecta el nostre sistema polític d'ençà de la reforma de l'Estatut de l'any 2007. Va ser llavors, quan es va introduir la figura del decret llei a la nostra autonomia. En aquest sentit, el que venim a discutir no és, o contràriament el que planteja el Sr. Cardona, no és el mode de governar, sinó el mode de legislar, jo crec que aquesta és una distinció, com a mínim bàsica, que hauríem de ser capaços de fer en aquesta cambra.

Quan, de quina manera i amb quin abast es poden fer servir els decrets llei? Són qüestions que han estat discutides llargament a la jurisprudència del Tribunal Constitucional i que també han donat lloc a debats agres en aquesta cambra. El nostre Estatut d'Autonomia preveu que els decrets lleis siguin com a mesura excepcional per mitjà del qual el Govern s'arropa la potestat legislativa i aprova una llei, amb plens efectes jurídics, fins al moment que el Parlament decideixi convalidar-la o rebutjar-la en un termini màxim de 30 dies.

Aquesta potestat és, per tant, excepcional i requereix, d'acord amb l'Estatut, del concurs d'una situació d'excepcional i urgent necessitat, i té unes limitacions materials que ja s'han exposat en intervencions precedents, és, per tant, un instrument extraordinari per a situacions extraordinàries. Una pandèmia o

una guerra són, probablement, exemples de situacions extraordinàries i urgents.

També podríem arribar a considerar que la necessitat d'evitar l'especulació de tot tipus que es pugui produir al llarg del debat parlamentari o del procediment legislatiu ordinari, sigui un cas d'extraordinària i urgent necessitat. A mi em sembla més dubtosa l'extraordinària i urgent necessitat d'implantar una bonificació a un impost de successions d'aquells que hereten més de 700.000 euros, així com em sembla difícil de justificar que l'eliminació del dret de ser atès en català a la salut pública, no conculqui, com a mínim, el dret a dirigir-se a l'administració en qualsevol de les llengües oficials que preveu l'Estatut d'Autonomia.

Sigui com sigui, el que ens hem de demanar és quin és l'element que permet, de forma general, garantir el compliment dels requisits que determina l'Estatut i, segons la resposta que donem, donarem a entendre quin model de democràcia o quina classe de democràcia som i volem. Perquè si considerem que el Govern ha de ser completament lliure i que el gruix del control del compliment l'ha d'exercir un òrgan extern, com és el Tribunal Constitucional, el que diem és que desresponsabilitzam el Govern i els parlaments del compliment de l'Estatut d'Autonomia, i que atribuïm la garantia del compliment a un òrgan extern, que en aquest cas seria el Tribunal Constitucional. Si, en canvi, plantejam que siguin majoritàriament els diputats i els membres del Govern els que vetllin pel compliment, en un exercici d'autolimitació, i que sigui de forma puntual que un òrgan extern vetlli pels casos de potencials incompliments, estarem plantejant un altre model de democràcia on els diputats i els membres del Govern es responsabilitzen per salvaguardar el que planteja l'Estatut.

Jo crec que una democràcia madura no és aquella en què els tribunals són molt eficients a fer complir el que diu l'Estatut, sinó que una democràcia madura és aquella on els poders públics són curosos a l'hora de fer servir les seves potestats i eviten, en tot moment, extralimitar-se.

Personalment consider que els informes que planteja aquesta proposició no de llei no haurien de ser vinculants, però, tot i així, em sembla que el plantejament que es fa va precisament a aquest segon model de democràcia, on podríem fer, per mitjà de aquests informes, elevar la responsabilitat dels nostres diputats, elevar el nivell de la nostra democràcia, perquè tothom tendria coneixement de quin impacte produeix un decret llei, això sense perjudici que aquells que considerin que cal anar al Tribunal Constitucional hi vagin.

De totes formes generals jo ja els dic que a qui li preocupi que no puguem anar al Constitucional, que no es preocupi, perquè pràcticament la totalitat de les lleis que s'aproven en aquesta comunitat autònoma, tenen el risc d'anar-hi. El problema és que no tenen el risc d'anar-hi perquè potencialment es vulnerin o es conculquin drets, sinó perquè hi ha una vocació de retallar les nostres competències o les competències del nostre Govern.

La vocació, al meu parer, d'aquesta proposició de llei, és precisament que hi hagi una publicitat respecte de si ens extralimitam, o de si el Govern s'extralimita a l'hora de fer ús

d'una funció que no li és pròpia, com és la de legislar, o no, i, per tant, si s'ajusta al que preveu l'Estatut d'Autonomia. Perquè, contràriament al que un podria pensar, la figura del decret llei no és anecdòtica al nostre sistema jurídic, més aviat el contrari, una ullada ràpida al cercador d'iniciatives legislatives, ens mostra que d'ençà de la tercera legislatura, d'ençà l'any 1991 s'han aprovat 454 normes amb rang de llei, de les quals 89 són decrets llei. Per tant, parlem que una de cada cinc normes amb rang de llei d'aquesta terra les ha aprovades el Govern, sense cap tipus d'informe. I això que només tenim decrets llei d'ençà de la legislatura 2007-2011, perquè si miram només les lleis que s'han aprovat des d'ençà, parlem d'aquest 32,7%, una de cada tres normes que s'han aprovat d'ençà des del 2007, són decrets llei. Per tant, certament no és anecdòtica aquesta figura.

I és cert que un podria demanar-se, de fet ja ho hem sentit al llarg de les exposicions dels torns que m'han precedit, per què hi ha d'haver un informe per a un decret llei quan no n'hi ha per a les lleis que s'inicien des d'aquest parlament?

Bé, més enllà de l'obvietat que el Parlament és qui exerceix la funció legislativa i que, per tant, ens han escollit, entre altres coses, per a aquesta qüestió, el Parlament legisla sense cap més limitació que la que dicta l'Estatut d'Autonomia, mentre que el Govern, quan fa un decret llei, ho fa amb caràcter excepcional, per tant, el que ens correspon aquí és determinar si hi ha mecanismes per vetllar que aquest caràcter excepcional es té en compte.

Per què la qüestió rellevant no és si són moltes o poques les lleis o les normes amb rang de llei que vénen d'un decret llei, sinó si aquestes lleis o aquests decrets lleis s'ajusten al que preveu l'Estatut d'Autonomia, si som davant d'una situació d'extraordinària i urgent necessitat o bé d'una extralimitació de l'executiu respecte del legislatiu, o si es compleixen les limitacions d'abast material, que ja ha exposat el Sr. Castells.

És ben cert que el nostre ordenament jurídic ja preveu el control constitucional de les lleis, però, bé, no em negaran que és una mesura que és certament poc efectiva, perquè si el període que tenim els diputats per convalidar o rebutjar un decret llei és de 30 dies i el Constitucional es torba prou anys a resoldre qualsevol dels conflictes, certament no és una eina vàlida. Coincidesc, per tant, amb el proposant que calen mesures per garantir un ús correcte d'aquesta instrument, no pot quedar exclusivament en mans de la bona fe dels governs, i crec que potencialment la sol·licitud d'un informe pot ser una bona solució.

A mi em sembla que podem tenir discrepàncies sobre el contingut d'aquesta proposició de llei, jo personalment hi trob algunes mancances que crec que són importants, com el fet de no aclarir qui ha de sol·licitar l'informe; el fet de requerir que sigui preceptiu; em genera dubtes la viabilitat que el Consultiu pugui donar resposta a aquestes qüestions, entre altres coses, per l'estructura del mateix consultiu, la limitació temporal que en certa manera condiona la capacitat del Parlament d'autorganitzar els seus debats. Però totes aquestes qüestions crec que es poden resoldre al llarg del procediment legislatiu. I, per això crec que el coherent és que si veiem que hi ha mancances i que es poden millorar al llarg del procediment

legislatiu, el coherent és donar suport a la presa en consideració i millorar el text durant el debat parlamentari.

Per tant, en aquest sentit, el meu grup parlamentari, el Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, votarà a favor de la presa en consideració i agraïm al Sr. Castells la seva preocupació per aquesta qüestió.

Moltíssimes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Muy bien. Pues, la Presidencia pide a la Cámara si toman o no en consideración la Proposición de ley RGE núm. 2530/23, del Grupo Mixto, *d'intervenció del Consell Consultiu de les Illes Balears en els dictàmens dels decrets llei aprovats pel Govern de les Illes*. Votamos.

7 votos a favor y 50 en contra.

VI. Compareixença, amb debat i votació, del vicepresident i conseller d'Economia, Hisenda i Innovació, en relació amb la presentació del límit màxim de despesa no financera per a l'exercici 2024 (escrit RGE núm. 7449/23).

Pasamos al sexto y último punto del orden del día que corresponde a la comparecencia con debate y votación del vicepresidente y conseller de Economía, Hacienda e Innovación, en relación con la presentación del límite máximo de gasto no financiero para el ejercicio 2024. Tiene la palabra, Sr. Costa.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Antoni Costa i Costa):

Moltes gràcies, Sr. President. Diputades, diputats, comparesc avui en aquesta cambra per presentar el límit màxim de despesa no financera per a l'exercici 2024, que va aprovar el Consell de Govern el passat dia 6 d'octubre. Aquesta, com vostès saben, és la primera passa que fem per a la tramitació o per a l'elaboració dels pressuposts generals de la comunitat autònoma per a l'exercici 2024.

La Conselleria d'Economia, Hisenda i Innovació i, més concretament, la Direcció General de Pressuposts i Finançament, ja ultima el projecte de llei de pressuposts que s'aprovarà en Consell de Govern i es presentarà, en temps i forma, abans del proper dia 1 de novembre. Seran els primers pressuposts del canvi, el canvi que va votar la ciutadania el passat dia 28 de maig.

Volia aprofitar el principi d'aquesta intervenció per llançar un missatge de tranquil·litat a la ciutadania, aquest govern és conscient de l'aritmètica parlamentària, el partit que dona suport al Govern es troba en minoria, però es treballarà perquè es tenguí el màxim consens possible, estendrem la mà per escoltar, per parlar i per negociar amb tots els grups

parlamentaris els pressuposts d'aquesta comunitat autònoma per a l'any 2024.

(*Alguns aplaudiments*)

Es té també un pacte d'investidura amb el Grup Parlamentari VOX perquè no es presenti una esmena a la totalitat de la Llei de pressuposts, que és l'eix vertebrador de qualsevol govern, sempre que s'acompleixi l'acord al qual es va arribar; i així és, el Govern de les Illes Balears acompleix i seguirà acomplint el pacte al qual es va arribar amb VOX.

És vital que la comunitat autònoma de les Illes Balears tingui una estabilitat que permeti dur a terme el que els ciutadans varen expressar a les urnes. Per això, per proporcionar aquesta estabilitat, convid a tots els grups parlamentaris avui a aprovar aquest sostre de despesa no financera i a realitzar, les properes setmanes, el màxim d'aportacions al projecte de llei de pressuposts generals d'aquesta comunitat autònoma per al 2024.

Com ja bé sabran, la despesa no financera màxima per al pressupost 24 ascendeix a un total de 6.365,5 milions d'euros. Aquesta xifra és la més elevada de la història, per primera vegada superam els 6.000 milions d'euros, i representa un increment respecte de l'exercici 2023 de 418 milions d'euros, un 7,03% més.

Enfront dels que deien que la reforma fiscal enfocada a les rendes mitjanes i baixes provocaria retallades en els serveis públics essencials d'aquesta comunitat autònoma, aquest govern demostra que no, tot el contrari, varem dir des del primer moment que es podia i fem veure que és així, que es podien abaixar els impostos i incrementar el sostre de despesa, i així ha estat.

Ho vaig deixar clar a la meua compareixença en aquest parlament el passat mes de juliol, quan vaig presentar el decret llei que bonificava l'impost sobre successions i donacions, i també l'impost sobre transmissions patrimonials per a col·lectius amb més dificultats per accedir a un habitatge. En cap cas no retallarem un sol euro dels serveis públics essencials, sinó que els incrementarem, malgrat que vulguin fer veure alguns grups parlamentaris de l'oposició que això no era possible.

Som un govern, com hem vengut demostrant en aquests primers mesos, que compleix amb la paraula donada, i així continuarà essent. Puc garantir i donar total seguretat que la sanitat, l'educació o els serveis socials tendran més pressupost per al 2024. Ara bé, nosaltres, i sempre ho hem dit, som més partidaris d'incrementar la despesa o que els increments de despesa siguin prudents i moderats, no som partidaris de posar en marxa una repartidora de diners, i no ens amagam de dir-ho.

Si hi ha un augment de recaptació, que la previsió per al 2023 era de 770 milions d'euros, més un 15% l'any passat, creïem que el més convenient era no incrementar tant la despesa i baixar els impostos. I això és el que hem fet, per exemple, el 2024.

Hi ha un fet essencial que explica aquest augment de despesa no financera per al 2024, les Illes Balears gaudeixen d'un gran dinamisme i d'una gran activitat econòmica, i es preveu que continuï essent així. Això dóna lloc a una major recaptació tributària, el que permet abaixar els impostos als ciutadans i, al mateix temps, augmentar la despesa pública. I tot això -com detallaré després- en un escenari per primera vegada en dèficit zero, és a dir, amb equilibri pressupostari.

Quan hi ha creixement econòmic -ho he dit moltes vegades- es poden fer tres coses: es poden abaixar els impostos, es pot incrementar la despesa pública i, a la vegada, es poden sanejar els comptes públics.

L'increment de despesa enfront de 2023 és -com he dit abans- de 418 milions d'euros, però s'ha de fer un matís, 97 milions d'euros són d'augment de despesa vinculada a projectes finalistes, fonamentalment a fons europeus Next Generation, que ja estava pressupostada en exercicis anteriors i que, per tant, no suposa una despesa nova. L'increment de despesa efectiu és així de 320,9 milions d'euros i, en conseqüència, l'augment real de la despesa és de un 6% en comparació a l'exercici 2023.

El Govern de les Illes Balears continua l'augment del sostre de despesa no financera que s'ha vengut donant en els darrers anys, fruit de l'increment dels ingressos no financers, bàsicament dels ingressos tributaris.

L'augment de despesa efectiva del 6% és coincident amb la previsió de creixement del producte interior brut nominal de les Illes Balears per a l'any 2024, que se situa, d'acord amb la previsió que tenim, en el 6,2%. Així i tot, aquesta xifra té en compte la inflació, evidentment, la pujada de preus i de la cistella de la compra. Si és de facto, des de la Direcció General d'Economia i Estadística estimam que el creixement del PIB real serà del 2,6%, una xifra clarament per damunt del conjunt d'Espanya, 1,9%, i pràcticament el doble del conjunt de la Unió Europea, un 1,4%.

Les Illes Balears han superat l'efecte rebot de l'economia després de la pandèmia, però tenim un dinamisme, encara que més moderat, que ens permet augmentar la despesa pública i abaixar els impostos, com varen prometre a la ciutadania d'aquestes illes. I aquest és el camí que volem seguir tota la legislatura.

D'altra banda, m'agradaria recalcar que les previsions que hem fet des de la Conselleria d'Economia, Hisenda i Innovació s'han hagut de treballar en un escenari d'incertesa fiscal. Fins a l'exercici 2023, a causa dels efectes de la pandèmia, no hi ha hagut regles fiscals, ni per la regla de despesa, ni per l'objectiu de dèficit, ni tampoc per l'objectiu de deute.

És probable que el 2024 la Unió Europea recuperi les regles fiscals. Així ho preveiem, però a hores d'ara no sabem quines seran i, per tant, hi ha una incertesa pronunciada, significativa en aquest sentit. És per això que, per primera vegada, el sostre de despesa preveu un escenari d'equilibri pressupostari amb dèficit zero, que dóna compliment així a les recomanacions -no dic "obligacions", dic "recomanacions"- fetes pel Ministeri d'Hisenda.

La incertesa sobre les regles fiscals també es dóna en els ingressos no financers. Cada any al voltant del mes de juliol -tots vostès ho saben- el Govern central comunica a les comunitats autònomes les bestretes a compte del sistema de finançament autonòmic, la principal pota financera de totes les comunitats autònomes. Donat que el Govern central es troba en funcions, no se'ns ha comunicat absolutament res i no hi ha previsió que es faci cap tipus de comunicació respecte d'això, almenys fins que hi hagi govern a Madrid.

Pensam que el Ministeri d'Hisenda ha deixat en certa forma a les comunitats autònomes en una situació d'incertesa no buscada. Resulta -i ho dic així de clar- realment sorprenent que ni tan sols es pugui fer una previsió que es pugui passar a les comunitats autònomes per tal que les comunitats autònomes amb els ingressos que realment són propis, perquè són participacions impositives o impostos que són de les comunitats autònomes, com dic, no es puguin fer aquestes previsions. En conseqüència, el Govern de les Illes Balears ha hagut de fer la quantificació de les bestretes a compte del sistema de finançament d'acord amb la informació de què disposa la Direcció General de Pressuposts i Finançament.

En tot cas, del sistema de finançament autonòmic preveim uns ingressos de 3.963 milions d'euros, el 68% del total del sostre de despesa no financera i un 18,29% més que al 2023. Però vull deixar clara una cosa, aquesta estimació, o almenys al nostre entendre, és una estimació prudent i creim que s'acabarà superant.

Les bases de major recaptació de les Illes Balears són, per aquest ordre: l'impost sobre la renda de les persones físiques -IRPF- i l'impost sobre el valor afegit -IVA. Ambdues mostren un dinamisme o una dinàmica de fort creixement com a conseqüència dels increments d'activitat econòmica que es tradueixen, de facto, amb un increment de les bases tributàries, per tant, de les bases de gravamen.

A títol d'exemple, els informo que a la liquidació definitiva del sistema de finançament de l'any 2021, comunicada o feta pública en el mes de setembre d'enguany, a l'IRPF, per exemple, la liquidació definitiva de 2021, d'IRPF, coincideix amb la bestreta a compte del sistema de finançament de 2022, com si el 2022 no s'hagués produït un increment molt substancial de recaptació tributària, en aquest cas, a l'IRPF. Pensin vostès que de 2022 a 2023 fins a 2024 hi ha hagut creixement econòmic i, en conseqüència, l'IRPF té un creixement molt important respecte de les bestretes a compte que s'havien quantificat per a 2022, per a 2023.

En el cas de l'IRPF, la previsió és incrementar la recaptació en 443 milions d'euros i arribar fins als 1.911,18 milions d'euros. L'augment de recaptació de l'IVA serà menys acusat, però igualment important, amb un augment de poc més de 100 milions d'euros fins a assolir la xifra prevista de 1.891,53 milions d'euros.

En tot cas, també vull aprofitar per dir que el projecte de llei de pressuposts preveurà mecanismes per corregir i, en el seu cas, bloquejar certes partides en cas que ens equivoquem a l'alça en les previsions i hàgim d'adaptar-les a la realitat de les bestretes a compte futures, donada, evidentment, la incertesa en

què estam elaborant el full de ruta econòmic i pressupostari d'aquestes illes per a 2024.

Però -repetesc- l'escenari que veim més probable és el de superar els 3.963 milions del sistema de finançament autonòmic que recull el sostre de despesa que hem elaborat des del Govern.

En segon lloc, hi ha els tributs cedits, que no estan subjectes a liquidació del sistema de finançament autonòmic, que suposaran uns ingressos, d'acord amb les previsions, de 1.061,91 milions d'euros, un 12,36% menys que l'actual exercici i un 18% dels ingressos, del total d'ingressos no financers. Crec que aquesta reducció de recaptació no sorprèn ningú, ja que aquest govern ha impulsat la bonificació en bona part dels casos de dos tributs cedits, l'impost sobre successions i donacions i l'impost sobre transmissions patrimonials per a la compra del primer habitatge habitual. Va ser la primera mesura que vàrem dir que faríem i la vàrem fer, la vàrem fer. Ara s'està tramitant com a projecte de llei perquè tots puguin fer-hi aportacions, de fet, molts de vostès, molts dels grups parlamentaris, tots els grups parlamentaris han fet aportacions per millorar el text.

L'impacte previst de la reforma fiscal pel que fa a successions i donacions quan estigui plenament implantada quant a l'impacte serà d'uns 60 milions d'euros com vàrem dir. No obstant això, el 2024 no es produirà el cent per cent d'aquest impacte com a conseqüència de dues coses importants: primer, les liquidacions de l'impost sobre successions i donacions es fan als sis mesos, i, per altra banda, evidentment, per a tots els fets imposables que es varen produir abans del 18 de juliol evidentment s'havia de liquidar l'impost i, si no es fan les liquidacions pertinents, evidentment l'Agència Tributària de les Illes Balears en fa les actes corresponents de revisió i es liquiden les quotes corresponents que també tendran un impacte, com és obvi, el 2024.

En aquest cas, l'impost sobre successions i donacions, estimam que passi d'una recaptació de 107,4 milions d'euros, el 2023, a 76,9 milions d'euros, el 2024. En el següent exercici es veurà, per tant, de forma clara, aquesta baixada de recaptació, no el 2024 encara, però si el 2025 i següents.

D'altra banda, hi ha l'impost sobre transmissions patrimonials, ho vaig dir a la roda de premsa posterior al Consell de Govern que va aprovar el sostre de despesa no financera. El volum d'operacions ha caigut de forma acusada el 2023, el 2024 preveiem ingressar 843,6 milions d'euros a través de l'impost sobre transmissions patrimonials, que són 135 milions d'euros menys que la previsió de tancament del 2023, perdó, del 2022; és a dir, hem pressupostat el 2024 un import equivalent a la previsió de tancament, un poc menys, fins i tot, el 2024, a la previsió de tancament del 2023, perquè, efectivament, s'ha produït una correcció important en aquest impost.

Al mateix temps ja es preveu tancar l'exercici, com dic, 2023, amb 130 milions d'euros menys que la xifra amb la qual es va tancar el 2022, s'ha hagut de corregir l'estimació davant una realitat que ha estat menys favorable de la que es

projectava en els pressuposts de la comunitat autònoma per al 2023.

Creiem que hi ha alguns factors que ho expliquen a banda de la reforma fiscal que hem fet amb el decret llei del passat dia 18 de juliol. Primer, que el 2022 va ser un any excepcional en compravenda d'habitatges, especialment dels que tenen un valor elevat, efectivament, va haver-hi una compra important d'habitatges el 2022. Segon, l'alça de tipus d'interès per part del Banc Central Europeu és evident que no ajuda en absolut que els ciutadans puguin adquirir un habitatge, per l'encariment evident de les hipoteques. I, en tercer lloc, el Govern de les Illes Balears pensa que els missatges desincentivadors per part d'alguns a l'anterior legislatura, han pogut provocar un efecte negatiu en la compravenda d'habitatges a les Illes Balears.

Una altra pota de finançament són els tributs propis, bàsicament l'impost sobre el turisme sostenible o conegut, tècnicament, com impost sobre estades turístiques, i el cànon de sanejament d'aigües. En conjunt, es preveu una pujada de recaptació d'un 3,79%, passant dels 217,69 milions d'euros als 224,19 milions d'euros, bàsicament com a conseqüència de l'impost sobre estades turístiques. En aquest cas, en el cas d'aquest impost, la quantificació s'ha basat en unes perspectives d'activitat turística similars a les del 2023, i ja els puc avançar que aquest govern no serà..., o que aquest fons de turisme sostenible no serà un calaix de sastre per finançar qualsevol projecte que hagi quedat pendent, sinó que serà un fons cent per cent finalista, essencialment destinat a projectes relacionats exclusivament a turisme i medi ambient.

En conjunt, la recaptació que es farà entre tributs propis i cedits s'ha quantificat en els 1.288,1 milions d'euros, un 9,9% menys que el 2023.

En quart lloc, hi ha les taxes, on les taxes de joc juguen un paper preponderant, un paper fonamental, aquí es preveu un augment de recaptació d'un 11,31%, en comparació amb el 2023, arribant fins al 79,66 milions d'euros, encara que en el conjunt d'ingressos no financers les taxes només representen pràcticament un 1%. L'adaptació s'ha fet acord amb la taxa del joc, amb la previsió de tancament prevista per al 2023.

I finalment trobam la resta d'aportacions alienes, aquí parlem del Fons provinents del mecanisme de recuperació i resiliència, més conegut com MRR, el factor d'insularitat o la totalitat dels fons proporcionats per la Unió Europea, com els fons FEDER o el Fons social europeu.

I permeti'm que em centri un moment en el factor d'insularitat. Crec que és convenient posar damunt la taula, vaig dir-ho a la compareixença que vaig tenir en aquest mateix parlament, que del factor d'insularitat han arribat a les Illes Balears 213,48 milions d'euros, el grau d'execució únicament frega el 18%, concretament es troba al 17,94%, en conseqüència, no fa falta que digui que hi ha un risc elevat de poder perdre part d'aquests fons si no actuam amb rapidesa a l'hora d'executar-los.

De fet, encara que el gruix de l'execució es faci l'any que ve, el termini màxim és 31 de desembre, per la qual cosa a la Conselleria d'Economia, Hisenda i Innovació treballam per

accelerar al màxim, ja ho vàrem dir també a la compareixença, l'execució d'aquests fons per intentar no perdre ni un euro d'aquestes fonts de finançament.

Tornant a les aportacions alienes, en total la previsió és, entre fons estatals i europeus, d'obtenir uns ingressos de 522,84 milions d'euros, un 11,48% menys que l'actual exercici. I una de les principals raons d'aquesta caiguda és molt senzilla, mentre que els fons europeus augmenten quasi 100 milions d'euros, en passar de 118,5 a 216,6 milions d'euros, per al sostre de despesa no financera del 2024 no hem pressupostat el Conveni de carreteres del 2004, sí, el Conveni de carreteres del 2004, que feia molts d'anys que apareixia en el projecte de llei de pressuposts però que, a final d'any, no apareixia als comptes de la comunitat autònoma perquè no es cobrava ni un euro respecte d'això. Evidentment, nosaltres no renunciem a la possible recepció d'aquests fons, però és més que evident que, després de pressupostar-lo més de vuit anys, i no haver ingressat ni un euro, el risc de no rebre ni un euro és prou elevat i, en conseqüència, hem decidit de no pressupostar-lo.

En total, els ingressos no financers representen 5.859,4 milions d'euros del sostre de despesa, i els 506,1 milions d'euros restants corresponen a ajustaments de comptabilitat nacional.

A tot això, també s'hi hauran d'afegir 342,6 milions d'euros d'ingressos financers els quals provenen del Mecanisme de Recuperació i Resiliència d'exercicis anteriors, que avui dia encara no s'han executat, uns ingressos que, com saben, es pressuposten en el capítol 8 d'ingressos de la comunitat autònoma.

Aquestes són les principals línies mestres del sostre de despesa no financera amb les quals hem treballat per al següent exercici del 2024, un sostre de despesa que permetrà desenvolupar totes les polítiques públiques necessàries, a més de continuar amb el reforç dels serveis públics i de la renda disponible dels ciutadans de les Illes Balears, molt especialment la renda disponible dels ciutadans amb rendes mitjanes i baixes. A més, un equilibri que, de fet, sí que és possible, com he dit abans i ho reiter: abaixar els impostos als ciutadans de les Illes Balears i incrementar la despesa pública i reforçar els serveis públics fonamentals.

Permeti'm que avui, evidentment, no doni detalls del projecte de llei de pressuposts, però sí que m'agradaria reiterar que aquest límit de despesa no financera s'aprova, en tot cas, amb 320 milions d'euros més de despesa no financera efectiva, amb uns impostos més baixos i amb un dèficit zero. Si s'acompleix el pressupost que s'elabora per part del Govern de les Illes Balears, per tant, el deute de la comunitat autònoma no s'incrementarà en termes absoluts i, per tant, en la mesura que creixi el PIB, totes les previsions ens diuen que serà així, la ràtio del deute sobre el PIB caurà en aquesta comunitat autònoma, estimam que se situï al voltant del 21% del PIB.

Evidentment, convid tots els grups parlamentaris a donar suport a aquest sostre de despesa no financera. En tot cas, a la meva pròxima intervenció intentaré contestar-los tots els dubtes, suggeriments i qüestions que vulguin posar damunt la taula. Moltíssimes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Costa, ¿va a contestar individualmente a los portavoces de los grupos o globalmente?

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Antoni Costa i Costa):

Contestaré globalment, president.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Pues, tiene la palabra el portavoz del Grupo Socialista, Sr. Negueruela.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. NEGUERUELA I VÁZQUEZ:

Gracias, Sr. Presidente. Sr. Costa, un día me imagino que (...), he estado en su posición, es la primera vez que no veo a todo el Gobierno apoyando el techo de gasto cuando se presenta. La primera vez que veo que los socios de su gobierno no aplauden y no muestran ningún entusiasmo con su techo de gasto, y eso no es comenzar bien un gobierno estable y sólido. Toda la estabilidad y solidez que ha defendido aquí es la gestión recibida, es la única estabilidad y solidez que tiene cada una de las palabras que ha dicho.

(Alguns aplaudiments)

El resto no es estable. No sabe ni siquiera si contara con su apoyo. He trabajado mucho el diálogo social, jamás he empezado echando una bronca a mis socios, y usted ha empezado aquí echando una bronca a los socios de VOX, ellos son sus socios. Primera regla del diálogo, no abronque a los socios que quieren que le voten que sí a algo y no seré yo el que defienda a VOX.

(Alguns aplaudiments)

No hablaré de reglas de física, ni de reglas de cortesía, diálogo social o ninguna otra consideración. Pero créame que la humildad no es eso, la humildad es hablar, la humildad es trabajar, la humildad es llegar aquí con los deberes hechos, y usted aquí ahora mismo no tiene los deberes hechos, no sabe qué pasará. Basta mirar las caras de ustedes, no son las caras de la celebración del presupuesto, no son las caras que tendrían que tener hoy, el primer presupuesto, el presupuesto del cambio, todo lo que iban a hacer y no tienen ni media cara de felicidad, ni siquiera están, ni la presidenta está para darle apoyo, algo que no ha pasado en los anteriores ocho presidentes, que estaba todo el mundo, porque estaban las cosas acordadas, trabajadas, dialogadas, pactadas...

(Alguns aplaudiments)

... consensuadas, entre todos los grupos que daban apoyo al Gobierno.

Y usted viene aquí hablando de la gestión, no ha hablado más que de la gestión que ha heredado. El principal factor -y lo sabe- las entregas a cuenta de 2022, la gestión de la COVID. Por eso tiene las entregas a cuenta de 2022, porque se reactivó la economía, sin su apoyo, sin que ustedes votaran que sí a qué medidas había que hacer para que usted venda hoy aquí estas cuentas, sin estar en el pacto de reactivación, sin que la presidenta actual del Govern, votase en el Congreso a favor de los 855 millones de euros. Es muy fácil decirles a los empresarios, “no va a haber imposiciones”, pero yo al actual Sr. Consejero de Trabajo, le veía aplaudir, pedir y rogar los 855 millones de euros para las empresas de ASIMA...

(Alguns aplaudiments)

..., para las empresas de estas islas. Y su presidenta, que dijo que no, no votó a favor de esa reactivación, y ustedes dicen ahora que el resto qué hacíamos, que el resto cómo impulsábamos, que se han... La realidad es que a muchos de los empresarios que el otro día fueron a su acto, les sorprendió la falta de educación y respeto a los recursos que se pusieron para salvar esta economía y esta empresa, que es lo que usted hoy puede presentar. Todo el techo de gasto se basa en lo que se hizo en la etapa anterior, en la gestión anterior, en una herencia positiva, gracias a ese diálogo.

Usted además hoy incorpora 350 millones de euros de incremento de ingresos que son transitorios, y lo sabe y lo ha dicho y le reconozco que lo ha dicho. Y habla del ITS, con 136 millones de euros. Ha dicho dos cosas, la primera es que no va a ir a vivienda, ni a transporte. Hablan de hacer política de vivienda, pero no de destinar el ITS a vivienda, sí a turismo, un gran cambio al respecto. Ha hablado del factor de insularidad -perfecto- y ha hablado de los fondos europeos, buena gestión de los fondos europeos, como señala el informe de la AIREF.

Todo lo que reciben, por tanto, ahora mismo son 525 millones de euros transitorios, no financieros, de los cuales 486 son no finalistas y ni siquiera están los 120 millones de carreteras, que no sabemos si es porque ya no los van a pelear con el Estado. Pero en ese margen que tienen, tienen margen de sobra para negociar y nosotros le ofrecimos negociar la semana pasada todas las medidas del escudo social, porque la inflación sigue alta y porque la inflación hace y merece que la gente tenga medidas directas de apoyo, medidas temporales de apoyo para superar la situación inflacionaria en la que nos encontramos, que son las que le hemos planteado, que son las que recomienda la OCDE, que son las que recomienda la AIREF, no las medidas estructurales que usted plantea, porque con una inflación del 4% usted el año pasado aceptó subir un 15% la RESOGA y ahora no lo señala.

La AIREF en el escenario presupuestario -y usted siempre se refiere a la AIREF, lo ha hecho en todas las intervenciones de los últimos años- prevé un marco de superávit para este 2023. Usted no habla de superávit para el 2023, es cierto..., no sé la posición de sus socios, pero siempre hablan de reducir deuda, usted no habla de reducir deuda, cuando la AIREF sí habla que la bajada de la deuda pública en los últimos años ha sido muy importante, y usted lo que se está haciendo es una enmienda a la totalidad a usted mismo y a ustedes mismos, porque el Sr. Sagraeras el año pasado dice: “va a anunciar la

Sra. Armengol durante el debate de política general, que se aprueba un techo de gasto que sube un 15% casi hasta los 6.000 millones de euros. ¿Saben qué son 6.000 millones de euros? Esto solo sirve para hacer las políticas de Pedro Sánchez” ... cuando ya pasamos a tener 6.300 millones de euros, no sé si se refieren para seguir haciendo las políticas de Pedro Sánchez, que es lo que decían el año pasado que se iban a hacer con los 6.000 millones de euros.

(Alguns aplaudiments)

O, sus palabras, Sr. Costa, en el 2021, que decía: “En este escenario de incertidumbre temporal, coyuntural como el actual, que vivimos, usted con el mayor gasto público de la historia, haciendo lo mismo que siempre, están tensando la cuerda hasta el límite de que se pueda romper con un 120% de deuda”. Y usted viene aquí ahora y eso simplemente lo omite.

Nosotros le proponemos que cumpla los dictámenes técnicos de la AIREF, que los economistas que están en la sala saben que la AIREF, órgano independiente, señala claramente en su recomendación que eviten incremento de gasto o reducciones de ingresos de carácter estructural financiados con cargo al incremento de ingresos temporal que se producirá en 2024. Dice que los ingresos del año que viene son temporales y coyunturales, gracias a las entregas a cuenta y a la buena gestión de 2022 y el crecimiento, temporales, y que se tenga en cuenta la aplicación de la regla de gasto, aunque suponga alcanzar temporalmente un superávit. Por tanto, lo que le dice es, no tome medidas estructurales, no toque los impuestos cedidos, porque pueden suponer un quebranto a medio y largo plazo para los servicios públicos de esta ciudadanía y, en cambio, adopte todas las medidas temporales que sean necesarias, para superar la situación inflacionaria para los trabajadores y trabajadoras de esta tierra, que es lo que necesitan ahora mismo.

(Alguns aplaudiments)

Por tanto, usted, si quiere un acuerdo, debería llegar aquí y decir, acepto el transporte gratuito para el año que viene, porque con 400 millones de euros, cuesta 40 millones de euros y es lo que necesitan los trabajadores y las trabajadoras.

(Alguns aplaudiments)

Porque con 400 millones puede aceptar perfectamente una doble paga a los trabajadores desocupados para que pasen en invierno, porque puede aumentar la RESOGA con los 400 millones y porque puede también garantizar la matrícula gratuita para nuestros jóvenes. Pero no ha dicho nada de eso. No ha dicho nada de eso, porque ahora mismo no sabe ni qué va a pasar usted; nosotros tampoco, pero es cierto que estamos en la oposición. Por lo tanto, lo que nosotros le decimos es que nos ponemos a su disposición real. Llámenos de forma real, trabaje de forma real, dialogue de forma real, no sólo con los grupos de aquí, con los agentes económicos y sociales, con los que no se reúnen de forma paritaria, con los que no se reúnen para pactar medidas, con los que no se reúnen para escuchar qué necesitan los trabajadores y las trabajadoras y las clases medias de estas islas, para superar la situación inflacionaria.

Hágalo, hágalo porque es importante, y es importante porque estamos en un momento donde el crecimiento que tenemos tiene que consolidarse con medidas temporales de urgencia para pasar este invierno, y es algo que usted sabe. Usted desoye absolutamente el informe de la AIREF y usted es un buen técnico. Por tanto, no sé por qué quiere desoír lo que le están diciendo la OCDE y la AIREF. Le están diciendo que sea prudente, y no lo está siendo. Todo lo que ha dicho estos años de deuda pública está haciendo lo contrario. Ni siquiera dice que va a reducir la deuda pública, el Partido Popular, y después hablan de los despilfarradores y van a 6.300 millones de euros. Y no toma ninguna medida temporal para la gente que realmente lo necesita, para garantizar los servicios públicos, y eso se hace no tocando los ingresos estructurales. Usted lo sabe.

Puede contar con nuestro apoyo si empezamos a negociar de una vez de una forma ordenada. Si usted llama, se sienta y dice, éstas son las medidas que vamos a poner para este invierno para la gente de estas islas que más lo necesita, en una mesa con los agentes económicos y sociales, en una mesa donde se pueda decir, esto es lo que vamos a hacer para pasar este invierno, porque este invierno vuelve a ser extraordinario en la situación de incertidumbre que nos encontramos, y somos un partido de gobierno que sabe estar a la altura. La pena es que vemos un gobierno que no está a la altura, que abronca a sus socios y que ahora mismo no sabemos ni qué va a suceder en una situación en la que sería una irresponsabilidad suya no poder garantizar cómo será este invierno para nuestra gente.

Nuestra gente creo que siempre le ha importado poco. Hoy han estado a punto con una enmienda presentada por la mañana, deprisa y corriendo, de vender esta tierra, esta lengua, por un techo de gasto; y ustedes están a punto ahora de hacer lo que necesiten para hacerlo. Basta de promesas vacías, basta de...

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Tiene que ir acabando, Sr. Negueruela.

EL SR. NEGUERUELA I VÁZQUEZ:

... acuerdos que superen el Estatuto de Autonomía. Dentro del Estatuto, dentro de medidas económicas, dentro de medidas sociales puede trabajar de otra forma. Hágalo. Hágalo y -termino como empezaba- dialogue, dialogue de verdad y no abronque a los socios. A nosotros nos pueden abroncar, estamos en la oposición y lo aceptamos, pero créame que abroncar a quien le tiene que votar no suele ser una buena salida para pactar nada.

(Algunes aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Negueruela. Por parte del Grupo Parlamentario VOX tiene la palabra la Sra. de las Heras.

(Algunes aplaudiments)

LA SRA. DE LAS HERAS I FERNÁNDEZ:

Muchas gracias, Sr. Presidente. Sr. Conseller, de la exposición de su propuesta se desprende un ánimo un tanto desesperado de aprobar el techo de gasto. Y, ¿por qué digo esto?, porque parten de la base del incumplimiento de los requisitos para su aprobación. Por ello, prácticamente la totalidad de la justificación se basa en defender el porqué este parlamento debe aprobar este techo de gasto a pesar de no cumplirse con la normativa de aplicación.

El artículo 7.i) de la Ley 14/2014, de 29 de diciembre, de finanzas de la comunidad autónoma de Baleares, establece, efectivamente, que es competencia del Consejo de Gobierno acordar el límite máximo de gasto no financiero coherente con el objetivo de estabilidad presupuestaria y la regla de gasto para después someterlo a la deliberación del Parlamento. Sencillo, un techo de gasto debe aprobarse en coherencia por una parte con el objetivo de estabilidad presupuestaria. Pues bien, cito textualmente de su propuesta de techo de gasto: “en el momento de aprobación de límite de gasto no financiero no se han establecido por el subsector autonómico objetivos de estabilidad presupuestaria para 2024”.

Estamos de acuerdo en que, por tanto, su techo de gasto ya no cumple con las disposiciones normativas, porque no se puede establecer en coherencia a algo que no existe. Otra cosa es que no tenga consecuencias, pero no se puede establecer un techo de gasto en coherencia con algo que no existe.

¿Y qué hace? Con el debido respeto, un poco lo que suele hacer o suele ser la tónica habitual de la izquierda, hablar de la COVID y de la invasión de Ucrania -no en su intervención sino hablo de la propuesta escrita-, como pretextos para acometer, como dice su propuesta literalmente “una desviación temporal”, que suena más a la película de *Regreso al futuro* que a un techo de gasto, sinceramente, en base a una cláusula general de salvaguarda del pacto de estabilidad y crecimiento desde 2020, que por cierto dejaría de estar en vigor el 31 de diciembre de 2023. Es decir, en base a una cláusula que tampoco estaría en vigor en el período en el que quiere aplicar este techo de gasto.

Y basándose en esa desviación temporal, que según ustedes permite que los estados miembros, que no las comunidades autónomas, que los estados miembros pospongan el cumplimiento de los requisitos presupuestarios -como están haciendo ustedes-, en definitiva su techo de gasto toma como referencia el programa de estabilidad 2023-2023 del reino de España, un programa que afirma que en 2023 España lideraría por tercer año consecutivo el crecimiento entre las principales economías de la zona euro con una previsión de crecimiento del producto interior bruto del 2,1%, que se incrementaría hasta el 2,4% en 2024. Sin embargo, informes independientes, como el del Departamento de Análisis del BBVA o de Bankinter, prevén un PIB del 2,1% o incluso del 1,6% para 2024, respectivamente.

Como decía al principio, el techo de gasto no financiero tiene que ser coherente con el objetivo de estabilidad presupuestaria -inexistente como decíamos- y, por otra parte,

con la regla de gasto. En este sentido el artículo 12, de la Ley Orgánica 2/2012, de 27 de abril, de estabilidad presupuestaria y sostenibilidad financiera, nos dice que la variación del gasto computable no podrá superar la tasa de referencia de crecimiento del PIB de medio plazo de la economía española. Sin embargo, ni una sola mención en su propuesta al crecimiento del PIB de la economía española. Bueno sí, en la cita del artículo que le acabo de referir.

Lo cierto es que España es la economía número 14 por volumen de PIB con una deuda pública en 2022 del 111,6% del PIB y ha cerrado julio de 2023 con una deuda de un 110,38% entre los países con más deuda del mundo, no de la eurozona, no, del mundo. Su deuda per capita es 32.226 euros por habitante. Esta es la evolución de la deuda pública de España.

Y si España destaca por algo, desgraciadamente, es por estar entre los países con mayor tasa de desempleo del mundo. Sin embargo, el programa de estabilidad 2023-2026 afirma la evolución positiva del empleo con cifras récord de afiliación a la Seguridad Social, lo que supuestamente permitió avanzar en la consolidación fiscal; una realidad que no se sostiene porque lo cierto es que cada empleo que han creado, el Gobierno, ha destruido dos en el sector privado. Y así lo desveló en marzo de este año... que hay 443.000 parados más, a los que llaman fijos discontinuos, y que no contaban las estadísticas del paro.

En el escenario macroeconómico y en relación a liderar el crecimiento de la eurozona, es algo que definió muy bien Iván Espinosa cuando dijo que todos los países de la eurozona habían recuperado su nivel del PIB menos España. Eso quiere decir que estamos los peores, los últimos. De nada nos sirve crecer más que nadie si somos los que más hemos caído con un desplome del 11,3%. Aquí tenemos la caída de 2020, la eurozona estaría por aquí y España está aquí, la que más cae de todas.

Han pasado ya tres años desde la crisis del COVID y es ahora cuando España ha logrado volver al PIB prepandemia. El penúltimo país de la Unión Europea en recuperar el PIB prepandemia. Estos son los niveles del PIB del primer trimestre de 2023, España está en penúltimo lugar. El único país de la eurozona en peor situación que España es Alemania.

En definitiva, su techo de gasto se basa en un programa que afirma que España lidera por tercer año consecutivo el crecimiento de las principales economías de la zona euro cuando en realidad solo Alemania está por detrás respecto a los niveles prepandemia en toda la zona euro.

Por último, entrando en cuestiones estrictamente presupuestarias nos trae un techo de gasto un 7,03% superior al de 2023 alcanzando, como muy bien decía, un nuevo máximo histórico en la comunidad; y ello sin tener constituido un gobierno de la nación, con la incertidumbre sobrevinida que ello conlleva.

Numéricamente nos habla de unas previsiones de ingresos tributarios que en su conjunto son superiores a los del año pasado debido a la consecución del proceso de recuperación económica postpandemia. Pero, como le decía anteriormente, de nada sirve ser los que más crecemos si somos los que más

hemos caído, estando a la cola de la eurozona respecto de la recuperación de los niveles prepandemia.

En cuanto a la previsión de ingresos financieros se mencionan las aportaciones de la Administración General del Estado provenientes de los mecanismos de recuperación y resiliencia de los fondos Next Generation, sin embargo tienen unos periodos máximos de ejecución y dudamos que su ejecución vaya a ser posible.

Por último, en cuanto al objetivo de estabilidad presupuestaria y reglas fiscales, se refiere que la única - la única- referencia para determinar el límite de gasto no financiero es teórico. Eso sí, han hecho algunos cálculos teóricos que adjuntan a efectos informativos, pero no reales, sino teóricos.

Sr. Conseller, el Grupo Parlamentario VOX votará en consecuencia.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sra. de Las Heras. Té la paraula pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca el Sr. Apesteigua.

EL SR. APESTEGUIA I RIPOLL:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Vicepresident, vostè ha pujat avui aquí i ens ha ofert a tots els grups diàleg, avui, aquí, quan es troba en la situació en què tots sabem que es troba, perquè abans d'arribar aquí no ha pretès diàleg amb cap dels grups de l'oposició.

(Alguns aplaudiments)

No sé si ni tan sols amb els seus socis.

El diàleg és una qüestió que es practica, no que es promet. I som aquí on som per la seva responsabilitat, perquè s'han barallat amb els seus socis avui i han menyspreat la resta de grups parlamentaris. Per tant, som aquí per la seva responsabilitat i per la seva acció política respecte d'això.

Som avui aquí per avaluar un sostre de despesa, que és d'un increment del 7,02%, o 0,3%, i d'uns ingressos no financers del 7,6%.

Per començar, l'anàlisi m'agradaria fer una cita: "Nosaltres estam en contra que gastin molt més que mai", és per fer-se una camiseta, eh? Va ser dita per Sebastià Sagreras l'11 d'octubre de 2022 en el debat sobre el sostre de despesa per a l'any 2023. És a dir, quan el sostre de despesa i els ingressos no financers eren de 418 i 412 milions d'euros menys que ara, això era un escàndol. Al Sr. Sagreras especialment l'escandalitzen els augments en dos conceptes: en l'IVA i en l'IRPF. En aquell moment, l'increment de l'IVA era de 463 milions d'euros, i el de l'IRPF de 50 milions d'euros. Idò ara, vostès duen aquí un

increment de l'IVA de 102 milions d'euros i de l'IRPF de 443 milions d'euros.

No és el mateix receptor que prendre, però diria que els ciutadans estan cansats que es digui una cosa a l'oposició i es digui una altra cosa al Govern.

(Alguns aplaudiments)

Entrant en les partides concretes, nosaltres no considerem que un increment de la recaptació de l'IRPF sigui una dada negativa, al contrari, és un impost progressiu que, a més... i a més d'estar-ne absents les rendes més baixes, grava qui més guanya, es podria millorar, però no per eliminar-lo, sinó precisament per fer-lo més progressiu i gravar més les rendes més elevades.

L'augment de la recaptació de l'IVA, sí que ens preocupa més, perquè, efectivament, aquesta la paga ben igual un treballador que un ric. Ja sap que des de MÉS per Mallorca propugnam un IVA reduït per a les Illes Balears i que ho defensarem sense descans, però també li he de dir que costa escoltar una persona del PP queixar-se d'un increment de l'IVA, perquè tots recordam que l'increment de l'IVA del 8% al 10% i del 18% al 21% la va fer el Sr. Rajoy.

Pel que fa a l'impost de successions i donacions, efectivament, preveuen una baixada per mor de la seva modificació legislativa, però li he de dir que no hi creuen gaire, perquè això d'eliminar aquest impost els ha sortit "regulintxi". És a dir, preveuen disminuir un 29% , eh?, la recaptació d'aquest impost, de 107 a 78 milions d'euros ergo no era un impost que pagàs de forma exagerada tanta gent o la seva eliminació afecta molt poqueta gent o les dues coses, perquè ni el pagava de forma exagerada la gent normal i la seva eliminació afecta la poqueta gent que, efectivament, hereta molt.

I a l'altre impost que han modificat, l'impost de transmissions patrimonials, també preveuen una lleugera baixada, però aquí ni tan sols vostès argumenten que sigui gràcies a la seva modificació legislativa. Cito textualment: "Atès que les previsions de tancament de l'exercici actual 2023 de l'impost sobre transmissions patrimonials i sobre els actes jurídics documentats són menys favorables que les projectades ara farà un any fonamenten unes previsions de 2024 a la baixa". Ni una paraula de la seva modificació legislativa. I no és que nosaltres no celebrem que no segueixi creixent una recaptació basada en una bombolla immobiliària, però que ni vostès defensen que és gràcies al seu decret llei... Ja els vaig fer el repte que ens diguessin aquí, d'aquí a un any, quanta de gent se n'havia beneficiat, i estic segur que el temps ens donarà la raó i que era una mesura estètica sense cap repercussió en la capacitat d'accés a l'habitatge per part dels joves o les persones dependents.

I, mirin, vostè ens fa una trampa perquè diu: "Podem abaixar impostos sense fer retallades", perquè es troba en un context econòmic expansiu; si estiguéssim en un context econòmic recessiu o estancat, vostè hauria de practicar retallades. I vostè el que ens diu és que les seves receptes és que quan les coses van ben dades, abaixem els impostos i quan

tenguem problemes socials i econòmics, pugem els impostos. És que vostè és la cigala del conte. Vostè pretén viure de la feina que fan les persones laborioses en els moments de gaudi.

Europa, clarament, no aposta precisament per aquestes polítiques de rebaixes generalitzades d'imposts, sinó per polítiques i mesures -diguem-ne- quirúrgiques, que vagin a problemes concrets. Necessitam mesures que baixin les dinàmiques macroeconòmiques que vertaderament són positives a les cases, a la gent. Aquest és el camí que iniciarem i el sostre de despesa i la previsió d'ingressos no financers que avui ens presenten donen a la comunitat autònoma la capacitat de fer-ho, però de tot això no n'ha dit res.

I un dubte que se'm desperta, i vostè segur que m'ho podrà aclarir, és un dubte menor. Pel que veim a la previsió d'imposts especials subjectes a bestretes a compte, vostès preveuen que beurem una mica menys, que fumarem considerablement més i que jugarem molt més, però no ho argumenten, i malgrat que el pes absolut d'aquests ingressos no sigui substancial, relativament té una importància la seva variació.

I pel que fa al sistema de finançament autòmic, que vostè mateix ha dit que és una suposició, perquè no tenim les dades per mor que el Govern estatal no les ha transmès, el nostre posicionament ha quedat ben clar a la interpel·lació d'avui, però hem de reconèixer que la variació positiva, precisament, ve creada per la liquidació de determinats tributs bestrets l'any 2022. Per tant, continuam visquem del passat.

Pel que fa al factor d'insularitat celebrem que el tenguem, però coincidim que no és l'eina... o no arriba a través de l'eina adequada ni el considerem suficient. De fet, enguany preveuen una rebaixa de 6 milions d'euros en aquest concepte.

I tenc un dubte a fer-li, vostès sé que criticaven cada any la inclusió del conveni de carreteres dels 110 milions d'euros, però la seva no inclusió significa que deixaran de batallar per aquest deute que té l'Estat amb nosaltres?

Sobre els tributs propis, i especialment en referència a l'impost de turisme sostenible, vostès saben que nosaltres defensam el seu increment, especialment en els mesos d'estiu. Creim que, amb el comportament del sector turístic, és una mesura plenament justificada que suposaria augmentar-ne la recaptació en benefici d'aquesta terra, socialitzant una part dels beneficis del turisme i minorant-ne les externalitats negatives. I en aquest sentit, ja que vostès volen limitar-ne les finalitats, els convid a afegir-ne una a les que han anunciat: destinin una part d'aquest impost a mesures diversificadores de la nostra economia, perquè les dades que la Sra. de Las Heras mostrava aquí són precisament perquè som una economia dependent d'un sol sector econòmic.

I, per anar acabant, i sense entrar en detall perquè no és la matèria que ens ocupa, malgrat que hi té una relació directa, ja els ho vaig dir en comissió i amb el mateix esperit que quan nosaltres érem al Govern, si s'han d'establir fórmules extraordinàries per accelerar l'execució de fons finalistes estatals o europeus, per assegurar que se'n perdin els mínims possibles, l'execució absoluta és impossible, però que se'n perdin els menys possibles, MÉS per Mallorca hi serà, perquè

precisament ser d'esquerres és voler una administració forta, però també eficaç i eficient.

Però, mirin, vostès ens duen aquí una votació sense negociar i nosaltres li oferim negociació, la mà estesa, però la política és això, no és venir aquí a demanar-nos un xec en blanc, un acte de fe en una paraula de diàleg que no han practicat d'ençà que han arribat al Govern.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Apesteguia. Per part del Grup Parlamentari Mixt té la paraula la Sra. Joana Gomila.

LA SRA. GOMILA I LLUCH:

Moltes gràcies. Avui duen a aprovació el sostre de despesa de cara a l'any 2024, un sostre de despesa que determina quant pot gastar el Govern i, a partir d'aquí, decidir en què gastaran els doblers públics, que aportam tota la ciutadania amb l'objectiu de poder gaudir d'uns bons serveis públics a l'abast de tothom i, sobretot, dels més vulnerables. Ara bé, avui ja no tenim clar si realment s'aprovarà aquest sostre de despesa, perquè no hem sabut ben bé què volia dir VOX amb "votar en conseqüència". Bé, esperarem a veure què diuen en el pròxim torn, però, pel que han exposat, Sr. Costa, diria que no tindran el seu suport i, si no el tenen, què passa? Que estarem sense un sostre de despesa i, per tant, sense poder seguir endavant amb aquests pressuposts, perquè ho fien tot a VOX.

Tenguin-nos en compte, com molt bé deia el Sr. Apesteguia, i també deia el Sr. Negueruela, tenguin-nos en compte a tota l'oposició, perquè si vostès el que proposen amb diàleg és tirar endavant per als interessos de tots els menorquins i menorquines i els de les Illes, a nosaltres ens hi tindran. Però vostès ho fien només a una carta, i açò és el problema, que, després, si no fa set i mig, perd.

El Govern va aprovar un límit de despesa no financera per a l'exercici 2024 i el va fixar en 6.365,5 milions d'euros i, amb paraules del Govern, amb paraules seves, aquest és el sostre de despesa no financer més elevat de la història de les Illes Balears i permetrà desenvolupar polítiques públiques, etc. Una fita històrica, que no ho era tan a l'any anterior quan, en el debat d'aprovació del sostre de despeses del 2023, el portaveu del Grup Parlamentari del PP va dir: "Perquè vostès vénen aquí avui a celebrar que augmenten la despesa i que és una xifra històrica, però aquesta xifra surt de la butxaca dels ciutadans de les Illes Balears." Bé, com quedam, és o no és una fita històrica el que aprovarà avui el PP? Era o no era una fita històrica el que es va aprovar l'any passat? Sortirà aquesta xifra històrica, de 6.365 milions d'euros de les butxaques dels ciutadans, com deia el Sr. Sagreras l'any passat, o és que enguany no hi sortiran? I si enguany no surten de la butxaca dels ciutadans de les Illes Balears, d'on surten?

Potser, Sr. Costa, ens ho hauria d'aclarir, perquè la ciutadania, els nostres veïns i veïnes, ha de saber a què s'han

d'atendre i es mereixen que els diguem la veritat, d'on surten aquests doblers. I jo li ho puc dir ben clar: de les butxaques dels ciutadans, de les butxaques de cada un dels que vivim a les nostres illes i, tot i que vostès repeteixin, per activa i per passiva, que els doblers estan millor dins les butxaques dels ciutadans.

Amb els números que vostè ens presenta avui hi haurà 518 milions menys a les butxaques dels nostres joves, dels nostres avis, de les nostres famílies, dels nostres treballadors, açò és el mantra que vostès van dient contínuament.

Supòs que si el portaveu del Grup Parlamentari, el Sr. Sagreras, i tots els diputats i diputades del PP estaven en contra d'un sostre de despesa històric de 5.847 milions, més encara deuen estar en contra d'un sostre de despesa de 6.365 milions, i, per tant, supòs que, amb el mateix argument que l'any anterior, no és que segurament li votaran en contra VOX, no, és que li votaran en contra els seus companys de partit, perquè estaran en contra d'aquest sostre de despesa, com hi varen estar l'any passat.

Però, bé, jo ja li dic que no passi pena, perquè estic convençuda que avui sí que veurà que els seus companys del PP li votaran aquest augment del sostre de despesa, senzillament perquè qui l'ha augmentat no és d'esquerres, sinó que és vostè, perquè és del seu partit.

Com bé sap vostè, Sr. Costa, aquest augment de despesa és a causa, bàsicament, dels 440 milions d'augment de recaptació per IRPF i dels (...) per l'augment de la recaptació de l'IVA. I saben vostès qui paga aquests impostos? Amb paraules del Sr. Sagreras, que no li ho vull dir jo, amb paraules del Sr. Sagreras: "Aquests doblers d'allà on surten és principalment de les rendes mitjanes, però també de les rendes baixes." Així, idò, aquests doblers surten de les butxaques de tots els veïns i veïnes, de les famílies, dels treballadors, dels empresaris, però, sobretot, de les rendes mitjanes i baixes. Així, idò, el mantra que vostès repeteixen contínuament, senyors del PP, que els doblers han d'estar a les butxaques dels ciutadans, ara resulta que no és cert, o bé, un poc cert sí que és, sobretot perquè els qui tenen més poder adquisitiu i que han estat els qui han notat a les seves butxaques que no es buiden perquè no hauran de pagar l'impost de successions, perquè vostès és l'únic que han rebaixat.

I què representa aquesta rebaixa? Que a qualque banda hauran de pujar, per tant, si tenim 30 milions menys d'ingressos, n'hauran de posar alguns més, per exemple, a l'IVA. I llavors, aquest IVA, que vostè sap que pagam tots, que és un impost que no és progressiu, com sí que ho era l'impost de successions, perquè qui més té més paga, i açò és el que sempre hem defensat des de MÉS per Menorca. I no ho dic jo, ho diu l'article 31 de la Constitució, que vostè deu saber molt bé, que tots contribuïran al sosteniment de les despeses públiques d'acord amb la seva capacitat econòmica, amb un sistema tributari just, inspirat en el principi d'igualtat i progressivitat.

Sr. Costa, vostès defensen l'augment de recaptació per IRPF i IVA, per mor del creixement de l'economia econòmica general, que supòs que no s'haurà produït en el mes que vostès fa que governen, m'imagín que deu ser alguna cosa que ja li ve

donada, però, en canvi, no ha parlat ni una vegada de la paraula inflació, no ha parlat ni una paraula de l'encariment dels preus que fan a les despeses de les famílies, de rendes mitjanes i baixes, que, com va dir el Sr. Sagreras, són els qui paguen l'IVA i l'IRPF. Per tant, ens deixa ben clar que aquest augment del sostre de despesa surt, sense cap dubte, d'aquests ciutadans de rendes mitjanes i baixes.

Ens preocupa a la ciutadania tenir uns bons serveis públics, el que preocupa a la ciutadania és poder arribar a final de mes, i què proposa el PP perquè arribin a final de mes les famílies? Abaixar l'impost de successions. Açò no crec que sigui el que demanaven els ciutadans, perquè aquest impost de successions pràcticament només afectarà les persones que en tenen més.

I diuen vostès, en canvi, que aquestes mesures de caràcter tributari van directament adreçades a combatre els efectes negatius en un context econòmic i financer com l'actual, on la capacitat de les famílies d'estalvi de les famílies és baix. Sr. Costa, crec que es pensen que els ciutadans som il·lusos, és que les famílies cada mes o cada any paguen aquest impost de successions? I és que aquest impost el paguen totes les persones? Jo ja li puc dir que no, perquè no tothom té la sort de tenir un avi que li deixa un hortet o tenir una casa..., no tothom té aquesta sort. Per tant, aquesta gent, amb la seva mesura del decret llei no hauran vist absolutament res. I què és el que sí veuen? Que segueixen sense poder arribar a final de mes.

Per tant, no vengui a repetir, com ha fet ara fa un segon, que les mesures que vostès han impulsat és perquè la gent pugui arribar a final de mes. No, Sr. Costa, no, a la majoria no els afectaran aquestes figures. Per tant, deixin d'enganyar-nos! La baixada en l'impost de successions és per als que hereten molt i, normalment, són els que tenen molt de poder adquisitiu. Per tant, el problema que seguim tenint és la gent que no podrà arribar a final de mes, i que els únics que tindran doblers dins les butxaques seguiran sent els mateixos, els rics, no les famílies de rendes mitjanes, ni baixes.

El PP augmenta aquesta recaptació d'IVA a tothom, perquè tots el pagam. I nosaltres, què és el que volem? Nosaltres el que volem són uns serveis públics que siguin forts, que hi hagi una bona assistència sanitària, que els infants i els joves puguin tenir una educació de qualitat, que s'apliquin mesures socials per poder viure amb dignitat, que el preu de l'habitatge sigui accessible, que la gent major tenguí un envelliment actiu i saludable, que la inclusió de totes les persones a la nostra societat sigui una realitat, que puguem gaudir d'un transport gratuït, i un llarg etc. En definitiva, necessitam garantir un bon estat del benestar.

Tenim sempre molt presents les persones vulnerables, i tot açò costa doblers, no n'hi ha cap. I d'on surten aquests doblers? De la butxaca dels ciutadans i ciutadanes, perquè açò ho pagam entre tots i entre totes, i vostès només rebaixen als que tenen molt.

Des de MÉS per Menorca tenim molt clar que qui més té més ha d'aportar al sosteniment d'aquest estat de benestar, perquè uns bons serveis públics costen doblers i aquests els aportam entre tots, en funció de la nostra capacitat econòmica, i en açò consisteixen les polítiques fiscals redistributives, a

posar doblers a les butxaques dels ciutadans, especialment als que ho necessiten, perquè puguin arribar a final de mes, o així hauria de ser. I, tot i que els senyors del PP no ho vegin així, com es reflecteix en els números que avui ens presenten, el que sí podem afirmar és que moltes famílies seguiran sense poder arribar a final de mes, i que les seves polítiques, com el Decret llei d'impost de successions o també el Decret d'habitatge, no els ajudarà en absolut, als que sí ajudaran és a totes les famílies que ja tenen molt de poder adquisitiu a mantenir molts doblers dins les seves butxaques.

Com bé li deia, des de MÉS per Menorca, estam oberts a poder dialogar amb vostès, estam oberts a poder aconseguir arribar a acords, perquè el que ens interessa i el que volem és que Balears tenguí un bon estat de benestar per al bé dels nostres ciutadans.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Por el Grupo Popular, Sra. Cardona, tiene la palabra.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. CARDONA I RIBAS:

Gràcies, president. Bon dia a tots els presents avui aquí. Bé, avui el conseller d'Economia, Hisenda i Innovació ha vingut a aquest ple a presentar i ratificar el límit de despesa no financera per al pressupost del 2014 i, com tots saben, aquest és el pas previ per a l'aprovació de la llei de pressuposts generals de la comunitat autònoma per al proper any. Un sostre de despesa de 6.365,5 milions d'euros, el que suposa un increment de 418 milions d'euros respecte del 2023, el que representa un increment del 7,03%.

Fins al 2023 no hi ha hagut regles fiscals, en conseqüència, hi ha recomanacions fetes per part del Ministeri d'Hisenda, quant a la xifra de la regla de despesa, xifra de dèficit i increment o no. Ara mateix no hi ha regla de despesa, ni objectiu de dèficit, però sí que hi ha una sèrie de recomanacions que tenim la intenció de complir. És probable que per al 2024 es recuperin les regles fiscals imposades per la Unió Europea, sabem que es recuperaran, previsiblement, però no sabem quines són.

Hi ha una incertesa, quelcom més que s'afegeix a la incertesa d'inestabilitat actual del Govern central, no hem d'oblidar que tenim un Govern central en funcions, el que fa que, a diferència d'altres anys, haguem de fer previsions perquè no se'ns han comunicat les bestretes del sistema de finançament les quals se solen fer el mes de juliol, i, com tots saben, aquestes bestretes representen el gruix del finançament de la nostra comunitat. Tenint en compte que el Govern central de Pedro Sánchez, mitjançant el Ministeri d'Hisenda, se n'ha desentès totalment, teníem dues opcions: una, d'irresponsable, que hagués estat no fer el pressupost per al 2024, i una de

responsable, que és que s'ha fet amb estimacions prudentes, ja que hem de recordar que els pressuposts s'han de presentar el novembre d'enguany.

El Govern de Marga Prohens presenta, per primera vegada, un sostre de despesa per al 2024, en temps i forma, amb dèficit zero, amb estabilitat pressupostària.

Per part de l'oposició, s'ha criticat i s'ha posat en dubte que amb l'eliminació de l'impost de successions i donacions es reauria la despesa i que es deixarien d'atendre serveis en sanitat, educació i serveis socials. Idò, no, és més, s'incrementaran en 320 milions d'euros. Es demostra, com ha dit sempre el Govern de Marga Prohens, que es poden baixar o eliminar impostos i mantenir o incrementar els serveis de la comunitat. I com? Doncs, molt fàcil, en abaixar els impostos s'incrementa l'activitat econòmica i farà que hi hagi major captació d'IRPF i d'IVA; el dinamisme econòmic produït el 2022, 2023 i que preveiem que es faci el 2024, redunda en un increment molt substancial de captació d'IRPF i d'IVA, essencialment.

Aquests dos impostos reporten de l'ordre de 1.900 milions d'euros cadascun a la comunitat autònoma; provoquen un creixement important de captació, via sistema de finançació autònoma; com millor els vagi als ciutadans i a les empreses millor li anirà l'administració. A més, hem de tenir en compte que el sostre de despesa que avui es presenta és una previsió per mor del Govern, en funcions, que patim, i, per tant, s'hauran de preveure mecanismes per corregir els pressuposts en cas que s'hagin pressupostat a la baixa.

Hem de tenir en compte que aquest govern no ha pressupostat transferències que no tenim segures al cent per cent, com és el Conveni de carreteres del 2004, els record que, de moment, no ha arribat ni un euro dels 110 milions pressupostats l'any passat.

Una vegada més, queda demostrat que el Partit Popular ha vengut per complir el programa de govern que va presentar Marga Prohens, amb l'acord de governabilitat que tenim amb VOX, però, sobretot, el compromís que vàrem obtenir dels ciutadans de les Illes Balears i que ens varen donar la seva confiança per dur a terme el canvi que necessitaven les nostres illes. Un govern que es va comprometre, i és públic, a una gran reforma fiscal: eliminació de l'impost de successions, l'impost de transmissions patrimonials, amb la compra del primer habitatge habitual per a menors de 30 anys, una rebaixa de l'impost sobre la renda, diverses deduccions en IRPF, una millora del sistema de finançament autòmic, més autonomia tributària i, com no, el tan reclamat i oblidat pel Govern de Pedro Sánchez, el plus d'insularitat, entre d'altres.

No farem, com varen fer vostès, una despesa de més de 700 milions d'euros d'un any a un altre i que això no repercuteixi en una rebaixa fiscal a les rendes mitjanes i baixes, en aprofitar el dinamisme econòmic d'aquesta comunitat autònoma. I, per suposat, el que no farem serà destinar fons recaptats amb l'ecotaxa a concerts ni a patinets. La captació de l'impost de turisme sostenible serà cent per cent finalista, per a turisme i medi ambient fonamentalment.

En el Partit Popular sempre hem dit que farem política i gestió, perquè els diners estiguin a les butxaques dels ciutadans i, sobretot, a les butxaques amb rendes baixes i mitjanes, que són els que més pateixen la greu inflació que patim.

Malgrat el discurs del Partit Socialista i dels seus socis, esperam el seu suport a aquest sostre de despesa, els record -que els fa molta gràcia, veig- els record que en el Ple del debat del sostre de despesa del dia 11 d'octubre del 2022, la seva consellera, la Sra. Rosario Sánchez, va dir textualment: "La presidenta del Govern, -la que ens ha fugit a Madrid, la Sra. Armengol- presenta 25 grans mesures per arribar a les butxaques de gairebé 1 milió de persones, sobretot de les persones amb rendes baixes i mitjanes baixes que pateixen majors dificultats per transitar aquest moment". Senyors de l'oposició, benvinguts a les polítiques que creuen en la gent, en les empreses i que creiem que són importants, els recursos per a les polítiques públiques, però, cobertes aquestes, on millor estan els diners és a les butxaques dels ciutadans.

Ara només falta que, si creuen el mateix que nosaltres, en lloc d'anunciar-ho facin el mateix que nosaltres i apostin per retornar els recursos a les butxaques dels ciutadans.

I, com ha dit el Sr. Negueruela, que sembla que no li importa gaire el discurs, i com ha dit que és fruit de la seva feina, idò no s'entendria el seu vot en contra.

Moltes gràcies.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Costa, tiene la palabra.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Antoni Costa i Costa):

Gràcies, Sr. President. Bé, contestaré al Sr. Negueruela, però veig que deu tenir altra feina per fer i no és aquí present.

En primer lloc, és evident que hi ha una major activitat econòmica i que això redunda, com és obvi, en major captació tributària. El que passa és que això de venir a aquesta tribuna i atribuir-se tota la responsabilitat i tirar-se floretes de què hi hagi major activitat econòmica, és no conèixer la realitat del que passa al carrer, si hi ha major activitat econòmica és gràcies a l'esforç de treballadors i empreses que s'aixequen a les sis del matí i se'n van a fer feina, i als que aixequen la persiana cada dia, aquests són els que generen l'activitat econòmica.

(Alguns aplaudiments)

Li diré una cosa al Sr. Negueruela, hi ha major activitat econòmica, malgrat les polítiques del Sr. Negueruela.

(Alguns aplaudiments)

S'han tirat vostès vuit anys copejant les empreses, fins i tot, per què no dir-ho, amb alguna amenaça i tot a les empreses. Però, malgrat les amenaces, malgrat el copejament que ha patit el sector empresarial de les Illes Balears, hi ha major activitat econòmica, i saben per què hi ha major activitat econòmica?, perquè tenim uns sectors econòmics competitiu, capaços de tirar endavant l'economia d'aquestes illes. Per això és que hi ha major activitat econòmica i no per les polítiques en contra de l'activitat econòmica que ha fet el Sr. Negueruela i companyia.

(Alguns aplaudiments)

Les polítiques que es varen prendre en pandèmia, varen ser exactament les mateixes que a tot Europa, amb una única diferència i és que a tot Europa es varen abaixar els impostos i a les Illes Balears i a Espanya, no. Aquesta és l'única diferència que hi ha entre països. Es varen fer ERTA, es varen fer polítiques d'expansió de la despesa a tota Europa, com no podia ser d'altra forma, tot gràcies al Banc Central Europeu, que evidentment, va comprar el deute pública de tots els estats, inclòs el d'Espanya. En conseqüència, *menos flores*, Sr. Negueruela, *menos flores*!

Ens parla el Sr. Negueruela de les mesures de l'escut social. Ja li he dit abans, Sr. Negueruela, nosaltres no farem uns pressuposts amb una repartidora electoral. Ja li hem dit, vostès ho varen fer perquè tenien unes eleccions tres mesos després i volien fer una repartidora d'ara massiva, la varen fer, això sí, estan asseguts a la bancada de l'oposició, i nosaltres governam, però aquesta és la realitat. Nosaltres no ho farem, no farem una repartidora electoral, com la que varen fer vostès.

Ara bé, aquests mateixos comentaris que ha fet vostè, Sr. Negueruela, convendria que els expliqués al Sr. Sánchez, perquè diumenge passat varen enviar el pla pressupostari a Brussel·les i directament li varen dir, "aquells 6.000 milions d'euros que hi ha d'IVA, etc, dels impostos, això per a 2024 ja no fa falta". Sap vostè l'impacte que això pot suposar a les butxaques dels ciutadans de les Illes Balears, del conjunt d'Espanya i l'impacte sobre la inflació? Jo no sé si ho sap, però el Sr. Sánchez ja ens ha anunciat això. Això no és l'escut social, veritat, Sr. Negueruela? El seu escut social és una altra cosa. Les abaixades d'imposts a vostès no els agraden. Per exemple, l'abaixada de l'IVA dels aliments o del llum, això és una cosa que no s'ha de prorrogar el 2024, perquè ja va bé, ja va bé fer pagar més a la gent. Per cert, un impost molt progressiu, és un impost molt progressiu l'IVA, això és clar que no tindrà impacte sobre les butxaques de les rendes mitjanes i baixes. Això segur que no.

Per altra banda, és realment curiós, Sr. Negueruela, que vostè ens parli, vostè directament, vengui a la tribuna i ens parli d'esbronarcar...

(Algunes rialles)

Ai Déu meu! Realment vostè ens parla d'esbronarcar? Vostè que feia deixar els telèfons fora del seu despatx?

(Alguns aplaudiments)

Realment és vostè el que parla d'esbronarcar? Per favor! No ens faci ganes de riure! El major esbroncador que hi ha hagut ha estat vostè...

(Remor de veus)

De què ens està parlant? Per l'amor de Déu!

Per altra banda, m'agradaria preguntar-li, Sr. Negueruela, si coneix la diferència entre augmentar 770 milions d'euros i un 15% i augmentar 320 milions d'euros i un 6%? No sé si..., la diferència pareix òbvia, no? El que nosaltres li vàrem criticar és que tenint aquell marge, no abaixàs els impostos als ciutadans de les Illes Balears, que és el que ha fet ara aquest govern. Si vostès tenien marge per incrementar 770 milions d'euros -i és veritat que el tenien, perquè els ingressos tenien aquest dinamisme-, la pregunta és i per què no varen incrementar 320 milions d'euros, que és el que fem nosaltres per exemple i abaixen els impostos als ciutadans de les Illes Balears? És això el que li vàrem dir nosaltres l'any passat. Però vostès no, vostès volien fer la repartidora electoral i, en conseqüència, clar que sí que feia falta gastar-se 770 milions d'euros més.

Ja li he dit abans, es poden abaixar els impostos, fer més despesa i fer un pressupost amb dèficit zero?, sí, és el que ha fet aquest govern amb aquest sostre de despesa i això és el que mantenim. Un increment de despesa sí, però un increment de despesa prudent, no d'un 15%, sinó un increment prudent de la despesa, abaixant els impostos als ciutadans de les Illes Balears, essencialment a les rendes mitjanes i baixes.

Per altra banda, confirmar-li una cosa. Vostès, en el pressupost de 2023 o 22, tenien pressupostada la gratuïtat del transport?, la resposta és no, tenien zero euros pressupostats per a la gratuïtat del transport. Saben per què és gratuït el transport a les Illes Balears ara mateix?, perquè hi havia una partida al Govern d'Espanya de 43 milions d'euros. Dit d'una altra forma, qui llevarà o no el transport o la gratuïtat del transport serà el Sr. Sánchez. Si manté les transferències a les Illes Balears, es mantindrà la gratuïtat i, si lleva les transferències, qui llevarà la gratuïtat serà el Sr. Sánchez, no el Govern de les Illes Balears...

(Alguns aplaudiments)

... que mai no ha tengut pressupostat ni un euro per a la gratuïtat del transport. Si vostè vol fer veure una altra cosa, expliqui'ns-ho, perquè la realitat és aquesta. I si no és així, ja ens dirà com és, ni un euro tenien vostès pressupostat.

Per altra banda, només fer-li un comentari, que ja sé que és una obvietat, però si els ciutadans de les Illes Balears haguessin volgut una altra repartidora electoral, si els ciutadans de les Illes Balears haguessin volgut que els seguissin vostès escurant les butxaques de forma insistent, els haurien votat a vostès, però resulta que no els han votat a vostès, els han situat a vostès a l'oposició i a nosaltres governant. En conseqüència, no els devia parèixer tan bé el seu escut social, d'això és del que parlen vostès, perquè si no, ja li dic, segurament els haurien votat a vostès i no ha estat així. En conseqüència, l'únic que ha fet el Govern de les Illes Balears és complir amb el canvi que els ciutadans varen demanar el passat dia 28 de maig i amb

aquest sostre de despesa fem exactament això: canviar les polítiques que varen fracassar, que els varen dur vostès a l'oposició i aplicar les polítiques que varen votar els ciutadans de les Illes Balears el passat dia 28 de maig.

Per altra banda, Sra. de las Heras, yo no sé si usted..., yo no sé cuáles son las reglas fiscales de esta comunidad autónoma del Reino de España en 2024, le reconozco que yo no lo sé, pero creo que usted tampoco, porque no hay reglas fiscales. Yo no las conozco. Por lo tanto, yo tengo que hacer un presupuesto o un techo de gasto, en función de la información de la que dispongo y, ahora mismo, la información de que la disponemos es del objetivo de déficit recomendado, y el objetivo de déficit recomendado por el Ministerio de Hacienda es del 0%. Hay algunas sospechas incluso de que, según las últimas informaciones, el déficit de las comunidades autónomas pudiese ser del 0,1%, no cero, como planteamos nosotros, no, no, incluso déficit menos 0,1%. Pero esto como se desconoce, la recomendación y la que queremos cumplir en este techo de gasto es la del 0% que está recomendado.

Por otra parte decirle que yo había venido a debatir aquí el techo de gasto, no del Reino de España, sino de la comunidad autónoma de Baleares. Usted me ha hablado constantemente de la situación de España, incluso puedo compartir el planteamiento que ha hecho, pero estamos debatiendo el techo de gasto de la comunidad autónoma de Baleares, no el techo de gasto de España. En consecuencia, el debate yo creo que deberíamos reconducirlo aquí.

Por otra parte, recordarle que tenemos un pacto firmado...

(Remor de veus)

Tenemos un pacto firmado. Nosotros estamos dispuestos a cumplir con el pacto. Si incumplimos algo del pacto, díganoslo. ¿El techo de gasto este incumple algún apartado del pacto? Yo creo que no, incluso diría que este techo de gasto nos permitirá cumplir un buen trozo del pacto, por ejemplo bajar los impuestos -que me referiré después a ello- bajar los impuestos, el IRPF por ejemplo, o incluso, quizás nos pueda permitir pagar el 0-3 años, ¿no?, o incluso mejorar la atención sanitaria porque, claro, los complementos de muy difícil cobertura los tenemos que pagar y los tenemos que pagar con un presupuesto, digo yo. Pero bueno, si nos dice qué parte del pacto incumplimos, yo acepto lo que nos digan, pero de momento que yo sepa no hemos incumplido nada del pacto que firmamos con ustedes.

De hecho, lo ha dicho el Sr. Apesteguia, no hemos negociado con..., tiene razón, es verdad, no hemos negociado. Pensábamos que teníamos un pacto.

Per altra banda, el Sr. Apesteguia...

(Remor de veus)

... el Sr. Apesteguia...

(Continua la remor de veus)

Sr. Apesteguia, si hi ha creixement econòmic, es poden fer les tres coses que li he reiterat constantment que es poden fer. A vostè -jo ho entenc perfectament- no li agrada que baixem els impostos, no és la seva política, jo ho entenc, però el que no em podrà dir en cap cas és -i això ens ho deien cada dia, avui poc- que, com a conseqüència d'una baixada d'imposts, s'han de fer retallades, perquè no és cert. No és cert quan hi ha una tendència creixent de l'activitat econòmica que redunda amb majors ingressos tributaris, però vostès varen dir reiteradament que no.

Vostè podrà dir: "Però si no haguessin baixat els impostos podrien incrementar més la despesa". Té raó. Jo li admet que té raó, això..., clar, efectivament, però nosaltres creim que la despesa ja s'incrementa suficientment i que amb això podem abaixar els impostos que és el que crec que demanaven els ciutadans de les Illes Balears. Per tant, front a una despesa desmesurada o un increment de despesa (...) desmesurada l'any passat, creim que fem un increment de despesa prudent enguany amb una baixada d'imposts.

Conveni de carreteres de 2004, no, no, nosaltres no renunciem a cap conveni de carreteres de 2004. Li he de confessar que el 2015 el teníem per bon camí, sí, sí, no l'engany, eh? Ell 2015 teníem per bon camí la possibilitat de rescabalar una part, potser no tot, dels 240 milions d'euros que encara ens deu el Govern de l'Estat, del conveni de 2004. El que no sé -li ho confirm també-, el que no sé és què ha succeït en aquests vuit anys passats.

(Alguns aplaudiments)

Això no ho sé. No sé... no sé si vostès han negociat res, aquests vuit anys passats, no pareix que hagi funcionat massa bé la negociació perquè, per desgràcia, en els vuit anys passats s'han recaptat del conveni de carreteres de 2004 la *friolera* de zero euros. En conseqüència, no pareix que hagi anat massa bé la negociació. Ara, renunciar, evidentment que no renunciem ni a un euro. Pressupostar-ho o no, quan saps que no rebràs ni un euro, perquè ni tan sols ho negocies, pareix ser, idò tampoc resol massa cosa, Sr. Apesteguia.

Per altra banda, la Sra. Gomila ens diu: "Els impostos surten de les butxaques dels ciutadans de les Illes Balears". Té tota la raó, no hi ha ni un impost que no surti, en el fons, de les butxaques dels ciutadans de les Illes Balears, però hi ha una diferència important i és que quan governam nosaltres en surten menys, de les butxaques dels ciutadans de les Illes Balears, i quan governen vostès en surten més dels ciutadans de les Illes Balears...

(Alguns aplaudiments)

... perquè vostès... -sí, sí-, perquè vostès els escuren més les butxaques als ciutadans quan governen i nosaltres creim que s'han d'escurar les..., sí, perquè si no, no hi hauria serveis públics, evidentment, perquè tots -repetesc- tots els ingressos tributaris els paguen els ciutadans, com no pot ser d'altra manera, però uns abaixam els impostos i els altres els apujau.

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

... Sí, sí... No, l'IVA que pujarà el 2024 el Sr. Sánchez també és per als riscos. Aquest també és per a rics.

(Remor de veus)

Imposts i inflació. Ha parlat la Sra. Gomila de la inflació. Hi ha una cosa, jo crec que hi estarem d'acord, si vostè abaixa un impost que incideix directament a preu previsiblement abaixarà el preu i, per tant, la inflació. Hi estam d'acord? Sí? Sí o no? Per tant, estarà totalment en contra que el Sr. Sánchez torni a recuperar totes les mesures en matèria d'IVA, o no? Ho dic perquè, com a conseqüència d'aquest fet, ja li dic jo sense cap dubte ni un que, com a conseqüència d'aquest fet, la inflació pujarà, eh?, al 2024. No hi ha cap dubte ni un. És una mesura poc recomanable, la que vol implantar, tornar a implantar el Sr. Sánchez. És una evidència. En conseqüència, no ens digui que... que si...

Home, també li dic una cosa: hem abaixat els impostos als ciutadans de les Illes Balears: successions i donacions, transmissions patrimonials. No em discutirà vostè que l'impost sobre transmissions patrimonials, per exemple, per a menors de trenta anys, que l'hem eliminat, no significa abaratir el preu final de l'immoble. Dic jo.

L'altre dia una persona em deia: "He sabut que només he de pagar la meitat de l'impost de transmissions patrimonials", perquè era una persona menor de 35 anys, "i amb la meitat que m'estalviï podré comprar els mobles". Sí, efectivament, amb la meitat del que m'estalviï podré comprar els mobles...

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

És així, Sra. Gomila.

Per altra banda, vostè està preocupada perquè no hem abaixat suficientment els impostos a les rendes mitjanes i baixes. Jo li dic que té raó. En això té raó. Ara, amb la Llei de pressuposts de la comunitat autònoma, abaixarem l'IRPF, abaixarem la tarifa de l'IRPF essencialment a les rendes mitjanes i baixes. Crearem noves deduccions, per exemple, la deducció per naixements, que afectarà prioritàriament les rendes mitjanes i baixes perquè hi ficarem un llinard de renda. Ampliarem la deducció per arrendaments, per exemple. Vostès ja sé que no hi estarà d'acord, eh?, hi estarà totalment en contra, però la realitat és aqueixa. Per tant...

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

... Sí, sí, baixarem més els impostos a les rendes mitjanes i baixes, complint el que vostè ens ha demanat. Vostè ha sortit a la tribuna i ens ha dit: "S'ha d'abaixar més", efectivament, s'ha d'abaixar més els impostos a les rendes mitjanes i baixes.

I, finalment, evidentment, compartir i agrair tota l'exposició que ha fet la Sra. Cardona, com no pot ser d'altra forma la compartim plenament, compartim grup parlamentari i, en conseqüència, no podia ser d'altra manera, però molt agraït per l'exposició feta.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Pasamos a las réplicas de los grupos, en primer lugar, el Socialista, Sr. Negueruela.

EL SR. NEGUERUELA I VÁZQUEZ:

Gracias, Sr. Presidente. Sr. Costa, me vuelve a sorprender porque como ejercicio de seducción no sé, pero como repartidora de tortazos a toda la oposición hasta a los que les tiene que pedir el voto,...

(Alguns aplaudiments)

... usted acaba de hacer un buen ejercicio, o sea repartidora no sé cuál era, pero que usted aquí ha repartido a diestro y siniestro, menos el último minuto para dar las gracias a su grupo, al menos hoy debería pedir realmente diálogo y acuerdo, porque pase lo que pase, lo pedirá, y porque pase lo que pase, tendrá que pedirlo y porque..., no sé qué pasa, pero seguramente usted mañana tendrá que ponerse a trabajar y a buscar acuerdos reales, salvo que lo que le susurre...

(Remor de veus)

... sea muy importante y cambie el sentido de algo, pero, si no es así, creo que usted debería llamar de verdad.

Y el diálogo, usted siempre hace referencia a cómo dialogamos, o si..., es que el diálogo implica discusión. ¿Es que usted cree que aprobar los ERTE en esta comunidad autónoma o hacer pactar los ERTE entre patronal y sindicatos fue un ejercicio fácil? Pregúntele al Sr. Alejandro, le dirá que no porque hubo que ceder y hubo mucha discusión, pero al menos se acordaba y se sentaban las dos partes.

Es que ustedes, con una inflación como la que tenemos no sientan a nadie para pactar ni una medida social para los trabajadores y las trabajadoras, ni siquiera para empresas. La inflación sube, ¿se han sentado con los transportistas? ¿Habrá ayudas para los transportistas? Ni eso. Y a los trabajadores los obvian en cada una de sus declaraciones.

Pero claro que eso es lo que tiene que hacer, sentarse y a este techo de gasto traer ya alguna medida trabajada, porque la inflación sigue igual de alta que el año pasado, y usted mire lo que dijo el año pasado. Y usted habla de repartidora, ¿es una repartidora dar una ayuda a los desocupados en los meses de invierno en esta comunidad autónoma, eso usted considera que es una repartidora? A mí me parece un insulto a las personas que no tienen un empleo, tienen una prestación y se les complementa.

(Alguns aplaudiments)

El transporte gratuito para que los trabajadores y las trabajadoras, los estudiantes, todo el mundo pueda ir en transporte público, ¿es una repartidora? Porque el Govern lo había puesto en marcha antes de que lo aprobase el Gobierno de España, y así lo habíamos traído a este techo de gasto.

Fíjese, que usted también lo puede hacer. Otra cosa es que no tenga la mínima voluntad política y quiera acabar con él. O las matrículas gratuitas, ¿es una repartidora también?

Claro, pero en cambio amnistiar todas las sucesiones a las 200 familias más poderosas de estas islas para cargarse el impuesto de sucesiones y que deje de ser progresivo eso no es una repartidora, eso es entregar millones de euros de forma masiva...

(Alguns aplaudiments)

... eso no es una repartidora. Eso para usted, ¿qué es?, una amnistia fiscal. Pero claro, no queremos decirlo de esa forma.

¡Hombre!, que usted venga aquí y le reproche al Sr. Apesteigua el 2015, es que yo le podría preguntar a usted, ¿qué prefiere, como lo dejó usted en el 2015 o como se lo hemos dejado en 2023? Porque cualquier persona normal, economista, le diría que mucho mejor la gestión que usted hereda que la que nosotros heredamos.

(Alguns aplaudiments)

Muchísimo mejor, y prueba de ello es como estamos hoy aquí, prueba de ello es como estamos hoy aquí, ¿qué negociación tenemos hoy aquí?, ¿cómo tiene el techo de gasto?, ¿lo acordará, no lo acordará?, ¿está intentando hacer una película de suspense hasta el último segundo?, ¿a usted le parece serio?, ¿usted hoy está contento?, ¿a usted le parece serio para esta comunidad autónoma que una medida como el techo de gasto usted la traiga aquí así, sin tenerla cerrada?, ¿eso es un gobierno serio que quiere asegurar una gobernabilidad?

Usted en cien días no es que haya hecho historia, usted está a punto de ser historia en cien días, porque si pasa esto usted, con todo mi respecto, espero que me llame otro vicepresidente para pactar realmente un techo de gasto, porque sería la primera vez en la historia que se tumba un techo de gasto en esta comunidad autónoma.

(Alguns aplaudiments)

Y usted, ahora mismo, no lo puede garantizar. Si lo tiene garantizado, ha hecho su trabajo. Ahora, yo creo que el espectáculo de hoy, pase lo que pase, se vote lo que se vote, creo que ustedes tienen que aprender a trabajar de otra forma. No son el Partido Popular de mayorías absolutas, no son el Partido Popular de rodillo, no son el Partido Popular de no hablar con nadie, no son... tienen que hacerlo de otra forma aunque no esté en su ADN. Dialogar, que no está en su ADN, lo tienen que empezar a hacer. Tienen que empezar a trabajar, a pactar, a discutir, a escuchar y a venir aquí con los temas trabajados; no como lo están haciendo.

Y yo a usted le respeto realmente, por tanto, no entiendo como en esta semana no ha intentado realmente pactar. No lo ha ni intentado y venimos hoy aquí así. Yo entiendo que para usted hoy es un día incómodo, complejo, porque pase lo que pase, hombre, pase lo que pase, incluso que... no tiene una cara de alegría ahora mismo rutilante, Sr. Costa, o sea, no me diga que está pasando un buen momento porque no; y me sabe mal.

Pero le digo que aprender en cien días a lo mejor es bueno para los próximos años, porque hoy lo que hemos visto es que este gobierno no es capaz de asegurar la gobernabilidad de estas islas si no es capaz de vender la lengua. Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. de las Heras, por el Grupo VOX, su turno.

LA SRA. DE LAS HERAS I FERNÁNDEZ:

Sr. Costa, el techo de gasto se acuerda en Consejo de Gobierno para después ser sometido a la deliberación del Parlamento. En Consejo de Gobierno no está VOX y por eso VOX no ha participado en ese techo de gasto, pero su Consejo de Gobierno está gracias a VOX.

No deben olvidar que ustedes gobiernan gracias a un acuerdo con la formación política a la que represento. En dicho acuerdo no se hablaba de techo de gasto. No nos puede atribuir a nosotros incumplimientos, previos incumplimientos de un acuerdo cuando no se prevé el techo de gasto en ese acuerdo, pero sí de libertad.

Había pacto de libertad, y de manera específica la libertad de los padres para elegir la lengua de escolarización en todas las etapas educativas antes de acabar la legislatura, sin excluir ninguna de las lenguas cooficiales.

(Algún aplaudiment)

Usted acaba de decir aquí que los ciudadanos les han colocado a ustedes en el Gobierno y a la izquierda en la oposición. Pero, ¿quién le ha colocado en el Gobierno? Sus votantes y los nuestros; 62.004 votantes que votaron el programa de VOX, en el cual se lleva la libertad de escolarización de lengua, que también va en nuestro acuerdo de gobierno.

Me sorprende, me resulta curioso, que haya dicho usted hoy aquí que no han incumplido nada del acuerdo de gobierno, porque hoy han tenido la oportunidad de votar a favor de la proposición no de ley presentada por mi grupo parlamentario relativa a la libre elección de lengua en todas las etapas educativas. Sin embargo, los titulares hoy son: "el PP tumba la libre elección de lengua en las aulas que proponía VOX". No sé cómo le llama usted a eso si no le llama incumplimiento.

(Algún aplaudiment)

Es muy importante, como viene reiterando de manera consecutiva la Sra. Prohens y como usted muy bien ha dicho hoy aquí también, cumplir con la palabra dada, cosa que no han hecho ustedes hoy.

Nosotros lo tenemos muy claro y no tenemos ninguna duda, nosotros sí que vamos a cumplir con la palabra dada a nuestros votantes y vamos a hacer valer todos y cada uno de sus votos.

Muchas gracias.

(Algun aplaudiment)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias. Sr. Apesteguia.

EL SR. APESTEGUIA I RIPOLL:

Sr. Costa, seduir, el que es diu seduir... tan "regulintxi" com fer desaparèixer l'impost de successions. No li acaba de sortir bé, eh?

(Algunes rialles i alguns aplaudiments)

Clar, perquè la seducció és un art que vol temps, que vol confiança, que pot voler una telefonada, perquè, clar, jo, Sr. Costa, no deu tenir els telèfons de... no sé si... sí, el té el vostre?, però els dels grups de l'oposició, almanco el d'aquest portaveu, no el deu tenir perquè, clar, dur una cosa així a aquest parlament, una votació d'aquesta rellevància, i ni tan sols consultar als grups que pensen votar, he de dir que no és un comportament d'allò més recomanable per part del Govern.

Li he de dir que ja la portaveu del seu grup ha acabat d'aplicar les regles de seducció més absoluta, perquè ha dit: "malgrat el discurs del Partit Socialista i els seus socis, esperam el seu vot a favor". Sra. Cardona, MÉS per Mallorca, MÉS per Menorca, Podem. Tampoc no és tan difícil. Crec que aprendre's els nostres noms és un mínim que els podríem demanar.

(Alguns aplaudiments)

Miri, hi ha una altra cosa que crida l'atenció del seu discurs. Vostès diuen, si els ciutadans haguessin volgut que seguissin aplicant les seves polítiques, no els haguessin col·locat on són. Cert. Però si els ciutadans haguessin volgut que aplicassin les polítiques que al Govern li dona la gana, ara no estaria passant la pena que està passant, perquè vostè no té majoria absoluta en aquesta cambra. I convé que ho recordi. I no ho recorden, perquè nosaltres li deim, no sumin amb VOX. És obertament conegut que nosaltres els convidam a no pactar amb VOX, però és que no pacten amb VOX ni pacten amb ningú pus. I clar, es troben amb aquestes dificultats. Aboquen la ciutadania i el país a aquesta dificultat.

I mirin, per entrar al seu discurs, som molt conscients que l'economia la fan els treballadors, les empreses, també els treballadors públics, dia a dia, dia a dia, amb el seu esforç, però hi ha contextos macroeconòmics, i en parlàvem amb el Sr. Castells, se'n recorda de la crisi del 2008? Idò aquella crisi no va ser perquè de cop i volta la gent deixàs d'aixecar-se prest i deixàs d'aixecar la persiana de la seva botiga...

(Alguns aplaudiments)

..., va ser perquè hi havia un context econòmic que va anar en contra de la gent. Per tant, les polítiques econòmiques són importants, són importants.

I mirin, és clar, el seu sostre de despesa, què vol que li digui? Tampoc no és tan diferent del que va presentar l'anterior

govern, vostès que el trobaren terrible, perquè vostè diu: no, jo no he fet un increment tan gros com el que es va fer. Però és que consolida aquell increment!; és a dir, vostè parteix d'aquell increment i segueix incrementant, i, per tant, si aquell increment era tan terrible, si carregar sobre les esquenes dels ciutadans un increment de l'IRPF era tan terrible, seguir-lo incrementant què és? Jo ho dic per la incongruència del seu discurs, jo ja li he dit que, des del nostre punt de vista, no és un problema.

Sí l'IVA, aquí estic d'acord amb vostè, però l'IRPF no, perquè hi ha diferències, hi ha diferències ideològiques amb la política fiscal. I jo li he dit abans, jo crec que aquest parlament ha de tenir la capacitat de decidir sobre la política fiscal que practica, i debatrem!, hi ha coses amb què estarem d'acord i coses amb què no estarem d'acord. Però vostès, aquí, avui, han vingut i ens han dit: els deman, per responsabilitat, que ens votin a favor. Per fer un pressupost amb qui? Amb quines polítiques? Perquè en el fons vostè sap que no pot pactar amb VOX i amb MÉS per Mallorca, perquè som oposats ideològics i, per tant, vostè ha de decidir amb qui pacta, però no ens pot demanar a ningú d'aquí, i li diria, ni d'aquí, un xec en blanc, i després ja ho veurem, ja veurem quines polítiques faig, amb qui les pact, deixi'm fer.

Jo crec que som un parlament seriós i que les coses, les votacions d'aquesta rellevància, s'han de dur treballades.

Jo no sé que sortirà, perquè VOX ha estat una mica poc concret amb el sentit de la seva votació, per tant, supòs que tendrem emoció fins al darrer moment, però, si no sortís el sostre de despesa, sàpiga que té la mà estesa d'aquest grup per parlar, però per parlar amb temps, per parlar de polítiques, per parlar de futur, i que té el telèfon obert d'aquest portaveu, que, Sra. Cardona, és el de MÉS per Mallorca.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

El Grupo Mixto, Sra. Gomila.

LA SRA. GOMILA I LLUCH:

Gràcies, Sr. President, havia de ser una fita històrica, bé, encara que no sabem si ho serà o no, però el que de moment sí que és històric és que vostès duguin aquí l'aprovació d'un sostre de despesa sense tenir assegurat que s'aprovarà, perquè no li té, de moment; sembla que no tindran el suport necessari perquè els seus companys de viatge sembla que s'han inquietat, s'han enfadat perquè no els han agradat gens les esmenes que han presentat vostès a la seva PNL de lliure elecció de llengua a totes les etapes educatives, i sembla que han complert la seva amenaça, o que la compliran, i faran valer, com molt bé ha dit VOX, el pes de les persones que els varen votar. Açò, Sr. Costa, sí que serà històric, si passa, no en tenguí cap dubte.

O bé, o no, perquè tots tenim molt clar que el Govern de la Sra. Prohens es troba sota la supervisió de VOX, de la ultradreta, que cada dos per tres n'hi fan una i els posen en un

bon compromís, com sembla que avui els acabaran posant; es troben segregats per VOX. No sé si han cercat uns bons companys de viatge, però, com li he dit abans, i també li ha repetit ara el Sr. Lluís Apesteguia, si volen tirar endavant un sostre de despesa, si volen tirar endavant realment en polítiques per al benestar de tots els menorquins i menorquines i dels illencs, si volen, realment fer que aquest país nostre progressi, saben que els estenem la mà per a tot el que puguem estar, evidentment, d'acord.

Sr. Costa, és evident que si vostè demana als ciutadans si volen pagar impostos, no tingui cap dubte que segurament la majoria li diran que no, que no els agrada gens pagar impostos, segurament. Però crec que si els demanen a veure què els sembla haver de pagar tota l'assistència sanitària, per posar un exemple, segur que també la majoria li diran que no, perquè tots tenim qualche familiar o qualche conegut que han patit malalties cròniques o que han patit un càncer i que, gràcies a l'assistència sanitària pública, han pogut fer-hi front. Jo l'he viscut aquest cas, si nosaltres haguéssim hagut de pagar de la nostra butxaca tot el que es va oferir als meus pares des de la sanitat pública, li puc dir que estaríem arruïnats, i que no ens bastaria tot el patrimoni, que no en tenim gaire, de tota la nostra família. Però, gràcies a una sanitat pública forta, sí que vam poder aconseguir poder estar a un hospital, poder tenir els medicaments, poder-li fer totes les proves.

Per tant, està ben clar que tots tenim clar que és imprescindible pagar impostos, però açò sí, de manera progressiva i que qui més té més pagui.

I en aquest cas vostès, encara que vostès em diguin que seguiran rebaixant els impostos, de moment el que ha fet és només baixar els impostos als que més tenen. I aquest jove, que li va dir, que deu ser l'únic que ha aplicat el Decret llei de l'impost de transmissions, perquè crec que ningú no sap com l'ha d'aplicar, si no vagin a demanar-ho a la majoria de gestories.

Jo no sé si s'han demanat mai, si ens volen assemblejar als països europeus que tenen un molts bons serveis públics, perquè la seva fiscalitat és tant o més elevada que la nostra, o bé ens estimam més assemblejar-nos als països que paguen menys impostos, però que tenen uns serveis públics més precaris; des de MÉS per Menorca ho tenim molt clar i no tingui cap dubte que molts ciutadans també ho tenen molt clar.

Vostès, Sr. Costa, ens diuen que ha baixat els impostos de manera clara als ciutadans de les Illes. La Sra. Vidal abans ens ha dit que les mesures del decret llei tenen una incidència directa en les famílies, i en quines famílies? Perquè qui no té cap pare, mare, avi, conco, que li deixi cap herència, la veritat és que, de moment, no arribarà a final de mes si té problemes econòmics o té una renda baixa. A qui han abaixat els impostos? Està ben clar, a aquells que vostès volen que segueixin tenint doblers dins les seves butxaques i que segueixin consumint i que segueixin pujant la inflació. Per tant, Sr. Costa, està ben clar quines són les seves polítiques.

I aquest mantra que contínuament repeteixen, els doblers han d'estar dins la butxaca dels ciutadans, una cosa és el mantra i l'altra cosa, ben diferent, és el que vostès, Sr. Costa, apliquen.

Des de MÉS per Menorca ho tenim clar i per açò vam votar a favor d'un escut social amb les mesures que afecten directament famílies de rendes baixes i mitjanes, en proposar noves mesures, com va ser l'esmena a la PNL que va presentar el PSOE, perquè totes les famílies poguessin tenir la deducció de l'IRPF si els seus fills estudiaven fora; vam votar a favor de tenir el transport gratuït. I vostès a què van votar a favor? No ho sé, la veritat és que a aquestes coses no hi voten a favor, des de MÉS per Menorca sí que ho tenim molt clar: sempre que s'apliquin mesures que afavoreixin els nostres ciutadans i, sobretot, les classes mitjanes i baixes, nosaltres hi serem. Però, de moment, la baixada d'imposts que vostè ha fet no l'ha feta precisament per açò.

Per tant, Sr. Costa, els manca de credibilitat, els manca coherència, els manca tenir clara la importància de mantenir l'estat del benestar que faci igual a totes les persones que vivim en aquestes illes, tenint ben present les persones que més malament ho passen i, sobretot, que tothom pugui arribar a final de mes, perquè moltes famílies per a elles és una odissea.

Per açò MÉS per Menorca farem un vot contrari a la seva proposta, però, li ho torn dir: té la mà estesa per a tot allò que vulguin dialogar i consensuar, tot i que -com molt bé deia el Sr. Apesteguia- les seves tècniques de seducció les ha de millorar.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Costa, la contrarèplica, ah, perdón, perdón, el Grupo Popular, Lourdes Cardona, perdón.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

LA SRA. CARDONA I RIBAS:

Diputats, diputades, bé, malgrat les rialles i les carusses per part de l'oposició, després de la brillant intervenció del conseller, Sr. Costa, poca cosa em queda a dir.

Sr. Apesteguia, de tot cor, em sap greu que tingui la pell tan fina, però no es preocupi, a partir d'ara intentaré millorar i a partir d'ara esmentaré cadascun dels grups parlamentaris, no es preocupi.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

Però, bé, no vull acabar aquesta intervenció, malgrat el Sr. Costa ha dit tot el que havia de dir, sense posar de manifest una sèrie de coses. Davant el Govern central de Pedro Sánchez i, malgrat que són uns pressuposts no definitius per mor que no tenim constància de les bestretes que ens corresponen, aquest govern ha optat per l'opció responsable, que és elaborar els pressuposts per al 2024, de vostès dependrà que es puguin fer o no amb l'aprovació d'aquest sostre de despesa. Com ha dit el Sr. Negueruela, que abans s'havia absentat a la "daixona", diu que els comptes són fruit de la seva feina, doncs si són fruit no s'entendria que hi voti en contra.

(Remor de veus)

Els ciutadans ens han donat la seva confiança...

(Alguns aplaudiments)

..., els ciutadans ens han donat la seva confiança i ens han dut al Govern per fer feina, per solucionar tots els problemes que tenim a la nostra comunitat. El Govern, -si em vol escoltar, perquè sent el rum-rum aquest darrera- el Govern de Marga Prohens presenta, per primera vegada un sostre de despesa per al 2024, en temps i forma, amb dèficit zero, amb estabilitat pressupostària. Seguirem treballant per baixar impostos, perquè creiem fermament que, una vegada cobertes les principals polítiques públiques, els diners on han d'estar és a les butxaques dels ciutadans, i no ens cansarem de repetir-ho.

Els vull recordar que amb aquests pressuposts i amb el sostre de despesa que es presenta avui queda demostrat que abaixar impostos només era una voluntat política. Aquest govern aposta per reduir despeses innecessàries i destinar els fons corresponents a polítiques públiques i als ciutadans de rendes baixes i mitjanes.

El Govern de Marga Prohens va presentar un programa de 500 mesures que representen les necessitats dels nostres ciutadans, i aquest és el programa que varen votar els ciutadans de Balears i que ens van dur a governar la nostra comunitat de forma responsable i seriosa. Seguirem fent feina per complir el nostre programa, no som el govern dels anuncis, som el govern de la feina i de la responsabilitat, som el govern del canvi.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias, Sra. Cardona. Ahora sí, su turno, Sr. Costa, para la contraréplica.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Antoni Costa i Costa):

Moltes gràcies, Sr. President. Bé, seré molt breu. Avui es debat el sostre de despesa de les polítiques del canvi, el canvi que varen demanar els ciutadans de les Illes Balears el passat dia 28 de maig, el canvi d'aquells que varen votar el Partit Popular i també d'aquells que varen votar el partit VOX. No crec que els que varen votar el partit VOX vulguin uns pressuposts del Partit Socialista i dels seus companys, crec que els que varen votar VOX volien uns pressuposts del canvi.

Aquest sostre de despesa està fet amb una previsió de baixada d'imposts, que jo crec que ho demanaven els ciutadans de les Illes Balears el passat dia 28 de maig; aquests pressuposts estan fets per reforçar serveis públics tan fonamentals com la sanitat en aquestes illes, amb els increments de les places de molt difícil cobertura inclosos.

Els ciutadans de les Illes Balears veuran reforçades amb aquest sostre de despesa les polítiques d'educació en aquestes illes, entre les quals 0-3 anys, que jo crec que era una de les polítiques que estaven incloses dins el pacte de govern amb VOX.

Aquest sostre de despesa permet complir amb l'estabilitat pressupostària, amb un dèficit zero, en conseqüència, aquest pressupost permet no incrementar el deute d'aquesta comunitat autònoma, per primera vegada a la història.

I aquest sostre de despesa inclou també la possibilitat de finançar la lliure elecció de llengua. En conseqüència, vostès triaran -triaran- si correspon o no aprovar aquest sostre de despesa. Vostès trien.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Finalizado el debate, someteremos a votación el límite máximo de gasto no financiero.

(Remor de veus)

Por favor, silencio, por favor. Someteremos a votación el límite máximo de gasto no financiero para el ejercicio 2024, que quedaría fijado en 6.365,5 millones de euros. Votamos.

Sí, 26; no, 33. Por tanto, no se aprueba el techo de gasto.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Se levanta la sesión.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS
